

Nr. 3 – 2011
Side 355-469

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 3
Utgitt 6. mai 2011

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2011	
Mars	25. Lov nr. 7 om endr. i lov om Innovasjon Norge..... 355
Mars	25. Lov nr. 8 om endr. i mineralloven (inndrivning av tvangsmulkt og lovbrotsgebyr)..... 356
Mars	25. Ikrafts. av lov 25. mars 2011 nr. 7 om endringer i lov om Innovasjon Norge (Nr. 321) 430
Mars	28. Meddelelse om ikrafttredelse av lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre (Nr. 322)..... 430
April	1. Delvis ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 85 om endringer i lov om vaktvirksomhet (Nr. 342).. 452
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2011	
Mars	10. Endr. i Stortingets forretningsorden (Nr. 270)..... 387
Forskrifter	
2006	
Juni	21. Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved AHO (Nr. 1741)..... 357
2010	
Mai	27. Forskrift om krav til bachelorgrad ved Høgskulen for landbruk og bygdenæringar (Nr. 1897)..... 362
2011	
Mars	4. Forskrift om faste forsvarere og bistandsadvokater (Nr. 251) 368
Mars	3. Forskrift om fastsettelse av siste utseilingsdato i fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 255)..... 369
Mars	7. Forskrift om stopp i fisket etter torsk i NAFO-området i 2011 (Nr. 256)..... 369
Mars	8. Forskrift om behandling mot echinococose for hund og katt som innføres fra Sverige (Nr. 260)..... 375
Mars	9. Forskrift om krav til førerprøvesensorer m.m. (sensorforskriften) (Nr. 261)..... 376
Mars	10. Forskrift om krav til kompetanse mv. hos anleggs- og områdekonsesjonærer (kompetansforskriften) (Nr. 263) 379
Mars	11. Forskrift om sanksjoner mot Libya (Nr. 265) 382
Mars	8. Forskrift om auke av maksimalt tillaten biomasse for løyve til akvakultur med laks, aure og regnbogeaure i Finnmark og Troms (Nr. 266) 384
Mars	11. Forskrift om det europeiske sjøsikkerhetsbyrået EMSA (European Maritime Safety Agency) (Nr. 271)..... 387
Mars	15. Forskrift om treningsstandard for personell som attesterer for komponentvedlikehold (Nr. 290)..... 390
Mars	15. Forskrift om adgang til å delta i fangst av vågehval i 2011 (Nr. 291) 391
Mars	16. Forskrift om erstatning for bortkomne, brente eller skadde sedler og mynter (Nr. 293)..... 393
Mars	16. Forskrift om tilbaketrekking av 50-øremynt som gyldig betalingsmiddel (Nr. 294) 394
Mars	16. Forskrift om bachelorgrad ved Forsvarets høgskole (FHS) (Nr. 295) 394
Mars	17. Forskrift om hold av pelsdyr (Nr. 296) 395
Jan.	27. Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (tilsynsforskriften) 1. (Nr. 297)..... 401
Mars	25. Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2011 (Nr. 336)..... 439
Mars	28. Forskrift om vaktvirksomhet (vaktvirksomhetsforskriften) (Nr. 337) 440
Mars	30. Forskrift om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan (Nr. 338) 447
Mars	24. Forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2011–2012 (Nr. 344) 452
April	2. Forskrift om merking og omsetning av fôrvarer (Nr. 360) 462
April	5. Forskrift som gjennomfører kommisjonsavgjerd 2010/409/EU om felles tryggleiksmål (Nr. 361)..... 463
April	7. Forskrift om vern av Kurv frå Valdres som geografisk nemning (Nr. 367)..... 467
April	7. Forskrift om maksimalkvoter ved fiske etter tobis i 2011 (Nr. 369)..... 468

Endringsforskrifter

2011

Mars	2.	Endr. i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) (Nr. 249).....	362
Mars	7.	Endr. i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott (Nr. 252).....	368
Mars	7.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2011 (Nr. 257).....	369
Mars	8.	Endr. i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. (implementering av 3. førerkortdirektiv) (Nr. 258).....	370
Mars	8.	Endr. i forskrift om førerkort m.m. (implementering av 3. førerkortdirektiv) (Nr. 259).....	370
Mars	9.	Endr. i forskrift om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften) (Nr. 262).....	379
Mars	11.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 264).....	382
Mars	8.	Endr. i forskrift om løyve til akvakultur for laks, aure og regnbogeaure (laksetildelingsforskriften) (Nr. 267).....	385
Mars	9.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2011 (Nr. 268).....	386
Mars	10.	Endr. i forskrift om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg (luseforskriften) (Nr. 269).....	386
Mars	11.	Endr. i forskrift om utøvelse av selfangst i Vesterisen og Østisen (Nr. 272).....	388
Mars	15.	Endr. i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning (Nr. 289).....	388
Mars	16.	Endr. i forskrift om legemidler (Nr. 292).....	392
Mars	3.	Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 298).....	416
Mars	10.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 299).....	417
Mars	14.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 300).....	417
Mars	15.	Endr. i forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag (Nr. 301).....	418
Mars	16.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 302).....	418
Mars	18.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 303).....	419
Mars	23.	Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-rettsakter om europeisk statistikk (Nr. 315).....	420
Mars	23.	Endr. i forskrift om målvedtak i kommunar og fylkeskommunar til lov om målbruk i offentlig teneste (Nr. 316).....	427
Jan.	6.	Endr. i forskrift om anvendelse av forsøkskjemmelen – tilskudd til tilrettelegging av bolig istedenfor hjelpemiddel (Nr. 317).....	428
Mars	22.	Endr. i forskrift om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgforskriften) (Nr. 318).....	428
Mars	23.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 319).....	429
Mars	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 320).....	429
Mars	28.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 323).....	431
Mars	28.	Endr. i forskrift om egenkapitalbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper (Nr. 324).....	431
Mars	24.	Endr. i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 (Nr. 334).....	432
Mars	30.	Endr. i forskrift om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland (Nr. 339).....	450
Mars	31.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 341).....	450
Mars	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 (Nr. 343).....	452
Mars	24.	Endr. i forskrift om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land (Nr. 345).....	455
Mars	24.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 346).....	456
Mars	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 (Nr. 347).....	456
Mars	28.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 348).....	457
Mars	29.	Endr. i forskrift om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 349).....	457
Mars	30.	Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 350).....	459
April	1.	Endr. i forskrift om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenet (sikkerhetsforskriften) (Nr. 351).....	459
April	2.	Endr. i forskrift om særskilte krav til kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra	

	sjøpattedyr (sjøpattedyrkontrollforskriften) (Nr. 352)	460
April	4. Endr. i forskrift om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003 om vilkår for adgang til nett for overføring av elektrisk kraft over landegrensene) (Nr. 353)	461
April	1. Endr. i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2011 (Nr. 358)	462
April	2. Endr. i forskrift om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon (Nr. 359)	462
April	5. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2011 (Nr. 362)	464
April	6. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 363)	464
April	6. Forskrift om endring i forskrift om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy (Nr. 364)	465
April	7. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 365)	466
April	7. Endr. i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2011 (Nr. 368)	468
April	7. Endr. i forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2011 (Nr. 370)	469

Diverse

2011

Mars	4. Opph. av instruks om håndtering av chili, chiliprodukter, karrapulver, gurkemeie og palmeolje som inneholder Sudan rød I, Sudan rød II, Sudan rød III eller Sudan rød IV (Nr. 250)	367
Mars	17. Vedtak om fritak fra plikt til å beregne merverdiavgift (Nr. 314)	420
Mars	25. Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen (Nr. 335)	432
Mars	30. Ikrafts. av forskrift 8. april 2010 nr. 496 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Liechtensteins tilknytning til Dublinsamarbeidet) (Nr. 340)	450
April	7. Meddel. om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 366)	466

Rettelser

	Nr. 2/2011 s. 301 (i forskrift 23. februar 2011 nr. 202 om opptak til praktisk-pedagogisk utdanning ved Norges teknisk-naturvitenskapelige utdanning (NTNU))	469
	Nr. 2/2011 s. 315 (i forskrift 24. februar 2011 nr. 203 om om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2011–2012)	469

	Oversikt over rettelser	3. omslagsside
	Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 6. mai 2011

Nr. 3

25. mars Lov nr. 7 2011

Lov om endringer i lov om Innovasjon Norge

Prop.39 L (2010–2011), Innst.211 L (2010–2011), Lovvedtak 43 (2010–2011). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 15. mars 2011. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 25. mars 2011 kl. 13.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge.

I

I lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge gjøres følgende endringer:

§ 6 nytt fjerde ledd skal lyde:

Lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 51 gjelder ikke for indirekte garantier som fylkeskommunene stiller overfor selskapet.

§ 6 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Selskapets finansiering

Selskapet kan finansiere sin virksomhet ved lån, garantier og tilskudd fra staten, fylkeskommunene og andre offentlige aktører. Videre kan selskapet ha inntekter fra næringslivet og andre private aktører. Den som finansierer virksomheten kan fastsette nærmere vilkår for bruk av midlene.

§ 9 nytt andre ledd skal lyde:

Dersom det oppstår forpliktelser for selskapet etter en låne- eller garantiordning, jf. § 10 nr. 1, som ikke kan dekkes av selskapet, er eierne pliktig til å tilføre den enkelte ordning ny kapital.

§ 9 nåværende andre ledd blir nytt tredje ledd.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Organisering i utlandet

Selskapet skal samarbeide med utenriktjenesten i sin virksomhet utenfor Norge.

§ 15 første ledd første punktum skal lyde:

Hovedstyremedlemmene tjenestegjør i to år.

§ 16 andre ledd skal lyde:

Opphører vervet for et hovedstyremedlem før utløpet av tjenestetiden og vararepresentant for vedkommende ikke er valgt, skal foretaksmøtet oppnevne et nytt hovedstyremedlem for resten av perioden. Oppnevningen kan likevel utstå til neste ordinære foretaksmøte dersom hovedstyret er vedtaksført med de gjenværende medlemmer og varamedlemmer.

§ 17 tredje ledd skal lyde:

Hovedstyret skal oppnevne regionale styrer og fastlegge nærmere regler for deres virksomhet. Hovedstyret kan oppnevne valgkomiteer som fremmer forslag i forbindelse med valg til regionstyrer.

§ 19 første ledd første punktum skal lyde:

Hovedstyret er vedtaksført når mer enn halvparten av samtlige styremedlemmer som kan delta i den aktuelle saken, er til stede.

§ 25 skal lyde:

§ 25. Habilitet

Den som er ansatt eller har tillitsverv i selskapet må ikke delta i behandling eller avgjørelser av spørsmål som har slik betydning for egen del eller nærstående at vedkommende må anses for å ha en fremtredende personlig eller økonomisk særinteresse i saken.

Den som er ansatt eller har tillitsverv i selskapet må heller ikke ta del i behandling eller avgjørelser av noe spørsmål som har fremtredende økonomisk særinteresse for selskap, forening eller annen offentlig eller privat institusjon vedkommende er knyttet til.

Likeså må den som er ansatt eller har tillitsverv i selskapet, ikke delta i behandling eller avgjørelse av spørsmål når det foreligger andre særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til vedkommendes upartiskhet.

§ 28 andre ledd skal lyde:

Staten representert ved eierdepartementet, fylkeskommunene, selskapets hovedstyre, administrerende direktør og revisor har rett til å være til stede og til å uttale seg i foretaksmøtet. Administrerende direktør og hovedstyrets leder har plikt til å være til stede med mindre dette er åpenbart unødvendig eller det foreligger gyldig forfall. I sistnevnte tilfelle skal det utpekes en stedfortreder. Foretakets revisor har plikt til å være til stede i den grad de sakene som skal behandles, er av slik art at revisors nærvær er ønskelig.

§ 31 første ledd skal lyde:

Hovedstyret innkaller til foretaksmøte og bestemmer innkallingsmåten. Innkallingen til ordinært foretaksmøte skal foretas skriftlig senest én måned før møtet, og skal være vedlagt årsregnskap, årsberetning og revisors beretning. Innkallingen til ekstraordinært foretaksmøte skal foretas senest to uker før møtet, med mindre samtlige eiere er enige om kortere frist eller at kortere frist er påtrengende nødvendig.

§ 31a andre punktum skal lyde:

Har innkallingen allerede funnet sted, skal det sendes ut ny innkalling dersom det er minst to uker igjen til foretaksmøtet skal holdes.

§ 32 tredje ledd andre punktum skal lyde:

Er noen av de som etter § 28 annet ledd har rett til å være til stede på møtet, uenig i beslutningen, skal deres oppfatning føres inn i protokollen.

§ 35 andre ledd skal lyde:

Forslaget kan fremsettes på et ordinært foretaksmøte eller på et ekstraordinært foretaksmøte der det fremgår av innkallingen at sak om slik gransking skal behandles.

§ 38 oppheves.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

25. mars Lov nr. 8 2011

Lov om endringer i mineralloven (inndrivning av tvangsmulkt og lovbrotsgebyr)

Prop.26 L (2010–2011), Innst.216 L (2010–2011), Lovvedtak 42 (2010–2011). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 10. og 15. mars 2011. Fremja av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 25. mars 2011 kl. 13.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 101 erverv og utvinning av mineralressurser (mineralloven).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 101 om erverv og utvinning av mineralressurser blir det gjort følgende endringer:

§ 66 nytt femte ledd skal lyde:

Når Statens innkrevingsentral er pålagt å inndrive tvangsmulkt som nevnt i første ledd, kan den inndrive tvangsmulkt ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsentralen kan også inndrive tvangsmulkt ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten får rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til en tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

Noverande § 66 femte ledd blir nytt sjettede ledd.

§ 67 nytt fjerde ledd skal lyde:

Ved inndrivelse av overtredelsesgebyr gjelder bestemmelsen i § 66 femte ledd tilsvarende.

Noverande § 67 fjerde ledd blir nytt femte ledd.

II

Lova tek til å gjelde straks.

21. juni Nr. 1741 2006

Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved AHO

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Arkitektur- og designhøgskolen 21. juni 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder doktorgradsutdanningen som fører frem til graden philosophiae doctor (PhD) ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO). Forskriften gir regler om opptak, gjennomføring og avslutning av PhD-graden ved AHO.

§ 2. Målsetting

Doktorgradsutdanningen skal kvalifisere for forskningsvirksomhet på et høyt faglig nivå innen arkitektur, urbanisme, industridesign og andre nærliggende fag.

§ 3. Ansvar for doktorgradsutdanningen

Styret har det overordnede ansvar for doktorgradsutdanningen, og har delegert myndighet til forskningsutvalget når det gjelder utarbeidelse av retningslinjer og rutiner, og til programstyret når det gjelder studieplan.

§ 4. Doktorgradsutdanningens innhold

Doktorgradsutdanningen er i hovedsak aktivt forskningsarbeid under veiledning.

Doktorgradsutdanningen omfatter:

- En obligatorisk opplæringsdel
- Gjennomføring av et selvstendig forskningsarbeid i aktivt samarbeid med veiledere og andre forskere
- Deltakelse i aktive forskermiljøer, nasjonalt og internasjonalt
- Faglig formidling som er nært relatert til det pågående doktorgradsarbeid.

§ 5. Opptak

Doktorgradskandidater tas opp kullvis, normalt hvert annet år.

Opptakskrav

For å bli tatt opp på doktorgradsprogrammet må søkeren normalt ha mastergraden i arkitektur/industridesign eller tilsvarende utdanning som AHO har godkjent som grunnlag for gjennomføring av doktorgradsstudiet ved AHO.

Prioriterte emneområder for forskningsinnsats vil bli oppgitt ved utlysning av opptak til doktorgradsprogrammet og stipendiatstillinger ved AHO.

Søknaden

Søknad om opptak skal inneholde:

- Prosjektbeskrivelse. Denne skal gjøre rede for tema, problemstillinger, kunnskapsstatus på feltet og gjøre rede for valg av teori og metode
- Finansieringsplan
- Redegjørelse for nødvendig infrastruktur/institusjonstilknytning
- Gjøre rede for spesielle veiledningsbehov og etablerte kontakter i forbindelse med veiledning
- Eventuelle planer for opphold ved andre, herunder utenlandske, forskningsinstitusjoner eller virksomheter
- Opplysninger om eventuelle immaterial restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

AHOs søknadsskjema (tilgjengelig på AHOs nettside) skal benyttes ved søknad om opptak.

Dersom søkeren planlegger å bruke annet språk i avhandlingen enn det som er godkjent i henhold til forskriftens § 9, skal søknad om godkjenning av dette leveres sammen med planen for studiet.

Kategorier av søkere

AHO vil ha fire typer søkere til PhD-studiet:

- a) søkere til stipendiatstillinger på AHO
- b) AHOs ansatte i faste vitenskapelige stillinger
- c) søkere tilknyttet eksterne institusjoner
- d) frie søkere.

Avgjørelse om opptak

For vurdering av søkere oppnevner styret en sakkyndig komité etter forslag fra forskningsutvalget. Komitéen skal bestå av minst 3 personer med formell kompetanse på dokornivå, og må bestå av både interne og eksterne representanter. Avgjørelse om opptak baseres på en samlet vurdering av søknaden. De viktigste kriterier for prioritering mellom søkere vil være:

- prosjektsøknadens faglige kvalitet, prosjektets realisme og gjennomførbarhet
- prosjektets forhold til AHOs overordnede prioriterte emneområder
- søkerens kompetanse
- AHOs egen veilederkompetanse.

Opptak kan skje med forbehold om finansiering. Dette forutsetter at søker kan sannsynliggjøre at finansiering vil kunne sikres innenfor en avtalt tidsramme.

AHOs styre fatter vedtak om opptak og om hvilket institutt doktorkandidatene skal plasseres på. Unntatt fra dette er eksterne doktorkandidater med tilknytning til en annen institusjon.

AHO kan beslutte å ikke ta opp en doktorkandidat dersom:

- opphavsrettslige avtaler er til hinder for publisering og åpen disputas
- de immaterial avtaler som er inngått, er så urimelige at AHO ikke bør medvirke i prosjektet.

En søker som allerede er funnet kvalifisert for opptak til PhD-studiet ved et annet doktorgradsprogram med faglig relevans, skal normalt anses kvalifisert for opptak til PhD-studiet ved AHO.

I de tilfeller der et prosjekt allerede er funnet støtteverdig av Norsk forskningsråd (NFR), er AHO ikke forpliktet til å foreta ny sakkyndig vurdering av dette.

Likestillingshensyn ved opptak/ tilsetting av stipendiater skal ivaretas jf. universitetslovens § 6–2.

§ 6. Avtale

Opptak formaliseres i form av skriftlige kontrakter som skal angi tema, veiledning og partenes gjensidige rettigheter og plikter. Vesentlige endringer i de forhold som omtales i kontraktene, skal forelegges forskningsutvalget til godkjenning.

Kontrakten består av tre deler. Del A er en generell avtale som inngås mellom AHO og den enkelte doktorkandidat. Del B gjelder veiledning, og denne skal signeres av doktorkandidaten, veiledere og lederen for doktorprogrammet.

Del C i kontrakten inngås kun med eksternt opptatte doktorkandidater som er tilknyttet en annen arbeidsplass. Denne delen regulerer arbeidsvilkårene, herunder tid til doktorgradsarbeidet, driftsmidler og behov for vitenskapelig utstyr.

For stipendiatene gjelder forskrift om varighet, arbeidets omfang og innhold og adgang til å forlenge tilsettingsforholdet til stillinger som postdoktor, stipendiat, vitenskapelig assistent og spesialistkandidat (vedtatt av Kunnskapsdepartementet). Utfyllende bestemmelser for pliktarbeid m.m. ved AHO er gitt i egen rutine.

§ 7. Doktorgradsprogrammet

Doktorgradsstudiet ved AHO skal være lagt opp slik at det skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme.

AHO skal gi alle doktorgradskandidater tilbud om opplæring på høyt vitenskapelig nivå. Minst to semestre skal avsettes til den organiserte forskerutdanningen. Opplæringsdelen skal være fullført og godkjent senest 1 (ett) år etter at den obligatoriske undervisningen er avsluttet.

Opplæringsdelen er spesifisert i en egen studieplan for PhD-studiet. Foruten oversikt over kurs- og seminar typer og studiepoengfordeling skal studieplanen gi fordelingen mellom forskerskolen og instituttstyrt forskeropplæring.

AHO ønsker i utgangspunktet doktorkandidater som studerer heltid. Deltidsstudier er kun mulig på bakgrunn av individuelle avtaler mellom institusjonen og kandidaten. Forskeropplæringen må fullføres på heltid også av deltidskandidater.

Det er obligatorisk for alle som er tatt opp til doktorgradsprogrammet å følge opplegget for forskerutdanningen. AHO kan gi fritak for deltagelse i deler av opplæringsprogrammet dersom tilsvarende krav er oppfylt ved annen institusjon som gir godkjent opplæring. I helt spesielle tilfeller kan det også gis helt eller delvis fritak for slik deltakelse dersom annen opplæring eller forskningsmessig erfaring som gir tilsvarende kompetanse, kan dokumenteres.

§ 8. Tilknytning til forskermiljø

Hovedveileder har i samråd med AHOs institutter hovedansvar for å legge til rette for at doktorgradskandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø med seniorforskere og andre doktorgradskandidater.

For doktorgradskandidater som har hovedtilknytning ved annen institusjon skal det inngås avtale mellom gradstildelende og samarbeidende institusjon som regulerer arbeidsvilkårene og herunder sikrer doktorgradskandidatens deltakelse i et aktivt forskermiljø.

§ 9. Avhandlingen

Krav til avhandlingen

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder innen fagområdet. Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av arkitektur- og designfagenes vitenskapelige litteratur, ref. § 2.

Del av fellesarbeid godtas som avhandling i den grad kandidatens selvstendige innsats kan identifiseres og dokumenteres. Sammenstillinger av flere, mindre arbeider godtas som avhandling i den grad kandidatens selvstendige innsats kan identifiseres og dokumenteres. Det skal foreligge medforfattererklæring som dokumentasjon.

Arbeider som ikke godtas

Arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere eksamener, kan ikke antas til bedømmelse med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere, sammenhengende arbeider.

Et arbeid eller deler av et arbeid som tidligere er godkjent for doktorgraden ved norsk eller utenlandsk institusjon, kan ikke antas til bedømmelse selv om arbeidet innleveres i omarbeidet form.

Ny innlevering

En doktorgradsavhandling som tidligere er blitt underkjent ved AHO, kan bedømmes i omarbeidet skikkelse først seks måneder etter at styret har fattet beslutning om å forkaste avhandlingen. Bedømmelse på nytt kan bare finne sted en gang. Offentlig tilgjengelighet

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring og publisering av en doktorgradsavhandling, med unntak av en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring/ publisering. Slik utsettelse kan skje når forskerutdanningen delvis eller i sin helhet er finansiert av en eksternt part, for at den eksterne part skal kunne ta stilling til patentering/kommersialisering. Eksternt part kan ikke stille vilkår om at hele eller deler av doktorgradsavhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres eller publiseres.

Rettigheter ved bruk av resultater

Kandidatens rettigheter til bruk av egne resultater, utnyttelse av patenterbare oppfinnelser, opphavsrettigheter m.m., er regulert av AHOs generelle regler på dette området samt de regler som er bestemt i arbeidstakeroppfinnerloven.

Språk

Avhandlingen skal være skrevet på norsk, svensk, dansk eller engelsk. Dersom kandidaten ønsker å benytte et annet språk, skal det være søkt om særskilt tillatelse til dette ved opptak, jf. § 6.

§ 10. Veiledning

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Det skal oppnevnes en hovedveileder med primært ansvar for den faglige oppfølgingen av doktorkandidaten. Hovedveileder skal være ansatt ved AHO dersom kompetansen finnes ved institusjonen.

Doktorandene har rett til veiledning av en eller flere biveiledere i tillegg til hovedveileder. Det anbefales at alle doktorander har minst en biveileder i tillegg til hovedveileder. Alle veiledere skal ha doktorgrad eller tilsvarende forskningskompetanse.

Både hovedveileder og doktorkandidaten plikter å rapportere i samsvar med de regler AHO har fastsatt, jf. § 12 og «Progresjonsseminar – instruks».

Se for øvrig «Doktorgradsveiledning – retningslinjer».

§ 11. Reader

AHO praktiserer normalt at det oppnevnes en reader etter at ferdig utkast til avhandling foreligger. Ordningen fungerer som en ekstra kvalitetssikring. Denne person bør normalt være eksternt, og oppnevnes av forskningsutvalget på bakgrunn av forslag fra hovedveileder. Reader skal levere en rapport med konkrete tilbakemeldinger, foruten å vurdere om avhandlingen er klar for endelig innlevering. Rapporten leveres til hovedveileder og kandidat, med kopi til forskningsutvalget.

§ 12. Progresjonsoppfølging

Kvalitetssikring av doktorgradsprogrammet omfatter halvårlige rapporter, og to årlige oppfølgingsseminarer hvor både kandidaten og hovedveileder deltar. Rutiner for rapportering og seminarer skal avdekke manglende progresjon i avhandlingsarbeidet og mangler ved veiledningen. Se egen rutine.» Progresjonsseminar – instruks».

§ 13. Terminering av avtale

Ved vesentlig mislighold så som manglende progresjon over tid, brudd på etiske regler og alvorlige endringer i forskningsprosjektet, kan AHO beslutte at en doktorgradskandidat skal utelukkes fra programmet.

For alle kandidater gjelder det at alle forpliktelser fra AHOs side overfor kandidaten opphører etter 8 år. På eget initiativ kan kandidaten imidlertid innlevere avhandling til bedømmelse. Forskningsutvalget vil da oppnevne reader for slutføring frem til endelig levering.

§ 14. Bedømmelse

PhD-graden ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo tildeles på grunnlag av:

- a) Godkjent gjennomføring av opplæringsprogrammet, eventuelt annen godkjent faglig skolering eller kompetanse
- b) Godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- c) Godkjent vitenskapelig avhandling og et tilfredsstillende forsvar i en offentlig disputas.

§ 15. Innlevering

Avhandlingen skal leveres til forskningssekretariatet i 5 eksemplarer. Dersom avhandlingen godkjennes til disputas, skal kandidaten levere 100 eks. av avhandlingen til AHO. Hvis trykkingsutgiftene overstiger det beløp som til enhver tid er øremerket for slike utgifter i forskningsutvalgets budsjett, må kandidaten selv dekke dette.

Avhandlingen leveres i henhold til skolens mal for doktorgradsavhandlinger. Sammen med avhandlingen skal det leveres et kortfattet sammendrag (1/2 side) som kan tjene som pressemelding.

§ 16. Oppnevning av bedømmelseskomité

Til å bedømme avhandlingen oppnevner AHOs styre etter innstilling fra forskningsutvalget en sakkyndig bedømmelseskomité på minst tre medlemmer. Forskningsutvalget utpeker en administrator blant komitéens medlemmer eller i tillegg til komitéens medlemmer.

Komitéen skal settes sammen slik at:

- begge kjønn, såfremt mulig, er representert
- minst ett av medlemmene er uten tilknytning til AHO
- minst ett av medlemmene, såfremt mulig, er utenlandsk
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende forskningskompetanse.

Hovedveileder leverer forslag til bedømmelseskomité til forskningsutvalget. Forslaget skal begrunnes og bør vise til hvordan komitéen samlet sett dekker avhandlingens fagfelt. Oppnevnt veileder kan ikke være medlem av bedømmelseskomitéen eller lede den.

§ 17. Komitéens arbeid*Tilbaketrekning og bearbeiding*

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for doktorgraden. Doktorgradskandidaten kan likevel rette formelle feil i avhandlingen. Det må i tilfelle innleveres en oversikt over rettingene (errata) før disputasen.

Uten hensyn til det foregående kan AHO tillate omarbeiding av avhandlingen på grunnlag av bedømmelseskomitéens foreløpige kommentarer. Det skal gis en frist for slik omarbeiding, normalt ikke lengre enn 6 måneder.

Hvis avhandlingen ikke godkjennes, kan ny innlevering først finne sted etter 6 måneder.

Opplysningsplikt

Hovedveileder kan innkalles til møter i bedømmelseskomitéen for å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

Komitéen kan kreve doktorgradskandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon fremlagt.

Innstilling

Komitéen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for doktorgraden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes. Bedømmelseskomitéens innstilling forelegges doktorgradskandidaten, som gis frist på 14 dager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen.

Frister

Komitéens innstilling skal foreligge innen tre måneder etter at komitéen har mottatt avhandlingen, med mindre AHO har bestemt noe annet. Tillater komitéen omarbeiding av avhandlingen, løper ny frist fra den datoen avhandlingen leveres på nytt.

§ 18. Komitéens innstilling og behandling av innstillingen*Behandling av enstemmig innstilling*

Bedømmelseskomitéens innstilling med eventuelle merknader behandles av forskningsutvalget. Forskningsutvalgets leder kan godkjenne en enstemmig komitéinnstilling. Dersom det – til tross for en enstemmig komitéinnstilling – foreligger begrunnet tvil om en avhandling bør godkjennes, skal forskningsutvalget søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomitéen eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Doktorgradskandidatens merknader vedlegges. Etter dette er det styret som fatter vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Behandling av delt innstilling

Dersom det foreligger dissens i komitéen, kan AHO uten ytterligere bedømmelse fatte vedtak i saken, eller søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomitéen, eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Doktorgradskandidatens merknader vedlegges. Etter dette er det styret som på bakgrunn av innstilling fra forskningsutvalget fatter vedtak i saken på grunnlag av bedømmelseskomitéens innstilling og de innhentede uttalelser.

§ 19. Prøveforelesning

Prøveforelesning skal være over oppgitt emne. Emnet fastsettes av bedømmelseskomitéen og kunngjøres for kandidaten 10 virkedager før forelesningen.

Prøveforelesningen skal holdes etter at avhandlingen er innlevert, men før disputasen, og skal godkjennes av bedømmelseskomitéen.

§ 20. Forsvar av avhandlingen

Når prøveforelesningen er avholdt og godkjent, skal doktorgradskandidaten forsvare avhandlingen i offentlig disputas. Tid og sted for disputasen skal offentliggjøres i god tid.

Disputasen skjer på avhandlingsspråket eller norsk med mindre AHO godkjenner noe annet.

Det skal være to opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomitéen og utpekes av komitéen selv.

Disputasen ledes av den forskningsutvalgets leder bemyndiger.

Doktoranden gjør rede for hensikten med og resultatet av den vitenskapelige undersøkelsen. Førsteopponent innleder diskusjonen, og annenopponent avslutter disputasen. AHO kan likevel fastsette en annen rekkefølge og oppgavefordeling mellom doktoranden og førsteopponenten. Øvrige tilstedeværende som ønsker å opponere ex auditorio, må under disputasen gi melding om dette til disputasens leder innen det tidspunkt som denne fastsetter.

Etter disputasen sender bedømmelseskomitéen en innberetning til AHOs styre via forskningsutvalget, der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innberetningen skal konkludere med om prøvene samlet sett er godkjent/ikke godkjent.

Hvis disputasen ikke godkjennes, kan ny disputas avlegges. Så vidt mulig skal ny disputas vurderes av den opprinnelige bedømmelseskomitéen. Disputasen skal finnes tilfredsstillende før diplom kan tildeles.

§ 21. Kreering og diplom

Når opplæring, avhandling, prøveforelesning og disputas er godkjent, kreeres doktoranden til philosophiae doctor av AHOs styre. Diplom utferdiges av AHO som fastlegger hvilke opplysninger som skal inngå.

§ 22. Klage***Klage på opptak og søknadsbehandling***

Avslag på søknad om opptak etter § 5 kan påklages etter reglene i forvaltningslovens §§ 28 flg. Grunnlagt klage sendes til forskningsutvalget. Blir avslaget opprettholdt, sendes klagen til styret til avgjørelse. Klage på godkjenning av opplæringsprogrammet

Ved klage på avslag på søknad om godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsprogrammet, gjelder § 12 nr. 1 i forvaltningsloven tilsvarende. Ved klage over sensur ved særskilt eksamen eller prøver, gjelder lov om universiteter og høyskoler. Forskningsutvalget oppnevner ankesensor ved klage på karakterfastsettelse (bestått/ikke bestått).

Klage på avslag på søknad om bedømmelse eller underkjenning av avhandling, prøveforelesning eller forsvar.

Underkjenning av avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens §§ 28 flg. Grunnlagt klage sendes forskningsutvalget som kan oppheve eller endre vedtaket hvis det finner klagen begrunnet. I motsatt fall sendes klagen til styret for avgjørelse. Styret kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak.

§ 23. Utfyllende bestemmelser

AHOs styre kan gi forskningsutvalget fullmakt til å utferdige retningslinjer, instruksjer og rutiner til denne forskrift. Forskningsutvalgets utfyllende retningslinjer og rutiner skal forelegges AHOs ledelse til godkjenning.

§ 24. Overgangsregler mellom dr.ing og PhD.

Kandidater som er tatt opp til graden dr.ing og som ønsker å få tildelt denne graden (innen utgangen av studieåret 2007/2008), følger reglementet for denne graden, men følgende §-er i forskrift 21. juni 2006 nr. 1741 for graden philosophiae doctor (PhD) ved AHO skal også gjelde for disse kandidatene:

- § 9 Avhandling
- § 10 Veiledning
- § 11 Kvalitetssikring og rapportering
- § 14 Innlevering
- § 15 Oppnevning av bedømmelseskomité
- § 16 Komitéens arbeid
- § 17 Komitéens innstilling og behandling av innstillingen
- § 18 Prøveforelesning
- § 19 Forsvar av avhandlingen
- § 20 Kreering og diplom/vitnemål
- § 21 Klage.

27. mai Nr. 1897 2010**Forskrift om krav til bachelorgrad ved Høgskulen for landbruk og bygdenæringar**

Heimel: Fastsett av Styret ved Høgskulen for landbruk og bygdenæringar 27. mai 2010 med heimel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanningar, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 61. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

§ 1. Verkeområde

Forskrifta gjeld krav til bachelorgrad ved Høgskulen for landbruk og bygdenæringar.

§ 2. Krav til innhald og omfang i bachelorgrada

Bachelorgrada vert tildelt på grunnlag av eksamenar som til saman omfattar minimum 180 studiepoeng.

Grunnlaget for bachelorgrada er:

1. Fullført tverrfagleg studieprogram i bygdeutvikling av omfang på minimum 180 studiepoeng etter godkjent studieplan fastsett av styret for Høgskulen for landbruk og bygdenæringar (studieplan er sett saman av studieplanane for kvart akkrediterte studium).
2. Fullført studieprogram av omfang på minimum 120 studiepoeng kombinert med godkjent og fullført påbygging eller spesialisering av minimum 60 studiepoeng omfang.

§ 4. Overlapping

Studieprogram som vert godskrivne i grad må ikkje ha ei overlapping i sitt faglege innhald på meir enn 10 studiepoeng.

§ 5. Fritak for eksamen eller prøve

Det kan verta gitt fritak frå eksamen eller prøve som inngår i grunnlaget for bachelorgrada dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidlegare avlagt eksamen eller prøve avlagt ved Høgskulen for landbruk og bygdenæringar eller anna utdanningsinstitusjon (jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–5).

§ 6. Vitnemål og vitnemålstillegg

For oppnådd bachelorgrad vert det utskrive vitnemål på norsk. Vitnemålet skal visa det faglege innhaldet i grada. På vitnemålet skal eksamenskarakter frå alle eksamenane vera påført.

Eit eige vitnemålstillegg (*Diploma Supplement*) skal gi informasjon på engelsk av kandidaten si utdanning og av det norske høgere utdanningssystemet.

For å kunne tildela ei bachelorgrad med vitnemål frå Høgskulen for landbruk og bygdenæringar må eksamenar med eit omfang på minimum 120 studiepoeng vera avlagde ved høgskulen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifta § 2 nr. 1 vert utskriven automatisk til dei kandidatane som oppfyller krava.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifta § 2 nr. 2 vert utskriven etter søknad. Søkjaren må sjølv dokumentera at krava er oppfylte.

§ 7. Utfyllande vilkår/retningsliner

Styret for Høgskulen for landbruk og bygdenæringar kan fastsetja utfyllande vilkår/retningsliner til denne forskrifta.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskrifta trer i kraft straks.

2. mars Nr. 249 2011**Forskrift om endring i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 2. mars 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 47 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzz (forordning (EU) nr. 187/2011). Kunngjort 8. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzz (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010 og forordning (EU) nr. 187/2011) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 med hensyn til strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse, og om endring av vedtak 2006/504/EF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringer i kontrollforskriften vedlegg I angående produktene okra fra India og jordnøtter fra Sør-Afrika, samt endringer i fotnotene 2, 6 og 8, trer i kraft 1. april 2011.

Øvrige endringer trer i kraft 1. mars 2011.

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 669/2009 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzz (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010 og forordning (EU) nr. 187/2011) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 669/2009 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 187/2011.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M4** Kommissjonsforordning (EU) nr. 187/2011 av 25. februar 2011

Vedlegg I skal lyde:

► **M3** ► **M4** Vedlegg I

(A) Fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som skal underkastes en strengere kontroll på det utpekte innførselssted

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
Jordnøtter, med skall	1202 10 90	12.02.1010; 12.02.1090	<i>Argentina</i>	Aflatoksiner	10
Jordnøtter, uten skall	1202 20 00	12.02.2010; 12.02.2090			
Peanøttsmør	2008 11 10	20.08.1110			
Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Jordnøtter, med skall	1202 10 90	12.02.1010; 12.02.1090	<i>Brasil</i>	Aflatoksiner	10
Jordnøtter, uten skall	1202 20 00	12.02.2010; 12.02.2090			
Peanøttsmør	2008 11 10	20.08.1110			
Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Tørkede nudler <i>(Næringsmidler)</i>	ex 1902	ex 19.02	<i>Kina</i>	Aluminium	10
Langbønner (<i>Vigna sesquipedalis</i>)	ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	ex 07.08.2001; ex 07.08.2009; ex 07.10.2201; ex 07.10.2209	<i>Den dominikanske republikk</i>	Rester av plantevernmid- ler, analysert ved multirestmetod er basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ³	50
Bitter melon (<i>Momordica charantia</i>)	ex 0709 90 90; ex 0710 80 95	ex 07.09.9099; ex 07.10.8099			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
Flaskegresskar (Lagenaria siceraria) Paprika (Capsicum spp)	ex 0709 90 90; ex 0710 80 95 0709 60 10; 0709 60 99; 0710 80 51; 0710 80 59	ex 07.09.9099; ex 07.10.8099 07.09.6010; 07.09.6020; 07.09.6090; 07.10.8095 ex 07.10.8099			
Auberginer	0709 30 00; ex 0710 80 95	07.09.3000; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller fryste grønnsaker)</i>					
Appelsiner (friske eller tørkede)	0805 10 20; 0805 10 80	08.05.1090	<i>Egypt</i>	Rester av plantevernmidl er, analysert ved multirest- metoder basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrestmeto der ⁷	10
Fersken	0809 30 90	08.09.3010; 08.09.3020			
Granatepler	ex 0810 90 95	ex 08.10.9090			
Jordbær	0810 10 00	08.10.1011; 08.10.1023; 08.10.1024; 08.10.1025; 08.10.1030; 08.10.1040			
Grønne bønner	ex 0708 20 00	ex 07.08.2001; ex 07.08.2009			
<i>(Næringsmidler – friske frukt og grønnsaker)</i>					
Jordnøtter, med skall	1202 10 90	12.02.1010; 12.02.1090	<i>Ghana</i>	Aflatoksiner	50
Jordnøtter, uten skall	1202 20 00	12.02.2010; 12.02.2090			
Peanøttsmør	2008 11 10	20.08.1110			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Karriblader (Bergera/Murraya koenigii)	ex 1211 90 85	ex 12.11.9000	<i>India</i>	Rester av plantevernmidl er, analysert ved multirestmetod er basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ⁵	10
<i>(Næringsmidler – friske urter)</i>					
Chilipepper (Capsicum annuum), hel	ex 0904 20 10	ex 09.04.2000	<i>India</i>	Aflatoksiner	50
Chilipepper (Capsicum annuum), knust eller malt	ex 0904 20 90	ex 09.04.2000			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
Chilipepperprodukter (karri)	0910 91 05	09.10.9101			
Muskat (<i>Myristica fragrans</i>)	0908 10 00	09.08.1000			
Muskatblomme (<i>Myristica fragrans</i>)	0908 20 00	09.08.2000			
Ingefær (<i>Zingiber officinale</i>)	0910 10 00	09.10.1000			
Gurkemeie (<i>turmeric</i>) (<i>Næringsmidler – tørkede krydder</i>)	0910 30 00	09.10.3000			
Jordnøtter, med skall	1202 10 90	12.02.1010; 12.02.1090	<i>India</i>	Aflatoksiner	10
Jordnøtter, uten skall	1202 20 00	12.02.2010; 12.02.2090			
Peanøttsmør	2008 11 10	20.08.1110			
Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Okra	ex 0709 90 90	ex 07.09.9099	<i>India</i>	Rester av plantevernmidl er, analysert ved multirestmeto der basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrestmeto der ²	20
<i>(Næringsmidler)</i>					
Vannmelon (<i>egusi, Citrullus lanatus</i>) frø og produkter framstilt av dette	ex 1207 99 97; ex 1006 30 90; ex 2008 99 99	ex 12.07.9990; ex 11.06.3090; ex 20.08.9909	<i>Nigeria</i>	Aflatoksiner	50
<i>(Næringsmidler)</i>					
Basmatiris beregnet på direkte menneskelig konsum	ex 1006 30	ex 10.06.3010; ex 10.06.3099	<i>Pakistan</i>	Aflatoksiner	20
<i>(Næringsmidler – valset ris)</i>					
Chilipepper (<i>Capsicum annuum</i>), hel	ex 0904 20 10	ex 09.04.2000	<i>Peru</i>	Aflatoksiner og Okratoksin A	10
Chilipepper (<i>Capsicum annuum</i>), knust eller malt (<i>Næringsmidler – tørkede krydder</i>)	ex 0904 20 90	ex 09.04.2000			
Jordnøtter, med skall	1202 10 90	12.02.1010; 12.02.1090	<i>Sør-Afrika</i>	Aflatoksiner	10
Jordnøtter, uten skall	1202 20 00	12.02.2010; 12.02.2090			
Peanøttsmør	2008 11 10	20.08.1110			
Jordnøtter, tilberedt/konservert på annen måte	2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98	20.08.1180; 20.08.1191			
<i>(Fôrvarer og næringsmidler)</i>					
Korianderblader	ex 0709 90 90	ex 07.09.9099	<i>Thailand</i>	Salmonella ⁶	10
Basilikum (<i>holy, sweet</i>)	ex 1211 90 85	ex 12.11.9000			

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
Mynte (Næringsmidler – ferske krydder)	ex 1211 90 85	ex 12.11.9000			
Korianderblader	ex 0709 90 90	ex 07.09.9099	<i>Thailand</i>	Rester av plantevernmidl er, analysert ved multirestmetod er basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ⁴	20
Basilikum (holy, sweet) (Næringsmidler – ferske krydder)	ex 1211 90 85	ex 12.11.9000			
Langbønner (Vigna sesquipedalis)	ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	ex 07.08.2001; ex 07.08.2009; ex 07.10.2201; ex 07.10.2209	<i>Thailand</i>	Rester av plantevern- midler, analysert ved multirestmetod er basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrestmeto der ⁴	50
Auberginer	0709 30 00; ex 0710 80 95	07.09.3000; ex 07.10.8099			
Kålgrønnsaker	0704; ex 0710 80 95	07.04; ex 07.10.8020; ex 07.10.8094; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frysede grønnsaker)</i>					
Paprika (Capsicum annuum)	0709 60 10; 0709 60 99; 0710 80 51; 0710 80 59	07.09.6010; 07.09.6020; 07.09.6090; 07.10.8095; ex 07.10.8099	<i>Tyrkia</i>	Rester av plantevernmidl er, analysert ved multirestmetod er basert på CG-MS og LC-MS eller ved singelrest- metoder ⁸	10
Courgettes (squash)	0709 90 70; ex 0710 80 95	07.09.9091; ex 07.10.8099			
Tomater	0702 00 00; 0710 80 70	07.02; ex 07.10.8099			
<i>(Næringsmidler – friske, kjølte eller frysede grønnsaker)</i>					
Pærer	0808 20 10; 0808 20 50	08.08.2012; 08.08.2021	<i>Tyrkia</i>	Plantevernmidl er: amitraz	10
<i>(Næringsmidler)</i>					
Tørkede druer (vinranke frukt) <i>(Næringsmidler)</i>	0806 20	08.06.2000	<i>Usbekistan</i>	Okratoksin A	50

<i>Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)</i>	<i>KN-kode¹</i>	<i>Norske varenummer</i>	<i>Opprinnelses- -stat</i>	<i>Risiko</i>	<i>Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller (%)</i>
Chilipepper (<i>Capsicum annuum</i>), knust eller malt	ex 0904 20 90	ex 09.04.2000	<i>Alle tredjestater</i>	Sudanfargestof f	10
Chilipepper produkter (karri)	0910 91 05	09.10.9101			
Gurkemeie (turmeric) (<i>Næringsmidler – tørkede krydder</i>)	0910 30 00	09.10.3000			
Rød palmeolje (<i>Næringsmidler</i>)	ex 1511 10 90	ex 15.11.1090			

- 1 Når bare visse produkter under en kode skal undersøkes, og det ikke finnes noen særskilt underinndeling av koden i varemenklaturen, er koden angitt med «ex» (for eksempel, ex 1006 30: gjelder bare basmatiris beregnet for direkte menneskelig konsum).
- 2 Særlig rester av: acefat, metamidofos, triazofos, endosulfan, monokrotofos.
- 3 Særlig rester av: amitraz, acefat, aldikarb, benomyl, karbendazim, klorfenapyr, klorpyrifos, CS2 (ditiokarbamater), diafentiuron, diazinon, diklorvos, dikofol, dimetoat, endosulfan, fenamidon, imidakloprid, malation, metamidofos, metiokarb, metomyl, monokrotofos, ometoat, oksamyl, profenofos, propikonazol, thiabendazol, tiakloprid.
- 4 Særlig rester av: acefat, karbaryl, karbendazim, karbofuran, klorpyrifos, klorpyrifos-etyl, dimetoat, etion, malation, metalaksyl, metamidofos, metomyl, monokrotofos, ometoat, profenofos, protiofos, kvinalfos, triadimefon, triazofos, dikrotofos, EPN, triforin.
- 5 Særlig rester av: triazofos, oksydemeton-metyl, klorpyrifos, acetamidprid, tiametoksam, klotianidin, metamidofos, acefat, propargit, monokrotofos.
- 6 Referansemetode EN/ISO 6579 eller annen sertifisert metode som er vurdert mot denne i henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 2073/2005.
- 7 Særlig rester av: karbendazim, cyflutrin, cyprodinil, diazinon, dimetoat, etion, fenitrotion, fenpropratin, fludioksonil, hexaflumuron, lambda-cyhalotrin, metiokarb, metomyl, ometoat, oksamyl, fentoat, tiofanatmetyl.
- 8 Særlig rester av: metomyl, oksamyl, karbendazim, klofentazin, diafentiuron, dimetoat, formetanat, malation, procymidon, tetradifon, tiofanatmetyl.

(B) Definisjoner

I dette vedlegget viser «Sudan-fargestoff» til følgende kjemiske stoffer:

- (i) Sudan I (CAS Nummer 842–07–9);
- (ii) Sudan II (CAS Nummer 3118–97–6);
- (iii) Sudan III (CAS Nummer 85–86–9);
- (iv) Skarlagenrød; eller Sudan IV (CAS Nummer 85–83–6).

◀ M3

◀ M4

Avsnittet «Forordninger i pdf» skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EF) nr. 669/2009, forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010 og forordning (EU) nr. 187/2011.

Etter Forordning (EU) nr. 1099/2010 settes følgende inn:

Forordning (EU) nr. 187/2011

For å lese forordningen se her: (Oversettelse foreligger ikke ennå.)

4. mars Nr. 250 2011

Vedtak om opphevelse av instruks om håndtering av chili, chiliprodukter, karripulver, gurkemeie og palmeolje som inneholder Sudan rød I, Sudan rød II, Sudan rød III eller Sudan rød IV

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 4. mars 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd. Kunngjort 8. mars 2011 kl. 14.40.

I

Instruks 12. september 2005 nr. 1020 om håndtering av chili, chiliprodukter, karripulver, gurkemeie og palmeolje som inneholder Sudan rød I, Sudan rød II, Sudan rød III eller Sudan rød IV oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. mars Nr. 251 2011**Forskrift om faste forsvarere og bistandsadvokater**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 4. mars 2011 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 101 og § 107g. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 8. mars 2011 kl. 14.40.

§ 1. Antall

Domstoladministrasjonen fastsetter antallet faste forsvarere og bistandsadvokater ved den enkelte domstol. For Høyesterett avgjør Domstoladministrasjonen om det skal antas faste bistandsadvokater.

Verv som fast forsvarer eller bistandsadvokat ved første og annen rettsinstans gjelder både for den aktuelle tingrett og for lagmannsretten i det lagsognet tingretten tilhører.

§ 2. Funksjonstid

Faste forsvarere og bistandsadvokater ved tingrett og lagmannsrett antas på åremål for 6 år med adgang til gjenoppnevning. Gjenoppnevning utover én periode kan bare skje når særlige grunner tilsier det. Faste forsvarere og bistandsadvokater for Høyesterett antas på åremål for 8 år uten adgang til gjenoppnevning.

§ 3. Oppsigelse og tjenestefri

For verv som fast forsvarer eller bistandsadvokat gjelder en gjensidig oppsigelsesfrist på 3 måneder.

Domstolleder kan innvilge permisjon fra vervet på inntil 6 måneder ved sykdom og inntil 3 måneder i andre tilfeller, samt anta stedfortreder i permisjonstiden. Innvilgelse av permisjoner og antakelser av stedfortreder for lengre perioder enn dette behandles av Domstoladministrasjonen.

§ 4. Aldersgrense

Øvre aldersgrense for faste forsvarere og bistandsadvokater er 70 år. Den faste forsvarer eller bistandsadvokat plikter å fratre ved første månedsskifte etter at aldersgrensen for vervet er nådd.

§ 5. Kunngjøring og innstilling

Ledig verv som fast forsvarer eller bistandsadvokat ved tingrett og lagmannsrett skal kunngjøres av tingretten i en av de mest leste aviser i lagsognet og for øvrig slik tingretten finner hensiktsmessig. Kopi av kunngjøringen skal sendes den lokale krets av Den Norske Advokatforening. Søknadsfrist bør være 3 uker fra dato for innrykk.

Etter søknadsfristens utløp avgir domstolleder ved tingretten skriftlig uttalelse til førstelagmannen i tilhørende lagmannsrett. Førstelagmannen avgir innstilling til Domstoladministrasjonen.

Domstoladministrasjonen kunngjør verv som fast forsvarer eller bistandsadvokat ved Høyesterett. Etter søknadsfristens utløp oversendes søknadslisten til Høyesterett, som gir innstilling til Domstoladministrasjonen.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme dato oppheves kapittel VII i forskrift 8. juli 1954 nr. 3 om oppnevning av stedfortreder for en del embets- og tjenestemenn ved domstolene og påtalemyndigheten, fylkesmenn m.fl.

7. mars Nr. 252 2011**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 7. mars 2011 med hjemmel i lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven) § 5 første og tredje ledd. Kunngjort 8. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 6. februar 2003 nr. 125 om gjennomføringen av bestemmelsene om inntektsprøving av forskott gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Forskottssatser og inntektsgrenser

Forskott ytes med det beløp som er fastsatt etter forskotteringsloven § 5 første ledd første punktum og indeksreguleres etter reglene i barnelova § 73.

Beløpet etter første ledd

- forhøyes med 1/3 dersom mottakeren ikke ville ha hatt bidragsevne etter barnelova § 71 første ledd andre punktum vurdert som enslig uten barn.
- reduseres med 1/3 dersom forskottsmottakers årsinntekt er høyere enn inntektsgrensene for full forsørgelsesevne etter § 5. Med ett barn skal grensen være kr 323 900 for en enslig forskottsmottaker og kr 290 000 for en mottaker som bor sammen med ektefelle eller samboer. Grensen økes med kr 52 800 for hvert eget barn utover ett.

Retten til forskott faller bort dersom årsinntekten til den som kan motta forskott på vegne av barnet overstiger 320 ganger fullt månedlig forskottsbeløp for ett barn (forskotteringsloven § 4 tredje ledd). Med fullt månedlig forskott menes forhøyet forskott etter andre ledd bokstav a.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Gjennomføringen av inntektsprøvingen

Retten til forskott vurderes separat for hvert barn som det er søkt om forskott for, og inntekten som skal legges til grunn fastsettes separat for det enkelte barnet. Kontantstøtte (se § 2) regnes som inntekt bare ved inntektsprøvingen av forskott til barn som det mottas kontantstøtte for. Når det gjelder grensene i § 3 andre ledd bokstav b, skal inntekten vurderes mot den grense som får anvendelse når man tar med alle egne barn i forskottsmottakers husstand.

II

Forskriften trer i kraft 1. mai 2011.

3. mars Nr. 255 2011

Forskrift om fastsettelse av siste utseilingsdato i fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. mars 2011 med hjemmel i forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 § 13 og § 19. Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

§ 1. Siste utseilingsdato

Fartøy i kystfartøygruppen som er påmeldt til vinterloddefiske i Barentshavet i 2011 må senest innen søndag 13. mars 2011 sende melding om utseiling til Norges Sildesalgslag.

Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet, eller ha kurs mot feltet, siste utseilingsdato. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften, straffes i henhold til lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks, og gjelder til og med 31. desember 2011.

7. mars Nr. 256 2011

Forskrift om stopp i fisket etter torsk i NAFO-området i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11 og forskrift 3. desember 2010 nr. 1809 om regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 2011 § 6. Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

§ 1. Stopp i fisket

Fiske etter torsk i NAFO-område 3M stoppes med umiddelbar virkning.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

7. mars Nr. 257 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og forskrift 20. desember 2010 nr. 1777 om regulering av fisket etter makrell i 2011 § 23 andre ledd. Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1777 om regulering av fisket etter makrell i 2011 gjøres følgende endring:

§ 15 andre ledd bokstav c) (endret) skal lyde:

- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote på tidspunktet for utøvelsen av samfiske.

II

Forskriften trer i kraft straks.

8. mars Nr. 258 2011**Forskrift om endring i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. (implementering av 3. førerkortdirektiv)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 8. mars 2011 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 26, § 27, § 28, § 30 og § 43, jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24f (direktiv 2006/126/EF). Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

I

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endringer:

§ 9–9 skal lyde:

§ 9–9. Utvidelse fra klasse A1 til A2

Ved utvidelse fra klasse A1 til A2 skal eleven gjennomføre obligatoriske kurs for klasse A2 på trinn 3 og 4.

Ny § 9–10 skal lyde:

§ 9–10. Utvidelse fra klasse A1 til A

Ved utvidelse fra klasse A1 til A skal eleven gjennomføre obligatoriske kurs for klasse A på trinn 3 og 4.

Ny § 9–11 skal lyde:

§ 9–11. Utvidelse fra klasse A2 til A

Ved utvidelse fra klasse A2 til A skal eleven gjennomføre obligatorisk kurs for utvidelse til klasse A.

Ny § 11–10 skal lyde:

§ 11–10. Utvidelse fra klasse B til klasse B kode 96

Ved utvidelse fra klasse B til klasse B kode 96 skal eleven ved avslutningen av trinn 2 og 3 gjennomføre obligatorisk veiledningstime i samsvar med § 7–5. I tillegg skal obligatoriske kurs i trinn 4 gjennomføres. Kursene i trinn 4 består av Sikkerhetskurs på veg (3 timer) og Sikring av last i klasse BE, T, D1E og DE (2 timer), jf. § 27–1.

Dokumentert obligatorisk opplæring gir førerrett klasse B kode 96.

Ny § 12–6 skal lyde:

§ 12–6. Utvidelse fra klasse B kode 96 til klasse BE

Ved utvidelse fra klasse B kode 96 til klasse BE gjennomføres praktisk prøve.

§ 29–8, tredje ledd skal lyde:

Hvis en person på grunn av funksjonshemming bare kan oppnå førerrett for kjøretøy av bestemt type eller med nærmere angitt hjelpeutstyr, skal prøven avlegges på slikt kjøretøy, forutsatt at regionvegkontoret finner det forsvarlig å benytte kjøretøyet under prøven, jf. § 4–8, første ledd.

II

Endringene trer i kraft 19. januar 2013.

8. mars Nr. 259 2011**Forskrift om endring i forskrift om førerkort m.m. (implementering av 3. førerkortdirektiv)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 8. mars 2011 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 26, § 27, § 28, § 30 og § 43, jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24f (direktiv 2006/126/EF). Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

I

I forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. gjøres følgende endringer:

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. Kjøretøykategorier m.m.

Med mindre annet fremgår av denne forskrift, gjelder definisjonene i kjøretøyforskriften 4. oktober 1994 nr. 918.

Med mindre annet fremgår av denne forskrift, skal den kjøretøykategori som fremgår av vognkortet legges til grunn.

For øvrig gjelder følgende definisjoner:

1. *Motorvogn:* Ethvert motordrevet kjøretøy som normalt brukes til transport av personer eller gods på veg eller til å trekke kjøretøy som brukes til transport av personer eller gods på veg. Definisjonen omfatter også trolleybuss, men ikke traktor og motorredskap.

2. *Motorsykkel*: Motorvogn registrert som motorsykkel i henhold til kjøretøyforskriften eller tidligere forskrifter om kjøretøy. Motorsykkel er motorvogn med to hjul med eller uten sidevogn.
3. *Trehjuls motorsykkel (motor tricycle)*: motorvogn med tre symmetrisk plasserte hjul, slagvolum over 50 cm³ og konstruktiv hastighet over 45 km/t.
4. *Mellomtung motorsykkel*: Motorsykkel som har en effekt på høyst 35 kW og et forhold mellom effekt og egenvekt på høyst 0,2 kW/kg. Etter nedtrimming kan motorsykkelen tidligere effekt ha vært høyst det dobbelte av nåværende effekt.
5. *Lett motorsykkel*: Motorsykkel som har et slagvolum på høyst 125 cm³, en effekt på høyst 11 kW og et forhold mellom effekt og egenvekt på høyst 0,1 kW/kg.
6. *Moped*: Motorvogn som er registrert som moped i henhold til kjøretøyforskriften eller tidligere forskrifter om kjøretøy.
7. *Tilhenger*: Kjøretøy som definert i kjøretøyforskriften eller tidligere forskrifter om kjøretøy. I forhold til førerrett beskrevet i kap. 3, regnes tilhengerredskap også som tilhenger.
8. *Kjøretøy med automatgir*: Kjøretøy uten koplingspedal (eller koplingshendel som betjenes manuelt for klasse A, A1 eller A2).

§ 3–1 skal lyde:

§ 3–1. Førerkortklasser – oversikt, minstealder

Førerrett kan i Norge erverves i følgende internasjonale klasser og med følgende krav om minstealder m.m.:

1. Klasse AM – moped – 16 år, men 18 år for tre- og firehjuls moped med egenvekt (minus batterienes vekt ved eldrift) over 150 kg
2. Klasse A – Motorsykkel, direkte erverv – 24 år
3. Klasse A – motorsykkel, etappevis erverv – 20 år forutsatt minst 2 års kjøreefaring med klasse A2, ellers kreves det minst 2 års kjøreefaring med klasse A2 før fylte 24 år. Minstealderen er dog 21 år for trehjuls motorsykkel med en effekt på over 15 kW
4. Klasse A2 – mellomtung motorsykkel – 18 år
5. Klasse A1 – lett motorsykkel – 16 år
6. Klasse B – personbil, varebil – 18 år
7. Klasse C – lastebil – 21 år
8. Klasse C1 – lett lastebil – 18 år
9. Klasse D – buss – 24 år
10. Klasse D1 – minibuss – 21 år
11. Klasse BE – tilhenger til klasse B – 18 år
12. Klasse CE – tilhenger til klasse C – 21 år
13. Klasse C1E – tilhenger til klasse C1 – 18 år
14. Klasse DE – tilhenger til klasse D – 24 år
15. Klasse D1E – tilhenger til klasse D1 – 21 år.

Minstealderen for utstedelse av førerkort i klassene C, CE, D, DE, D1 og D1E kan være lavere for person som har påbegynt eller fullført godkjent opplæring etter yrkessjåførforskriften av 16. april 2008 nr. 362.

Førerrett i klasse AM kan for kjøring i Norge være begrenset ved påføring av de nasjonale kodene 145, 146 og 147.

Førerrett i klasse B1 (firehjuls motorsykkel) kan utstedes ved innbytte, fornyelse eller duplikat av tilsvarende førerkortklasse utstedt i annen EØS-stat. Minstealderen er 18 år.

Førerrett i Norge kan erverves i følgende nasjonale klasser og med følgende krav om minstealder:

1. Klasse S – beltemotorsykkel – 16 år, men 18 år hvis beltemotorsykkelen har et forhold mellom effekt og egenvekt på over 0,2 kW/kg
2. Klasse T – traktor, begrenset totalvekt – 16 år når traktor med eller uten tilhenger har samlet tillatt totalvekt på høyst 25 000 kg
3. Klasse T – traktor, ubegrenset totalvekt – 21 år eller 2 års kjøreefaring med klasse T.

Nasjonale førerrettigheter er gyldige for kjøring i utlandet i den grad disse aksepteres av vedkommende myndigheter.

§ 3–2 skal lyde:

§ 3–2. Førerrett i klasse A

Førerrett i klasse A gjelder for:

1. Motorsykkel med eller uten sidevogn
2. Trehjuls motorsykkel med en effekt på over 15 kW
3. Moped.

I Norge omfatter førerretten også føring av tilhenger til motorsykkel med slagvolum over 125 cm³. Motorsykkelen må være godkjent for å trekke tilhenger og tillatt tilhengervekt må være påført vognkortet.

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. Førerett i klasse A2

Førerett i klasse A2 gjelder for:

1. Motorsykkel med eller uten sidevogn hvor motorsykkelen har en effekt på høyst 35 kW og et forhold mellom effekt og egenvekt på høyst 0,2 kW/kg. Etter nedtrimming kan motorsykkelen tidligere effekt ha vært høyst det dobbelte av nåværende effekt
2. Trehjuls motorsykkel med en effekt på høyst 15 kW
3. Moped.

I Norge omfatter føreretten også føring av tilhenger til motorsykkel med slagvolum over 125 cm³. Motorsykkelen må være godkjent for å trekke tilhenger og tillatt tilhengervekt må være påført vognkortet.

§ 3–4 skal lyde:

§ 3–4. Førerett i klasse A1

Førerett i klasse A1 gjelder for:

1. Lett motorsykkel med eller uten sidevogn hvor motorsykkelen har et slagvolum på høyst 125 cm³, en effekt på høyst 11 kW og et forhold mellom effekt og egenvekt på høyst 0,1 kW/kg
2. Trehjuls motorsykkel med en effekt på høyst 15 kW
3. Moped.

§ 3–5 skal lyde:

§ 3–5. Førerett i klasse B

Førerett i klasse B gjelder for:

1. Motorvogn (unntatt motorsykkel og moped) med en tillatt totalvekt på høyst 3 500 kg og godkjent for transport av høyst 8 passasjerer i tillegg til fører.
2. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg.
3. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg forutsatt at samlet tillatt totalvekt for vogntoget ikke overstiger 3 500 kg.
4. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg forutsatt at samlet tillatt totalvekt for vogntoget ikke overstiger 4 250 kg og vedkommende har fellesskapskode 96 påført førerkortet.
5. Firehjuls motorsykkel.
6. Moped.

I Norge omfatter føreretten også føring av:

1. Traktor og motorredskap hvor kjøretøyenes tillatt totalvekt er høyst 3 500 kg, eventuelt med tilhenger når kjøretøyenes konstruktive hastighet er høyst 40 km/t.
2. Beltebil med eller uten tilhengerslede.
3. Tilhenger til firehjuls motorsykkel med slagvolum over 125 cm³ når tillatt totalvekt for tilhengeren er høyst 750 kg. Trekkvognen må være godkjent for å trekke tilhenger og tillatt tilhengervekt må være påført vognkortet.

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. Førerett i klasse B1 eller klasse B kode 73

Førerett i klasse B1 (klasse B kode 73) gjelder for firehjuls motorsykkel og for moped.

I Norge omfatter føreretten også føring av eventuell tilhenger til firehjuls motorsykkel med slagvolum over 125 cm³.

§ 3–7 skal lyde:

§ 3–7. Førerett i klasse C

Førerett i klasse C gjelder for førerett i klasse B og for:

1. Motorvogn med tillatt totalvekt over 3 500 kg og som er godkjent for transport av høyst 8 passasjerer i tillegg til fører.
2. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg. I Norge omfatter føreretten også føring av traktor og motorredskap generelt, eventuelt med tilhenger når kjøretøyenes konstruktive hastighet er høyst 40 km/t.

§ 3–8 skal lyde:

§ 3–8. Førerett i klasse C1

Førerett i klasse C1 gjelder for førerett i klasse B og for:

1. Motorvogn med tillatt totalvekt over 3 500 kg, men høyst 7 500 kg, og som er godkjent for transport av høyst 8 passasjerer i tillegg til fører.

2. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg. I Norge omfatter føreretten også føring av traktor og motorredskap hvor kjøretøyenes tillatte totalvekt er over 3 500 kg, men høyst 7 500 kg, eventuelt med tilhenger når kjøretøyenes konstruktive hastighet er høyst 40 km/t.

§ 3–9 skal lyde:

§ 3–9. Førerett i klasse D

Førerett i klasse D gjelder for førerett i klasse B og for:

1. Motorvogn godkjent for transport av flere enn 8 passasjerer i tillegg til fører.
2. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg.
3. Leddbuss.

§ 3–10 skal lyde:

§ 3–10. Førerett i klasse D1

Førerett i klasse D1 gjelder for førerett i klasse B og for:

1. Motorvogn godkjent for transport av flere enn 8, men høyst 16 passasjerer i tillegg til fører. Motorvognens lengde må ikke overskride 8 m.
2. Vogntog bestående av motorvogn som omfattes av nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg.

§ 3–11 skal lyde:

§ 3–11. Førerett i klasse BE

Førerett klasse BE gjelder for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3–5 første ledd nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 3 500 kg.

I Norge omfatter føreretten også føring av traktor og motorredskap, begge med tillatt totalvekt ikke over 25.000 kg og med konstruktiv hastighet ikke over 40 km/t, med eller uten tilhenger.

§ 3–12 skal lyde:

§ 3–12. Førerett i klasse CE

Førerett i klasse CE gjelder for klasse BE og for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3–7 første ledd nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg.

I Norge omfatter føreretten også føring av traktor og motorredskap generelt, eventuelt med tilhenger.

§ 3–13 skal lyde:

§ 3–13. Førerett i klasse C1E

Førerett i klasse C1E gjelder for klasse BE og for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3–8 første ledd nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg. Vogntogets samlede tillatte totalvekt må ikke overstige 12 000 kg. Føreretten gjelder også for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3–5 første ledd nr. 1 (klasse B) og tilhenger med tillatt totalvekt over 3 500 kg forutsatt at vogntogets samlede tillatte totalvekt ikke overstiger 12 000 kg.

I Norge omfatter føreretten også føring av traktor og motorredskap hvor kjøretøyenes tillatte totalvekt er over 3 500 kg, men høyst 7 500 kg, eventuelt med tilhenger.

§ 3–14 skal lyde:

§ 3–14. Førerett i klasse DE

Førerett i klasse DE gjelder for klasse BE og for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3–9 første ledd nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg.

§ 3–15 skal lyde:

§ 3–15. Førerett i klasse D1E

Førerett i klasse D1E gjelder for klasse BE og for vogntog bestående av motorvogn som omfattes av § 3–10 første ledd nr. 1 og tilhenger med tillatt totalvekt over 750 kg.

§ 3–16 skal lyde:

§ 3–16. Førerett i klasse AM

Førerett i klasse AM gjelder for moped som definert i denne forskrift § 2–2.

I Norge kan føreretten i klasse AM være begrenset ved påføring av nasjonale koder. Kode 145 og kode 146 gjelder bare for føring av tohjuls moped. I tillegg gjelder kodene føring av tre- og firehjuls moped med egenvekt (minus batterienes vekt ved eldrift) ikke over 150 kg. Kode 147 gjelder bare for føring av tre- eller firehjuls moped.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Gyldighetstid for førerkort

Førerkort i klassene A, A2, A1, AM, B, B1, BE, M, S og T gis 15 års gyldighet med mindre det settes en kortere gyldighetstid i henhold til § 4–2 til § 4–5. For søker som har fylt 60 år, settes utløpsdato på førerkortet til den dato søker fyller 75 år. Har søker fylt 75 år, settes utløpsdato lik den datoen som er angitt i helseattesten. Førerkortet skal likevel ha varighet på maksimalt fem år dersom innehaveren har diabetes mellitus som behandles med insulin eller andre antidiabetika.

Førerkort i øvrige klasser gis 5 års gyldighet med mindre det settes en kortere gyldighetstid i henhold til § 4–3 til § 4–5. Før utstedelsen må søker fremlegge helseattest. Ved utstedelse av førerkort etter dette ledd, gis førerkortklasse etter første ledd samtidig ny gyldighetsperiode etter reglene i første ledd. For søker som har fylt 65 år, settes utløpsdato på førerkortet til den dato søker fyller 70 år. Har søker fylt 70 år, gis førerkortklassen gyldighet i ett år om gangen.

For asylsøker som dokumenterer lovlig opphold, gis førerkortet gyldighet for 4 år om gangen.

Ny § 4–6 skal lyde:

§ 4–6. Utfasing av eldre førerkort

Førerkort utstedt før 1. mars 1989, må byttes til nytt førerkort senest innen 19. januar 2018. Førerkort utstedt i perioden 1. mars 1989–31. desember 1997, må byttes til nytt førerkort senest innen 19. januar 2023. Førerkort utstedt i perioden 1. januar 1997–18. januar 2013, må byttes til nytt førerkort senest innen 19. januar 2033.

Førerkort som ikke skiftes ut innen fastsatt frist, mister sin gyldighet.

§ 5–2 fjerde ledd skal lyde:

Førerkort utstedes bare til søker med fast bopel i Norge og som har oppholdt seg i minst 6 måneder i landet, eller kan dokumentere at oppholdet skal vare i mer enn 6 måneder. Ved innbytte og fornyelser gjelder ikke kravet om 6 måneders opphold i Norge. Førerkort kan også utstedes til en som kan dokumentere at vedkommende har studert minst 6 måneder i Norge. Førerkort kan, ved innbytte, utstedes til person som er registrert bosatt i Norge.

Ny overskrift i kapittel 6 skal lyde:

Kap. 6. Fornyelse av førerkort

Ny § 6–1 skal lyde:

§ 6–1. Fornyelse av førerkort

Førerkortet må fornyes før utløpsdato for at føreretten skal ha uavbrutt gyldighet. Saksbehandlingsreglene i kap. 5 gjelder. Det tas nytt bilde av søker hvis forrige bilde er 10 år eller eldre. Førerkortklassenes gyldighetsperiode beregnes etter reglene i § 4–1. Ved fornyelse av klassene C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D og DE må søker fremlegge helseattest. Det samme gjelder for andre førerkortklasser som er gitt kortere gyldighetstid pga. helsemessige forhold og ved fornyelse av førerkort i klassene A, A2, A1, AM, B, B1, BE, M, S og T når søker har fylt 75 år.

Har førerkort i klassene C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D og DE utløpt for mer enn 1 år siden, må praktisk førerprøve bestås før fornyelse av klassen. Har søker flere førerkortklasser, er det tilstrekkelig at prøve bestås i den mest omfattende klassen. Som mest omfattende førerkortklasse regnes i stigende rekkefølge: B, BE, C1/D1, C1E/D1E, C, D, DE, CE. Prøve i klasse B, C, C1, D, D1; eventuelt med tilhenger, anses å dekke klassene A, A2, A1, AM, S og T.

Har føreretten vært tilbakekalt eller inndratt av domstolene eller politiet, kan nytt førerkort utstedes når søker dokumenterer at vilkårene foreligger for gjennerverv av føreretten.

§ 8–1 skal lyde:

§ 8–1. Førerkort fra annen EØS-stat

Førerkort som er utstedt i en annen EØS-stat, er gyldig her i landet i samsvar med sitt innhold.

«Midlertidig kørekort» og «turistkørekort» utstedt i Danmark samt «tilfälligt körkort» utstedt i Finland, gjelder også under midlertidig opphold her i landet.

§ 9–2 skal lyde:

§ 9–2. Førerkort utstedt i EØS-stat

Førerkort som er utstedt i en annen EØS-stat er gyldig her i landet i samsvar med sitt innhold til førerkortets gyldighetstid utløper.

Bestemmelsene i denne forskrift får anvendelse for slike førerkort, blant annet når det gjelder fornyelse, utvidelse, duplikat, helsebestemmelser, tap eller tilbakekall av førerett og beslag og inndragning av førerkort. Innehaver av utenlandsk førerkort som taper eller får tilbakekalt føreretten, eller som får førerkort inndratt, skal få utstedt nytt norsk førerkort i stedet for tilbakelevering av førerkortet.

For førerkort i klassene C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 eller D1E som er utstedt med mer enn fem års gyldighet, aksepteres gyldighet i fem år etter at vedkommende fikk fast bopel i Norge med mindre førerkortets utløpsdato er tidligere eller annen gyldighet følger av § 14–5 ellefte ledd.

§ 10–1 første ledd skal lyde:

§ 10–1. Generelt om innbytte

Når gyldig utenlandsk førerkort byttes inn til norsk førerkort, gjelder de vanlige bestemmelsene i denne forskrift fullt ut med mindre annet fremgår av denne forskriften.

§ 10–3 første og annet ledd skal lyde:

§ 10–3. Innbytte av førerkort utstedt i annen EØS-stat

Førerkort utstedt i annen EØS-stat, kan byttes direkte til norsk førerkort i tilsvarende klasser når innehaveren er fast bosatt her i landet. Retten til direkte innbytte gjelder ikke for førerkort som er innbyttet fra et tredjeland. Tilhører tredjelandet en av statene som er opplistet i § 10–2, kan innbytte gis etter nevnte paragraf.

§ 8–1 første ledd gjelder tilsvarende.

I Vedlegg 4 – Førerkortkoder skal ny kode 96 lyde:

96 – Fører som oppfyller kravene for utvidet rett til trekking av tilhenger

II

I følgende bestemmelser skal uttrykkene «klasse M» og «M» endres til «klasse AM» hhv. «AM»: § 3–18, § 4–4, § 5–3, § 10–1, § 12–4 sjette ledd, Vedlegg 1 § 2 og § 5, Vedlegg 5 § 1, § 2 og § 3, Vedlegg 6 § 1, § 2, § 3 og § 11.

I følgende bestemmelser skal uttrykket «A, A1» endres til «A, A2, A1»: § 5–3 fjerde ledd, § 8–3, § 10–5, § 14–2 sjette ledd og Vedlegg 1 § 2 og § 5.

III

Endringene i I og II trer i kraft 19. januar 2013.

8. mars Nr. 260 2011

Forskrift om behandling mot echinococcose for hund og katt som innføres fra Sverige

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 8. mars 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 3, § 12, § 15, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 2 (direktiv 90/425/EØF). Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av echinococcose (infeksjon med revens dvergbendelorm) til Norge.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder innførsel av hund og katt som er eldre enn tre måneder fra Sverige til Norge.

Forskriften gjelder for norsk sjø- og landterritorium, samt på innretninger på norsk kontinentalsokkel. Forskriften gjelder ikke for Svalbard, Jan Mayen og bilandene.

§ 3. Krav til behandling mot echinococcose

Hund og katt som innføres fra Sverige skal være behandlet med et godkjent preparat mot echinococcose (infeksjon med revens dvergbendelorm) i løpet av de siste 48 timene før innførselen til Norge.

Etter førstegangsbehandling i tråd med første ledd, kan hunder og katter som regelmessig innføres fra Sverige til Norge alternativt behandles hver 28. dag. Den siste behandlingen skal gis i Norge i løpet av de siste 28 dager etter foregående behandling.

Unntatt fra kravet i første ledd er hunder og katter som innføres til Norge fra andre land via Sverige og som oppfyller krav til behandling mot echinococcose i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr § 8.

§ 4. Egenerklæring om behandling mot echinococcose

Dyrene skal ved innførselen følges av en erklæring med opplysningene som angitt i vedlegg 1. Erklæringen skal være underskrevet av den som eier eller ledsager dyret. I erklæringen skal det framgå at vilkårene i denne forskriften er oppfylt.

Unntatt fra kravet om egenerklæring i første ledd er dyr som følges av veterinærattest eller pass som bekrefter at vilkårene i § 3 er oppfylt. Passet eller veterinærattesten skal oppfylle kravene i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr eller forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler.

Dokumentasjonen skal oppbevares i minst tre måneder og på anmodning fremvises til Mattilsynet eller tollvesenet.

§ 5. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 og § 26.

§ 6. Straff

Overtrjedelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 7. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 11. mars 2011.

Vedlegg 1

For å lese vedlegg 1, se her:

9. mars Nr. 261 2011**Forskrift om krav til førerprøvesensorer m.m. (sensorforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 9. mars 2011 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196.

EØS-henvisning: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24a (direktiv 2006/126/EF). Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften omhandler krav til personer som skal virke som førerprøvesensor ved praktiske førerprøver, utrykningsprøver og tilrettelagte teoretiske førerprøver. I tillegg omfatter den krav til personer som skal forestå kjørevurderinger og konstruere kjøreruter for den praktiske prøven.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften forstås med:

- Førerprøvesensor:* person som organiserer og gjennomfører teoretisk og/eller praktisk prøve der det inngår å vurdere teoretiske og praktiske prestasjoner som blir fremvist.
- Praktisk førerprøve:* prøve der kandidaten viser trafikal kompetanse ved å kjøre et kjøretøy, i hovedsak i samspill med andre i reell trafikk.
- Tilrettelagt teoretisk førerprøve:* teoretisk prøve for de kandidatene som ikke behersker skriftlig norsk i tilstrekkelig grad til å kunne besvare spørsmålene, har lese- og skrivevansker eller tilsvarende. Om nødvendig kan prøven gjennomføres med tolk.
- Kjørevurdering:* vurdering av kjøreferdigheter for personer med funksjonshemming og personer som har eller kan ha helsevekkelse.
- Tunge kjøretøy:* kjøretøy som krever førerrett i klasse C1, C1E, D1, D1E, C, CE, D eller DE etter førerkortforskriften 19. januar 2004 nr. 298.
- Observasjon:* godkjent person er til stede og registrerer, vurderer og gir tilbakemelding på utført arbeid.

Med mindre annet fremgår av denne forskriften, gjelder definisjonene og bestemmelsene i forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m.

§ 3. Generelle krav

Før en førerprøvesensor kan gjennomføre førerprøver må vedkommende godkjennes.

Vedkommende må oppfylle følgende vilkår for å ha godkjenning som førerprøvesensor:

- ha hatt førerrett i klasse B i minst 5 år,
- ha fylt 25 år,
- ha gjennomført utdanning på minimum videregående skoles nivå,
- oppfylle krav til generell grunnutdanning i § 4, spesiell grunnutdanning for vedkommende klasse i § 6 til § 9 og etterutdanning i § 14,
- må ikke samtidig være helt eller delvis aktiv i, eller har permisjon fra, stilling som innebærer arbeid i tilknytning til førerkortrettet opplæring, være kursarrangør eller ha eierskap til trafikkskole,
- oppfylle de helsekrav som er fastsatt for å kunne få førerrett i klasse D, jf. førerkortforskriften vedlegg 1.

§ 4. Krav til grunnutdanning

Gjennom grunnutdanningen må førerprøvesensoren ha tilegnet seg den kompetansen som er nødvendig for å gjennomføre førerprøver i tråd med gjeldene retningslinjer, herunder personlig kjøreferdighet, kunnskap om trafikk, kundebehandling, fysikk, kjøretøyteknikk, økonomisk og miljøvennlig kjøring og kompetanse i vurdering av praktiske ferdigheter.

Grunnutdanningen avsluttes med prøve.

Personer som skal forestå grunnutdanning, skal være godkjent av Vegdirektoratet.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen.

§ 5. Utvidelse av kompetanse

En person som er godkjent førerprøvesensor kan bli godkjent i en eller flere tilleggsklasser etter å ha gjennomført grunnutdanning og bestått prøve for den spesifikke klassen, jf. særlige krav til førerprøvesensorer i § 6 til § 9. Tilsvarende gjelder for godkjenning etter § 10 til § 13.

§ 6. Særlige krav til førerprøvesensorer i klassene A1 og A

For å bli godkjent førerprøvesensor i klasse A1 og A må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha gjennomført grunnutdanning for førerprøvesensorer i klasse A.

Vedkommende må ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 3 år, hatt førerrett i klasse A i minst 3 år og gjennomført minst 250 ordinære praktiske førerprøver i andre klasser.

Kravet om 3 års godkjenning som sensor kan fravikes hvis personen dokumenterer 5 års førerrett klasse A.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for klasse A1/A.

§ 7. Særlige krav til førerprøvesensorer i klasse BE

For å bli godkjent førerprøvesensor i klasse BE må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha gjennomført grunnutdanning for førerprøvesensorer i klasse BE.

Vedkommende må ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 3 år, hatt førerrett i klasse BE i minst 3 år og gjennomført minst 250 ordinære praktiske førerprøver i andre klasser.

Kravet om 3 års godkjenning som sensor kan fravikes hvis personen dokumenterer 5 års førerrett klasse BE.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for klasse BE.

§ 8. Særlige krav til førerprøvesensorer i klasse T

For å bli godkjent førerprøvesensor i klasse T må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha gjennomført grunnutdanning for førerprøvesensorer i klasse T.

Vedkommende må ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 3 år, hatt førerrett i klasse T i minst 3 år og gjennomført minst 250 ordinære praktiske førerprøver i andre klasser.

Kravet om 3 års godkjenning som sensor kan fravikes hvis personen dokumenterer 5 års førerrett klasse T.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for klasse T.

§ 9. Særlige krav til førerprøvesensorer i tunge klasser

For å bli godkjent førerprøvesensor i tunge klasser må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha gjennomført grunnutdanning for førerprøvesensorer i tunge klasser.

Vedkommende må ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 3 år, hatt førerrett i klasse C, CE eller D i minst 3 år og gjennomført minst 250 ordinære praktiske førerprøver i andre klasser.

Kravet om 3 års godkjenning som sensor kan fravikes hvis personen dokumenterer 5 års førerrett i klasse CE.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for tunge klasser.

§ 10. Særlige krav til utrykningssensorer (kode 160)

For å bli godkjent sensor for utrykningskjøring kode 160 må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha gjennomført grunnutdanning for utrykningssensorer.

Vedkommende må ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 3 år og gjennomført minst 500 ordinære praktiske førerprøver i andre klasser. I tillegg må vedkommende ha hatt førerrett i minst 3 år i minimum en av følgende klasser: A, C eller D.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for personer som skal utrykningssensor.

§ 11. Særlige krav til personer som skal gjennomføre kjørevurdering

For å bli godkjent til å gjennomføre kjørevurderinger må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha gjennomført grunnutdanning for sensorer som skal gjennomføre kjørevurdering.

Vedkommende må ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 3 år, hatt førerrett i aktuell klasse i minst 3 år og gjennomført minst 500 ordinære praktiske førerprøver.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for personer som skal gjennomføre kjørevurdering.

§ 12. Særlige krav til personer som skal gjennomføre tilrettelagte teoretiske prøver

For å bli godkjent til å gjennomføre tilrettelagte teoretiske prøver må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha vært førerprøvesensor i klasse B i minst 1 år og ha gjennomført grunnutdanning for tilrettelagte teoretiske prøver.

Vedkommende skal ha godkjenning som sensor i den klassen prøven avlegges i. For teoretisk prøve i klasse M og S kreves førerrett i henholdsvis klasse M og S, eller godkjenning som sensor i klasse A.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for personer som skal gjennomføre tilrettelagte teoretiske prøver.

§ 13. Særlige krav til personer som skal konstruere førerprøveruter

For å bli godkjent til å konstruere førerprøveruter må vedkommende, i tillegg til kravene i § 3 og § 4, ha vært førerprøvesensor i vedkommende klasse i minst 3 år og ha gjennomført grunnutdanning for konstruksjon av førerprøveruter.

Vegdirektoratet fastsetter nærmere om innhold, omfang og gjennomføring i grunnutdanningen for personer som skal konstruere førerprøveruter.

§ 14. Krav til etterutdanning

Etterutdanningen skal omhandle vedlikehold av praktiske kjøreferdigheter og ferdigheter i å avholde prøver. I tillegg skal utdanningen sikre likebehandling for publikum og utvikle ny kompetanse på området.

For å ha uavbrutt godkjenning, må sensor gjennomføre etterutdanningen i løpet av siste kalenderår før godkjenningen går ut.

Etterutdanningen for klasse B skal ha et omfang på minst 8 dager.

Førerprøvesensorer som har godkjenning i klasse A og tunge klasser må i tillegg gjennomføre 2 dager med etterutdanning for hver klasse eller gruppe av klasser.

Førerprøvesensorer som har godkjenning i klasse BE og T må i tillegg gjennomføre 1 dag med etterutdanning for hver klasse.

Førerprøvesensor som har gjennomført etterutdanning for tunge klasser er fritatt fra kravet om etterutdanning i klasse BE og T.

Førerprøvesensor som har gjennomført etterutdanning for klasse T er fritatt fra kravet om etterutdanning for klasse BE.

Utrykningssensor må i tillegg gjennomføre 2 dager med etterutdanning kode 160.

Sensor for kjørevurdering må i tillegg gjennomføre 2 dager med etterutdanning i dette tema.

Personer som skal forestå etterutdanning, skal være godkjent av Vegdirektoratet.

Vegdirektoratet fastsetter innhold i etterutdanningen.

§ 15. Kvalitetssikring

Kvalitetssikringsordningene omfatter kontroll av førerprøvesensorene i forbindelse med utførelse av deres arbeid, etterutdanning, fornyet godkjenning, løpende faglig utvikling og regelmessig kontroll av førerprøveresultatene.

Det skal minst én gang i året gjennomføres kontroll av at kvalitetssikringsordningene i første ledd er oppfylt for førerprøvevirksomheten på førerprøvestedet.

Hver førerprøvesensor skal minst hvert andre år observeres mens vedkommende gjennomfører førerprøver. Observasjonen skal strekke seg over minst en dag og omfatte minst to førerprøver.

Personer som skal observere førerprøver, skal være godkjent av Vegdirektoratet.

Dersom det gjennom kvalitetssikringen blir oppdaget at en førerprøvesensor har alvorlige mangler ved vurdering av førerprøver, skal dette umiddelbart meldes til Vegdirektoratet. Vegdirektoratet vurderer hvilken tilpasset opplæring vedkommende må gjennomgå for å opprettholde godkjenningen og om vedkommende fortsatt kan vurdere førerprøver for slik opplæring er gjennomført.

§ 16. Godkjenning

Etter fullført grunnutdanning og bestått prøve gis godkjenning som førerprøvesensor klasse B. Godkjenningen gjelder fra godkjenningstidspunktet og to år fra starten av påfølgende kalenderår.

Tilsvarende varighet gjelder ved utvidelse etter § 6–§ 11, men godkjenningen utløper samtidig som godkjenning klasse B.

Godkjenningen gjøres av Regionvegkontoret i den region vedkommende skal ha sin primære arbeidstilknytning, og registreres i Statens vegvesens register over førerprøvesensorer.

§ 17. Opprettholdelse av godkjenning

For å opprettholde godkjenningen må førerprøvesensoren tilfredsstillende kravene til etterutdanning og kvalitetssikring som følger av § 14 og § 15 og ha gjennomført minst 150 førerprøver i løpet av de to siste kalenderår før ny godkjenning gis. Av dette må minimum 20 prøver avvikles i hver av de tilleggsklassene man er godkjent for, jf. § 6–§ 9. Tilsvarende gjelder for å opprettholde godkjenning for utrykningssensorer (kode 160), jf. § 10.

For å opprettholde godkjenningen må førerprøvesensoren i tillegg til kravene i første ledd, tilfredsstillende kravene i § 3.

Når vilkårene i første og andre ledd er oppfylt gis fornyet godkjenning med to år fra starten av påfølgende kalenderår.

§ 18. Unntak

Vegdirektoratet kan gjøre unntak fra denne forskriften.

§ 19. Fradragsbestemmelse

Personer som kan dokumentere å ha gjennomført utdanning som tilsvarer hele eller deler av grunnutdanningen, jf. § 4, er fritatt for de delene som tidligere er gjennomført.

Vegdirektoratet godkjenner slike fradrag.

§ 20. Opptjente rettigheter

Personer som er i yrke som førerprøvesensor ved denne forskriftens ikrafttredelse kan godkjennes uten at kravene til grunnutdanning i § 4 er oppfylt. Det forutsettes at sensor har gjennomført Vegdirektoratets sentrale grunnkurs og oppfriskningskurs.

Godkjenningen gjelder også klasse A, klasse BE og klasse T hvis vedkommende har praktisert som førerprøvesensor i klassene etter 1. januar 2011.

Sensor som har praktisert som førerprøvesensor i klassene C, CE eller D etter 1. januar 2011 og fram til forskriftens ikrafttredelse godkjennes som sensor for tunge klasser.

Sensor som har praktisert som utrykningssensor, gjennomført kjørevurdering og tilrettelagte teoriprøver etter 1. januar 2011 får tilsvarende godkjenning.

Generelle krav, jf. § 3, krav til etterutdanning, jf. § 14, og krav til kvalitetssikring, jf. § 15 tredje og femte ledd, må være oppfylt.

§ 21. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 19. januar 2013.

9. mars Nr. 262 2011

Forskrift om endring i forskrift om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 9. mars 2011 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel mv. (finanstilsynsloven) § 4, jf. § 1 annet ledd, lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2-9a åttende ledd, § 2-9b femte ledd og § 2-9c annet ledd og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9-15, § 9-16 og § 9-17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 14 (direktiv 2006/48/EF) og nr. 30a (direktiv 2006/49/EF). Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

I

I forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 40-3 tredje ledd oppheves.

§ 49-2 tolvte og trettende ledd skal lyde:

(12) Frem til 31. desember 2011 skal bestemmelsene i § 5-2, § 27-2, § 28-2, § 29-2, § 29-3, § 31-3, § 32-2, § 32-4 første, tredje og sjette ledd, § 35-1, § 37-3, § 40-1, § 40-3, § 40-4, § 40-6, § 40-7, § 45-6, § 46-6 og § 46-7 gjelde slik bestemmelsene forelå per 15. desember 2010.

(13) Frem til 31. desember 2011 skal § 26-5 gjelde slik § 26-3 forelå per 15. desember 2010.

II

Endringen i § 40-3 tredje ledd trer i kraft 1. januar 2012.

Endringene i § 49-2 trer i kraft straks.

10. mars Nr. 263 2011

Forskrift om krav til kompetanse mv. hos anleggs- og områdekonsesjonærer (kompetanseforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 10. mars 2011 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven) § 3-5 første ledd nr. 5, jf. § 10-6 første ledd. Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal bidra til å sikre at alle som har konsesjon i medhold av energiloven § 3-1 eller § 3-2 har egen kompetanse til i normaldrift å utføre de oppgavene som følger av energiloven, forskrifter til energiloven og konsesjonsvedtak fastsatt med hjemmel i energiloven.

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften gjelder alle som har konsesjon i medhold av energiloven § 3-1 eller § 3-2.

§ 3. *Krav til egenkompetanse hos nettselskaper som har inntektsramme*

Nettselskaper skal ha egen bemanning med kompetanse til selv å utføre hoveddelen av oppgaver knyttet til nettforvaltning.

Nettselskaper skal ha egen bemanning med kompetanse til selv å utføre hoveddelen av driftskontrollfunksjonen.

Nettselskaper skal ha egen bemanning med kompetanse til selv å utføre hoveddelen av oppgaver innen tilstandskontroll, feilanalyse og fastsettelse av tiltaksbehov. Nettselskapet skal ha et fagmiljø innen feilretting og praktisk vedlikehold tilpasset virksomhetens omfang.

Nettselskaper skal ha egen bemanning med kompetanse innenfor kundebehandling, måling og avregning.

Nettselskaper skal ha egen bemanning med kompetanse til å kunne betjene en vesentlig del av henvendelser om tekniske forhold.

Nettselskaper skal ha egen bemanning med kompetanse til planlegging og prosjektering av nye elektriske anlegg og til ombygging av eksisterende anlegg. Nettselskaper skal ha bemanning til selv å ivareta oppfølging av slike saker overfor myndigheter og allmennheten.

§ 4. Krav til kompetanse i kraftproduksjonsenhet

Alle som har konsesjon i medhold av energiloven § 3–1 for kraftproduksjonsanlegg skal ha egen bemanning som dekker kompetanseområdene ledelse, kontroll og praktisk drift.

§ 5. Krav til informasjon og dokumentasjon

Alle som har konsesjon i medhold av energiloven § 3–1 eller § 3–2 skal til enhver tid kunne framvise dokumentasjon for at de krav som følger av § 3 og § 4 er oppfylt.

Ved vesentlige endringer i egen bemanning eller annet som har betydning for overholdelse av de krav som følger av § 3 og § 4, skal konsesjonæren uten ugrunnet opphold skriftlig underrette Norges vassdrags- og energidirektorat.

Avtaler og beskrivelse av kontrollrutiner ved kjøp av tjenester skal kunne legges fram på forespørsel.

§ 6. Dispensasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskrift.

§ 7. Overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelsene i § 3, § 4, og § 5 kan det ilegges overtredelsesgebyr, jf. energiloven § 10–7 og § 10–8.

§ 8. Ikrafttreden og overgangsregler

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2011.

Bestemmelsene i § 3, § 4 og § 5 må være oppfylt innen 1. juli 2013.

Merknader til forskrift om krav til kompetanse mv. hos anleggs- og områdekonsesjonærer (kompetanseforskriften)

Til § 1 Formål

Formålsbestemmelsen tydeliggjør at det er konsesjonærenes egenkompetanse i ordinære driftssituasjoner som reguleres i forskriften. Krav til hvordan beredskapssituasjoner skal håndteres, for eksempel som følge av uvær, følger av annet regelverk.

Til § 2

Forskriften gjelder alle som har konsesjon for elektriske anlegg og områdekonsesjon for bygging og drift av slike anlegg.

Til § 3

Første ledd

Med nettförvaltning forstås: Daglig ledelse, kriseledelse, sikkerhet og beredskap, inntektsrammespørsmål, tariffutarbeidelse, kapitalforvaltning, økonomisk og teknisk rapportering til NVE, kraftsystem- og energiplanlegging, nivå på leveringskvalitet, investeringsomfang, utredningsansvar mv.

Innen nettförvaltning må nettselskapet ha personer med reell kompetanse innen alle de oppgavetyper som er nevnt i definisjonen. Hoveddelen betyr at nettselskapet bør ha minst 2/3 av det samlede antall årsverk innen de oppgaver som omfattes her.

Avgrensede oppgaver innen blant annet sikkerhet og beredskap, faktagrunnlag for energitredninger og spesialisttjenester, kan kjøpes inn når selskapet oppfyller krav til egenkompetanse etter bestemmelsen her. Nettselskap kan inngå samarbeid om kompetanseutvikling, delta i utviklingstiltak, og utvikle sikkerhet og beredskap ved samarbeid med andre nettselskap.

Annet ledd

Med driftskontrollfunksjonen forstås: Operativ drift, registrering av feil og avbrudd, styring av feilretting, koblinger for vedlikehold og styring av vedlikeholdspersonell, kontroll med overføringsforhold og spenningskvalitet, balanseansvar, rapporteringsoppgaver, operativ beredskapsfunksjon og delegert rasjoneringsmyndighet.

Driftskontrollfunksjonen omfatter overvåkning av driften og koordinering av nødvendige tiltak. Driftskontrollfunksjonen skal i all hovedsak bemannes med nettselskapets egne ansatte. Det innebærer at nettselskapet må ha minst 2/3 av bemanningen som kreves for denne funksjonen. Nettselskapet kan samarbeide med andre selskaper om en felles driftskontrollfunksjon og om felles driftssentral, men selskapet må ha egne ansatte til å dekke selskapets eget behov innen dette området.

Nettselskaper skal ha en kontinuerlig overvåkning av tilstanden i nettet og den operative virksomheten. Forutsatt at nettselskapene oppfyller kravene etter bestemmelsen her, kan de etablere rasjonelle samarbeidsordninger. Eksempelvis kan nettselskapet kjøpe tjenester utenom ordinær arbeidstid. Forskriften åpner for muligheter til å ha felles bygninger og utstyr med andre selskaper, for utleie av driftssentraltjenester og felles vaktordninger.

Det kreves at konsesjonæren inngår i et eventuelt samarbeid med egen kompetanse og bemanning. Konsesjonæren kan ikke fjerne egen kompetanse innen driftskontrollfunksjoner og kun kjøpe denne tjenesten av eksterne driftssentraler.

Forskriften her er ikke til hinder for samarbeid om driftskontroll med produksjonsselskaper, men forutsetter at nettselskapet har full styringsmessig kontroll over bygninger og utstyr. Nettselskapet må selv ha en bemanning som fullt ut dekker selskapets behov i henhold til de oppgavene som følger av konsesjonene. Samarbeid om driftskontroll med produksjonsselskaper må også skje innenfor de rammer som blant annet følger av bestemmelsene i energiloven § 4–6 og § 4–7 om krav til selskapsmessig og funksjonelt skille, og bestemmelsene om krav til nettselskapenes nøytralitet.

Alle konsesjonærer som deltar i en eventuell felles driftssentral, skal ha grunnleggende kompetanse i drift og vedlikehold av driftskontrollsystemet med tilhørende datatekniske styringssystemer og sambandsanlegg.

Tredje ledd

Krav til egenbemanning innen tilstandskontroll, feilanalyse og fastsettelse av tiltaksbehov innebærer at konsesjonæren selv skal foreta kontroll, feilanalyse, vurdere behov for tiltak og planlegge vedlikehold.

Innen feilretting som er knyttet til oppfølging av arbeidet under driftskontrollfunksjonen og under praktisk vedlikehold stilles det krav til at nettselskapet skal ha et fagmiljø tilpasset virksomhetens omfang. Med dette menes ansatte som praktisk utfører slike oppgaver og som samtidig har et ansvar for kontroll av eventuelle innleide tjenester innen disse funksjoner. I nettvirksomhet med over 300 000 kunder skal montørkompetansen utgjøre minst 70 årsverk. Nettvirksomhet med mellom 50 000 og 300 000 kunder skal inneha montørkompetanse i størrelsesorden rundt 20 montører, men varierende etter de ulike virksomhetenes størrelse og kundegrunnlag. For nettvirksomhet under 50 000 kunder stilles det krav om at montørkompetansen tilpasses virksomhetens størrelse og kundegrunnlag. Montører og annet personell som utfører praktisk vedlikehold og feilretting i nettvirksomheten vil bidra til kunnskap om nettet særlig knyttet til lokale forhold som ellers ikke vil tilflyte de som er ansvarlig for driften og selskapets ledelse for øvrig.

Fjerde ledd

Innen kundebehandling, måling og avregning kan store deler av fakturering og andre tekniske oppgaver settes ut. Konsesjonæren må likevel ha egen kompetanse for kvalitetssikring av måleverdikjeden og ansvar for måling. Kundesentertjenester kan settes ut, men nettselskapet må selv ha ansatte til å følge opp kunder som tar kontakt, ha egen kompetanse knyttet til regelverk for stengning, og kunne svare på kundeforhold om stenging. Selv om nettselskapet etter bestemmelsen her må ha egen kompetanse til å kunne svare på kundeforhold, må ikke hovedfunksjonen for kundebehandling, måling og avregning ligge i nettselskapet.

Femte ledd

Bestemmelsen stiller krav til egen bemanning for å kunne betjene ulike tekniske henvendelser som kundeklager, saker om ny tilknytning, ønsker om kapasitetsøkninger, påvisning av kabler, arbeider nær ledning mv. En vesentlig del av betjeningen av slike henvendelser skal utføres av konsesjonærens egne ansatte.

Sjette ledd

Innen nybygging og ombygging må nettselskapet selv stå for den utadrettede virksomhet både i plan- og søknadsfasen og i byggefasen, og disse oppgavene kan ikke overlates til andre. Alle byggetiltak kan fortsatt kjøpes inn. Det som kreves av egen bemanning er planleggingskompetanse og full oppfølging mot myndigheter og omgivelser i fra nettselskapet.

Til § 4

For å sikre kontinuerlig kompetanse i alle driftssituasjoner vil kravet til kompetanse i kraftselskap for de fleste kraftverk bety minst et årsverk pr. produksjonsenhet. Det vil være behov for økt bemanning for større kraftverk.

Disse kravene gjelder i utgangspunktet for drift av hver produksjonsenhet som har anleggskonsesjon. Der ett selskap driver flere kraftverk i samme område, kan kompetansekravet vurderes under ett for produksjonsenhetene.

Der flere selskaper eier en kraftproduksjonsenhet sammen, eller der et kraftverk er leid ut for en avgrenset periode, gjelder egenkompetansekravet for det selskap som har anleggskonsesjon og driver anlegget. Ved utleie av kraftverk må eier oppfylle de krav til kompetanse som følger av industrikonsesjonslovens bestemmelser om utleie.

Til § 5

Første ledd pålegger konsesjonærene til enhver tid å kunne fremvise dokumentasjon for egen bemanning, og at de ansatte innehar nødvendig kompetanse. Selskapene må selv avgjøre på hvilken måte de vil oppfylle kravet til dokumentasjon.

Annet ledd pålegger konsesjonæren plikt til å informere Norges vassdrags- og energidirektorat dersom det foretas vesentlige endringer i egen bemanning eller andre endringer i for eksempel organisasjon som kan ha betydning for overholdelse av de krav som stilles til bemanning og kompetanse. Tilsvarende bestemmelser er fastsatt som vilkår i omsetningskonsesjonene. Det er nok å informere en gang, dersom endringene utløser informasjonsplikt i medhold av begge regelsett.

Tredje ledd regulerer konsesjonærens plikt til å fremlegge avtaler om kjøp av tjenester og kontrollrutiner for de aktuelle avtaler. I tilfeller der det kjøpes tjenester, har Norges vassdrags- og energidirektorat behov for å kunne kontrollere at det er inngått avtaler, tjenestetilbyders forpliktelser etter avtalen og at avtalene følges opp gjennom tilfredsstillende kontrollrutiner fra konsesjonærens side. Uten et slikt krav til dokumentasjon vil det være vanskelig å kunne føre et tilfredsstillende tilsyn med at virksomhetene overholder de krav som gjelder.

Til § 8 annet ledd

Konsesjonærer som ikke oppfyller forskriftens krav ved ikrafttreddelsen må foreta omorganiseringer og endringer av bemanningen. Slike endringer er tidkrevende å gjennomføre. Departementet finner på denne bakgrunn at en overgangsperiode fram til 1. juli 2013 er nødvendig for disse konsesjonærene.

11. mars Nr. 264 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36, § 37, § 42 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 gjøres følgende endring:

§ 11 (*Påmelding*) endret skal lyde:

Fartøy i trål- og kystgruppen som ønsker å delta i loddefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag, innen 14. mars 2011 kl. 0000.

Ingen fartøy kan være påmeldt eller delta i mer enn én gruppe.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

11. mars Nr. 265 2011

Forskrift om sanksjoner mot Libya

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 11. mars 2011 med hjemmel i lov 7. juni 1968 nr. 4 til gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd, jf. Sikkerhetsrådets resolusjon 1970 (2011) samt lov 27. april 2001 nr. 14 om iverksettning av internasjonale, ikke-militære tiltak i form av avbrot eller avgrensning av økonomisk eller annen samkvem med tredjestatar eller rørsler, jf. EUs rådsbeslutning 2011/137/FUSP. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 11. mars 2011 kl. 15.30.

I

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om sanksjoner mot Libya

§ 1 til § 4 med vedlegg skal lyde:

§ 1. Forbud mot eksport, import og frakt av våpen og relatert materiell mv.

Det er forbudt for norske rettssubjekter og for enhver som befinner seg på norsk territorium å selge eller levere, direkte eller indirekte, våpen og relatert materiell av enhver type, inkludert ammunisjon, militære kjøretøy og militært utstyr, paramilitært utstyr og reservedeler til slikt materiell, til enhver fysisk eller juridisk person, enhet eller ethvert organ i Libya. Forbudet gjelder uansett om varene har norsk opprinnelse eller ikke. Likeledes er det forbudt for norskregistrert skip eller luftfartøy å frakte varer, materiell, utstyr eller teknologi som nevnt til Libya.

Det er forbudt for norske rettssubjekter og for enhver som befinner seg på norsk territorium å yte tjenester i form av teknisk trening eller bistand, finansiering eller annen bistand i forbindelse med militære aktiviteter, herunder å tilby leiesoldater, eller anskaffelse, fremstilling, vedlikehold eller bruk av våpen, materiell og utstyr som nevnt i første ledd til enhver fysisk eller juridisk person, enhet eller ethvert organ i Libya.

Som unntak fra forbundene i første og andre ledd kan Utenriksdepartementet, i samråd med Sanksjonskomiteen for Libya (Sanksjonskomiteen),¹ gi tillatelse til

- levering av ikke-dødelig militært utstyr utelukkende beregnet til humanitære formål eller personlig beskyttelse,
- midlertidig eksport av verneutstyr, som skuddsikre vester og hjelmer, til personlig bruk for personell som representerer FN, media, humanitære organisasjoner eller utviklingsorganisasjoner,
- annet salg eller levering av våpen og relatert materiell, eller å tilby bistand eller personell, dersom Sanksjonskomiteen har forhåndsgodkjent det.

Det er forbudt for norske borgere å anskaffe fra Libya varer, materiell, utstyr, tjenester eller teknologi som nevnt i første ledd. Forbudet gjelder uavhengig av hvor varene, materiellet, utstyret eller teknologien har sin opprinnelse. Likeledes er det forbudt for norskregistrert skip eller luftfartøy å frakte varer, materiell, utstyr eller teknologi som nevnt i første ledd fra Libya.

¹ Opprettet i henhold til Sikkerhetsrådets resolusjon 1970 (2011) artikkel 24.

§ 2. Påbud om frysing og forbud mot å gjøre tilgjengelig midler mv.

Midler og andre finansielle aktiva eller økonomiske ressurser som befinner seg i Norge og som direkte eller indirekte tilhører eller kontrolleres av personer nevnt i vedlegg I eller som senere blir listeført av Sanksjonskomiteen, eller personer eller enheter som opptrer på vegne av disse eller etter deres anvisning, eller eies eller kontrolleres av disse, skal fryses. Den som fryser et formuesgode skal straks underrette Utenriksdepartementet¹ om dette.

Det er forbudt for enhver å stille midler, finansielle aktiva eller økonomiske ressurser til rådighet for personer eller enheter som er angitt i første ledd.

Som unntak fra påbudet i første ledd kan Utenriksdepartementet, i samråd med Sanksjonskomiteen, tillate at frosne midler og andre finansielle aktiva eller økonomiske ressurser frigjøres eller stilles til rådighet på slike vilkår som anses hensiktsmessige, etter å ha fastslått at de aktuelle midlene eller økonomiske ressursene:

- er nødvendige for å dekke grunnleggende kostnader, herunder betaling av matvarer, husleie eller pantelån knyttet til bolig, medisiner og medisinsk behandling, skatt, lovpliktige forsikringspremier og avgifter for offentlige tjenester,
- utelukkende er ment for betaling av rimelige honorarer og refusjon av utgifter i forbindelse med juridisk bistand,
- utelukkende er ment for betaling av avgifter eller tjenestegebyr for rutinemessig oppbevaring eller forvaltning av frosne midler eller økonomiske ressurser,
- er nødvendige for å dekke ekstraordinære utgifter,
- er nødvendige for innfrielse av en panteheftelse hvor det aktuelle formuesgodet var gjenstand for pantsettelse før fryspålegget trådte i kraft, og midlene ikke tilfaller personer eller enheter angitt i første ledd, eller
- er nødvendige for oppfyllelse av en dom, forutsatt at dommen ble avsagt før fryspålegget trådte i kraft og formuesgodet ikke tilfaller personer eller enheter angitt i første ledd.

Bestemmelsen i annet ledd får ikke anvendelse på tilskudd til frosne kontoer i form av

- renter eller andre inntekter på disse kontoene, eller
- betalinger i henhold til kontrakter, avtaler eller forpliktelser som er inngått eller har oppstått forut for den dato da disse kontoene ble gjenstand for påbud om frysing i henhold til første ledd,

forutsatt at slike renter, andre inntekter og betalinger fortsatt omfattes av fryspåbudet i første ledd.

¹ Seksjon for humanitær- og strafferett.

§ 3. Fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve forskriften

Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre, suspendere eller oppheve denne forskriften med vedlegg.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg I

Liste over personer referert til i § 2

	<i>Navn</i>	<i>Identifiserende informasjon</i>	<i>Grunnlag</i>	<i>Dato for FNs listeføring</i>
1.	Qadhafi, Aisha Muammar	Date of birth: 1978. Place of birth: Tripoli, Libya.	Daughter of Muammar Qadhafi. Closeness of association with regime.	26.02.2011
2.	Qadhafi, Hannibal Muammar	Passport number: B/002210. Date of birth: 20/09/1975. Place of birth: Tripoli, Libya.	Son of Muammar Qadhafi. Closeness of association with regime.	26.02.2011
3.	Qadhafi, Khamis Muammar	Date of birth: 1978. Place of birth: Tripoli, Libya.	Son of Muammar Qadhafi. Closeness of association with regime. Command of military units involved in repression of demonstrations.	26.02.2011
4.	Qadhafi, Muammar Mohammed Abu Minyar	Date of birth: 1942. Place of birth: Sirte, Libya.	Leader of the Revolution, Supreme Commander of Armed Forces. Responsibility for ordering repression of demonstrations, human rights abuses.	26.02.2011

	<i>Navn</i>	<i>Identifiserende informasjon</i>	<i>Grunnlag</i>	<i>Dato for FNs listeføring</i>
5.	Qadhafi, Mutassim	Date of birth: 1976. Place of birth: Tripoli, Libya.	National Security Adviser. Son of Muammar Qadhafi. Closeness of association with regime.	26.02.2011
6.	Qadhafi, Saif al-Islam	Passport number: B014995. Date of birth: 25/06/1972. Place of birth: Tripoli, Libya.	Director, Qadhafi Foundation. Son of Muammar Qadhafi. Closeness of association with regime. Inflammatory public statements encouraging violence against demonstrators.	26.02.2011

II

Forskriften trer i kraft straks.

8. mars Nr. 266 2011

Forskrift om auke av maksimalt tillaten biomasse for løyve til akvakultur med laks, aure og regnbogeare i Finnmark og Troms

Heimel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 8. mars 2011 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 5, § 6 og § 7. Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskrifta er å gjennomføre ein kapasitetsauke for løyve til matfisk av laks, aure og regnbogeare i sjøvatn i Finnmark og Troms.

§ 2. Verkeområde

Forskrifta gjeld eit tidsavgrensa høve til auke av maksimalt tillaten biomasse for løyve til matfisk av laks, aure og regnbogeare i sjøvatn med 5 % av den maksimalt tillatne biomassen mot vederlag, i Finnmark og Troms. Høve til auke gjeld ikkje løyve til matfisk av laks, aure og regnbogeare i sjøvatn til særlege formål.

§ 3. Kunngjering av tilbod

Tilbodet skal offentliggjeras på fylkeskommunane og Fiskeridirektoratet sine internettsider minimum ein månad før fristutløp.

Fylkeskommunane skal også seinast 14 dagar før fristutløp kunngjere tilbodet i brev til innehavarar av akvakulturløyve slik dei går fram av akvakulturregisteret på dåverande tidspunkt.

§ 4. Melding og frist for å sende melding

Innehavar av løyve til matfisk av laks, aure og regnbogeare i sjøvatn i Finnmark og Troms skal etter § 6 sende melding til fylkeskommunen i det fylket løyvet er heimehøyrande dersom han ønskjer å utvide løyvet.

Meldinga skal sendast seinast 9. mai 2011. Reglane i domstolloven § 146 og § 149 kjem til bruk så langt dei passar.

§ 5. Vederlag

For utviding etter denne forskrifta skal det betalast vederlag til staten.

For utviding av løyve med avgrensing som fastsett i laksetildelingsforskrifta § 15 er vederlaget 150 000 kroner i Finnmark og 500 000 kroner i Troms.

Vederlaget skal vere innbetalt seinast 9. mai 2011 til Fiskeridirektorat, Økonomiseksjonen, Postboks 185 Sentrum, 5804 Bergen, kontonummer 7694 05 09048, og vere merka «Vederlag 2011 – [nummer på løyve]».

Vederlaget blir ikkje refundert ved eventuell seinare inndraging av akvakulturløyvet på bakgrunn av forhold nemnde i akvakulturloven § 9.

§ 6. Krav til sending og melding

Meldinga skal sendast per rekommandert brev. Meldinga skal merkast med: «Melding om kapasitetsauke 2011».

Meldinga skal skje på fastsette skjema og innehalde:

- a) kva løyve meldinga gjeld,
- b) dokumentasjon på innbetalt vederlag jamfør § 5.

§ 7. Vedtak

Fylkeskommunen i det fylket løyvet er heimehøyrande skal behandle meldinga og gjere vedtak. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fylkeskommunen skal gjere positivt vedtak dersom søkjaren oppfyller krava i § 4, § 5 og § 6.

Vedtak om avvising kan påklagast. Dersom vedtaket vert oppretthalde etter at saka er endeleg avgjort i forvaltninga, skal vederlaget refunderast.

§ 8. Ikraftsettjing

Denne forskrifta trer i kraft straks. Frå same tidspunkt vert forskrift 13. oktober 2009 nr. 1267 om særskilte tiltak i enkelte områder for akvakulturrelatert virksomhet, oppheva.

8. mars Nr. 267 2011**Forskrift om endring i forskrift om løyve til akvakultur for laks, aure og regnbogeure (laksetildelingsforskriften)**

Heimel Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 8. mars 2011 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om lov om akvakultur (akvakulturloven) § 5, § 6, § 7 og § 10. Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1798 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) skal det gjerast følgjande endringar:

§ 15 skal lyde:

§ 15. Tillatt biomasse per standard akvakulturtillatelse

En standard tillatelse til akvakultur av matfisk i sjøvann avgrenses til en biomasse på inntil 780 tonn.

I Troms og Finnmark avgrenses en standardtillatelse til akvakultur av matfisk i sjøvann til en biomasse på inntil 900 tonn, forutsatt at samtlige lokaliteter knyttet til tillatelsen til enhver tid ligger i Troms og Finnmark.

§ 37 siste ledd oppheves.

Ny § 37a skal lyde:

§ 37a. Særskilte regler for Hardangerfjorden

I Hardangerfjorden, avgrenset slik det fremkommer av vedlegg 1 til denne forskriften, gjelder:

- a) Det kan ikke klareres nye lokaliteter eller utvidelse av lokaliteter for tillatelser til matfisk av laks, ørret og regnbueørret i sjøvann etter laksetildelingsforskriften § 30 i Hardangerfjorden.
- b) Det tillates ikke samlokalisering etter melding iht. laksetildelingsforskriften § 37.

Etter søknad kan det gis tillatelse til utviding eller klarering av akvakulturlokaliteter eller samlokalisering til eksisterende virksomheter dersom dette er nødvendig eller klart fordelaktig med hensyn til miljømessig bærekraft.

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1. Hardangerfjorden avgrensing:

- i vest ved utløpet av Bømlafjorden; avgrensa av ei rett linje frå nes nord for Ryvarden fyr (N: 59-31.6751, Ø: 5-13.4815) til Bømlahuk på Bømlo (N: 59-34.4702, Ø: 5-11.0373)
- i nord av Stokksundet mot Selbjørnsfjorden, avgrensa av følgjande linjer mellom Bømlo og Stord:
 - 1) Frå nes nord på Rolvsnes (Bømlo) ved Skinesholmen (N: 59-52.5991, Ø: 5-9.3868) til nes sør på Risøya (N: 59-52.7244, Ø: 5-9.4452)
 - 2) Frå nes nord på Parakhine ved Risøya (N: 59-52.8216, Ø: 5-8.1797) til Midtparte-tangane på Vikøya (N: 59-52.7216, Ø: 5-7.8535)
 - 3) Frå Lusapollen på Vikøya (N: 59-53.2779, Ø: 5-5.8889) til nes på Gissøya sør av Brandasund (N: 59-53.3612, Ø: 5-5.4773)
 - 4) Frå Gisøya ved Brandasund; (N: 59-53.8664, Ø: 5-5.4738) til Selsøy (N: 59-53.9064, Ø: 5-5.5698)
 - 5) Frå nes nord på Selsøy (N: 59-54.4033, Ø: 5-6.6199) via sørspissen av Moltholmen til nes vest på Klammerøy (N: 59-54.5833, Ø: 5-7.0362)
 - 6) Frå austsida av Klammerøy (N: 59-54.6105, Ø: 5-7.6662) til sørspissen av Hanøya (N: 59-54.6479, Ø: 5-7.7247)
 - 7) Frå austsida av Hanøya (N: 59-54.8781, Ø: 5-8.0117) til nes vest på Eidøya (N: 59-54.8806, Ø: 5-8.4916)
 - 8) Frå nes aust på Eidøya nord for Trollosen (N: 59-55.0205, Ø: 5-9.2874) til nes vest på Eggøya (N: 59-55.1886, Ø: 5-9.6561)
 - 9) Frå nes aust på Eggøya, nord for Eggøya lykt (N: 59-55.5039, Ø: 5-10.2972) over Nyleia til nes vest på Stora Siglo (N: 59-55.9043, Ø: 5-11.3260)
 - 10) Frå nes aust av Stora Siglo (N: 59-56.1781, Ø: 5-12.2014) over Bukkholmsundet til vestsida av Litleholmen (N: 59-56.2303, Ø: 5-12.5761)
 - 11) Frå Sørspissen av Litleholmen (N: 59-56.1898, Ø: 5-12.7304) til nordspissen av Flatøy (N: 59-56.1862, Ø: 5-12.8506)
 - 12) Frå austsida av Flatøy (N: 59-56.0695, Ø: 5-13.0445) til sørspissen av Håboholmen (N: 59-56.0690, Ø: 5-13.4752)

- 13) Frå nest aust på Håboholmen (N: 59-56.1039, Ø: 5-13.4783) til sørspissen av Porsholmen (N: 59-56.1353, Ø: 5-13.7438)
- 14) Frå austsida av Porsholmen (N: 59-56.1871, Ø: 5-13.9072) til nordspissen av Dyrholmen (N: 59-56.1665, Ø: 14.0324)
- 15) Frå nordaustspissen av Dyrholmen (N: 59-56.1555, Ø: 5-14.0631) til nes nordvest på Teløy (N: 59-56.1953, Ø: 5-14.7509)
- 16) Frå nes nordaust på Teløy (N: 59-56.3309, Ø: 5-15.0406) via Lamholmen over Teløysundet til Landtunge vest på Fonno (N: 59-56.4061, Ø: 5-15.2990)
- 17) Frå nes nord for Matløyso på Nord Fonno (N: 59-57.3800, Ø: 5-16.2877) til Skumsneset nordvest på Stord (N: 59-57.5812, Ø: 5-17.1635).
 - i Langenuen, avgrensa av ei linje mellom Stokksneset på Stord (N: 59-58.9158, Ø: 5-19.1328) og Sørboneset på Tysnes (N: 59-59.2416, Ø: 5-22.4622)
 - i Laukhammarsund, avgrensa av ei linje mellom Huglaneset på Huglo (N: 59-2.0355, Ø: 5-33.4345) og Storeneset på Tysnesøy (N: 59-53.2565, Ø: 5-32.9531)
 - i Lukksund sør; avgrensa av linjer frå Ølfernes på Tysnesøy (N: 59-59.9563, Ø: 5-42.2172) til vestsiden av Sandsøy (N: 60-0.0053, Ø: 5-42.4926), og frå Austsiden av Sandsøy (N: 60-0.1059, Ø: 5-42.8581) via Hamarhaugflu lykt til nes sør ved Gjerdshheim på Fusa (N: 60-0.1041, Ø: 5-43.6943)
 - nord av Etnefjorden-Ølsfjorden; avgrensa av ei linje sett for nasjonal laksefjord mellom Rossaneset (N: 59-40.1000, Ø: 5-40.9360) og Notaneset (N: 59-41.3020, Ø: 5-47.5860).

II

Denne forskrifta trer i kraft straks.

9. mars Nr. 268 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

I

I forskrift 16. desember 2010 nr. 1773 om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 1 skal lyde:

1. Trålfartøy kan fiske inntil 1 630 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 569,5 tonn blåkveite ved Øst- Grønland.

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 70 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 529,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

§ 3 nr. 4 skal lyde:

4. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan totalt fiske inntil 375 tonn torsk ved Øst- Grønland og Vest-Grønland.

§ 3 ny nr. 5 skal lyde:

5. Trålfartøy kan totalt fiske inntil 375 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland.

Tidligere § 3 nr. 5 blir ny § 3 nr. 6.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

10. mars Nr. 269 2011

Forskrift om endring i forskrift om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg (luseforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 10. mars 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1095 om bekjempelse av lus i akvakulturanlegg (luseforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 bokstav i skal lyde:

- i) *Uke*: Fra og med mandag til og med søndag.

§ 4b første ledd skal lyde:

Hver uke og senest i løpet av tirsdag i nærmeste påfølgende uke skal følgende opplysninger rapporteres til Mattilsynet:

- a) gjennomsnittlig sjøtemperatur i akvakulturanlegget,
- b) dato for start og avslutning av behandling mot lakselus i akvakulturanlegget,
- c) hvilke virkestoff og mengde virkestoff som er benyttet ved behandling mot lakselus,
- d) totalt antall renseskjold som er satt ut i akvakulturanlegget siden siste brakklegging, og art.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. mars Nr. 270 2011

Vedtak om endring i Stortingets forretningsorden

Hjemmel: Vedtatt av Stortinget 10. mars 2011, jf. Innst. 226 S (2010–2011). Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

I

1. I vedtak 21. april 1966 nr. 4296 om Stortingets forretningsorden gjøres følgende endring:

§ 60a annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder vararepresentanter som møter for en innvalgt representant.

2. I Reglement 18. desember 2008 nr. 1617 om register for stortingsrepresentantenes verv og økonomiske interesser gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Reglementet gjelder for alle innvalgte stortingsrepresentanter og vararepresentanter som møter i Stortinget.

§ 12 skal lyde:

For innvalgte stortingsrepresentanter, og vararepresentanter som er fast møtende, gjelder følgende regler:

- a) Opplysninger til registeret skal meldes til Stortingets administrasjon innen én måned etter at nyvalgt storting har trådt sammen. Innen 20 dager etter at registreringsfristen er utløpt etter nyvalg, skal registeret være tilgjengelig for allmennheten ved publisering på Stortingets nettsider.
- b) Endring av, eller tillegg til tidligere registrerte opplysninger, skal meldes innen én måned etter at de nye opplysninger forelå. Vedkommende representants tidligere registrerte data arkiveres og registeret oppdateres med de nye opplysningene innen ti dager etter at representanten har meldt fra om dem.

Andre vararepresentanter enn de som er nevnt i første ledd, plikter å melde opplysninger til registeret til Stortingets administrasjon første gang de møter i Stortinget. Endring av, eller tillegg til tidligere registrerte opplysninger, skal meldes når vararepresentanten møter på ny.

§ 14 skal lyde:

De registrerte opplysningene skal tas ut av det elektroniske registeret etter at vedkommende representant er gått ut av Stortinget, jf. § 12.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2011.

11. mars Nr. 271 2011

Forskrift om det europeiske sjø sikkerhetsbyrået EMSA (European Maritime Safety Agency)

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 11. mars 2011 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2 og § 41, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 52 jf. delegeringsvedtak 18. februar 2011 nr. 156.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56o (forordning (EF) nr. 1406/2002, endret ved forordning (EF) nr. 1644/2003, forordning (EF) nr. 724/2004 og forordning (EF) nr. 1891/2006 som rettet til forordning (EF) nr. 2038/2006). Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

§ 1. Det europeiske sjø sikkerhetsorganet EMSA

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56o (forordning (EF) nr. 1406/2002, som endret ved forordning (EF) nr. 1644/2003, forordning (EF) nr. 724/2004 og forordning (EF) nr. 1891/2006 som rettet til forordning (EF) nr. 2038/2006) om opprettelse av et europeisk sjø sikkerhetsbyrå gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen forøvrig.

§ 2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

For å lese forordning (EF) nr. 1406/2002 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1891/2006 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1644/2003 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 724/2004 se her:

11. mars Nr. 272 2011**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av selfangst i Vesterisen og Østisen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 18 annet ledd. Kunngjort 15. mars 2011 kl. 15.20.

I

I forskrift 11. februar 2003 nr. 151 om utøvelse av selfangst i Vesterisen og Østisen gjøres følgende endringer:

Hjemmelsgrunnlaget skal lyde:

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 11. februar 2003 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om villlevande marine ressurser (havressurslova) § 16 og § 18.

§ 5 nr. 1 første setning skal lyde:

Hakapik skal ha rett treskaft som er fra 110 cm til 150 cm langt og som har en diameter fra 3 cm til 5 cm.

§ 15 skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse bestemmelsene straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

15. mars Nr. 289 2011**Forskrift om endring i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 15. mars 2011 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–1. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

I

I forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning gjøres følgende endringer:

§ 3–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved akkreditering av et nytt doktorgradsstudium skal studiet ha et fagmiljø tilsvarende minst 8 årsverk med førstestillingskompetanse, hvorav minst seks er i heltids kombinerte forsknings- og undervisningsstillinger og minst 4 har professorkompetanse. Institusjonen må videre kunne dokumentere at den har kapasitet og rekrutteringspotensial til å knytte minst 15 doktorgradsstudenter til studiet i løpet av fem år etter oppstart. Institusjonen må kunne sannsynliggjøre at den over tid kan opprettholde et doktorgradsmiljø med minst 15 doktorgradsstudenter.

§ 3–1 nåværende tredje til sjuende ledd blir fjerde til åttende ledd.

§ 3–1 sjette ledd (nåværende femte ledd) skal lyde:

NOKUT fastsetter i forskrift de standarder og kriterier som skal legges til grunn for akkreditering av studier, herunder forholdet mellom desentralisert virksomhet og virksomheten forøvrig, og stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid. NOKUT kan fastsette ett sett med standarder og kriterier for akkreditering av doktorgradsstudier og ett sett med standarder og kriterier for revidering av akkrediterte doktorgradsstudier. NOKUT skal påse at standardene er i tråd med internasjonale standarder som Norge er forpliktet til å følge.

§ 3–3 første ledd bokstav e skal lyde:

- e) Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud som gir rett til å tildele lavere grad alene, og ha uteksaminert lavere grads kandidater i minst to år.

§ 3–3 annet ledd bokstav e skal lyde:

- e) Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir rett til å tildele høyere grad alene, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år.

§ 3–3 annet ledd bokstav f skal lyde:

- f) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og rett til å tildele doktorgrad alene, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid, jf. § 3–1 tredje ledd.

§ 3–3 tredje ledd bokstav e skal lyde:

- e) Institusjonen skal ha akkreditering for minst fem studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrerte studieløp, som gir rett til å tildele høyere grad alene, samt lavere grads utdanninger innenfor flere fagområder. Institusjonen skal ha uteksaminert kandidater på lavere og høyere grads nivå på de fleste av disse fagområdene.

§ 3–3 tredje ledd bokstav f skal lyde:

- f) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og rett til å tildele doktorgrad alene på minst fire fagområder. To av disse skal være sentrale i forhold til regionale virksomheters verdiskapning, samtidig som fagområdene har nasjonal betydning. Den ene av de fire doktorgradene kan utgjøres av stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid som institusjonen har fått akkreditering for, jf. § 3–1 tredje ledd.

§ 4–1 annet ledd skal lyde:

For studier som skal inngå i grunnlaget for fellesgrad og som den enkelte institusjon ikke selv har myndighet til å etablere, gjelder akkrediteringsbestemmelsene etter denne forskrift § 3–1 så langt de passer. NOKUT kan i slike tilfeller akkreditere også deler av et studium. Fellesgradssamarbeid mellom norske institusjoner forutsetter at institusjonene samlet sett oppfyller de standarder og kriterier for akkreditering av studier som fastsettes av NOKUT.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Endringer i merknader til forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning

Merknad til § 3–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Vilkåret om størrelsen på fagmiljøet og antallet doktorgradsstudenter er ment å sikre at doktorgradsutdanningen holder høy kvalitet over tid. Institusjonen må kunne sannsynliggjøre at studiet har et rekrutteringspotensial, samt et tilstrekkelig antall stipendiatstillinger knyttet til studiet, som tilsier at den kan opprettholde et nivå på 15 doktorgradsstudenter over tid. Dette stiller krav til bredden i fagmiljøet. Studenter på de bachelor- og masterutdanninger som, sammen med ekstern rekruttering, danner grunnlag for rekrutteringen til doktorgradsstudiet, må kunne finne fordypningsmuligheter på doktorgradsnivå innenfor et bredt fagområde.

Ordningen med kvantitative kriterier ved akkreditering av doktorgradsutdanninger skal evalueres ett år etter innføringen.

Kunnskapsdepartementet er oppmerksom på at dette kravet kan by på særskilte utfordringer ved Samisk høyskole fordi høyskolens formål er avhengig av at det kan rekrutteres personale og doktorgradskandidater med samisk språkkompetanse. Det pågår nå en større utredning om samisk forskning og høyere utdanning som bl.a. skal redegjøre for hvordan Samisk høyskole kan videreutvikles. I forbindelse med oppfølgingen av denne utredningen vil Kunnskapsdepartementet i samråd med Sametinget og Samisk høyskole vurdere om det er behov for å foreta spesialtilpasninger i regelverket for å sikre høyskolen en god videreutvikling.

Merknad til § 3–1 sjette ledd skal lyde:

Bestemmelsens sjette ledd gir NOKUT myndighet til å fastsette standarder og kriterier som skal legges til grunn for akkreditering av studier. NOKUT skal også fastsette akkrediteringsstandarder og -kriterier for «forholdet mellom desentralisert virksomhet og virksomheten for øvrig». I denne sammenheng omfatter dette både «tradisjonell», stedbunden utdanning ved institusjonens hovedsete og ulike former for fleksible studier, fjernundervisning og

utdanning som tilbys andre steder (desentraliserte studier). Det gjelder samme standard for likeverdige studietilbud uavhengig av undervisningssted og hvordan undervisningsopplegg er organisert, dvs. at alle studier, også desentraliserte, må underlegges samme vurdering, men det innebærer ikke at et desentralisert studiested vurderes som en separat enhet uavhengig av hovedsetet. Det forutsettes at NOKUT vurderer spesielt hvilke krav som skal stilles til ulike studieformer og studieorganisering.

NOKUT kan utarbeide kriterier og standarder som er tilpasset henholdsvis akkreditering av nye doktorgradsstudier og revidering av doktorgradsstudier, som enten er akkreditert av NOKUT eller opprettet i medhold av universitets- og høyskoleloven § 3–3. De kriterier og standarder som legges til grunn ved akkreditering av nye doktorgradsstudier bør være egnet til å dokumentere det faglige potensialet ved det planlagte doktorgradsstudiet. Kriteriene og standardene for revidering bør være egnet til å dokumentere den faktiske kvaliteten på det etablerte doktorgradsstudiet.

Merknad til endringer i § 3–3:

Denne bestemmelsen ble endret ved forskrift 15. mars 2011 nr. 289. Det fremgår nå uttrykkelig at institusjonene må ha rett til å tildele en grad alene, dersom graden skal telle ved vurderingen av om institusjonen tilfredsstiller standarden for institusjonsakkreditering. Dette innebærer at fellesgrader ikke teller med ved denne vurderingen. Dette er begrunnet i hensynet til selvstendig bæreevne og faglig bredde.

Merknad til § 4–1 annet ledd skal lyde:

Det fremgår av annet ledd at institusjonenes myndighet til selv å etablere studier (fag, emner) som skal inngå i grunnlaget for fellesgrader, vil være den samme som for studier som skal inngå i grad eller yrkesutdanning som institusjonen tilbyr alene, jf. denne forskrift § 3–1.

I de tilfeller der institusjonen må søke NOKUT om akkreditering av studier, gis det hjemmel for NOKUT til å akkreditere også deler av et studium (moduler, emner).

Denne bestemmelsen ble endret ved forskrift 15. mars 2011 nr. 289. Det fremgår av ordlyden at institusjoner som samarbeider om en nasjonal fellesgrad, samlet sett må tilfredsstille NOKUTs standarder og kriterier for akkreditering av studier. Dette innebærer at de samarbeidende institusjonene kan etablere et felles fagmiljø som tilfredsstiller akkrediteringskravene og som har ansvar for programmet som helhet.

15. mars Nr. 290 2011

Forskrift om treningsstandard for personell som attesterer for komponentvedlikehold

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 15. mars 2011 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–10 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at attest for luftdyktighet (CRS) for komponenter som kan benyttes i luftfartøy blir utstedt av personer med nødvendig teoretisk og praktisk kompetanse.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for personell som skal attestere for luftdyktighet etter komponentvedlikehold i henhold til forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften), vedlegg III, Part-66.A.200.

Forskriften gjelder for personell som skal attestere for luftdyktighet på komponenter tilhørende luftfartøyer dekket av forskrift 19. juni 2008 nr. 614 om krav for utstedelse, utvidelse og fornyelse av nasjonal rettighet for vedlikehold av luftfartøy (BSL C 7–1).

§ 3. Krav til treningsstandard for komponentvedlikehold

Personell som skal attestere for komponentvedlikehold (CRS) i organisasjoner som er godkjent i henhold til vedlikeholdsforskriftens Annex II, Part-145 eller i andre vedlikeholdsorganisasjoner med nasjonal godkjenning, skal ha opplæring og trening som tilfredsstiller de krav som fremgår av § 4 og § 5. Opplæring og trening skal dokumenteres gjennom undervisningsprogram og treningsprogram med utpekte instruktører og eksaminatorer.

Teoretisk opplæring skal gi kunnskap om komponenter. Praktisk trening (OJT – On the Job Training) skal gi kunnskap om inspeksjon, reparasjon og overhaling.

Opplæring og trening skal gjennomføres i godkjente Part-147 organisasjoner, godkjente Part-145 organisasjoner eller tilsvarende.

§ 4. Teoretisk opplæring og praktisk trening

Teoretisk opplæring skal omfatte:

- komponentens plassering og funksjon i systemet eller luftfartøyet
- eventuell BITE (Built In Test Equipment) eller annet vedlikeholdsverktøy tilhørende luftfartøyet
- sikkerhetsaspekter
- eventuell spesialbehandling
- komponentens oppbygging og virkemåte

- f) oppbygging av manualer
- g) eventuelt testutstyr.

Praktisk trening (OJT) skal omfatte:

- a) bruk av manualer
- b) bruk av håndverktøy og spesialverktøy
- c) demontering og montering
- d) inspeksjon
- e) feilsøking
- f) reparasjon
- g) testing
- h) lagring og forsendelse
- i) dokumentasjon
- j) HMS.

§ 5. *Teoretisk og praktisk prøve*

Opplæring og trening skal avsluttes med en prøve som må bestå. Prøven kan gjennomføres som en kombinert praktisk og teoretisk prøve eller som to separate prøver.

Teoretisk prøve kan være muntlig eller skriftlig.

Praktisk prøve skal vise om kandidaten kan bruke verktøy og utstyr i utførelse av vedlikeholdsoppgaver.

Prøve vurderes til bestått eller ikke bestått.

§ 6. *Overgangsordninger og tidsfrister mv.*

Personell som har vært innehavere av nasjonale flyteknikersertifikater for komponenter (ICAO MII, MIV og X) som senere er konvertert til Part-66 sertifikater, oppfyller kravene i denne forskriften.

Personell som ved ikrafttredelse av denne forskrift har gyldig autorisasjon gitt av en vedlikeholdsorganisasjon beholder sine autorisasjoner begrenset til det som var gjeldende ved ikrafttredelse uten ekstra trening.

Organisasjoner som har godkjente prosedyrer for autorisasjon av personell som attesterer for luftdyktighet på komponenter, må innen 1. april 2012 ha oppdatert sine prosedyrer for trening i henhold til denne forskrift.

§ 7. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravene i denne forskriften. For at dispensasjon skal kunne gis må det fremlegges dokumentasjon for utdanning og erfaring som er egnet til å forsikre Luftfartstilsynet om at søkeren har nødvendig teoretisk og praktisk kompetanse.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2011.

15. mars Nr. 291 2011

Forskrift om adgang til å delta i fangst av vågehval i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. mars 2011 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt å drive fangst av hval i 2011 uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

§ 2. *Vilkår for tildeling av tillatelse*

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til å drive fangst av vågehval når følgende vilkår er oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret
- b) søker må være ført på blad B i fiskermanntallet
- c) søker må eie minst 50 % av eierandelene i omsøkte fartøy
- d) søker må ha deltatt i fangst av vågehval i minst ett av de seks siste årene
- e) det omsøkte fartøyet må ha deltatt i fangst av vågehval i minst ett av de siste seks årene
- f) det må sendes skriftlig søknad til Fiskeridirektoratet om deltakelse i fangsten innen en nærmere fastsatt frist.

Søknad om tillatelse etter første ledd kan avslås dersom fartøyeieren eller andre som har drevet fartøyet, grovt eller gjentatte ganger har overtrådt bestemmelser gitt i eller i medhold av deltakerloven eller annen fiskerilovgivning.

For å kunne delta i fangst av vågehval må søker og skytter gjennomgå de kursene, herunder skyteprøve, som Fiskeridirektoratet bestemmer. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne bestemmelsen.

Det er et vilkår for tildeling av tillatelse til å drive fangst av vågehval at det tas slike prøver av fangsten som Fiskeridirektoratet bestemmer.

§ 3. Unntak

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 2 første ledd bokstav c for partsrederi eller aksjeselskap.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 2 første ledd bokstav d og e når søker har vært forhindret fra å drive hvalfangst på grunn av politiske verv.

Søker som har anskaffet nytt fartøy til erstatning for fartøy som nevnt i § 2 første ledd bokstav e, kan gis adgang til å delta med dette fartøyet.

§ 4. Rekruttering

Den som fyller vilkårene i § 2, med unntak av kravet til deltakelse i § 2 bokstav d, kan gis tillatelse til å delta i fangst.

Ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis, skal det legges vekt på de faglige og tekniske forutsetningene for å drive hvalfangst. Det kan stilles vilkår om at en eller flere av mannskapet skal ha erfaring fra hvalfangst.

Tillatelsen kan begrenses til å gjelde bestemte områder.

§ 5. Stedfortreder

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller etter skriftlig søknad gi den som er gitt tillatelse til å drive fangst av vågehval adgang til å benytte stedfortreder på følgende vilkår:

- a) stedfortreder må være ført på blad B i fiskermanntallet
- b) stedfortreder må ha deltatt i fangst av vågehval i minst to av de tre siste årene
- c) stedfortreder må ha gjennomgått de kursene som Fiskeridirektoratet bestemmer.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i første ledd bokstav b dersom det er nødvendig for at fartøyet skal kunne gjennomføre fangsten.

§ 6. Leiefartøy

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å delta i vågehvalfangst med annet fartøy.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2011.

16. mars Nr. 292 2011**Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 16. mars 2011 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddelloven) § 6 jf. delegeringsvedtak 20. desember 2002 nr. 1734. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 12–15 første ledd skal lyde:

Utgangspris for beregning av trinnpris er originalpreparatets maksimale AUP da det ble fastsatt maksimalpris for det første konkurrerende generisk likeverdige legemiddel. Dersom det oppstår generisk konkurranse til forskjellig tid for pakninger av samme virkestoff, er utgangsprisen originalpreparatets maksimale AUP da det ble fastsatt maksimalpris for den første pakningen av virkestoffet, jf. første punktum. Dersom det ikke var fastsatt maksimal AUP for originalpreparatet på dette tidspunktet, er utgangsprisen originalpreparatets maksimale AUP da det ble fastsatt maksimalpris for den første konkurrerende generiske pakningen.

§ 12–15 tredje ledd skal lyde:

Omsetningen etter denne paragrafen måles i AUP.

§ 12–15 nytt åttende ledd skal lyde:

Dersom det oppstår generisk konkurranse for pakninger der det tidligere er etablert generisk konkurranse for andre pakninger av samme virkestoff, fastsettes trinnpris med gjeldende kuttsats for resten av virkestoffet. Dersom samlet omsetning for alle pakninger med generisk konkurranse overstiger omsetningsgrensene i annet ledd, benyttes den høyeste kuttsatsen som følger av annet ledd.

§ 12–15 nytt niende ledd skal lyde:

Tidligst 12 måneder etter at siste ordinære kutt er gjort gjeldende, kan Statens legemiddelverk fastsette trinnpris med følgende kuttsatser av utgangsprisen:

1. 65 prosent dersom trinnprisen var fastsatt etter fjerde ledd nr. 2 og omsetningen overstiger 15 millioner kroner
2. 80 prosent dersom trinnprisen var fastsatt etter andre ledd nr. 2 og omsetningen overstiger 30 millioner kroner
3. 85 prosent dersom omsetningen overstiger 100 millioner kroner.

Omsetningsgrensene ovenfor gjelder innenfor en 12-måneders periode etter siste ordinære kutt, jf. første til åttende ledd.

§ 12–15 åttende ledd blir nytt tiende ledd.

§ 12–15 niende ledd oppheves.

§ 12–15 tiende ledd oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

16. mars Nr. 293 2011

Forskrift om erstatning for bortkomne, brente eller skadde sedler og mynter

Hjemmel: Fastsatt av Norges Bank 16. mars 2011 med hjemmel i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet (sentralbankloven) § 14 annet ledd. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder erstatning for de utgaver av sedler og mynter som er tvungent betalingsmiddel i Norge eller innløsningsberettiget etter sentralbankloven § 15.

§ 2. Alminnelige vilkår for erstatning

Norges Bank kan erstatte skadde sedler og mynter med utgangspunkt i pålydende verdi dersom Norges Bank ikke finner grunn til mistanke om at disse er falske, og det etter Norges Banks skjønn ikke er grunn til mistanke om at de har tilknytning til andre straffbare handlinger.

Sedler og mynter som er skadet, herunder farget eller kjemisk behandlet, ved grov uaktsomhet eller forsett erstattes ikke. Grov uaktsomhet eller forsett anses blant annet å foreligge hvis det er grunn til å anta at skadene har oppstått i forbindelse med kommersiell avfallshåndtering eller annen bevisst manipulering.

§ 3. Erstatning av skadde sedler som ikke er hele

Skadde sedler som er avrevet eller klippet, erstattes etter følgende regler:

Mer enn 55 % av seddelen i behold:	erstattes med pålydende verdi
50-55 % av seddelen i behold:	erstattes med halv pålydende verdi
Under 50 % av seddelen i behold:	erstattes ikke

Erstatning for en skadd seddel som består av flere deler ytes bare hvis delene påviselig stammer fra samme seddel.

§ 4. Billighetserstatning for sedler og mynter

Sedler og mynter som er sterkt skadd, tilintetgjort eller kommet bort for godt slik at vilkårene for erstatning etter § 2 eller § 3 ikke er til stede, kan erstattes hvis Norges Bank anser det godtgjort at sedlene og myntene har vært til stede.

Erstatning ytes ikke dersom sedlene eller myntene er ødelagt eller kommet bort med forsett fra besitteren. Erstatning ytes heller ikke når uforholdsmessige store beløp har vært oppbevart privat eller på uforsvarlig måte.

§ 5. Krav om søknad, sortering, pakking, gebyr mv.

Skriftlig søknad om erstatning etter § 2 og § 4 sendes Norges Bank på fastsatt skjema, som minst skal inneholde opplysninger om søkerens navn og adresse og årsaken til at sedlene og myntene er skadet, tilintetgjort eller kommet bort for godt, samt slike opplysninger Norges Bank ellers mener er nødvendig for behandling av saken. Erstatning av skadde sedler som ikke er hele etter § 3 kan skje uten søknad.

Mindre mengder skadde sedler og mynter (mindre enn 100 stk) innleveres sammen med søknaden. Større mengder skadde sedler og mynter leveres etter nærmere avtale til Norges Bank. Norges Bank fastsetter krav til sortering og pakking av større mengder sedler og mynter. Innleveringer som ikke oppfyller disse kravene vil bli avvist.

Ved innvilget søknad etter § 2 og § 4, med unntak av saker som gjelder mindre beløp, skal søker betale et gebyr til Norges Bank. Ved behandling av spesielt ressurskrevende saker kan Norges Bank kreve et gebyr som dekker faktiske kostnader. Gebyret kommer til fratrukk i erstatningen.

Banken fastsetter nærmere retningslinjer og saksbehandlingsregler etter denne bestemmelsen.

§ 6. Destruksjon og rapportering til politi eller påtalemyndighet mv.

Innleverte sedler og mynter beholdes og destrueres når erstatning innvilges. Ved avslag kan søker kreve at sedler og mynter leveres tilbake med mindre det er grunn til mistanke om at de er falske, at det gjelder manipulerede sedler hvor de enkelte delene ikke hver for seg gir grunnlag for erstatning, eller at sedler og mynter har tilknytning til annen straffbar handling. Slike saker rapporteres normalt til politi og påtalemyndighet.

Sedler og mynter som kreves utlevert skal hentes av søker innen den fristen som Norges Bank fastsetter. Eventuelle kostnader for Norges Bank i forbindelse med dette skal dekkes av søker. Sedler og mynter som ikke hentes innen den fastsatte fristen vil bli destruert.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 15. april 2011.

Forskrift 26. august 1992 nr. 631 om erstatning for bortkomne, brente eller skadde sedler og mynter oppheves fra det tidspunkt denne forskriften trer i kraft.

16. mars Nr. 294 2011**Forskrift om tilbaketrekking av 50-øremynt som gyldig betalingsmiddel**

Hjemmel: Fastsatt av Norges Bank 16. mars 2011 med hjemmel i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet (sentralbankloven) § 13 og § 15. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

§ 1. 50-øremynten settes ut av omløp og opphører å være tvungent betalingsmiddel 1. mai 2012.

Norges Bank er pliktig til å innløse 50-øremynt som innleveres før 1. mai 2022. Det kan bare kreves innløsning av ørebeløp delelig med 100.

§ 2. Fra 1. mai 2012 skal det ved betaling i norsk mynt av ørebeløp som ikke er delelig med 100 avrundes slik ved det endelige oppgjør:

Ørebeløp som ender på 1–49 øre rundes ned til nærmeste kronebeløp

Ørebeløp som ender på 50–99 øre rundes opp til nærmeste kronebeløp.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft 1. mai 2011.

16. mars Nr. 295 2011**Forskrift om bachelorgrad ved Forsvarets høyskole (FHS)**

Hjemmel: Fastsatt av sjef FHS 16. mars 2011 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3. Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omhandler bachelorgraden ved Forsvarets høyskole.

§ 2. Krav til bachelorgradens omfang og innhold

1. Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner eller studieprogram av 180 studiepoengs omfang.
2. Grunnlaget for bachelorgraden skal omfatte ett av følgende:
 - a) Integrert utdanning eller annet studieprogram av 180 studiepoengs omfang etter studieplan fastsatt av sjef FHS.
 - b) Integrert utdanning av 120 studiepoengs omfang kombinert med påbygging av 60 studiepoengs omfang godkjent av FHS.
 - c) Selvvalgt bachelorløp der det inngår en integrert utdanning/faglig fordypning tilsvarende minimum 90 studiepoeng og et integrert studium tilsvarende minimum 30 studiepoeng. Inntil 30 studiepoeng av de resterende studiene som inngår i graden kan bestå av frittstående emner eller mindre eksamensenheter. Slike frittstående emner skal ha et omfang på minimum 10 studiepoeng. Emner av mindre omfang enn 10 studiepoeng kan godkjennes dersom de samlet utgjør minimum 10 studiepoeng innenfor samme fagområde.

§ 3. Faglig overlapping

Overlapping i faglig innhold mellom ulike studier/emner som inngår i bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng. Faglig overlapping som går utover 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 4. Tilknytningskrav

For å kunne tildeles graden bachelor ved Forsvarets høyskole må minimum 60 studiepoeng være avlagt ved institusjonen. For bachelorgrad etter denne forskriftens § 2 c er tilknytningskravet bundet til den faglige fordypningsenheten på minimum 90 studiepoeng som bestemmer gradens betegnelse. Tilsvarende vil gjelde for bachelorgrader etter § 2 b der tilknytningskravet er bundet til utdanningen på 120 studiepoeng.

§ 5. Vitnemål og vitnemålstillegg

Det utstedes vitnemål for graden bachelor. Det faglige innhold i graden fremgår av den betegnelsen som er fastsatt for hvert studieprogram. For bachelorgrader etter § 2 c er det fastsatt betegnelser i henhold til fordypningsområdet på minimum 90 studiepoeng. Diploma Supplement skal følge alle vitnemål.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. april 2011.

17. mars Nr. 296 2011

Forskrift om hold av pelsdyr

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 17. mars 2011 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6, § 7, § 8, § 19, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814 og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonelloven) § 18.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I. del 9.1 nr. 2 (direktiv 93/119/EF). Kunngjort 18. mars 2011 kl. 14.25.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å fremme god velferd og respekt for pelsdyr ut fra hensynet til disse dyrenes egenart.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder dyr som holdes i den hensikt å produsere pelsskinn.

Kapittel II. Generelle bestemmelser

§ 3. Tillatte arter

Følgende arter er tillatt holdt som pelsdyr:

- a) mink (*Mustela vison*)
- b) sølvrevtyper (*Vulpes vulpes*)
- c) blårevtyper (*Vulpes lagopus*)
- d) krysninger mellom disse revetyperne.

Individer som ikke er født i pelsdyrhold, skal ikke holdes som pelsdyr.

§ 4. Melding om hold av pelsdyr

Enhver som holder eller skal starte hold av pelsdyr, skal melde fra om dette til Mattilsynet. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde opplysninger om dyreholdet, oppstallingen, driftsformen og kapasiteten, samt om dokumentert kompetanse.

Endringer i disse opplysningene skal meldes til Mattilsynet.

§ 5. Kompetanse om hold

Dyreholder skal ha gjennomgått opplæring og kunne dokumentere oppdatert kompetanse om de aktuelle pelsdyrenes atferdsmessige og fysiologiske behov, håndtering og nødavliving av dyrene, driftsformer for den aktuelle art og bestemmelsene i denne forskriften.

Dyreholder skal sørge for at dyrene stelles av et tilstrekkelig antall personer. Alle som utfører arbeid som kan påvirke dyrenes velferd, skal ha kompetanse til å utføre dette på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte.

§ 6. Avl

Ved avl av pelsdyr skal formålet være robuste og friske dyr med god fysisk og mental funksjon.

Ved utvalg av avlsdyr skal det særlig legges vekt på at dyrene er tillitsfulle overfor mennesker, og rolige og ikke spesielt aggressive overfor artsfrender. Avlsdyr skal være testet for tillitsfullhet overfor mennesker før de benyttes i avl. Testingen skal gi pålitelige og dokumenterbare resultater.

Dyr med arvelige defekter skal ikke brukes i avl.

§ 7. Tillitsfulle dyr

Dyreholder skal iverksette tiltak for at dyrene fra tidlig alder skal bli tillitsfulle og tamme nok til å kunne håndteres og stelles på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte.

§ 8. Rutiner og journal

Dyreholder skal ha skriftlige rutiner som sikrer overholdelse av dyrevelferdslovgivningens krav, herunder for:

- a) forebygging og avdekking av sykdom og skader
- b) håndtering og sosialisering av dyrene
- c) testing av avlsdyr for tillitsfullhet
- d) tilrettelegging for ønsket sosial kontakt mellom dyr
- e) bruk av stimulerende aktivitetssystemer og eventuelt innretninger
- f) bruk av fleksible oppstallingssystemer
- g) føring av avlsdyr

- h) hygienisk lagring av fôr
- i) kontroll med tekniske innretninger og plan for alternative løsninger
- j) håndtering av skrotter.

Dyreholder skal føre journal over:

- a) dyrene i anlegget
- b) tidspunkt for avvenning
- c) aggresjon mellom dyr og tiltak for å redusere slik aggresjon
- d) sykdom, skader, behandling, kontakt med veterinær, medisinbruk og dødelighet. Kjente eller sannsynlige årsaker til skader og dødelighet skal angis
- f) all avliving.

Opplysningene i journalen skal være tilgjengelig for Mattilsynet i minst tre år.

§ 9. *Forbud mot livdyrutstillinger*

Det er forbudt å arrangere aktiviteter der levende pelsdyr vises frem, og som for dyrene innebærer transport til og fremvisning i fysisk immobilisert tilstand i et fremmed miljø.

Det er også forbudt å la pelsdyr delta i slike aktiviteter.

Kapittel III. Anlegg og oppholdssted

§ 10. *Krav til anlegg for hold av pelsdyr*

Anlegg for hold av pelsdyr skal:

- a) legges til steder uten sjenerende støykilder i nærheten og med liten risiko for akutt støypåvirkning
- b) ha egnet underlag og utstyr til forsvarlig gjødselhåndtering
- c) ha egnet sted for hygienisk lagring av fôr
- d) ha frostfri og automatisk drikkevannsforsyning
- e) være tilrettelagt for å kunne gjennomføre smitteforebyggende tiltak, herunder ha smittesluse og plass til vask og desinfeksjon
- f) være egnet for å kunne gjennomføre godt renhold.

Anlegg hvor pelsdyrhusene ikke er lukket med tette yttervegger fra gulv til tak, skal ha inngjerding som sikrer mot rømming og inntrenging av fremmede dyr som kan skade eller skremme pelsdyrene.

Pelsdyrhus som er lukket med tette yttervegger fra gulv til tak, skal ha sluse i tilknytning til utgangsdørene som sikrer mot rømming.

Der det er flere pelsdyrhus i anlegget, skal det være plass nok mellom husene til å kunne fjerne gjødsel, rydde snø med mer.

Alle pelsdyrhus skal ha tett tak.

Det skal til enhver tid være avsatt tilstrekkelig antall særskilte plasser for syke dyr og dyr som trenger spesielt tilsyn eller stell. Enkelte slike plasser skal ha mulighet for oppvarming.

§ 11. *Krav til oppholdsenehet*

Oppholdseneheter for pelsdyr skal være tilpasset antallet dyr og være så store, komplekse og fleksible at dyrene kan bevege seg og ligge naturlig og utføre variert aktivitet.

Det skal tas hensyn til dyrenes artstypiske behov, særlig ut fra deres alder og kjønn, og tid på året.

Pelsdyr skal holdes i fleksible oppstallingssystemer der det kan åpnes mellom oppholdseneheter, eller mellom oppholdseneheter og annet egnet areal.

Underlag, vegger, tak og innredninger der dyrene oppholder seg, skal være utformet og vedlikeholdt slik at god dyrevelferd i størst mulig grad sikres.

Utstyr og innredning som benyttes i forbindelse med fôr- og drikkevannsforsyning, må være utformet og plassert slik at:

- a) fôr og vann er lett tilgjengelig for dyrene
- b) fôr og vann ikke forurennes
- c) skadelig konkurranse mellom dyrene hindres så langt råd er.

Oppholdseneheten skal til enhver tid være beriket med egnede aktivitetsobjekter og eventuelt innretninger som stimulerer dyrene til lek, gnaging, utforskning og variert fysisk aktivitet. Halm alene til mink er ikke tilstrekkelig som aktivitetsobjekt. Aktivitetsobjektene må skiftes tilstrekkelig ofte for å sikre mulighet for variert aktivitet.

Alle avvente dyr skal ha tilgang til liggehylle eller annen permanent innretning som er plassert høyt i oppholdseneheten, og som er utformet slik at dyret kan iakttå omgivelsene og innta en bekvem hvilestilling.

Alle dyr skal ha tilgang til skjul hele året.

Drektige tisper og tisper med valper skal ha egen redekasse.

Underlaget skal være egnet for dyrene til å bevege seg på ut fra art, alder, størrelse og vekt. Valpene skal ikke kunne falle gjennom.

Det skal være enkelt å foreta grundig inspeksjon av samtlige dyr.

§ 12. Klima

Pelsdyr skal ha beskyttelse mot ugunstige værforhold, herunder høy lufttemperatur med fare for oppheting.

Dyrene skal holdes i et tørt miljø med god ventilasjon og lav støvkonsentrasjon. Det skal ikke være gasser i konsentrasjoner som er ubehagelig eller skadelig for dyrene.

Pelsdyrhus som er lukket med tette yttervegger, skal om nødvendig ha mekanisk ventilasjonssystem.

§ 13. Lys og støy

Pelsdyr skal sikres naturlig døgnrytme gjennom året, og gis tilgang til tilstrekkelig dagslys.

Det skal benyttes tilstrekkelig kunstig belysning til å kunne gjennomføre forsvarlig tilsyn og stell.

Dyrene skal ikke utsettes for permanent kunstig belysning.

Dyrene skal ikke utsettes for unødig varig eller plutselig støy.

§ 14. Utstyr og tekniske innretninger

Utstyr og tekniske innretninger, herunder drikkevannsforsyning, skal etterses og vedlikeholdes jevnlig. Ved feil skal dyrenes velferd ivaretas ved alternative løsninger inntil utbedring er foretatt.

§ 15. Brannsikring

Materialer, konstruksjoner, installasjoner og utstyr skal utformes og vedlikeholdes med tanke på å forebygge brann.

Egnet brannslukningsutstyr i tilstrekkelig antall skal være tilgjengelig i alle pelsdyranlegg.

Pelsdyrhus med tette yttervegger og omfattende elektriske installasjoner skal ha brannvarslingsanlegg.

Kapittel IV. Tilsyn og stell**§ 16. Tilsyn og stell**

Dyreholder skal sikre at samtlige dyr får godt tilsyn og stell minst to ganger per døgn.

Fra tiden omkring fødsel og til avvenning skal tisper og valper ha hyppigere tilsyn. Det samme gjelder valpekull fra avvenning til endelig oppsplitting. Syke og skadde dyr og dyr som viser unormal atferd, skal også ha hyppigere tilsyn.

Pelsdyr skal ha kloettersyn månedlig og klorøkt ved behov.

§ 17. Fôr og vann

Pelsdyr skal ha fôr av god kvalitet i tilstrekkelige mengder og med en sammensetning som dekker næringsbehovet ut fra art, alder, fysiologisk tilstand og tid på året. Det skal tas hensyn til pelsdyrenes artstypiske eteatferd.

Dyrene skal føres minst en gang i døgnet. Fra valpene begynner å ta til seg fast føde til kullet deles opp, skal de føres minst to ganger i døgnet.

Dyrene skal til enhver tid ha tilgang til drikkevann av god kvalitet.

Overvekt som har negativ innvirkning på dyrets bevegelsesevne og helse, skal forebygges.

Avlsdyr skal velges ut så tidlig som mulig og føres slik at behovet for stor vektreduksjon fram mot paring faller bort.

Dersom det er nødvendig å redusere dyrenes vekt, skal dette skje ved å benytte fôr med lavere energiinnhold eller ved å øke dyrenes fysiske aktivitet. Den tiden dyrene bruker til å ete, skal ikke reduseres.

§ 18. Forbud mot bruk av visse stoffer

Bruk av vekstfremmende og pelsmodnende stoffer, herunder melatonin, er ikke tillatt.

§ 19. Håndtering og innfangning

All håndtering av pelsdyr skal foregå på en skånsom måte av trent personell. Dyrene skal så langt mulig håndteres for hånd og av personell dyrene kjenner. Dyr skal løftes og bæres med understøttelse av kroppen. Fikseringsutstyr skal kun brukes unntaksvis dersom det er helt nødvendig av hensyn til dyret eller den som håndterer dyret.

Dyr som har sluppet ut av pelsdyrhuset, skal fanges inn snarest mulig. Feller for innfangning av rømte dyr skal tilsees minst to ganger om dagen.

§ 20. Avvenning

Valpene skal avvennes på en slik måte at hensynet til både valpenes og mordyrets velferd ivaretas best mulig.

Avvenning skal tidligst skje ved sju ukers alder, med mindre hensynet til mordyrets eller valpenes velferd tilsier noe annet.

I tiden før avvenning skal mordyret gis mulighet til å trekke seg unna valpene.

§ 21. Sosial kontakt med andre dyr

Alle dyr skal gis adgang til ønsket sosial kontakt med andre dyr i anlegget.

Valper skal oppstalles to eller flere sammen fra avvenning og fram til pelsing. Enkeltvis oppstalling av valper kan likevel skje dersom det er nødvendig for å unngå slåssing og skader. Slik enkeltvis oppstalling av revevalper skal som hovedregel ikke skje før ved 4 måneders alder.

Nødvendige tiltak skal iverksettes for å redusere konkurranse og aggresjon mellom dyr som holdes sammen. Dyr som ikke aksepterer hverandre, skal holdes atskilt.

Ved gruppehold av rev som er eldre enn 3 måneder, skal hvert enkelt dyr ha egen fôringsplass.

Ved hold av pelsdyr i familiegupper skal det legges til rette for at morddyrets velferd blir ivaretatt.

§ 22. Forebyggende helsearbeid

Dyreholder skal forebygge sykdom og skade hos dyrene, herunder bittskader som dyrene kan påføre hverandre.

Dyrene skal beskyttes mot spredning av smittsom sykdom gjennom nødvendige vaksinasjonsprogram og hensiktsmessige smittehygieniske rutiner. Det skal tas nødvendige forholdsregler mot fugler og andre skadedyr.

Parasittbelastningen skal overvåkes. Dersom det er nødvendig, skal dyrene behandles mot parasitter.

§ 23. Sykdom og skade

Dyreholder skal sørge for at syke og skadde dyr umiddelbart får forsvarlig behandling, om nødvendig utført av veterinær.

Syke og skadde dyr skal oppstalles på egnet plass, dersom dette er til beste for dyret.

Dersom det kan føre til unødig lidelse for dyret å leve videre, skal det avlives så snart som mulig.

Døde dyr skal umiddelbart fjernes og håndteres på en smittehygienisk forsvarlig måte.

§ 24. Renhold

Oppholdsenhet, innredning og gjenstander som dyrene kommer i kontakt med, skal rengjøres og desinfiseres ved behov. Gjødning skal ikke bli liggende i oppholdsenheten eller være til sjenanse for dyrene.

Strø- og redemateriale skal holdes rent og tørt og skiftes ut ved behov.

Det skal være tilfredsstillende renhold og ryddighet på anlegget for øvrig.

Kapittel V. Særskilte bestemmelser for mink**§ 25. Oppholdsenhetens størrelse**

Mink skal ha adgang til så stor del som mulig av anleggets oppholdsareal gjennom hele året.

Hver oppholdsenhet kan være på ett eller flere plan.

Høyden på hvert plan skal være minst 45 cm.

I minkhus bygget før 1. mai 2011 med lav takhøyde kan deler av høyden over et øvre planareal på minst 0,20 m² være lavere enn 45 cm. Takhøyden i minkhuset skal likevel utnyttes slik at den delen av høyden som er lavere enn 45 cm, blir minst mulig.

Utenom skjul og redekasse skal:

- voksne mink som er lettere enn 4,2 kg, ha et gulvareal på minst 0,27 m² per dyr
- voksne mink som er 4,2 kg eller tyngre, ha et gulvareal på minst 0,47 m² per dyr.

I tiden mellom pelsing og valping, med unntak av paringstiden, skal dyrene ha adgang til et tilleggsareal på minst 75 % av minste tillatte areal, som kan være i et øvre plan.

I følgende tilfeller skal dyrene ha et gulvareal utenom redekassen på minst 0,27 m² :

- én tisper med valper før avvenning
- ett avvent valpekull yngre enn 11 uker
- én tisper med én valp etter avvenning av kullet
- to valper eldre enn 11 uker.

I følgende tilfeller skal dyrene ha et gulvareal utenom redekassen på minst 0,27 m² pluss minst 0,09 m² for hvert dyr over to:

- grupper på tre eller flere valper eldre enn 11 uker
- grupper på én tisper med flere enn én valp eldre enn 11 uker.

§ 26. Bunnetting

Bunnetting til mink skal være enten plastbelagt, galvanisert eller rustfri.

Tråden i bunnettingen skal ha tykkelse på minimum 1,8 mm.

Maskene i bunnettingen skal være firkantete og maksimalt 1 x 1,5 tommer.

Fram mot avvenning skal valper ha bunnetting som er finmasket og plastbelagt.

§ 27. Skjul, redekasse og halm

Skjulet skal være laget av materiale som ikke leder varme, eksempelvis tre. Det skal ha nettingtak, tette vegger med en egnet inngangsåpning og trekkfritt gulv. Det skal gi tilstrekkelig beskyttelse mot ugunstige værforhold.

Skjulet skal være tilpasset antallet dyr slik at de kan innta en naturlig liggestilling samtidig.

Skjulet skal regelmessig forsynes med isolerende, tørt, rent og egnet redemateriale i tilstrekkelige mengder.

Skjulet kan brukes som redekasse.

Redekassen skal ha tett, trekkfritt liggeunderlag og isolerende egenskaper som er tilpasset minkvalpenes varmebehov. Redekassen skal til enhver tid ha rikelige mengder isolerende, tørt, rent og egnet redemateriale.

Mink skal ha tilgang til halm så langt det er hensiktsmessig.

§ 28. *Hold av mink i bærbart bur eller felle*

Innenfor pelsdyranlegget skal mink holdes i bærbart bur eller felle bare ved behov og aldri lenger enn nødvendig.

Kapittel VI. Særskilte bestemmelser for rev

§ 29. *Oppholdsenhetens størrelse*

Rev skal ha adgang til så stor del som mulig av anleggets oppholdsareal gjennom hele året.

Hver oppholdsenhet kan være på ett eller flere plan.

Høyden på hvert plan skal være minst 75 cm.

I revehus bygget før 1. mai 2011 med lav takhøyde kan høyden over et øvre planareal være lavere enn 75 cm, men må være høyt nok til at dyrene kan stå oppreist. Takhøyden i revehuset skal likevel utnyttes best mulig.

I oppholdsenheter med mer enn ett plan, skal nedre plan ha et gulvareal på minst 0,8 m². Hvert øvre planareal skal ha gulvareal på minst 0,4 m².

Voksne rever som er lettere enn 20 kg, skal ha et gulvareal på minst 1,2 m² per dyr. Voksne rever som er 20 kg eller mer, skal ha et gulvareal på minst 2,0 m² per dyr. I tiden mellom pelsing og paring skal dyrene dessuten ha adgang til et tilleggsareal som er minst like stort. For avlshanner gjelder tilleggskravet også etter paring og så lenge som mulig.

I følgende tilfeller skal dyrene ha et gulvareal på minst 1,2 m²:

- a) én paret tisper
- b) én tisper med valpekull yngre enn 3 uker
- c) én tisper med én valp etter avvenning av kullet
- d) to valper eldre enn 11 uker
- e) valper som oppstalles enkeltvis etter § 21 annet ledd.

For a og b kreves redekasse i tillegg til gulvarealet.

I følgende tilfeller skal dyrene ha et gulvareal på minst 2,0 m²:

- a) én tisper med ikke-avvent valpekull eldre enn 3 uker
- b) ett avvent valpekull yngre enn 11 uker.

I følgende tilfeller skal dyrene ha et gulvareal på minst 1,2 m² pluss minst 0,5 m² for hvert dyr over to:

- a) grupper på tre eller flere valper eldre enn 11 uker
- b) grupper på én tisper med flere enn én valp eldre enn 11 uker.

§ 30. *Bunnetting*

Bunnetting til rev skal være plastbelagt.

Tråden i bunnetting skal ha tykkelse på minimum 2,1 mm.

Maskestørrelsen på bunnetting skal være maksimalt 1 x 1 tomme for firkantnetting eller 5/4 tommer for sekskantnetting.

Når valpene begynner å komme ut av redekassen, skal det være et finmasket eller tett underlag mellom redekasse og føringsplass, så lenge det er hensiktsmessig.

§ 31. *Skjul og redekasse*

Dyrene skal til enhver tid kunne søke skjul fra sine artsfrender og ha en lun og skjermet liggeplass som gir tilstrekkelig beskyttelse mot ugunstige værforhold.

Skjulet skal minst ha tre tette vegger, være stort nok til at dyrene kan innta en naturlig liggestilling, og være plassert i oppholdsenheten eller oppå som toppmontert kasse.

Skjulet skal være slik utformet at det ikke hindrer dyrene å ha utsyn til omgivelsene i alle retninger fra oppholdsenheten.

Redekasse kan brukes som skjul.

Hver avlstisper skal ha tilgang til minst én redekasse, som hun skal ha mulighet til å bli kjent med så snart som mulig etter paring.

Drektige tisper skal holdes tilstrekkelig atskilt fra hverandre til å unngå unødig stress.

Redekassen skal ha tak som kan tas av, tette vegger med minst én inngangsåpning og tett gulv med varmeisolerende egenskaper. Redekassen skal være tilpasset valpenes temperaturbehov. Redekassen skal være stor nok til at tisper og valpene kan innta en naturlig liggestilling samtidig.

§ 32. *Bruk av nakketang og munnlås*

Rutinemessig bruk av nakketang er ikke tillatt. Dersom det er nødvendig, kan gummiert eller på annen måte polstret nakketang likevel brukes ved sykdomsbehandling, brunstmåling, inseminering og under selve avlivingen.

Bruk av munnlås eller annet kjevifikseringsutstyr som reduserer eller hindrer revens mulighet til å pese, er forbudt.

Kapittel VII. Avliving av pelsdyr**§ 33. *Generelt***

Pelsdyr skal skånes for unødvendig smerte, frykt og lidelse under håndtering før og under avlivingen.

Avliving skal skje ute av syne for andre dyr og på en måte som ikke uroer andre dyr. Skrotter skal ikke oppbevares i rom der dyr er oppstallet.

I tilfelle nødavliving skal dyreholder sørge for at dyret avlives så skånsomt som mulig.

§ 34. *Kompetanse om avliving*

Avliving av rev kan bare utføres av person som har gjennomgått særskilt opplæring og kan dokumentere nødvendig kompetanse om avliving av denne dyrearten.

Avliving av mink skal utføres av, eller i nærvær og under direkte overvåkning av, person som har gjennomgått særskilt opplæring og kan dokumentere nødvendig kompetanse om avliving av denne dyrearten. Vedkommende som overvåker avlivingen, skal sørge for at personell som utfører selve avlivingen, har tilstrekkelig kompetanse til å utføre dette på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte.

§ 35. *Metoder for bedøving og avliving av mink*

Følgende metoder for bedøving og avliving av mink er tillatt

- a) karbonmonoksid (CO)
- b) karbondioksid (CO₂)
- c) mekanisk instrument med penetrerende bolt
- d) injeksjon av dødelig dose bedøvelsesmiddel.

§ 36. *Metoder for bedøving og avliving av rev*

Følgende metoder for bedøving og avliving av rev er tillatt

- a) elektrisk strøm
- b) mekanisk instrument med penetrerende bolt
- c) injeksjon av dødelig dose bedøvelsesmiddel
- d) karbonmonoksid (CO).

§ 37. *Spesielle krav til bedøving og avliving med elektrisk strøm*

Bedøving og avliving med elektrisk strøm skal skje slik at strømmen passerer dyrets hjerne og hjerte og medfører at dyret umiddelbart mister bevisstheten og får hjertestans.

Det skal bare brukes elektriske avlivingsapparater som er konstruerte for avliving av den aktuelle dyrearten. Apparatet skal være forsynt med en lett avlesbar anordning som kontinuerlig viser strømstyrken under avliving. Apparatet skal gi et signal i den tiden strømmen går gjennom dyret.

Hos rev skal elektrodene plasseres i munn og rektum, og en strømstyrke på minimum 0,3 ampere og en spenning på minimum 110 volt skal opprettholdes i minst 3 sekunder før elektrodene fjernes.

§ 38. *Spesielle krav til bedøving og avliving med gass*

Gasser skal ved innånding medføre at dyret mister bevisstheten og deretter med sikkerhet føre til døden.

Innretning hvor dyrene innånder gassen, skal være utformet og vedlikeholdt slik at dyrene ikke utsettes for stress, smerte eller skade, og slik at de kan overvåkes.

Innretningen skal være utformet slik at gassnivået er mest mulig stabilt. Den skal være utstyrt med instrumenter som måler gasskonsentrasjonen under avliving, og som gir et klart varsel dersom konsentrasjonen blir lavere enn tillatte volumprosent.

Dyr skal ikke plasseres i innretningen før minste tillatte gasskonsentrasjon er oppnådd.

Ved bruk av karbonmonoksid (CO) fra ren kilde skal dyrene eksponeres for en gassblanding som inneholder minst 4 % CO. Dyrene skal plasseres i innretningen en og en. Det skal sikres at foregående dyr er bevisstløst eller dødt før neste dyr plasseres i innretningen.

CO produsert av en motor som er spesielt tilpasset formålet, kan brukes dersom tester har vist at gassen blir passende avkjølt, tilstrekkelig filtrert og er fri for gasser eller komponenter som virker irriterende. Motoren skal testes for avlivingen starter. Dyrene skal eksponeres for en gassblanding som inneholder minst 1 % CO.

Ved bruk av karbondioksid (CO₂) skal dyrene eksponeres for en gassblanding som inneholder CO₂ i størst mulige konsentrasjoner over 70 %. Ingen dyr skal vise tegn til bevissthet etter 30 sekunders eksponering.

Ved avliving med CO og CO₂ skal dyrene forbli i innretningen til de er døde.

§ 39. *Spesielle krav til mekanisk og medikamentell bedøving og avliving*

Mekaniske instrumenter som penetrerer hjernen, skal plasseres slik at prosjektilet med sikkerhet drives inn i hjernebarken. Bedøvingen skal umiddelbart etterfølges av avblødning.

Bedøvende medikamenter skal bare brukes i slike doser og gis på en slik måte at de forårsaker bevissthetstap med døden til følge. Metoden skal utføres av eller under veiledning av veterinær.

§ 40. *Pelsing*

Pelsing skal foregå ute av syne for andre dyr og på en måte som ikke uroer andre dyr. Pelsing skal ikke finne sted før tidligst 10 minutter etter at dyret er konstatert dødt.

Skrottene skal så raskt som mulig leveres til godkjent bearbeidingsanlegg.

Kapitel VIII. Administrative bestemmelser

§ 41. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. dyrevelferdsloven § 30 for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften.

Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til dyrevelferdsloven § 32 til § 35.

§ 42. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at dette ikke strider mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 43. *Straff*

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til dyrevelferdsloven § 37 og dyrehelsepersonelloven § 37.

§ 44. *Overgangsbestemmelser*

Voksne rever i revehus som er bygget før 1. mai 2011, skal ha et gulvareal på minst 0,8 m² per dyr inntil kravene i § 29 sjettede ledd trer i kraft.

I pelsdyrhus som er bygget før 1. mai 2011, skal tisper med diende valper og valper yngre enn 4 måneder ha tilgang til drikkevann av god kvalitet til enhver tid. Øvrige pelsdyr skal ha tilgang til drikkevann av god kvalitet minst to ganger i døgnet inntil kravene i § 10 første ledd bokstav d trer i kraft.

§ 45. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. mai 2011. Samtidig oppheves forskrift 20. september 1998 nr. 901 om hold av pelsdyr.

Følgende bestemmelser trer ikke i kraft før 1. desember 2012:

- a) § 5 kompetanse om hold
- b) § 34 kompetanse om avlving
- c) § 37 annet ledd andre og tredje punktum og § 38 tredje ledd annet punktum om at elektrisk utstyr og innretninger med gass til avlving skal være forsynt med instrumenter for kontroll og varsling ved svikt.

Følgende bestemmelser trer ikke i kraft før 1. januar 2015 for pelsdyrhus og innredning som er bygget før 1. mai 2011:

- a) § 8 første ledd bokstav f om skriftlige rutiner for bruk av fleksible oppstallingssystemer
- b) § 10 første ledd bokstav d om frostfritt og automatisk drikkevannsanlegg
- c) § 11 annet ledd om fleksible oppstallingssystemer
- d) § 11 sjettede ledd om liggehylle til alle avvente dyr for hold av mink
- e) § 17 tredje ledd om tilgang til drikkevann av god kvalitet til enhver tid for samtlige pelsdyr
- f) § 21 annet ledd første punktum om gruppehold av valper av sølvrevtyper eldre enn 4 måneder
- g) § 25 første og femte ledd om tilleggsareal til mink
- h) § 29 sjettede ledd første punktum om minste gulvareal for voksen rev som veier fra og med 12 kg og opp til 20 kg
- i) § 29 sjettede ledd andre punktum om minste gulvareal for voksen rev som veier 20 kg eller mer
- j) § 29 første og sjettede ledd om tilleggsareal til rev
- k) § 31 om helårig skjul til rev.

Følgende bestemmelser trer ikke i kraft før 1. januar 2018 for pelsdyrhus og innredning som er bygget før 1. mai 2011:

- a) § 29 sjettede ledd første punktum om minste gulvareal for voksen rev som er lettere enn 12 kg
- b) § 29 sjuende ledd bokstav e om minste gulvareal til valper som oppstalles enkeltvis.

27. jan. Nr. 297 2011

Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (tilsynsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Styret for Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) 27. januar 2011 med hjemmel i forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 1–7 andre ledd, § 2–1 tredje ledd, § 3–1 femte ledd, § 3–3 fjerde ledd, § 3–6 første ledd, § 4–3, § 5–1 andre ledd, § 5–2 andre ledd og § 5–3 andre ledd. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1-1. Formål og virkeområde

Forskriften gjelder tilsyn med studier som betegnes som høyere utdanning og institusjoner som gir høyere utdanning etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-2 og § 3-3 og Kunnskapsdepartementets forskrift 1. februar 2010 nr. 96 om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 og § 3-2.

NOKUTs tilsynsvirksomhet skal bidra til å sikre et høyt internasjonalt nivå ved institusjonene og bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i høyere utdanning. NOKUTs tilsyn er en kontroll med institusjonenes interne kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten og med at deres studietilbud tilfredsstiller de standarder og kriterier som er uttrykt i denne forskrift.

NOKUTs tilsyn skal også stimulere til videreutvikling av utdanningskvaliteten.

§ 1-2. NOKUTs tilsynsvirkemidler

1. Akkreditering av institusjoner.
2. Evaluering av institusjonenes interne system for kvalitetssikring.
3. Akkreditering av studier.
4. Tilsyn med eksisterende virksomhet, herunder revidering av akkrediteringer og generelt tilsyn av mindre inngripende karakter.

§ 1-3. Sakkyndiges kompetanse

1. NOKUT oppnevner sakkyndige ved akkreditering og revidering av akkreditering av studier og institusjoner og ved evaluering av institusjonenes interne system for kvalitetssikring.
2. Institusjonen skal gis anledning til å kommentere NOKUTs forslag om sakkyndige før oppnevning.
3. Felles krav til all sakkyndig kompetanse:
 - a. Sakkyndige kan ikke ha oppgaver ved institusjonen eller studiet de skal evaluere eller ha andre tilknytninger til institusjonen som fører til inhabilitet.
4. Sakkyndig kompetanse for akkreditering av studium:
 - a. De sakkyndige skal ha kompetanse i og erfaring fra gjennomføring av tilsvarende eller beslektet studium. Minst én av de sakkyndige skal ha formell kompetanse på et høyere nivå enn det studiet som skal akkrediteres.
 - b. Ved vurdering av studier i andre og tredje syklus skal den sakkyndige komiteen ha relevant internasjonal kompetanse.
 - c. En stipendiat skal inngå i komiteen ved vurdering av studier i tredje syklus.
5. Sakkyndig kompetanse ved revidering av akkreditert studium:
 - a. De sakkyndige skal ha kompetanse i og erfaring fra gjennomføring av tilsvarende eller beslektet studium. Minst én av de sakkyndige skal ha formell kompetanse på et høyere nivå enn det studiet som skal akkrediteres.
 - b. Den sakkyndige komiteen skal ha relevant internasjonal kompetanse.
 - c. En student eller stipendiat skal inngå i komiteen.
6. Sakkyndige komiteer ved akkreditering av institusjoner og revidering av akkreditert institusjon:
 - a. Komiteen skal inneha erfaring fra ledelse av en høyere utdanningsinstitusjon minst på nivå med den kategori akkrediteringen gjelder.
 - b. Komiteen skal ha minst en sakkyndig med tilknytning til relevant utenlandsk institusjon.
 - c. Komiteen skal ha en sakkyndig med kompetanse fra samfunns- eller næringsliv.
 - d. En student med erfaring fra institusjonsstyre, ledelse eller andre sentrale tillitsverv skal inngå i komiteen.
 - e. I komiteen skal det inngå minst én sakkyndig med professor-/dosentkompetanse ved akkreditering til universitet og vitenskapelig høyskole, og minst førstestillingskompetanse ved akkreditering til høyskole.
7. Sakkyndige komiteer ved evaluering av kvalitetssikringssystem:
 - a. Alle de sakkyndige skal ha erfaring fra kvalitetsarbeid og/eller evaluering.
 - b. Komiteen skal ha minst en sakkyndig med erfaring fra ledelse ved en høyere utdanningsinstitusjon.
 - c. Komiteen skal ha minst en sakkyndig med tilknytning til relevant utenlandsk institusjon.
 - d. En student med erfaring fra institusjonsstyre, ledelse eller andre sentrale tillitsverv skal inngå i komiteen.
 - e. I komiteen skal det inngå minst en sakkyndig med professor-/dosentkompetanse.

§ 1-4. Søknad om akkreditering

1. Søknader om akkreditering av studietilbud behandles årlig etter to faste søknadsfrister.
2. Dersom NOKUT fastsetter nye søknadsfrister, kunngjøres disse på NOKUTs nettside minst 6 måneder før ny frist inntreffer.
3. NOKUT kan i særskilte tilfeller når søknad ikke er tilfredsstillende, fastsette karantenetid på inntil 2 år for tilsvarende søknader. Institusjonen får forhåndsvarsel når det blir aktuelt å ilegge karantene for neste søknad.

§ 1-5. Informasjonsplikt

1. Institusjonen skal fremskaffe den informasjonen NOKUT etterspør innen angitt tidsfrist. NOKUT fatter vedtak basert på den informasjonen som foreligger på angitt tidspunkt.

Kapittel 2. Akkreditering av institusjoner

Bestemmelsene i dette kapittelet uttrykker kvalitetskrav for akkreditering av institusjoner i kategoriene høyskole, vitenskapelig høyskole og universitet. Bestemmelsene er samtidig grunnlag for tilsyn med allerede akkrediterte institusjoner, jf. kapittel 5.

Standardene, angitt i fet skrift, er hentet fra «Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning», fastsatt av Kunnskapsdepartementet. NOKUT har fastsatt utfyllende kriterier. Kriteriene er ikke uttømmende i forhold til standardene. For at en standard skal være tilfredsstillt må alle tilhørende kriterier være oppfylt, samtidig som en samlet vurdering må vise at standarden som helhet er tilfredsstillt. For akkreditering kreves at samtlige standarder er tilfredsstillt.

§ 2–1. Standarder og kriterier for akkreditering som høyskole

§ 2–1a).

Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling

1. Institusjonens primærvirksomhet skal være tydelig avgrenset fra annen virksomhet.
2. Styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og system for kvalitetssikring skal være i tråd med lov om universiteter og høyskoler.

§ 2–1b).

Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

1. Institusjonen skal ha en organisering som avspeiler og understøtter primærvirksomheten.
2. Institusjonen skal ha tilfredsstillende studieadministrative tjenester og informasjon til studentene.
3. Institusjonen skal ha tilfredsstillende ressurser og fasiliteter i form av lokaler, utstyr og bibliotek som er tilpasset primærvirksomheten og som utgjør et forsvarlig lærings- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte.
4. Institusjonen skal ha tilfredsstillende rutiner for oppretting av nye studier og revidering av etablerte studier.
5. Institusjonen skal ha tilfredsstillende rutiner for å ivareta de ansattes kompetanseutvikling knyttet til primær oppgavene.
6. Institusjonen skal legge til rette for studentdemokrati og studenters deltakelse i beslutningsprosesser.

§ 2–1c).

Institusjonen skal ha forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet relatert til sine fagområder

1. Institusjonens forskning og faglige eller kunstneriske utviklingsvirksomhet skal utføres i samspill med utdanningsvirksomheten.
2. Vitenskapelig publisering skal være på nivå med sammenlignbare høyskolemiljøer.
3. Faglig og kunstnerisk utviklingsvirksomhet skal være dokumentert.

§ 2–1d).

Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på sentrale fagområder som inngår i studiene

1. Det skal være tilstrekkelig antall ansatte til å dekke undervisnings-, forsknings- og utviklingsoppgavene i fagområdene.
2. De ansatte skal ha en relevant kompetanseprofil.

§ 2–1e).

Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud som gir selvstendig rett til å tildele lavere grad, og ha uteksaminert lavere grads kandidater i minst to år

1. Institusjonen skal ha jevnlig opptak av studenter og tilfredsstillende gjennomstrømning og kandidatproduksjon.

§ 2–1f).

Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid

1. Institusjonen skal delta aktivt i minst ett nasjonalt og ett internasjonalt samarbeid som har betydning for primærvirksomheten.

§ 2–2. Standarder og kriterier for akkreditering som vitenskapelig høyskole

§ 2–2a).

Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling

1. Institusjonens primærvirksomhet skal være tydelig avgrenset fra annen virksomhet.
2. Styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og system for kvalitetssikring skal være i tråd med lov om universiteter og høyskoler.

§ 2-2b).

Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

1. Institusjonen skal ha en organisering som avspeiler og understøtter primærvirksomheten.
2. Institusjonen skal ha tilfredsstillende studieadministrative tjenester og informasjon til studentene.
3. Institusjonen skal ha tilfredsstillende ressurser og fasiliteter i form av lokaler, utstyr og bibliotek som er tilpasset primærvirksomheten og som utgjør et forsvarlig lærings- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte.
4. Institusjonen skal ha tilfredsstillende rutiner for oppretting av nye studier og revidering av etablerte studier.
5. Institusjonen skal ha tilfredsstillende rutiner for å ivareta de ansattes kompetanseutvikling knyttet til primær oppgavene.
6. Institusjonen skal legge til rette for studentdemokrati og studenters deltakelse i beslutningsprosesser.

§ 2-2c).

Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder

1. Institusjonens forskning og faglige eller kunstneriske utviklingsvirksomhet skal utføres i samspill med utdanningsvirksomheten.
2. Vitenskapelig produksjon skal i omfang og kvalitet være stabil og på nivå med sammenlignbare vitenskapelige høyskoler eller universitetsmiljøer.
3. Faglig og kunstnerisk utviklingsvirksomhet skal være dokumentert og av høy kvalitet.

§ 2-2d).

Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene

1. Det skal være tilstrekkelig antall ansatte til å dekke undervisnings-, forsknings- og utviklingsoppgavene i fagområdene.
2. De ansatte skal ha en relevant kompetanseprofil.

§ 2-2e).

Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, og ha uteksaminert høyere grads kandidater i minst to år

1. Institusjonen skal ha jevnlig opptak av studenter og tilfredsstillende gjennomstrømming og kandidatproduksjon.

§ 2-2f).

Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid, jf. § 3-1 tredje ledd

1. Institusjonen skal ha jevnlig opptak av et rimelig antall kandidater og kandidater som disputerer innen rimelig tid.

§ 2-2g).

Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning og eventuelt tilsvarende kunstnerisk stipendprogram

§ 2-3. Standarder og kriterier for akkreditering som universitet**§ 2-3a).**

Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling

1. Institusjonens primærvirksomhet skal være tydelig avgrenset fra annen virksomhet.
2. Styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og system for kvalitetssikring skal være i tråd med lov om universiteter og høyskoler.

§ 2-3b).

Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

1. Institusjonen skal ha en organisering som avspeiler og understøtter primærvirksomheten.
2. Institusjonen skal ha tilfredsstillende studieadministrative tjenester og informasjon til studentene.
3. Institusjonen skal ha tilfredsstillende ressurser og fasiliteter i form av lokaler, utstyr og bibliotek som er tilpasset primærvirksomheten og som utgjør et forsvarlig lærings- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte.
4. Institusjonen skal ha tilfredsstillende rutiner for oppretting av nye studier og revidering av etablerte studier.
5. Institusjonen skal ha tilfredsstillende rutiner for å ivareta de ansattes kompetanseutvikling knyttet til primær oppgavene.
6. Institusjonen skal legge til rette for studentdemokrati og studenters deltakelse i beslutningsprosesser.

§ 2-3c).

Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder

1. Institusjonens forskning og faglige eller kunstneriske utviklingsvirksomhet skal utføres i samspill med utdanningsvirksomheten.
2. Vitenskapelig publisering skal være stabil og på nivå med sammenlignbare universitetsmiljøer.
3. Faglig og kunstnerisk utviklingsvirksomhet skal være dokumentert og av høy kvalitet.

§ 2–3d).

Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene

1. Det skal være tilstrekkelig antall ansatte til å dekke undervisnings-, forsknings- og utviklingsoppgavene i fagområdene.
2. De ansatte skal ha en relevant kompetanseprofil.

§ 2–3e).

Institusjonen skal ha akkreditering for minst fem studietilbud av minst fem års varighet, samlet eller som integrert studieløp, som gir selvstendig rett til å tildele høyere grad, samt lavere grads utdanninger innenfor flere fagområder. Institusjonen skal ha uteksaminert kandidater på lavere og høyere grads nivå på de fleste av disse fagområdene

1. Institusjonen skal ha jevnlig opptak av studenter og en tilfredsstillende gjennomstrømning og kandidatproduksjon.

§ 2–3f).

Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad på minst fire fagområder. To av disse skal være sentrale i forhold til regionale virksometers verdiskapning, samtidig som fagområdene har nasjonal betydning. Den ene av de fire doktorgradene kan utgjøres av stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid som institusjonen har fått akkreditering for

1. For minst to av doktorgradene skal institusjonen ha jevnlig opptak av et rimelig antall kandidater og kandidater som disputerer innen rimelig tid.
2. For de resterende doktorgradene skal institusjonen ha opptatt et rimelig antall kandidater som i minimum to år har hatt tilfredsstillende progresjon i doktorgradsløpet.

§ 2–3g).

Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning og eventuelt tilsvarende kunstnerisk stipendprogram

Kapittel 3. Evaluering av institusjonenes system for kvalitetssikring av utdanningen

Kvalitetssikringssystemet skal frambringe den kunnskapen som institusjonen trenger for å kunne vurdere kvaliteten i studiene. Kvalitetssikringen skal omfatte alle studietilbud som en institusjon gir, internt og eksternt, alle deler av studiet og alle formidlingsformer. Institusjonen skal ha faste rutiner og prosesser som i en årlig syklus frambringer, vurderer og anvender informasjon om det enkelte studium og om utdanningsvirksomheten generelt. Systemet skal bidra til at institusjonen vurderer resultatene i utdanningsvirksomheten, avdekker svakheter, iverksetter forbedringstiltak og foretar kontinuerlige vurderinger med sikte på kvalitetsutvikling. Vesentlig informasjon og vurderinger skal være tilstrekkelig dokumentert.

Institusjonen utformer sitt system, hvilke data og informasjon som inngår, og hvilken dokumentasjon det frambringer ut i fra egen størrelse, faglig profil og lokale behov. Jmfør også forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 2–1.

§ 3–1. NOKUTs evaluering

1. Sakkyndige oppnevnt av NOKUT vurderer institusjonens kontinuerlige og systematiske arbeid for å sikre og forbedre kvaliteten i utdanningen.
2. De sakkyndige skal foreta en helhetlig bedømmelse av kvalitetssikringssystemet og institusjonenes aktive bruk av det, der kriteriene nevnt i § 3–1 3. ses i sammenheng, jmfør forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 2–2.
3. Institusjonenes kvalitetssikringssystem evalueres ut fra følgende kriteriesett:
 - a. Stimulans til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur
NOKUT skal vurdere hvorvidt kvalitetssikringssystemet fremmer bred deltakelse i kvalitetsarbeidet blant ansatte og studenter og deres demokratiske organer, om det stimulerer til et kvalitetsarbeid som er preget av åpenhet engasjement og forbedringsvilje, og om informasjon og vurderinger er dokumenterte og tilgjengelige.
 - b. Mål, plan og ledelsesforankring
NOKUT skal vurdere hvorvidt kvalitetssikringssystemet er beskrevet slik at det angir de målsettinger, prosesser, aktører og fora som inngår, om det er forankret i ledelsen og beslutende organ på de ulike nivåer, om arbeids- og ansvarsfordeling i kvalitetsarbeidet er fastsatt, og om selve kvalitetssikringssystemet gjøres til gjenstand for jevnlig evaluering og utvikling med sikte på institusjonens eget behov.

- c. Innhenting av dokumentert informasjon om kvalitet i studiene
NOKUT skal vurdere hvorvidt sikring og vurdering i hvert enkelt igangsatt studium bygger på informasjon som innhentes systematisk og fra flere kilder, og om systemet har særskilte prosesser for å kvalitetssikre oppretting av nye studier.
- d. Analyse, vurdering og rapportering
NOKUT skal vurdere hvorvidt den informasjon som systemet genererer analyseres, vurderes og framstilles for ansvarlige fora og ledelsesnivå.
- e. Bruk av kunnskap til kvalitetsforbedring
NOKUT skal vurdere hvorvidt tiltak for forbedringer vurderes og iverksettes på grunnlag av de kvalitetsanalysene som gjøres. Dette gjelder både tiltak i tilfeller av svikt i forhold til akkrediteringskravene, og tiltak for å videreutvikle studiekvaliteten.

Kapittel 4. Akkreditering av studier

Bestemmelsene i dette kapittelet uttrykker kvalitetskrav for akkreditering av nye studier. Bestemmelsene er samtidig grunnlag for tilsyn med etablerte studier, jf. kapittel 5.

Felles bestemmelser for akkreditering av studier i første syklus (lavere grads nivå, 30-180/240 studiepoeng), i andre syklus (høyere grads nivå, 90/120/300 studiepoeng), og i tredje syklus (ph.d. og institusjonsbasert stipendprogram for kunstnerisk utviklingsvirksomhet).

Beslektede kriterier er gruppert i hovedområder § 4-1 til § 4-6. Alle kriterier er likevektige og må være tilfredsstillt ut fra en vurdering av minste akseptable nivå.

For akkreditering av selvstendige studietilbud gjelder § 4-1 til § 4-4.

For akkreditering av fellesgrad gjelder § 4-1 og § 4-5.

For akkreditering av deltakelse i institusjonsovergrepene stipendprogram gjelder § 4-6.

§ 4-1. Grunnleggende forutsetninger for akkreditering

1. Følgende krav i lov om universiteter og høyskoler skal vurderes for akkreditering:
 - a. Reglement og styringsordning
 - b. Klagenemnd
 - c. Læringsmiljøutvalg
 - d. Utdanningsplan
 - e. Vitnemål og Diploma Supplement
 - f. Kvalitetssikringssystem.
2. Krav i rammeplaner og aktuelle forskrifter fra Kunnskapsdepartementet skal være fylt.
3. Det skal redegjøres for forventet studentrekruttering i forhold til å etablere og opprettholde et tilfredsstillende læringsmiljø og i forhold til stabilitet i studiet.
4. Det skal redegjøres for forventet arbeidsomfang for studentene.
5. Der deler av studiet foregår utenfor den institusjonen som utsteder vitnemål, skal det foreligge tilfredsstillende avtaler som regulerer vesentlige forhold av betydning for studentene.

§ 4-2. Plan for studiet

1. Studiet skal ha et dekkende navn
2. Studiet skal beskrives med utgangspunkt i læringsutbyttebeskrivelse:
 - a. Læringsutbyttet skal være beskrevet som det en kandidat skal ha oppnådd ved fullført utdanning i form av kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse i samsvar med nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk.
 - b. Studiets relevans for arbeidsliv og/eller videre studier skal være tydelig.
 - c. Studiets innhold og oppbygging skal tilfredsstillende relateres til læringsutbyttet slik det er beskrevet i planen.
 - d. Studiets arbeids- og undervisningsformer skal være egnet til å oppnå læringsutbytte slik det er beskrevet i planen.
 - e. Eksamensordninger og andre vurderingsformer skal være egnet til å vurdere i hvilken grad studentene har oppnådd læringsutbyttet.
3. Studiet skal ha tilfredsstillende kopling til forskning, faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, tilpasset studiets nivå, omfang og egenart.
4. Studiet skal ha ordninger for studentutveksling og internasjonalisering relevant for studiets nivå, omfang og egenart.

§ 4-3. Fagmiljø tilknyttet studiet

1. Fagmiljøets sammensetning, størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset studiet slik det er beskrevet i plan for studiet og samtidig tilstrekkelig for å ivareta den forskning og det faglige eller kunstneriske utviklingsarbeidet som utføres.
2. Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal utgjøres av tilsatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være personer med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studiet. For de ulike syklene gjelder i tillegg:

- a. For første syklus skal minst 20 prosent av det samlede fagmiljøet være ansatte med førstestillingskompetanse.
 - b. For andre syklus skal minst 10 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer eller dosenter og ytterligere 40 prosent være ansatte med førstestillingskompetanse.
 - c. For tredje syklus, ph.d., skal minst 50 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer, de øvrige skal ha førsteamanuensiskompetanse.
 - d. For tredje syklus, kunstnerisk stipendprogram, skal minst 50 prosent av det samlede fagmiljøet være professorer/dosenter, de øvrige skal ha førstestillingskompetanse.
3. Fagmiljøet skal drive aktiv forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid. For de ulike sykler gjelder i tillegg:
 - a. For første syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på et nivå som er tilfredsstillende for studiets innhold og nivå.
 - b. For andre syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på høyt nivå.
 - c. For tredje syklus skal fagmiljøet ha dokumenterte resultater på høyt internasjonalt nivå og med tilstrekkelig faglig bredde.
 4. Fagmiljøet skal delta aktivt i nasjonalt og internasjonalt samarbeid og nettverk relevant for studiet.
 5. For studier med praksis skal fagmiljøet og eksterne praksisveiledere ha hensiktsmessig erfaring fra praksisfeltet.

§ 4-4. Støttefunksjoner og infrastruktur

1. Institusjonen skal ha lokaler, bibliotek tjenester, administrative og tekniske tjenester, IKT-ressurser og arbeidsforhold for studentene som er tilpasset antall studenter og studiet slik det er beskrevet i plan for studiet.

§ 4-5. Utfyllende bestemmelser for akkreditering av deler av studium som inngår i en fellesgrad

1. Det skal fremgå tydelig hvilke deler av studiet de ulike samarbeidende institusjonene har ansvaret for.
2. Det skal foreligge tilfredsstillende rutiner for utvikling og kvalitetssikring av studiet som helhet.
3. Delene studiet består av skal utgjøre en samlet helhet, spesielt i forhold til studiets nivå og læringsutbytte.
4. De(n) delen(e) som tilbys av den/de norske institusjonen(e) skal tilfredsstillende standarder og kriterier for akkreditering av studier i § 4-1 til § 4-4.

§ 4-6. Særskilte bestemmelser for institusjonsdeltakelse i institusjonsovergrepene kunstnerisk stipendprogram

1. Det skal foreligge et reglement for deltakelsen i programmet.
2. Deltakelsen i programmet, roller og ansvar for deltakende institusjon, skal være klart beskrevet.
3. Institusjonens og stipendiatenes rettigheter og plikter skal være klart beskrevet i særskilt avtaleformular.
4. Fagmiljøets størrelse og kompetanse skal være tilpasset den undervisning og veiledning og det utviklingsarbeid som må utføres for å sikre og videreutvikle den kunstneriske kvaliteten i programmet.
5. Institusjonen skal drive aktiv og relevant kunstnerisk utviklingsvirksomhet med god bredde på høyt internasjonalt nivå knyttet til deltakelsen i programmet.
6. Institusjonen skal vise hvordan stipendiatenes deltakelse i programmet integreres i eget fagmiljø og fagutvikling.
7. Institusjonen skal delta aktivt i den obligatoriske fellesdelen av programmet.
8. Institusjonen skal kunne tilby sine stipendiater nødvendige obligatoriske og valgfrie kurs innenfor sin egen spesialisering.

Kapittel 5. Tilsyn med eksisterende virksomhet

Tilsyn med eksisterende virksomhet kan innebære revidering av akkrediterte studier og akkrediterte institusjoner så vel som tiltak av mindre inngripende karakter, jf. § 1-6 i «Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning», fastsatt av Kunnskapsdepartementet. I denne forskrift brukes «Generelt tilsyn» som samlebetegnelse for tiltak som ikke innebærer revidering.

§ 5-1. Grunnlaget for NOKUTs tilsyn med eksisterende virksomhet

1. NOKUT kan på fritt grunnlag føre tilsyn med all eksisterende virksomhet i norsk høyere utdanning, enten den er akkreditert av NOKUT eller etablert ved selvakkrediteringsfullmakt.
2. Tilsynet med eksisterende virksomhet skjer med utgangspunkt i kvalitetskravene uttrykt i standarder og kriterier for hhv. institusjon og studier i kapittel 2 og 4. Ved tilsyn med etablerte studier vurderes i tillegg om institusjonens gjennomføringsevne og dokumenterte resultater er tilfredsstillende.

§ 5-2. Generelt tilsyn

1. Generelt tilsyn kan være å be institusjonen om spesifikk informasjon, gå i dialog med institusjonen, be om redegjørelser og eventuelt gi institusjonen frister til å rette opp mangelfulle forhold. Hvilke tiltak som benyttes, avgjøres i hvert enkelt tilfelle.
2. Institusjoner som får positivt akkrediteringsvedtak i NOKUT, skal etter tre år orientere om hvordan virksomheten faktisk har utviklet seg i forhold til det som ble beskrevet i søknad om akkreditering.

§ 5–3. Revidering av akkreditering

1. Revidering av akkreditering kan iverksettes både direkte og som følge av generelt tilsyn, jf. § 5–2.
2. Revidering av akkreditering skjer alltid på grunnlag av en faglig vurdering utført av sakkyndige jf. § 1–3.
3. Dersom NOKUT finner at et studium eller en institusjon ikke lenger tilfredsstillt kravene til akkreditering, skal institusjonen gis en rimelig frist på inntil to – 2 – år for å iverksette tiltak.
4. Dersom NOKUT gjør vedtak om å trekke tilbake akkrediteringen av et studium, skal institusjonen umiddelbart trekke studiet tilbake. Institusjonen skal iverksette tiltak som gjør det mulig for studentene å fullføre studiet. Tiltakene skal godkjennes av NOKUT.
5. Dersom NOKUT gjør vedtak om å trekke tilbake akkrediteringen av en institusjon, skal vurdering og vedtak oversendes som råd til Kunnskapsdepartementet for endelig avgjørelse.

Kapittel 6. Sluttbestemmelser

§ 6–1. Ikrafttredelse og overgangsregler

1. Forskriften trer i kraft straks.
2. For læringsutbyttebeskrivelser gjelder at virksomhet som er etablert før denne forskrift trer i kraft, gis en overgangstid til 31. desember 2012 for å tilpasse seg bestemmelsene om læringsutbyttebeskrivelse i § 4–2.2.
3. Forskrift 25. januar 2006 nr. 121 om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning oppheves.

Merknader til forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i norsk høyere utdanning (tilsynsforskriften)

Den foreliggende forskriften erstatter NOKUTs forskrift 25. januar 2006 nr. 121 om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning. I denne forskriften innlemmes to andre regulerende dokumenter fastsatt av NOKUTs styre, hhv. Kriteriegrunnlag for evaluering av universiteters og høyskolors kvalitetssikringssystem av 17. desember 2008, og Krav til kompetanse og oppnevning av sakkyndige ved evalueringer og akkrediteringer utført av NOKUT av 13. februar 2003. På denne måten blir NOKUTs regelverk for tilsyn med høyere utdanning samlet i én forskrift, derav navnet forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (tilsynsforskriften).

I forskriften har betegnelsene første, andre og tredje syklus erstattet betegnelsene lavere-, høyere- og doktorgradsnivå. I forskriften benyttes også begrepet læringsutbytte. Dette er i samsvar med terminologien i det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1–1 Formål og virkeområde

NOKUT fører tilsyn med all høyere utdanning og alle institusjoner som gir høyere utdanning innenfor Norges grenser, jf. § 1–2 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler revidert (UH-loven). Dette betyr at tilsynet omfatter alle studietilbud som betegnes som høyere utdanning, uavhengig av om studiet tilrettelegges som heltids- eller deltidsstudium, stedbundet undervisning, fjernundervisning og eventuelt andre former for tilrettelegging.

Bestemmelsen er en tydeliggjøring av bestemmelsen i UH-lovens kapittel 3. Formålet med NOKUTs virksomhet er gitt i UH-loven § 2–1 (2) og Kunnskapsdepartementets forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 1–2. NOKUTs tilsyn kjennetegnes ved at det innebærer både kontroll med og bidrag til utvikling av utdanningskvaliteten.

NOKUT gjennomfører også utredning, evaluering og analyser som er rendyrket med sikte på å bidra til utvikling. Slike aktiviteter berøres ikke av tilsynsforskriften.

§ 1–2 NOKUTs tilsynsvirkemidler

Ingen merknader.

§ 1–3 Sakkyndiges kompetanse

§ 1–3 1. Oppnevning av sakkyndige

Bestemmelsen er i praksis en forskriftsfesting av tidligere rutine vedtatt av NOKUTs styre. Oppnevning av sakkyndige foretas, som tidligere, av NOKUTs styre eller den styret delegerer slik myndighet til.

I den aktuelle paragrafen i likestillingsloven heter det:

«§ 21. Representasjon av begge kjønn i alle offentlige utvalg mv.

Når et offentlig organ oppnevner eller velger utvalg, styrer, råd, nemnder mv. skal begge kjønn være representert på følgende måte:

1. Har utvalget to eller tre medlemmer, skal begge kjønn være representert.
2. Har utvalget fire eller fem medlemmer, skal hvert kjønn være representert med minst to.

Det kan gjøres unntak fra reglene i første ledd når det foreligger særlige forhold som gjør det åpenbart urimelig å oppfylle kravene.»

§ 1-3 2. *Institusjonens kommentar til forslag på sakkyndige*

Bestemmelsen er i henhold til internasjonale anbefalinger på området og gir institusjonen anledning til å uttale seg om forslag til sakkyndige. NOKUT oppnevner de sakkyndige.

§ 1-3 3. *Felles krav til all sakkyndig kompetanse*

Bestemmelsen omhandler habilitet (forvaltningsloven). Om en person av faglige grunner er uønsket av søkerinstitusjonen som sakkyndig ved en evaluering, kan NOKUT også vurdere å ta hensyn til dette, uavhengig av habilitetskravet. De sakkyndige undertegner habilitetserklæring når de påtar seg evalueringsoppgave for NOKUT.

§ 1-3 4.-7. *Spesifisering av krav til sakkyndig kompetanse*

For hver evaluering oppnevnes 2-5 sakkyndige.

Krav til sakkyndig kompetanse omfatter både formell kompetanse og sakkyndiges yrkeserfaring.

Kompetansekravet skal ses i forhold til nivå på studiet som skal vurderes (syklus), og fordrer formell kunnskap om og god erfaring fra gjennomføring av tilsvarende studium eller et tilgrensende studium. Alle sakkyndige bør ha kompetanse på et høyere nivå enn studiet de skal vurdere.

§ 1-3 6. og 7. er også hovedsakelig en videreføring av eksisterende bestemmelser. Dagens praksis med at minst ett medlem skal ha vitenskapelig toppstillingskompetanse (professor eller dosent) ved vurdering av kvalitetssikringssystem for akkreditering av vitenskapelig høyskole og universitet, eller førstestillingskompetanse eller høyere for akkreditering av høyskole, videreføres og gjelder også ved institusjonsakkreditering. Bestemmelsen i pkt. 6 og 7 må ses i forhold til institusjonens størrelse og institusjonsnivået og fordrer solid kjennskap til institusjoner minst på tilsvarende størrelse, kompleksitet og nivå og til ledelse av slik institusjon. Alle sakkyndige ved evaluering av kvalitetssikringssystem skal ha erfaring fra kvalitetsarbeid og/eller evaluering.

§ 1-4 *Søknad om akkreditering*

§ 1-4 1. *Søknadsfrister*

Bestemmelsen skal bidra til å sikre effektiv framdrift i søknadsbehandlingen og likeverdige vurderinger. Ved behandling av søknader med søknadsfrist vil det normale være at NOKUT har behandlet alle innkomne søknader innen neste søknadsfrist.

NOKUT kan fastsette søknadsfrist for institusjonsakkreditering. Den vil bli kunngjort minst 6 måneder før første søknadsfrist inntreffer.

§ 1-4 2. *Karantene*

Dersom en søknad om akkreditering gjentatte ganger ikke blir tilfredsstillende utformet eller viser stort avvik fra forventet kvalitet etter en sakkyndig vurdering, og institusjonen ikke utbedrer søknaden etter tilbakemelding fra NOKUT, kan NOKUT fastsette at tilsvarende søknad om akkreditering av studium eller institusjon ikke kan fremmes før etter en tidsperiode på inntil 2 år. Både administrativ og faglig vurdering kan utløse karantene.

§ 1-5 *Informasjonsplikt*

Med hjemmel i Kunnskapsdepartementets forskrift § 1-10 er det fastsatt at institusjonene må fremskaffe den informasjonen NOKUT etterspør innen den fristen NOKUT setter. Dersom ikke institusjonen overholder sin informasjonsplikt vil NOKUT fatte vedtak på det informasjonsgrunnlaget som foreligger på gjeldende tidspunkt.

NOKUT kan legge til side ferdigbehandlede søknader, søknader der det foreligger en sakkyndig rapport, i påvente av bekreftende informasjon om ansettelse, leiekontrakt eller andre avtaler. Slik bekreftende informasjon må registreres hos NOKUT innen et år etter at søker ble informert om beslutningen. Dersom denne fristen ikke overholdes, vil NOKUT fatte vedtak på grunnlag av den informasjonen som foreligger i øyeblikket.

Kapittel 2. Akkreditering av institusjoner

Basert på erfaringene med gjennomførte institusjonsakkrediteringer har NOKUT funnet det hensiktsmessig å fastsette flere utfyllende kriterier enn tidligere. Hensikten med dette er å gjøre det tydelig hva som er de viktigste forhold som inngår i vurderingene av hver enkelt standard. Forskriften fastsetter at NOKUTs utfyllende kriterier ikke er uttømmende i forhold til en standard. Dette fordi erfaringene viser at en sakkyndig vurdering av om en standard er tilfredsstillende, i noen tilfeller kan bli utført på et for snevert grunnlag dersom kun de opplistede kriteriene skal legges til grunn.

§ 2-1 *Standarder og kriterier for akkreditering som høyskole*

§ 2-1a) *Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling*

Høyskoler med akkreditering for enkelte studietilbud kan ha en komplisert eier- og tilhørighetsstruktur. Det kreves at den institusjonen som søker institusjonsakkreditering er et selvstendig rettsobjekt som både juridisk og på annen måte er avgrenset fra annen virksomhet, og fyller de krav som stilles i lov om universiteter og høyskoler.

§ 2-1b) Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

En institusjon som søker akkreditering som høyskole, må være organisert slik at den kan ivareta oppgaver innen utdanning, forskning og utvikling, samt formidling. Kriterium 1 krever at organisering av den faglige virksomheten avspeiler de studiene som tilbys og institusjonens FoU-strategi. Den administrative virksomheten må støtte opp under den faglige. Under kriterium 2 skal det gjøres nærmere rede for hvordan søkerinstitusjonen ivaretar de studieadministrative tjenestene og hvordan studentene gis den informasjon de har krav på.

§ 2-1b) 3 stiller krav til at studenter og ansatte har tilgang til de ressurser og fasiliteter som anses som nødvendig for å gjennomføre primærvirksomheten og gir et forsvarlig arbeids- og læringsmiljø.

§ 2-1b) 4 retter søkelys mot det søkerinstitusjonen vil bli: en institusjon med rett til selv å akkreditere studier på lavere grads nivå. Det må derfor dokumenteres både at søkerinstitusjonen har gode rutiner for å etablere nye studier og at det er rutiner for å revidere eksisterende studieportefølje. Det var tidligere et krav fra departementet at system for kvalitetssikring inneholdt rutiner for etablering av nye studier, og i NOKUTs kriterieskriv for evaluering av kvalitetssikringssystemet forventes det slike rutiner. Det forventes videre at søkerinstitusjonene bruker den informasjon kvalitetssikringssystemet fremskaffer for kontinuerlige forbedringer. Søkerinstitusjonen må her gjøre rede for hvordan de årlige revisjonene av studieprogrammene ivaretas.

§ 2-1b) 5 omhandler institusjonens ordninger for å utvikle de ansattes undervisnings- og forsknings- eller utviklingskompetanse. Dette kan være universitets- eller høyskolepedagogiske tiltak og systematiske tiltak for å utvikle FoU-kompetanse, samt tid avsatt på den enkeltes arbeidsplan til faglig oppdatering.

§ 2-1b) 6 krever at institusjonen legger til rette for et fungerende studentdemokrati og at det ikke er noen hinder for aktiv studentmedvirkning i beslutningsprosesser.

§ 2-1c) Institusjonen skal ha forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet relatert til sine fagområder

Standarden bestemmer at institusjonen må identifisere sine fagområder og beskrive sin virksomhet i forhold til disse.

§ 2-1c) 1 understreker betydningen av formuleringen i UH-lovens § 1-3a om at institusjonene skal tilby høyere utdanning som er basert på det fremste innen forskning, faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid og erfaringskunnskap. Søkerinstitusjonen må derfor godtgjøre at FoU-virksomheten støtter opp under studietilbudene.

§ 2-1c) 2 Informasjon fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH) og forskningsdokumentasjonssystemet Cristin vil i de fleste tilfeller være grunnlag for å vurdere kvaliteten i henhold til dette kriteriet. Det kan også være relevant at forskningsevalueringer inngår i vurderingsgrunnlaget.

En søknad om akkreditering som høyskole er ofte et resultat av at en høyskole har vært i en oppbyggingsfase og nå har nådd et visst akademisk nivå, som de selv anser som tilstrekkelig til å kunne forvalte en selvakkrediteringsrett. Så lenge de sakkyndige finner det godtgjort at høyskolen er kommet på et nivå som kan forventes å være stabilt, er det tilstrekkelig for å anse kriteriet som oppfylt.

§ 2-1c) 3 krever at utviklingsvirksomheten skal være systematisk og dokumentert for å få betydning for akkrediteringen. Det er institusjonene som bestemmer og eventuelt begrunner formen på dokumentasjonen ut fra virksomhetens art.

§ 2-1d) Institusjonen skal ha ansatte i forsknings- og faglig utviklingsvirksomhet på sentrale fagområder som inngår i studiene

Kriteriet krever at institusjonen har det antall fast ansatte i undervisnings- og forskerstillinger som må til for å ivareta institusjonens primærvirksomhet. Det forventes at institusjonen selv gjør rede for hva som anses som tilstrekkelig og relaterer denne vurderingen til sammenlignbare fagmiljøer. Det skal også gjøres rede for de ansattes samlede kompetanse, både faglig bakgrunn og nivå, det vil si antall førstestillingskompetente.

§ 2-1e) Institusjonen skal ha akkreditering for minst ett studietilbud som gir selvstendig rett til å tildele lavere grad, og ha uteksaminert lavere grads kandidater i minst to år

Det forventes at søkerinstitusjonen med utgangspunkt i informasjon fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH), sammenlikner studiene med andre aktuelle tilbud, og kommenterer resultatene.

§ 2-1f) Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Kriteriet setter krav til aktiv deltakelse i minst ett nasjonalt og ett internasjonalt nettverk, og at det gjøres rede for hvilken betydning deltakelsen har for institusjonens virksomhet.

§ 2–2 Standarder og kriterier for akkreditering som vitenskapelig høyskole

§ 2–2a) Institusjonens primærvirksomhet skal være høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid samt formidling

Søkerinstitusjonen vil normalt være en akkreditert høyskole. Dersom søkerinstitusjonen ikke har slik status, må det som ved akkreditering som høyskole (§ 2–1a) dokumenteres at primærvirksomheten er som angitt i standarden.

§ 2–2b) Institusjonens organisering og infrastruktur skal være tilpasset virksomheten

Se merknad til § 2–1b).

§ 2–2c) Institusjonen skal ha stabil forsknings- og faglig eller kunstnerisk utviklingsvirksomhet av høy kvalitet relatert til sine fagområder

§ 2–2c) 1.

Se merknad til § 2–1 c).

§ 2–2c) 2.

Informasjon fra DBH og forskningsdokumentasjonssystemet Cristin vil være et sentralt kunnskapsgrunnlag for å vurdere. At virksomheten er stabil, kan dokumenteres langs en tidsakse og gjennom at virksomheten har tilfredsstillende spredning i institusjonen. Vurderingen av om virksomheten er stabil og av høy kvalitet vil skje ut fra dokumentasjon over en femårsperiode.

For å vurdere standardens krav om høy kvalitet i forskning kan det i tillegg være aktuelt at foreliggende fag- og forskningsevalueringer, internasjonale bransjeakkrediteringer, priser, patenter og lignende dokumentasjon inngår i vurderingen.

§ 2–2 c) 3

Se § 2–1c) vedrørende krav til dokumentasjon av virksomheten. Høy kvalitet kan dokumenteres blant annet ut fra omtaler og prisbelønning av faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, prosjektavtaler om kunnskaps- og kunstnerisk utvikling, patenter etc.

§ 2–2d) Institusjonen skal ha ansatte i undervisnings- og forskerstilling på de fagområder som inngår i studiene

Jamfør § 2–1 d).

§ 2–2e)

Jamfør § 2–1e)

§ 2–2f) Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad, eller ha akkreditering for tilsvarende stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid, jamfør § 3–1 tredje ledd

Stabilitet må vurderes ut fra resultater over tid fra aktivitet med et visst volum. Gjeldende akkrediteringsbestemmelser fra departementet vil være retningsgivende for vurderingen.

§ 2–2g) Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning og eventuelt tilsvarende kunstnerisk stipendprogram

Ingen merknader.

§ 2–3 Standarder og kriterier for akkreditering som universitet

§ 2–3a): Se merknader til § 2–2 a).

§ 2–3b): Se merknader til § 2–1 b) og § 2–2 b).

§ 2–3b) 4.

Det legges spesiell vekt på at institusjonen har utviklet rutiner for etablering av nye doktorgradsstudier ved akkreditering til universitet.

§ 2–3c)

Se merknader til § 2–2 c).

§ 2–3d)

Se merknader til § 2–1 d).

§ 2–3e)

Se merknader til § 2–2 e).

§ 2–3f) *Institusjonen skal ha en stabil forskerutdanning og selvstendig rett til å tildele doktorgrad på minst fire fagområder. To av disse skal være sentrale i forhold til regionale virksomheters verdiskapning, samtidig som fagområdene har nasjonal betydning. Den ene av de fire doktorgradene kan utgjøres av stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid som institusjonene har fått akkreditering for*

Stabilitet må vurderes ut fra resultater over tid fra aktivitet av et visst volum. Kriteriet skal forstås slik at krav til resultater primært skal knyttes til de to først igangsatte doktorgradstilbudene. For de siste to doktorgradstilbudene vurderes det som tilstrekkelig at institusjonen kan dokumentere aktivitet gjennom minst to år. Departementets minimumskrav til opptak og antall disputerte vil være retningsgivende.

§ 2–3g) *Institusjonen skal være tilknyttet nasjonale og internasjonale nettverk innenfor høyere utdanning, forskning og faglig eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og skal delta i det nasjonale samarbeidet som gjelder forskerutdanning og eventuelt tilsvarende kunstnerisk stipendprogram*

Ingen merknader.

Kapittel 3. Evaluering av institusjonenes system for kvalitetssikring

Kriteriegrunnlaget for evaluering av universiteters og høyskolars kvalitetssikringssystem for utdanningsvirksomheten ble vedtatt av NOKUTs styre 17. desember 2008 og er senere tilpasset endringer i lov om universiteter og høyskoler og forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning.

Generell merknad til kapittel 3

Institusjonens system for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten er institusjonens eiendom. Det er derfor institusjonen selv som ut fra egen størrelse, faglig profil og andre lokale behov bestemmer hvordan det skal utformes. Det samme gjelder for den dokumentasjonen som systemet frambringer.

Det interne kvalitetssikringssystemet for utdanningsvirksomheten er institusjonens redskap for å skaffe seg den kunnskapen den trenger for å kunne vurdere kvaliteten i studiene. Gjennom faste rutiner og prosesser i en årlig syklus frambringes, vurderes og anvendes informasjon om det enkelte studium, og om institusjonens utdanningsvirksomhet generelt.

Med bakgrunn i departementets forskrift og NOKUTs akkrediteringskriterier framheves følgende aspekter ved studiene som sentrale for institusjonenes kvalitetssikring:

Kunnskaps- og studiekultur

Det forventes at institusjonene aktivt legger til rette for en kunnskaps- og studiekultur som reflekterer formålsparagrafen i Lov om universiteter og høyskoler og som fremmer og verner akademisk frihet. Det forventes at undervisning, forskning og faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid holder et høyt faglig nivå, og utøves i overensstemmelse med anerkjente vitenskapelige, kunstfaglige, pedagogiske og etiske prinsipper.

Studiernes innhold, læringsmål og kvalifikasjoner

Det forventes at institusjonene kvalitetssikrer at studienes innhold er dekkende for å nå definerte læringsmål og at de kvalifikasjonene studiene leder til, framgår tydelig av studieplanene. På sikt forventes det at læringsmålene er i samsvar med nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk fastsatt av departementet i 2009.

Undervisning, veiledning og arbeidsformer

Det forventes at institusjonene kvalitetssikrer at undervisning, faglig veiledning og eventuelle praksisstudier har tilstrekkelig omfang og god kvalitet og utføres av personale som er kvalifisert for oppgaven, og at studiene gjennomføres med arbeidsformer for studentene som er varierte og hensiktsmessige for å nå læringsmålene.

Vurderingsformer, vitnemål og resultatoppnåelse

Det forventes at institusjonene kvalitetssikrer at studienes vurderings- og prøveformer sikrer rimelig og rettferdig bedømmelse av studentenes oppnåelse av læringsmål og kvalifikasjoner, og at vurderings- og prøveformer sikrer det faglige nivået ved studiet.

Infrastruktur, administrasjon og det totale læringsmiljøet

Det forventes at institusjonene kvalitetssikrer at det er god administrativ støtte rundt studiene og god informasjon til studentene, og at studiene foregår i et godt fysisk og psyko-sosialt læringsmiljø.

Merknad til § 3–1

Kriteriene er utformet slik at evalueringene skal ha fokus på institusjonenes bruk og nytte av systemene i sitt eget utviklings- og forbedringsarbeid. Kriteriene er imidlertid ikke standarder som må oppfylles enkeltvis for at kvalitetssikringssystemet skal kunne godkjennes, men forhold som det forventes at de sakkyndige vurderer.

§ 3–1.3. c

Eksempler på kilder kan være studentevalueringer av undervisningen, kvantitative nøkkeldata, faglærernes vurderinger og eksterne vurderinger av studiets kvalitet og relevans ved fagfeller og interessenter.

§ 3-1.3. d

Det forventes at vurderingen inkluderer hvorvidt den informasjon som innhentes er i en form og et omfang som er tilpasset det ansvar og de typer beslutninger som tas på de ulike nivåene.

Det forventes at vurderingene inkluderer hvorvidt rapportene i systemet viser hva som er de aktuelle fagmiljøenes egenvurdering av kvaliteten, hva som framgår av eventuelle eksterne vurderinger, og hva fagmiljøene beslutter eller foreslår av tiltak for ytterligere kvalitetsutvikling.

Videre forventes det at vurderingene inkluderer hvorvidt institusjonens ledelse rapporterer årlig til styret om utdanningskvalitet og kvalitetsarbeid, med en helhetlig vurdering av utdanningskvaliteten, samt oversikt over prioriteringer og tiltak i kvalitetsarbeidet.

§ 3-1.3. e

Det forventes at vurderingen inkluderer hvorvidt forslag og vedtak om tiltak framgår av institusjonens årlige kvalitetsrapport eller underliggende rapporter, og om det er sammenheng mellom kvalitetsrapportering og planarbeid på ulike nivåer ved institusjonen, inkludert budsjetarbeid.

Kapittel 4. Akkreditering av studier

Kriteriene i dette kapittelet gjelder uavhengig av hvordan studiet er tilrettelagt (på stedet, desentralisert, fjernundervisning o.l.) jamfør merknad til § 1-1.

En samlet presentasjon av standarder og kriterier for alle tre nivåer, er utformet for å tydeliggjøre kravene til kvalitet med hensyn til likhet, forskjeller og til progresjon mellom nivåene. Merk at «studier/studietilbud» og «student» benyttes som felles terminologi for alle nivåer og typer studier i denne forskrift.

§ 4-1. Grunnleggende forutsetninger for akkreditering

Bestemmelsene bygger på Kunnskapsdepartementets forskrift § 3-1 (4), der det heter: «En forutsetning for akkreditering av studier er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt, jf. også denne forskrift § 2-1» (Krav til kvalitetssikringssystem). «Eventuelle forskrifter og rammeplaner fastsatt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2, skal legges til grunn for akkrediteringen».

Alle institusjoner plikter å sørge for at virksomheten er i samsvar med UH-loven.

Oversikten i denne paragrafen er gitt for å gjøre det tydelig og forutsigbart hvilke bestemmelser i UH-loven NOKUT fører tilsyn med. NOKUT forutsetter at disse forholdene er tilfredsstillende imøtekommet ved enhver institusjon til enhver tid. Ved søknad om akkreditering vil NOKUT be om dokumentasjon som gjør at forholdene kan vurderes på nytt når en institusjon søker om akkreditering av et studium på et nytt nivå (i en høyere syklus). Det er nødvendig å vurdere egnetheten til institusjonens system for kvalitetssikring når en institusjon søker om akkreditering for første gang og for første gang på et nytt studienivå.

§ 4-1 2. Rammeplaner og aktuelle forskrifter

Med aktuelle forskrifter menes Kunnskapsdepartementets forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling, mastergradsforskriften, forskrift om opptak til høyere utdanning og liknende.

§ 4-1 3. Forholdet mellom studentrekruttering, læringsmiljø og stabilitet i studiet

Erfaringer viser at det ofte kan være manglende samsvar mellom forventet og reell rekruttering til et studium. Institusjonen skal i akkrediteringssøknaden redegjøre for forventet studentrekruttering, og der det er naturlig også redegjøre for forholdet mellom ekstern og intern rekruttering. Rekruttering må vurderes ut fra studiets omfang og nivå. Det skal redegjøres for tiltak som sikrer et godt læringsmiljø og stabilitet i studiet. Det kan ikke fastsettes noen generell norm for hva som vil være et tilfredsstillende rekrutteringsgrunnlag. Kriteriet må vurderes ut fra studiets egenart, omfang og nivå.

§ 4-1 4. Norm for beregning av arbeidsomfang for studenten

Institusjonen selv skal kunne gjøre rede for hvordan den tilrettelegger for fullt arbeid i et studium på en slik måte at studentene vet hva som forventes av dem. Det å redegjøre for forventet og tilrettelagt studierelatert arbeid må gjøres enkelt og overordnet. Det forventes at institusjonen fremlegger en oversikt over for hvor mange timer det totalt tilrettelegges for ved de undervisningsformene som velges i tillegg til forventet omfang selvstudium og eksamensforberedelser. For studier som strekker seg over flere år, bes om slik redegjørelse for hvert studieår.

Forventet arbeidsomfang er i samsvar med ECTS: et studieår er 1500-1800 arbeidstimer.

§ 4-1 5. Avtaleregulert undervisningssamarbeid

Deler av studiet som gjennomføres utenfor vitnemålsutstedende institusjon, gjelder alle deler som er nødvendig for å få fullført studiet og dermed oppnå vitnemål. Bestemmelsen innebærer at vitnemålsutsteder må kunne vise til avtaler som regulerer samarbeidet på en tilfredsstillende måte og klargjør vitnemålsutsteders ansvar.

Klare ansvarsforhold er ikke minst viktig for praksisstudier. En tilfredsstillende praksisavtale må inneholde bestemmelser om eksterne praksisveilederes kompetanse og kapasitet, regulere tiltak for oppfølging av studentene og vise institusjonens ansvar og retningslinjer for kvalitetssikring.

§ 4–2 Plan for studiet

Kommentarer til paragrafen i sin helhet

Paragrafen er formulert slik at kravene til nivåene i første, andre og tredje syklus får felles ordlyd. Institusjonen og sakkyndige må beskrive og vurdere forholdene i henhold til forventning om kvalitet i studiet på det nivå og av det omfang som er under vurdering.

§ 4–2 1. Studiets navn

Navn med eventuell undertittel, skal på en tydelig måte være beskrivende for studiets innhold, omfang og nivå.

§ 4–2 2. Beskrivelse av studiet

Kunnskapsdepartementet har fastsatt læringsutbyttebeskrivelser for alle nivåene i det norske utdanningssystemet. Med utgangspunkt i de fastsatte læringsutbyttebeskrivelsene stiller tilsynsforskriften krav om at kvalifikasjonene en kandidat oppnår ved fullført studium, skal beskrives som kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse. Studiets relevans for arbeidsliv og videre studier skal beskrives.

En redegjørelse for studiets innhold og oppbygging må vise forholdet mellom obligatoriske og valgfrie deler og spesialiseringer. Det må tydelig fremgå hvilke deler av studiet, faglig og/eller pedagogisk, som støtter utvikling av kvalifikasjoner som beskrevet som læringsutbytte. En redegjørelse for studiets innhold og oppbygging skal også inneholde en omtale av studiets bredde, dybde og indre faglige sammenheng.

Studiets arbeids- og undervisningsformer omfatter alle former for tilrettelegging i studiet fra forelesninger til selvstudium. Forskningsoppgaver, annet selvstendig arbeid og eventuell praksis som inngår som del av studiet, skal også redegjøres for. Praksis skal være tilrettelagt slik at studenten skal kunne oppnå det foreskrevne læringsutbyttet. Praksisavtaler skal beskrive praksisens relevans for læringsutbyttet.

§ 4–2 3. Forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Bestemmelsen stiller krav til tydelig sammenheng mellom studiet og FoU-arbeidet som utføres. Intensjonen er å tydeliggjøre UH-lovens krav om at høyere utdanning skal være FoU-basert.

§ 4–2 4. Studentutveksling og internasjonalisering

Innholdet i studentutvekslingen, dokumentert med avtaler, skal være relevant i henhold til læringsutbyttet for studiet. Tiltak for internasjonalisering må vurderes som tilstrekkelig i henhold til studiets nivå, omfang og egenart.

§ 4–3 Fagmiljøet tilknyttet studiet

Kommentarer til paragrafen i sin helhet:

Kravet til formell kompetanse og kravet til resultater fra forskning og faglig og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid må vurderes i forhold til hva som forventes i forhold til studiets nivå og egenart og fagmiljøet tilknyttet studiet.

§ 4–3 1. Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse

Med fagmiljø menes de personene som gir regelmessig og direkte bidrag til utvikling, organisering og gjennomføring av studiet. Fagmiljøet angis i årsverk. Innsats av mindre omfang enn 0,1 årsverk skal oppgis, men inngår ikke i vurdering av stabilitet og kapasitet, kun i vurdering av fagmiljøets kapasitet.

For ph.d. vises til Kunnskapsdepartementets forskriftsbestemmelser for akkreditering av doktorgradsstudier.

Fagmiljøets størrelse og samlede kompetanse skal være tilpasset plan for studiet, dvs dimensjonert i forhold til antall studenter. Fagmiljøet skal dekke alle deler av studiet med relevant kompetanse. Merk at relevant kompetanse kan innebære mer enn kompetanse knyttet til studiets innhold. Størrelse og kompetanse skal i tillegg til undervisning og veiledning, også være tilpasset behov for forskning, faglig- og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid.

§ 4–3 2. Fagmiljøets formelle kompetanse

Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studiet skal dekkes av ansatte i hovedstilling. Med hovedstilling menes at institusjonen selv er hovedarbeidsgiver for den ansatte. Med førstestillingskompetanse menes stillingskategoriene førstelektor, førsteamanuensis, post.doc, dosent og professor. Dosent er en forsker- og undervisningsstilling på samme nivå som professor, men med annen faglig basis.

Et område eller flere kan fremstå som sentrale i studiet. Institusjonen må identifisere slik(e) del(er). Institusjonen skal ha egne ansatte med minst førstestillingskompetanse innen de(n) sentrale delen(e) av studiet.

§ 4–3 2. b.

Minst 50 prosent av fagmiljøets årsverksinnsats skal dekkes av ansatte med førstestillingskompetanse. På tilsvarende måte skal professor-/dosentkompetanse utgjøre minst 10 prosent av den samlede årsverksinnsatsen.

§ 4–3 3. Krav til forskning, faglig og kunstneriske utviklingsarbeid

Statistikk om vitenskapelig publisering i offentlige databaser benyttes i vurderingen av fagmiljøets resultater for alle sykler. Faglig- og kunstnerisk utviklingsarbeid som det ikke finnes nasjonal statistikk for, må dokumenteres på annen måte. Resultater vurderes for de siste 3 til 5 år. Sammenhengen mellom fagmiljøets forskning, faglige- og kunstneriske utviklingsarbeid og studiets faglige innhold og nivå må gjøres klart.

For master kreves resultater på høyt nivå, og for ph.d. kreves resultater på høyt internasjonalt nivå. For ph.d. kreves det i tillegg kreves tilstrekkelig faglig bredde. Publiseringssomfanget og andelen publikasjoner på nivå 2 vil gi indikasjon på kvalitet. Det samme gjelder for kunstnerisk utviklingsarbeid, forskningsrådets fagevalueringer, priser, patenter, internasjonale bransjeakkrediteringer o.l.

§ 4-3 4. Nasjonalt og internasjonalt samarbeid og nettverk

Fagmiljøet skal dokumentere forpliktende eller aktiv deltakelse i faglige nasjonale og/eller internasjonale samarbeid og nettverk med relevans for studiet.

§ 4-3 5. Fagmiljøets praksiskompetanse

Vurderingen gjelder både interne og eksterne praksisveiledere. Med «hensiktsmessig» menes både relevant praksis og tilstrekkelig erfaring fra praksis.

§ 4-4 Støttefunksjoner og infrastruktur

Bestemmelsen om at støttefunksjoner og infrastruktur skal være tilpasset studiet innebærer at disse skal være dimensjonert i forhold til antall studenter og tilpasset studiets egenart slik det framkommer i studiets plan. Støttefunksjoner og infrastrukturen omfatter administrativt og teknisk personale og tjenester, bibliotekjenester og -personale, annet relevant personale, IKT-ressurser og -tjenester, lokaler, utstyr, drifts- og produksjonsmidler. Disse skal være egnet for at studentene skal kunne oppnå det foreskrevne læringsutbytte for studiet. Listen er ikke uttømmende. Støttefunksjoner og infrastruktur må tilrettelegges for det enkelte studium og læringsutbytte som skal oppnås med fullført utdanning.

§ 4-5 Akkreditering av deler av studium som inngår i fellesgrad, utfyllende bestemmelser

Bestemmelsen gjelder for nasjonale og internasjonale fellesgrader. Vilkårene som er gitt i departementets forskrift kapittel 4 om fellesgrader må oppfylles. NOKUT akkrediterer kun de(n) delen(e) som tilbys av den/de norske institusjonen(e), men helheten i studiet i forhold til nivå og mål skal også ivaretas.

§ 4-6 Institusjonsdeltakelse i institusjonsovergripende kunstnerisk stipendprogram, særskilte bestemmelser

Ingen merknader.

Kapittel 5. Tilsyn med eksisterende virksomhet

Kapittelet er en oppfølging av UH-lovens § 2-1(4) og Kunnskapsdepartementets forskrift § 1-6 med tilhørende merknader.

Det er institusjonene selv som har ansvar for å sikre og utvikle kvaliteten i sin egen virksomhet. NOKUT har ansvaret for å føre tilsyn med at kvaliteten er tilfredsstillende i henhold til standarder og kriterier i denne tilsynsforskriften. Formålet er både å kontrollere og bidra til å utvikle kvaliteten.

NOKUT legger opp til at tilsynet med eksisterende virksomhet normalt starter med en kartleggings- og dialogfase. Først når en institusjonen, etter dialog og redegjørelse, ikke ser ut til å kunne forbedre kvaliteten på en tilfredsstillende måte, vil revidering av akkreditering bli iverksatt. Dersom indikasjonene på kvalitetssvikt er mange og/eller alvorlige kan NOKUT iverksette revidering direkte uten å gå veien om kartlegging, dialog og redegjørelse.

§ 5-1 Grunnlaget for NOKUTs tilsyn med eksisterende virksomhet

§ 5-1 1. NOKUT kan føre tilsyn på fritt grunnlag

Ingen merknad.

§ 5-1 2. Hva NOKUT vurderer

Utgangspunktet for alt tilsyn med eksisterende virksomhet er de samme standardene og kriteriene som benyttes ved vurdering av søknader om akkreditering. Det forventes således at de samme kravene til enhver tid er tilfredsstillt for eksisterende studier. Dette gjelder for all virksomhet uavhengig om den er akkreditert av NOKUT eller etablert på egen fullmakt. Det presiseres at studiebegrepet i NOKUTs forskrift ikke alltid vil samsvare med hvordan institusjonene har organisert utdanningsvirksomheten i programmer. For eksempel vil de brede fakultære doktorgradsprogrammene ved noen av universitetene inneholde mange studier. Det er de enkelte studier som må tilfredsstillende aktuelle standarder og kriterier. NOKUT vil i slike tilfeller i samråd med institusjonen foreta den nødvendige faglige avgrensningen.

Mens akkreditering av studier skjer på basis av en plan forut for oppstart, vil en i tilsynet med etablerte studier også legge til grunn dokumentasjon som gir indikasjoner på gjennomføringsevne og resultater. Eksempler på slik dokumentasjon er informasjon om gjennomføring til normert tid, frafall, eksamens- og avhandlingsdokumenter, studentrekruttering, ansettelseskontrakter etc. I veiledning både til institusjonen og til eventuelle sakyndige ved tilsyn med eksisterende virksomhet vil det alltid bli utdypet hva som kan være gode informasjonskilder når gjennomføringsevne og dokumenterte resultater skal vurderes.

§ 5–2 Generelt tilsyn

§ 5–2 1. Dialog og redegjørelser

NOKUT kan benytte seg av mindre inngripende virkemidler og tiltak enn revidering av akkreditering. I hovedsak vil gjennomføringen av tilsyn med bruk av mindre inngripende virkemidler enn revidering skje uten bruk av sakkyndige. Sakkyndige trekkes inn der det er hensiktsmessig. Der sakkyndige oppnevnes, følges kompetansekrav til sakkyndige ved akkreditering av studier eller institusjoner jmfør § 1–3.

§ 5–2 2. Oppfølging tre år etter positivt akkrediteringsvedtak

NOKUT henvender seg til institusjonen tre år etter at den har mottatt et positivt akkrediteringsvedtak. Dette er en dialog med utvikling som formål. Institusjonen blir bedt om å redegjøre for status og avvik i forhold til grunnlaget for akkrediteringsvedtaket. Det kan blant annet være relevant å innhente informasjon om studentopptak og uteksaminering. Dersom institusjonen ikke redegjør for status på en tilfredsstillende måte, kan dette gi grunn til mistanke om kvalitetssvikt, og NOKUT vil da vurdere å føre tilsynet videre.

Det er ikke lenger krav om at institusjonene må søke NOKUT om akkreditering av vesentlige endringer i studiet. Institusjonene trenger kun gi NOKUT melding om endringer i studiets navn, omfang, studiested og andre opplysningen som fremgår i NOKUTs oversikt over akkrediterte studier. Gjennom oppfølgingsrutinen kan en vurdere eventuelle endringer som er gjort i studiet.

§ 5–3 Revidering av akkreditering

Merknad til paragrafen i sin helhet:

Bestemmelsene er en presisering av Kunnskapsdepartementets forskrift § 3–4 og § 3–5. NOKUT har ikke utfyllende bestemmelser. Bestemmelsene er tatt inn i denne forskrift for helhets skyld for å tydeliggjøre sammenheng og forskjell mellom de generelle tilsynsvirkemidler og revidering av akkreditering.

§ 5–3 3. Rimelig frist til oppretting av kvalitetsmangler

I de tilfeller der institusjonen må utbedre flere forhold, mener NOKUT det er faglig hensiktsmessig å samle vurderingene i én omgang. NOKUT vil ut fra en rimelighetsvurdering bestemme frist for oppretting i hvert enkelt tilfelle. Ved fastsetting av opprettingsfrist vil NOKUT ta hensyn til eventuelt forutgående prosess og eventuell opprettingsfrist som er gitt i henhold til § 5–2.1. Det betyr i praksis at dersom en institusjon tidligere har fått frist til å rette opp et forhold i forbindelse med generelt tilsyn, vil fristen for å opprette samme forhold etter en eventuell revidering bli beregnet ut fra den tiden som allerede er medgått til oppretting.

§ 5–3 4.-5. Tilbaketrekking av akkrediteringsfullmakt

Konsekvensen av en revidering av akkrediteringen er at institusjonen kan miste retten til å tilby et studium eller mister institusjonsakkrediteringen. For å kunne tilby studiet igjen må institusjonen søke NOKUT om akkreditering. Dette gjelder alle institusjoner, også de som har fullmakt til å opprette det aktuelle studiet selv.

Kapittel 6. Sluttbestemmelser

§ 6–1 Ikrafttredelse og overgangsregler

§ 6–1 2. Overgangsregler

Overgangsregelen knyttet til bestemmelsene om læringsutbyttebeskrivelse i § 4–1b) pkt. 2 følger som en naturlig konsekvens av Kunnskapsdepartementets krav om at alle institusjoner skal ha implementert kvalifikasjonsrammeverket i løpet av 2012. For øvrig vurderes ikke endringene fra nåværende forskrift å være av en karakter som nødvendiggjør overgangsregler.

3. mars Nr. 298 2011

Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) 3. mars 2011 med hjemmel i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) § 14–4 første ledd tredje punktum. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) kapittel 14 Vedlegg 1B Maksimal normalpris for levering av isolerglassruter, gjøres følgende endring:

Maksimal normalpris for levering av isolerglassruter i årene 2011–2013 er kr 1 250,– per tonn eksklusive merverdiavgift.

II

Endringen trer i kraft straks.

10. mars Nr. 299 2011**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 10. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 2 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske i forlengelsen og i fiskeposen. Alle maskens sider skal være like lange.

§ 33 annet ledd (endret) skal lyde:

Kongekrabbe i kvoteregulert område kan bare fiskes med teiner. Hvert fartøy kan ha inntil 30 teiner. Ved fangst av kongekrabbe utenfor kvoteregulert område er det forbudt å benytte teiner med fluktåpning.

§ 38 annet ledd (endret) skal lyde:

Det er likevel forbudt for norske fartøy å ha mer enn 10 % bifangst av breiflabb og 2,5 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

14. mars Nr. 300 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. mars 2011 med hjemmel i forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 § 19. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 gjøres følgende endring:

§ 16 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer noe annet.

Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon. Hvis det gis tillatelse til et slikt fiske må det plasseres inspektør/kontrollør om bord i fartøyene.

Uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd kan det fiskes lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og inntil grunnlinjene i et område sør for Nord 70 grader 23,5 minutter, samt i følgende område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 26 grader 10,0 minutter,
2. Nord 71 grader 14,2 minutter, øst 26 grader 10,0 minutter,
3. Nord 71 grader 12,8 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter,
4. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby fiske av lodde ved fare for neddreping, eller dersom fangst ikke tilfredsstillende krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde, eller dersom innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 46 nr. 13 og 14.

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 01,0 minutter, øst 28 grader 53,6 minutter,
2. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 10,0 minutter,
3. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter,
4. Nord 70 grader 53,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter, og herfra videre langs 4-mila til posisjon 1.

II

Forskriften trer i kraft straks.

15. mars Nr. 301 2011**Forskrift om endring i forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 15. mars 2011 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 70. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

I

I forskrift 4. november 2001 nr. 1250 om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd skal lyde:

Parter som ikke ville hatt bidragsevne etter barnelova § 71 første ledd andre punktum vurdert som enslig uten barn, fritas for gebyr. Den som krever fritak for gebyr må selv dokumentere sine inntektsforhold overfor bidragsfogden på den måte som bidragsfogden bestemmer.

II

Endringen gjelder fra 1. mai 2011.

16. mars Nr. 302 2011**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 15 og § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 48 skal lyde:

- (1) All fangst av fisk skal føres i land. Dette gjelder likevel ikke for:
 1. Levedyktig fisk fanget i strid med bestemmelser gitt i eller med hjemmel i havressursloven. Slik fangst skal straks slippes på sjøen.
 2. Lovlig fanget fisk som er levedyktig når den slippes på sjøen.
 3. Død eller døende fisk av andre arter enn:
 - Akkar
 - Ansjos
 - Blåkveite
 - Blålange
 - Blåsteinbit
 - Breiflabb
 - Brisling
 - Brosme
 - Brudfisk (*beryx*)
 - Dolfisk
 - Flekkpagell
 - Flekksteinbit
 - Glatthodefisk
 - Gråsteinbit
 - Hai, herunder
 - blåhai
 - pigghå
 - Havabbor
 - Hestmakrell
 - Hyse
 - Hvitting
 - Isgalt
 - Kolmule
 - Lange
 - Lodde
 - Lyr
 - Lysing
 - Makrell
 - Makrellstørje
 - Morider

Orange Roughy
Polartorsk
Reke
Rognkjeks
Rødspette og andre flyndrearter
Sardin
Sei
Sil, herunder tobis
Sild
Skate
Skjellbrosme
Skolest
Slirefisk
Snøkrabbe
Strømsild
Torsk
Tunger
Uer
Var, herunder
– piggvar
– slettvar
– glassvar
Vassild
Vrakfisk
Øyepål
Ål.

(2) Ved fiske med reke trål nord for 62° N gjelder ikke ilandføringsplikten som nevnt i første ledd nr. 3 når samlet innblanding av andre arter enn reke ikke overstiger 5 % i vekt av rekefangsten i det enkelte hal.

(3) I notfisket etter makrell er det ikke tillatt å slippe hele eller deler av fangsten etter at $\frac{3}{4}$ av notens lengde er tatt om bord i fartøyet. Med «notens lengde» forstås lengden fra notøre til notøre. Punktet $\frac{3}{4}$ av notens lengde skal merkes med en hvit blåse med en omkrets på minimum 40". Blåsen skal festes på flåen og skal være godt synlig og egnet til å reflektere lys når lyskaster settes på.

(4) I fisket etter makrell, norsk vårgytende sild, nordsjøsil og sild i Skagerrak og lodde er det i tillegg forbudt å kaste ut fiskeavfall.

(5) Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby opptak av fangst.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

18. mars Nr. 303 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. mars 2011 med hjemmel i forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 § 19. Kunngjort 22. mars 2011 kl. 15.05.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 gjøres følgende endring:

§ 16 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer noe annet.

Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon. Hvis det gis tillatelse til et slikt fiske må det plasseres inspektør/kontrollør om bord i fartøyene.

Uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd kan det fiskes lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og inntil grunnlinjene i et område sør for Nord 70 grader 23,5 minutter, samt i følgende område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 26 grader 00,0 minutter,
2. Nord 71 grader 14,5 minutter, øst 26 grader 00,0 minutter,
3. Nord 71 grader 12,8 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter,
4. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby fiske av lodde ved fare for neddreping, eller dersom fangst ikke tilfredsstillende krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde, eller dersom innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften) § 46 nr. 13 og 14.

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 01,0 minutter, øst 28 grader 53,6 minutter,
2. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 10,0 minutter,
3. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter,
4. Nord 70 grader 53,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter, og herfra videre langs 4-mila til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

17. mars Nr. 314 2011

Vedtak om fritak fra plikt til å beregne merverdiavgift

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 17. mars 2011 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 19–3 første ledd, jf. § 22–2 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 23. september 2009 nr. 1214. Kunngjort 25. mars 2011 kl. 13.30.

Merverdiavgiftsloven § 19–3 første ledd, jf. § 22–2 annet ledd – søknad om videreføring av fritak for merverdiavgift på beredskapslager

Vi viser til Nærings- og handelsdepartementets brev av 16. september 2010 hvor det med henvisning til merverdiavgiftsloven § 22–2 annet ledd, jf. § 19–3 første ledd bes om at Finansdepartementets fritak for merverdiavgiftsplikt for beredskapslager av 18. september 1999 blir videreført. Det vises også til senere telefonsamtale mellom Nærings- og handelsdepartementet og Skattedirektoratet.

Nærings- og handelsdepartementet har etablert et beredskapslager som skal inneholde forskjellige typer nødproviant, legemidler og lignende. Varene skal benyttes til beredskapssituasjoner i Norge eller utlandet. Lageret skal til enhver tid være oppfylt. Det kvantum som tas ut skal fylles opp med tilsvarende mengde nyprodusert vare. Varene kjøpes fra et privat selskap som også har ansvar for rullering av varene slik at varene på lager til enhver tid er innenfor holdbarhetsdato. I ovennevnte telefonsamtale med Nærings- og handelsdepartementet ble det opplyst at varene ved rullering ikke blir solgt fra lageret, men gitt bort til eksempelvis Norges Røde Kors eller Kirkens Nødhjelp.

Ved vedtak av 18. september 1999 fant Finansdepartementet med hjemmel i tidligere merverdiavgiftslov § 70 å kunne innrømme fritak for merverdiavgift på anskaffelse av varer til etablering og senere oppfylling av beredskapslageret, med mindre anskaffelsen gjaldt kjøp av varer som skulle forbrukes i Norge. Av forenklingshensyn fant departementet at avgiftsplikten for varer som forbrukes i Norge skulle betales ved anskaffelse av varer som erstattet disse.

Skattedirektoratet er ved Finansdepartementets delegeringsvedtak 23. september 2009 nr. 1214 gitt kompetanse til å videreføre tidligere gitte avgiftsfritak, jf. merverdiavgiftsloven § 22–2 annet ledd.

Skattedirektoratet finner med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 19–3 første ledd, jf. § 22–2 annet ledd å kunne gi merverdiavgiftsfritak for varer anskaffet til beredskapslageret i den utstrekning varene skal benyttes i utlandet. Direktoratet forstår det slik at det ved anskaffelsen av en vare vil være vanskelig å vite hvor den vil bli benyttet. Som i 1999-vedtaket gjennomføres fritaket av forenklingshensyn derfor ved at fritak gis for varer som anskaffes til erstatning for varer som blir brukt i utlandet.

23. mars Nr. 315 2011

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-rettsakter om europeisk statistikk

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 23. mars 2011 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk Sentralbyrå (statistikkloven) § 5–2 jf. delegeringsvedtak 16. juni 1989 nr. 387.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXI. Kunngjort 25. mars 2011 kl. 13.30.

I

I forskrift 20. juni 2008 nr. 632 om gjennomføring av EØS-rettsakter om europeisk statistikk gjøres følgende endringer:

§ 1 Gjennomføring av forordninger om statistiske prinsipper og fortrolig behandling av statistiske opplysninger skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 17 (forordning (EF) nr. 223/2009 om europeisk statistikk og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om oversendelse av fortrolige statistiske opplysninger til De europeiske fellesskaps statistikkontor, rådsforordning (EF) nr. 322/97 om fellesskapsstatistikker og rådsbeslutning 89/382/EØF, Euratom om nedsettelse av en komité for De europeiske fellesskaps statistiske program),

nr. 17b (forordning (EF) nr. 831/2002 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 322/97 om fellesskapsstatistikker, med hensyn til adgang til fortrolige data for vitenskapelige formål endret ved forordning (EF) nr. 1104/2006 og forordning (EF) nr. 606/2008)

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3 Gjennomføring av forordninger om næringsstatistikk skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 1 (forordning (EF) nr. 295/2008 om statistikk over foretaksstrukturer som endret ved forordning (EF) nr. 251/2009),

nr. 1a (forordning (EF) nr. 2700/98 om definisjoner av kjennetegn ved statistikk over foretaksstrukturer som endret ved forordning (EF) nr. 1614/2002 og forordning (EF) nr. 1670/2003),

nr. 1b (forordning (EF) nr. 2701/98 om dataserien som skal produseres for statistikk over foretaksstrukturer som endret ved forordning (EF) nr. 1614/2002 og forordning (EF) nr. 1669/2003),

nr. 1c (forordning (EF) nr. 2702/98 om det tekniske formatet for oversendelse av statistikk over foretaksstrukturer som endret ved forordning (EF) nr. 1614/2002, forordning (EF) nr. 1668/2003 og forordning (EF) nr. 1792/2006),

nr. 1d (forordning (EF) nr. 1618/1999 om kriteriene for kvalitetsvurdering av statistikk over foretaksstrukturer),

nr. 1e (forordning (EF) nr. 1225/1999 om definisjoner av kjennetegn ved statistikk over forsikringstjenester),

nr. 1f (forordning (EF) nr. 1227/1999 om det tekniske formatet for oversendelse av statistikk over forsikringstjenester),

nr. 1g (forordning (EF) nr. 1228/1999 om dataserien som skal produseres for statistikk over forsikringstjenester endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006),

nr. 1h (forordning (EF) nr. 1668/2003 om gjennomføring av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 58/97 om det tekniske formatet for oversendelse av statistikk over foretaksstrukturer, og om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 2702/98 om det tekniske formatet for oversendelse av statistikk over foretaksstrukturer endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006),

nr. 1i (forordning (EF) nr. 1669/2003 om gjennomføring av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 58/97 om dataserien som skal produseres for statistikk over foretaksstrukturer, og om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 2701/98 om dataserien som skal produseres for statistikk over foretaksstrukturer),

nr. 1j (forordning (EF) nr. 1670/2003 om gjennomføring av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 58/97 om definisjoner av kjennetegn ved statistikk over foretaksstrukturer, og om endring av kommisjonsforordning (EF) 2700/98 om definisjoner av kjennetegn ved statistikk over foretaksstrukturer),

nr. 1k (forordning (EF) nr. 250/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 når det gjelder definisjoner av kjennetegn, det tekniske formatet for oversending av data, kravene til dobbeltrapperter for NACE Rev.1.1 og NACE Rev.2, og unntakene som skal gis for statistikk over foretaksstrukturer),

nr. 1l (forordning (EF) nr. 251/2009 om gjennomføring og endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 med hensyn til de dataserier som skal utarbeides for statistikk over foretaksstrukturer og de nødvendige tilpasninger etter revisjonen av den statistiske produktgruppering etter næring (CPA)),

nr. 1m (forordning (EU) nr. 275/2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 med hensyn til kriterier for vurdering av kvaliteten på statistikk over foretaksstrukturer),

nr. 2 (forordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk som endret ved forordning (EF) nr. 1158/2005, forordning (EF) nr. 1503/2006 og forordning (EF) nr. 1893/2006, forordning (EF) nr. 1178/2008 og forordning (EF) nr. 329/2009),

nr. 2a (forordning (EF) nr. 586/2001 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til definisjonen av industrihovedgrupper (MIGS) som endret ved forordning (EF) nr. 656/2007),

nr. 2c (forordning (EF) nr. 1503/2006 om gjennomføring og endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til definisjon av variablene, listen over variabler og hyppigheten av datautarbeiding som endret ved forordning (EF) nr. 1178/2008),

nr. 2d (forordning (EF) nr. 472/2008 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til det første basisåret som skal anvendes for tidsserier i NACE rev 2, og for tidsserier før 2009 som skal oversendes i samsvar med NACE rev 2, detaljnivå, formen, den første referanseperioden og referanseperioden),

nr. 4a (forordning (EF) nr. 3924/91 om opprettelse av en fellesskapsundersøkelse om industriproduksjonen som endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006),
nr. 4aa (forordning (EF) nr. 347/2003 om opprettelse av 2003-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EF) nr. 3924/91),
nr. 4ab (forordning (EF) nr. 210/2004 om opprettelse av 2004-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91),
nr. 4ac (forordning (EF) nr. 912/2004 om gjennomføring av rådsforordning (EØF) 3924/91 om opprettelse av en fellesskapsundersøkelse om industriproduksjonen som endret ved forordning (EF) 973/2007),
nr. 4ad (forordning (EF) nr. 317/2006 om opprettelse av 2005-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91),
nr. 4ae (forordning (EF) nr. 294/2007 om opprettelse av 2006-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91),
nr. 4af (forordning (EF) nr. 1165/2007 om opprettelse av 2007-utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91),
nr. 4ag (forordning (EF) nr. 36/2009 om opprettelse av 2008 utgaven av «Prodcom-listen» over industriprodukter som fastsatt ved rådsforordning (EØF) nr. 3924/91),
nr. 4b (forordning (EF) nr. 177/2008 om fastsettelse av en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 2186/93),
nr. 4ba (forordning (EF) nr. 192/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 177/2008 om fastsettelse av en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk med hensyn til utveksling av fortrolige opplysninger mellom Kommisjonen (Eurostat) og medlemsstater),
nr. 4c (forordning (EF) nr. 48/2004 om utarbeiding av årlige fellesskapsstatistikker over stålindustrien for referanseårene 2003–2009 som endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006),
nr. 4ca (forordning (EF) nr. 772/2005 om spesifikasjonene for kjennetegnenes dekning og om definisjonen av det tekniske formatet for produksjon av årlig fellesskapsstatistikk for stål for referanseårene 2003 til 2009 som endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006)

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

§ 4 Gjennomføring av forordninger om statistikk over transport og turisme skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 7 (forordning (EF) nr. 91/2003 om statistikk over jernbanetransport som endret ved forordning (EF) nr. 1192/2003 og forordning (EF) nr. 1304/2007),
nr. 7e (forordning (EF) nr. 2163/2001 om tekniske regler for overføring av statistiske opplysninger om godstransport på vei som endret ved forordning (EF) nr. 973/2007),
nr. 7f (forordning (EF) nr. 1172/98 om statistiske oppgaver over godstransport på vei som endret ved forordning (EF) nr. 2691/1999, forordning (EF) nr. 1893/2006, forordning (EF) nr. 1791/2006 og forordning (EF) nr. 1304/2007),
nr. 7fa (forordning (EF) nr. 624/2004 om krav til nøyaktighet for data som er samlet inn i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1172/98 om statistiske oppgaver over godstransport på vei),
nr. 7fb (forordning (EF) nr. 833/2007 om avslutning av den overgangsperioden som er fastsett i rådsforordning (EF) nr. 1172/98 om statistiske oppgaver over godstransport på vei),
nr. 7g (forordning (EF) nr. 6/2003 om spredning av statistikk over godstransport på vei),
nr. 7h (forordning (EF) nr. 437/2003 om statistiske oppgaver over lufttransport av passasjerer, gods og post som endret ved forordning (EF) nr. 1358/2003 og forordning (EF) nr. 546/2005),
nr. 7i (forordning (EF) nr. 1358/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 437/2003 om statistiske oppgaver over lufttransport av passasjerer, gods og post og om endring av vedlegg I og II til denne som endret ved forordning (EF) nr. 546/2005, forordning (EF) nr. 158/2007 og forordning (EF) nr. 1792/2006),
nr. 7j (forordning (EF) nr. 1365/2006 om statistikk over godstransport på innlands vannveier og om oppheving av rådsdirektiv 80/1119/EØF som endret ved forordning (EF) nr. 1304/2007),
nr. 7k (forordning (EF) nr. 332/2007 om tekniske bestemmelser om overføring av statistikker over jernbanetransport)

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

§ 6 Gjennomføring av forordninger om demografisk statistikk og sosialstatistikk skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 18 (forordning (EF) nr. 862/2007 om Fellesskapets statistikk over inn- og utvandring og internasjonal beskyttelse og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 311/76 om utarbeidelse av statistikk om utenlandske arbeidstakere),
nr. 18a (forordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet endret ved forordning (EF) nr. 1991/2002, forordning (EF) nr. 2104/2002, forordning (EF) nr. 2257/2003 og forordning (EF) nr. 1372/2007),

- nr. 18aa (forordning (EF) nr. 1575/2000 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet med hensyn til kodingen som skal benyttes ved overføring av data fra 2001),
- nr. 18ab (forordning (EF) nr. 1897/2000 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet med hensyn til den operasjonelle definisjonen av arbeidsløshet),
- nr. 18ac (forordning (EF) nr. 2104/2002 om tilpasning av rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet og kommisjonsforordning (EF) nr. 1575/2000 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 577/98 med hensyn til listen over variabler for utdanning og opplæring og kodingen av dem som skal benyttes ved overføring av data fra og med 2003),
- nr. 18ad (forordning (EF) nr. 246/2003 om vedtakelse av programmet med ad hoc-moduler for tidsrommet 2004 til 2006 for arbeidskraftundersøkelsen fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98 som endret ved forordning (EF) nr. 388/2005),
- nr. 18ae (forordning (EF) nr. 247/2003 om vedtakelse av spesifikasjonen for ad hoc-modulen for 2004 om arbeidets tilrettelegging og arbeidstidsordninger i henhold til rådsforordning (EF) nr. 577/98),
- nr. 18af (forordning (EF) nr. 29/2004 om vedtakelse av spesifikasjoner for ad hoc-modulen for 2005 om forenlighet mellom yrkesaktivt liv og familieliv i henhold til rådsforordning (EF) nr. 577/98),
- nr. 18ag (forordning (EF) nr. 384/2005 om vedtakelse av programmet med ad hoc-moduler for tidsrommet 2007 til 2009 for arbeidskraftundersøkelsen fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98 som endret ved forordning (EF) nr. 341/2006),
- nr. 18ah (forordning (EF) nr. 388/2005 om vedtakelse av spesifikasjonene for ad hoc-moduler for 2006 om overgangen fra yrkesaktivt liv til pensjon som fastsatt ved rådsforordning (EF) nr. 577/98, og om endring av forordning (EF) nr. 246/2003),
- nr. 18ai (forordning (EF) nr. 430/2005 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet med hensyn til kodingen som skal benyttes ved overføring av data fra 2006 og bruk av et delutvalg til innsamling av data om strukturvariabler som endret ved forordning (EF) nr. 102/2007 og forordning (EF) nr. 973/2007),
- nr. 18aj (forordning (EF) nr. 341/2006 om vedtakelse av spesifikasjoner for ad hoc-modulen for 2007 om arbeidsulykker og yrkesbetingede helseproblemer i henhold til rådsforordning (EF) nr. 577/98 og om endring av forordning (EF) nr. 384/2005),
- nr. 18ak (forordning (EF) nr. 102/2007 om vedtakelse av spesifikasjoner for tilleggsundersøkelsen for 2008 om arbeidsmarkedssituasjonen for innvandrere og deres direkte etterkommere i henhold til rådsforordning (EF) nr. 577/98 og om endring av forordning (EF) nr. 430/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 391/2008),
- nr. 18al (forordning (EF) nr. 207/2008 om vedtakelse av spesifikasjoner for tilleggsundersøkelsen for 2009 om unges inntreden på arbeidsmarkedet fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98),
- nr. 18am (forordning (EF) nr. 365/2008 om vedtakelse av programmet med tilleggsundersøkelser for tidsrommet 2010–2012 for arbeidskraftundersøkelsen fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98),
- nr. 18an (forordning (EF) nr. 377/2008 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet, med hensyn til kodingen som skal benyttes ved overføring av data fra og med 2006, og bruk av delutvalg til innsamling av data om strukturvariabler og definisjonen av referansekvartaler som endret ved forordning (EF) nr. 1022/2009),
- nr. 18ao (forordning (EF) nr. 20/2009 om vedtakelse av spesifikasjoner for tilleggsundersøkelsen for 2010 om forenlighet mellom yrkesaktivt liv og familieliv fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98),
- nr. 18ap (forordning (EU) nr. 220/2010 om vedtakelse av programmet med tilleggsundersøkelser for tidsrommet 2013 til 2015 for arbeidskraftundersøkelsen fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98),
- nr. 18aq (forordning (EU) nr. 351/2010 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 862/2007 om Fellesskapets statistikk over inn- og utvandring og internasjonal beskyttelse, med hensyn til fastsettelse av kategorier av grupper av fødselsstater, grupper av stater for tidligere vanlig bosted, grupper av stater for neste vanlig bosted og grupper av statsborgerskap),
- nr. 18b (forordning (EF) nr. 2744/95 om statistikk over inntektsstruktur og inntektsfordeling),
- nr. 18c (forordning (EF) nr. 23/97 om statistikk over arbeidskraftkostnadene nivå og struktur),
- nr. 18d (forordning (EF) nr. 530/1999 om statistikk over strukturen i lønn og lønnskostnader endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006),
- nr. 18db (forordning (EF) nr. 1916/2000 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 530/1999 om statistikk over strukturen i lønn og arbeidskraftkostnader med omsyn til definisjon og oversending av opplysninger om lønsstrukturen som endret ved forordning (EF) nr. 1738/2005 og forordning (EF) nr. 973/2007 og forordning (EF) nr. 1022/2009),
- nr. 18e (forordning (EF) nr. 1726/1999 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 530/1999 om statistikk over strukturen i lønn og lønnskostnader med hensyn til definisjon og oversending av opplysninger om lønnskostnader endret ved forordning (EF) nr. 1737/2005 og forordning (EF) nr. 973/2007),

- nr. 18f (forordning (EF) nr. 698/2006 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 530/1999 med hensyn til kvalitetsvurdering av statistikk over strukturen i arbeidskraftkostnader og lønn som endret ved forordning (EF) nr. 1022/2009),
- nr. 18g (forordning (EF) nr. 450/2003 om arbeidskraftkostnadsindeksen som endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006),
- nr. 18h (forordning (EF) nr. 1216/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 450/2003 om arbeidskraftkostnadsindeksen som endret ved forordning (EF) nr. 224/2007 og forordning (EF) 973/2007),
- nr. 18i (forordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) som endret ved forordning (EF) nr. 1553/2005),
- nr. 18j (forordning (EF) nr. 1980/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til definisjoner og ajourførte definisjoner som endret ved forordning (EF) nr. 676/2006),
- nr. 18k (forordning (EF) nr. 1981/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til feltarbeidsaspekter og metoder for beregning),
- nr. 18l (forordning (EF) nr. 1982/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til regler for utvalg og sporing),
- nr. 18m (forordning (EF) nr. 1983/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til listen over primærmålvariabler som endret ved forordning (EF) nr. 973/2007),
- nr. 18n (forordning (EF) nr. 16/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning EF nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til listen over sekundærmålvariabler for «overføring av fattigdom mellom generasjoner»),
- nr. 18o (forordning (EF) nr. 28/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til detaljert innhold i foreløpige og endelige kvalitetsrapporter),
- nr. 18p (forordning (EF) nr. 13/2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levevilkår (EU-SILC) med hensyn til listen over sekundærmålvariabler for «sosial deltaking»),
- nr. 18q (forordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk med hensyn til yrkesrettet opplæring i foretak som endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006),
- nr. 18r (forordning (EF) nr. 198/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk med hensyn til yrkesrettet opplæring i foretak),
- nr. 18s (forordning (EF) nr. 315/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen over sekundærmålvariabler for boligforhold),
- nr. 18t (forordning (EF) nr. 215/2007 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen over sekundærmålvariabler for overforgjelding og økonomisk utestenging),
- nr. 18u (forordning (EF) nr. 458/2007 om det europeiske systemet for integrerte statistikker over sosial tryggleik (ESSPROS)),
- nr. 18ua (forordning (EF) nr. 1322/2007 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 458/2007 om det europeiske systemet for integrerte statistikker over sosial tryggleik (ESSPROS) med omsyn til eigna format for innsending, resultatene som skal sendast inn og kriteria for kvalitetsmåling, for det grunnleggjande ESSPROS-systemet og modulen om pensjonsmottakarar),
- nr. 18ub (forordning (EF) nr. 10/2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 458/2007 om det europeiske systemet for integrerte statistikker over sosial tryggleik (ESSPROS) med omsyn til definisjonar for og nærmare klassifisering og ajourføring av reglane for spreieing i samband med det grunnleggjande ESSPROS-systemet og modulen om pensjonsmottakarar),
- nr. 18v (forordning (EF) nr. 453/2008 om kvartalsstatistikk over ledige stillinger i Fellesskapet),
- nr. 18va (forordning (EF) nr. 1062/2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 453/2008 om kvartalsstatistikk over ledige stillinger i Fellesskapet når det gjelder fremgangsmåter for sesongjustering og kvalitetsrapporter),
- nr. 18vb (forordning (EF) nr. 19/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 453/2008 om kvartalsstatistikk over ledige stillinger i Fellesskapet med hensyn til definisjonen av en ledig stilling, referansedatoene for datainnsamling, spesifikasjoner for dataoverføring og forundersøkelser),
- nr. 18w (forordning (EF) nr. 452/2008 om utarbeiding og utvikling av statistikk over utdanning og livslang læring),

- nr. 18x (forordning (EF) nr. 362/2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2009 over sekundærmålvariabler for materiell fattigdom),
- nr. 18xa (forordning (EF) nr. 646/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2010 over sekundærmålvariabler for fordeling av ressurser i husholdningen),
- nr. 18y (forordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtellinger),
- nr. 18z (forordning (EF) nr. 1338/2008 om fellesskapsstatistikker over folkehelse og helse og sikkerhet på arbeidsplassen)

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 7 Gjennomføring av forordninger om økonomisk statistikk skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

- nr. 19a (forordning (EF) nr. 2494/95 om harmoniserte konsumprisindeksar),
- nr. 19b (forordning (EF) nr. 1749/96 om innledende gjennomføringstiltak for rådsforordning (EF) nr. 2494/95 om harmoniserte konsumprisindeksar som endret ved forordning (EF) nr. 1687/98, forordning (EF) nr. 1688/98 og forordning (EF) nr. 1334/2007),
- nr. 19c (forordning (EF) nr. 2214/96 om harmoniserte konsumprisindekser: oversending og formidling av delindekser under HKPI som endret ved forordning (EF) nr. 1749/1999, forordning (EF) nr. 1617/1999, forordning (EF) nr. 1920/2001 og forordning (EF) nr. 1708/2005),
- nr. 19d (forordning (EF) nr. 2223/96 om det europeiske nasjonal- og regionalregnskapssystem i Fellesskapet som endret ved forordning (EF) nr. 448/98, forordning (EF) nr. 1500/2000, forordning (EF) nr. 2516/2000, forordning (EF) nr. 995/2001, forordning (EF) nr. 113/2002, forordning (EF) nr. 1267/2003 og forordning (EF) nr. 1392/2007),
- nr. 19da (forordning (EF) nr. 264/2000 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2223/96 med omsyn til kortsiktige statistikkar over offentlege finansar),
- nr. 19dc (forordning (EF) nr. 1221/2002 om ikke-finansielle kvartalsregnskaper for offentlig forvaltning))
- nr. 19dd (forordning (EF) nr. 1889/2002 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 448/98 om utfylling og endring av forordning (EF) nr. 2223/96 med hensyn til fordelingen av finansformidlingstjenester indirekte målt (FISIM) innenfor rammen av det europeiske nasjonal- og regionalregnskapssystem (ENS)),
- nr. 19f (forordning (EF) nr. 2454/97 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for kvaliteten av veving i HKPI),
- nr. 19g (forordning (EF) nr. 2646/98 om fastsettelse av nærmare reglar for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med hensyn til minstestandarder for behandling av tariffar innanfor den harmoniserte konsumprisindeks),
- nr. 19h (forordning (EF) nr. 1617/1999 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) 2494/95 med omsyn til minstestandardar for handsaming av forsikring innanfor den harmoniserte konsumprisindeksen, og om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 2214/96),
- nr. 19i (forordning (EF) nr. 2166/1999 om nærmare reglar for gjennomføringa av forordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for handsaming av produkt i sektorane helse, utdanning og sosial stønad innanfor den harmoniserte konsumprisindeksen),
- nr. 19k (forordning (EF) nr. 2601/2000 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til tidsplanen for innføring av kjøparprisar i den harmoniserte konsumprisindeksen),
- nr. 19l (forordning (EF) nr. 2602/2000 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for handsaming av prisreduksjonar i den harmoniserte konsumprisindeksen som endret ved forordning (EF) nr. 1921/2001),
- nr. 19m (forordning (EF) nr. 1920/2001 om fastsettelse av nærmare reglar for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med hensyn til minstestandarder for behandling av serviceavgifter som beregnes som en del av transaksjonsverdien innanfor den harmoniserte konsumprisindeks og om endring av forordning (EF) nr. 2214/96),
- nr. 19n (forordning (EF) nr. 1921/2001 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for revisjon av den harmoniserte konsumprisindeksen, og om endring av forordning (EF) nr. 2602/2000),
- nr. 19o (forordning (EF) nr. 501/2004 om offentlig forvaltnings kvartalsvise finansregnskaper),
- nr. 19p (forordning (EF) nr. 1287/2003 om harmonisering av bruttonasjonalinntekta etter marknadsprisar (BNI-forordninga)),
- nr. 19q (forordning (EF) nr. 1222/2004 om utarbeiding og oversending av data om kvartalsvis offentlig gjeld),
- nr. 19r (forordning (EF) nr. 116/2005 om handsaminga av meirverdiavgift som vert tilbakebetalt til ikkje-avgiftspliktige og til avgiftspliktige for verksemd som er friteken for avgiftsplikt, for foremåla med rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 om harmonisering av bruttonasjonalinntekta etter marknadsprisar),

nr. 19s (forordning (EF) nr. 184/2005 om Fellesskapets statistikk for betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investering i/fra utlandet som endret ved forordning (EF) nr. 602/2006 og forordning (EF) nr. 707/2009),
nr. 19sa (forordning (EF) nr. 601/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 med hensyn til formatet og framgangsmåten for dataoverføring),
nr. 19sb (forordning (EF) nr. 1055/2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 med hensyn til kvalitetskriterier og kvalitetsrapporter vedrørende betalingsbalansestatistikk),
nr. 19t (forordning (EF) nr. 1161/2005 om utarbeiding av ikke-finansielle kvartalsregnskaper etter institusjonell sektor),
nr. 19u (forordning (EF) nr. 1722/2005 om prinsippene for beregning av boligjenester med hensyn til rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 om harmonisering av bruttonasjonalinntekta etter marknadsprisar),
nr. 19v (forordning (EF) nr. 1708/2005 om fastsetjing av nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til den felles referanseperioden for den harmoniserte konsumprisindeksen, og om endring av forordning (EF) nr. 2214/96),
nr. 19w (forordning (EF) nr. 701/2006 om fastsetjing av nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til tidsromma for innsamling av prisar til den harmoniserte konsumprisindeksen),
nr. 19wa (forordning (EF) nr. 330/2009 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for handsaming av sesongprodukt i dei harmoniserte konsumprisindeksane (HKPI)),
nr. 19x (forordning (EF) nr. 716/2007 om fellesskapsstatistikk over utenlandske datterselskapers struktur og aktivitet som endret ved forordning (EF) nr. 747/2008),
nr. 19xa (forordning (EF) nr. 364/2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 716/2007, med hensyn til det tekniske formatet for oversending av statistikk over utenlandske datterforetak og unntak som gis til medlemsstatene),
nr. 19xb (forordning (EF) nr. 834/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 716/2007 om fellesskapsstatistikker over utenlandske datterforetaks struktur og virksomhet med hensyn til kvalitetsrapporter),
nr. 19y (forordning (EF) nr. 1445/2007 om fastsettelse av felles regler for framlegging av grunnleggende opplysninger om kjøpekraftpariteter og for beregning og spredning av dem)
gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

§ 8 Gjennomføring av forordninger om jordbruksstatistikk skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 23 (forordning (EF) nr. 1166/2008 om undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket og en undersøkelse om produksjonsmetoder innenfor landbruket, og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 571/88),
nr. 23a (kommisjonsvedtak (EF) nr. 2000/115/EF om definisjoner av kjennetegn, listen over landbruksvarer, unntak fra definisjonene samt regioner og områder med hensyn til Fellesskapets undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket som endret ved forordning (EF) nr. 1444/2002, forordning (EF) nr. 2139/2004 og forordning (EF) nr. 204/2006),
nr. 23b (forordning (EF) nr. 2139/2004 om tilpasning og gjennomføring av rådsforordning (EØF) nr. 571/88 og om endring av kommisjonsvedtak 2000/115/EF med sikte på tilrettelegging av Fellesskapets undersøkelser om strukturen til driftsenheter i landbruket i 2005 og 2007 som endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006),
nr. 24 (forordning (EF) nr. 543/2009 om avlingsstatistikk og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 837/90 og (EØF) nr. 959/93),
nr. 24b (forordning (EF) nr. 68/2003 om bruken av opplysningar frå andre kjelder enn statistiske granskingar og fristane for oversending av resultatata av granskingane av strukturen til driftseiningar i landbruket i 2003),
nr. 24c (forordning (EF) nr. 138/2004 om landbruksregnskaper i Fellesskapet som endret ved forordning (EF) nr. 306/2005, forordning (EF) nr. 909/2006 og forordning (EF) nr. 212/2008)
gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

§ 9 Gjennomføring av forordninger om fiskeristatistikk skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 25 (forordning (EF) nr. 1921/2006 om framlegging av statistiske opplysninger om ilandføringer av fiskerivarer i medlemsstatene og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 1382/91),
nr. 25a (forordning (EF) nr. 218/2009 om framlegging av statistiske opplysninger om nominelle fangster tatt av medlemsstater som driver fiske i det nordøstlige Atlanterhavet),
nr. 25b (rådsforordning (EF) nr. 217/2009 om framlegging av statistiske opplysninger om fangster og fiskerivirksomhet fra medlemsstater som driver fiske i det nordvestlige Atlanterhavet),
nr. 25c (forordning (EF) nr. 216/2009 om framlegging av statistiske opplysninger om nominelle fangster tatt av medlemsstater som driver fiske i visse områder utenfor det nordlige Atlanterhavet),

nr. 25d (forordning (EF) nr. 762/2008 om medlemsstatenes innberetning av statistiske opplysninger om akvakultur, og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 788/96) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

§ 11 Gjennomføring av forordninger om statistikk over informasjonssamfunnet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 28 (forordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet som endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006 og forordning (EF) nr. 1006/2009),
nr. 28a (forordning (EF) nr. 1099/2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet),
nr. 28b (forordning (EF) nr. 1031/2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet),
nr. 28c (forordning (EF) nr. 847/2007 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet),
nr. 28d (forordning (EF) nr. 960/2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet),
nr. 28e (forordning (EF) nr. 1023/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet),

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

§ 12 Gjennomføring av forordninger om statistikk over vitenskap og teknologi skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXI

nr. 30 (forordning (EF) nr. 753/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1608/2003/EF når det gjelder statistikker over vitenskap og teknologi som endret ved forordning (EF) nr. 973/2007),
nr. 31 (forordning (EF) nr. 1450/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1608/2003/EF av 22. juli 2003 med hensyn til utarbeiding og utvikling av fellesskapsstatistikker over nyskaping som endret ved forordning (EF) nr. 973/2007 og forordning (EF) nr. 540/2009)

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegget, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 316 2011

Forskrift om endring i forskrift om målvedtak i kommunar og fylkeskommunar til lov om målbruk i offentleg teneste

Heimel: Fastsatt av Kulturdepartementet 23. mars 2011 med heimel i lov 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentleg teneste § 5. Kunngjort 25. mars 2011 kl. 13.30.

I

I forskrift 1. april 2007 nr. 378 om målvedtak i kommunar og fylkeskommunar blir det gjort følgjande endringar:

Innleiande tekst blir endra til:

Oversikt over dei vedtak i kommunar og fylkeskommunar som er melde til Kulturdepartementet før 23. mars 2011 etter lov 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentleg teneste § 5.

Tekst i tabell 15 i forskrifta blir endra til:

15. Møre og Romsdal fylke

Bokmål: 1

Nynorsk: 23

Nøytral: 12

<i>Kommune</i>	<i>Målforn</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målforn</i>
Molde	nøytral	Vestnes	nynorsk
Kristiansund	nøytral	Rauma	nøytral
Ålesund	nøytral	Neset	nynorsk
Vanylven	nynorsk	Midsund	nynorsk
Sande	nynorsk	Sandøy	nynorsk
Herøy	nynorsk	Aukra	nynorsk
Ulstein	nynorsk	Fræna	nynorsk
Hareid	nynorsk	Eide	bokmål
Volda	nynorsk	Averøy	nøytral

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Ørsta	nynorsk	Gjemnes	nøytral
Ørskog	nynorsk	Tingvoll	nøytral
Norrdal	nynorsk	Sunndal	nøytral
Stranda	nynorsk	Surnadal	nynorsk
Stordal	nynorsk	Rindal	nøytral
Sykkylven	nynorsk	Aure	nøytral
Skodje	nynorsk	Halsa	nøytral
Sula	nynorsk	Smøla	nøytral
Giske	nynorsk		
Haram	nynorsk		

Tekst i tabellen for «Samandrag for alle fylke. Kommunestyrevedtak», linje 15 blir endra til:

15	Møre og Romsdal	36	1	23	12	nynorsk
----	-----------------	----	---	----	----	---------

I tabellen «Fylkestingsvedtak med krav om målform i skriv frå statsorgan» blir øvste rada endra til:

<i>Fylkeskommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Fylkeskommune</i>	<i>Målform</i>
----------------------	----------------	----------------------	----------------

II

Endringane trer i kraft straks.

6. jan. Nr. 317 2011

Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av forsøkshjemmelen – tilskudd til tilrettelegging av bolig istedenfor hjelpemiddel

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 6. januar 2011 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–13. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

I

Forskrift 7. september 2004 nr. 1248 om anvendelse av forsøkshjemmelen – tilskudd til tilrettelegging av bolig istedenfor hjelpemiddel endres som følger:

§ 3 skal lyde:

Forskriften gjelder fra 1. januar 2011 til og med 31. desember 2011.

II

Endringen trer i kraft fra 1. januar 2011.

22. mars Nr. 318 2011

Forskrift om endring i forskrift om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og Regionaldepartementet 22. mars 2011 med hjemmel i lov 28. juni 2002 nr. 57 om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgloven) § 7–3. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 2. januar 2003 nr. 5 om valg til Stortinget, fylkesting og kommunestyre (valgforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 19a skal lyde:

§ 19a. Bruk av universelt utformet stemmeseddel ved valget i 2011

(1) Kommuner som skal velge inntil 19 representanter i kommunestyret og fylkeskommuner som skal velge inntil 43 representanter i fylkestinget kan ved kommunestyre- og fylkestingsvalget i 2011 benytte stemmeseddel med én fals fastsatt av departementet i denne bestemmelse.

(2) Ved kommunestyrevalg skal utsiden av stemmeseddelen ha en farget mønsterside med fargekode cmyk C0 M58 Y15 K0, og et mørkt mønsterfelt øverst. Utsiden av seddelen skal på hvit bunn ha veiledningstekst og stempelfelt. Stemmeseddelen skal ha en hvit innside med parti og kandidatnavn, og en brettkant med samme mønster og fargekode som utsiden. Innsiden skal ha et bunn- og toppfelt i samme grunnfarge som utsiden. Seddelen skal ha kolonne for personstemme og felt med plass til kandidatnavn fra andre lister.

(3) Ved fylkestingsvalg skal utsiden av stemmeseddelen ha en farget mønsterside med fargekode cmyk C35 M0 Y5 K0, og et mørkt mønsterfelt øverst. Utsiden av seddelen skal på hvit bunn ha veiledningstekst og stempelfelt. Stemmeseddelen skal ha en hvit innside med parti og kandidatnavn, og en brettekant med samme mønster og fargekode som utsiden. Innsiden skal ha et bunn- og toppfelt i samme grunnfarge som utsiden. På denne siden skal kandidatene og kolonne for personstemme være oppført i svart skrift på hvit bakgrunn.

(4) Stemmeseddelen skal ha forskutt falsing. Etter falsing skal seddelen være i størrelse A5 (bredde 150 x høyde 203 millimeter), og være trykt på 90 gram ubestrøket hvitt papir.

(5) Valgforskriften § 19, med unntak av nr 4, gjelder tilsvarende.

(6) Ved produksjon av blanke stemmesedler gjelder valgforskriften § 20, med unntak av § 20 (2) og (3).

II

Forskriften § 19a trer i kraft straks.

Forskriften § 19a opphører 1. januar 2012.

23. mars Nr. 319 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. mars 2011 med hjemmel i forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 § 19. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 gjøres følgende endring:

§ 16 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer noe annet.

Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon. Hvis det gis tillatelse til et slikt fiske må det plasseres inspektør/kontrollør om bord i fartøylene.

Uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd kan det fiskes lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og inntil grunnlinjene i et område sør for Nord 70 grader 23,5 minutter, samt i følgende områder avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 26 grader 00,0 minutter,
2. Nord 71 grader 14,5 minutter, øst 26 grader 00,0 minutter,
3. Nord 71 grader 12,8 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter,
4. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1

og

1. Nord 70 grader 44,0 minutter, øst 23 grader 30,0 minutter,
2. Nord 70 grader 53,5 minutter, øst 23 grader 21,0 minutter,
3. Nord 71 grader 00,0 minutter, øst 23 grader 30,0 minutter,
4. Nord 71 grader 03,7 minutter, øst 23 grader 25,0 minutter,
5. Nord 71 grader 07,7 minutter, øst 23 grader 45,0 minutter,
6. Nord 70 grader 47,0 minutter, øst 24 grader 00,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby fiske av lodde ved fare for neddreping, eller dersom fangst ikke tilfredsstiller krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde, eller dersom innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften) § 46 nr. 13 og 14.

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 01,0 minutter, øst 28 grader 53,6 minutter,
2. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 10,0 minutter,
3. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter,
4. Nord 70 grader 53,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter, og herfra videre langs 4-mila til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

24. mars Nr. 320 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. mars 2011 med hjemmel i forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 § 19. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 gjøres følgende endring:

§ 16 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer noe annet.

Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon. Hvis det gis tillatelse til et slikt fiske må det plasseres inspektør/kontrollør om bord i fartøyene.

Uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd kan det fiskes lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og inntil grunnlinjene i et område sør for Nord 70 grader 23,5 minutter, samt i følgende områder avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 26 grader 00,0 minutter,
2. Nord 71 grader 14,5 minutter, øst 26 grader 00,0 minutter,
3. Nord 71 grader 12,8 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter,
4. Nord 70 grader 52,0 minutter, øst 27 grader 10,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1

og

1. Nord 70 grader 44,0 minutter, øst 23 grader 30,0 minutter,
2. Nord 70 grader 53,5 minutter, øst 23 grader 21,0 minutter,
3. Nord 71 grader 00,0 minutter, øst 23 grader 30,0 minutter,
4. Nord 71 grader 03,7 minutter, øst 23 grader 25,0 minutter,
5. Nord 71 grader 07,7 minutter, øst 23 grader 45,0 minutter,
6. Nord 70 grader 47,0 minutter, øst 24 grader 00,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1

og

1. Nord 70 grader 56,5 minutter, øst 24 grader 15,0 minutter,
2. Nord 71 grader 10,4 minutter, øst 24 grader 15,0 minutter,
3. Nord 71 grader 10,8 minutter, øst 24 grader 40,0 minutter,
4. Nord 70 grader 56,5 minutter, øst 24 grader 30,0 minutter, og herfra videre til posisjon 1.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby fiske av lodde ved fare for neddreping, eller dersom fangst ikke tilfredsstillende krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde, eller dersom innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften) § 46 nr. 13 og 14.

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 01,0 minutter, øst 28 grader 53,6 minutter,
2. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 10,0 minutter,
3. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter,
4. Nord 70 grader 53,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter, og herfra videre langs 4-mila til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

25. mars Nr. 321 2011**Ikraftsetting av lov 25. mars 2011 nr. 7 om endringer i lov om Innovasjon Norge**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 25. mars 2011 med hjemmel i lov 25. mars 2011 nr. 7 om endringer i lov om Innovasjon Norge del II. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

Lovendringene trer i kraft 1. juli 2011.

28. mars Nr. 322 2011**Meddelelse om ikrafttredelse av lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre**

Hjemmel: Meddelelse fra Justis- og politidepartementet 28. mars 2011, jf. lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre § 2 og kgl.res. 12. november 2010 nr. 1421. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

Cape Town-konvensjonen og protokollen trer i kraft for Norge 1. april 2011. Dermed trer også lov 12. november 2010 nr. 58 om internasjonale sikkerhetsretter i mobilt løsøre i kraft fra samme dato, jf. ikrafttredelsesbestemmelsen i lovens § 2, samt kgl.res. 12. november 2010 nr. 1421.

28. mars Nr. 323 2011**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 28. mars 2011 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–14 nr. 2.1 bokstav c skal lyde:

Ny godkjenning av endret eller reparert/ombygd/oppbygd kjøretøy når dette kreves etter § 6–8 eller § 7–2 nr. 2.1, 3.1 eller 4.1.

§ 39–4 overskrift og nr. 1 skal lyde:

Plassering av bakre kjennemerke på to- og trehjulede motorvogner (direktiv 2009/62/EF)

1. Kravnivå: Direktiv 2009/62/EF (om plassering av bakre kjennemerke på to- og trehjulede motorvogner).

II

Forskriften trer i kraft straks.

28. mars Nr. 324 2011**Forskrift om endring i forskrift om egenkapitalbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 28. mars 2011 med hjemmel i lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 2 og § 8, jf. delegeringsvedtak 26. august 1988 nr. 706, lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2b–2, § 2b–14 og § 3–1, jf. delegeringsvedtak 10. juni 1988 nr. 457, jf. delegeringsvedtak 19. juni 2009 nr. 678. Kunngjort 29. mars 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 29. juni 2009 nr. 913 om egenkapitalbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 5 skal lyde:

*Kapittel 5. Fordeling av overkurs***§ 12. Fordelingsnøkkel**

Ved nyttegning av egenkapitalbevis i institusjoner som har utstedt egenkapitalbevis fra før, skal positiv differanse mellom bokført verdi per egenkapitalbevis og pålydende verdi overføres til overkursfondet. Positiv differanse mellom tegningskurs og bokført verdi per egenkapitalbevis skal fordeles mellom overkursfondet og kompensasjonsfondet etter forholdet mellom bokført eierandelskapital etter nyttegningen og bokført grunnfondskapital. Ved beregningen av eierbrøken skal overkursfondet legges til eierandelskapitalen og kompensasjonsfondet legges til grunnfondskapitalen.

En kapitalforhøyelse skjer til overkurs når tegningskursen overstiger pari kurs (pålydende verdi), jf. aksjeloven og allmennaksjeloven § 2–8 tredje ledd og § 10–12 annet ledd.

§ 13. Årsregnskap

Til grunn for beregningen av bokført verdi per egenkapitalbevis skal siste reviderte årsregnskap legges til grunn. Siste tilgjengelige delårsregnskap kan legges til grunn dersom det er revisorbekreftet i samsvar med revisjonskravet for medregning av perioderesultat etter forskrift 1. juni 1990 nr. 435 om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak (beregningsforskriften).

§ 14. Konsernregnskap

I institusjoner som er pliktige å føre konsernregnskap, kan bokført verdi per egenkapitalbevis beregnes ut fra siste reviderte konsernregnskap.

Eierandelskapitalens andel av økningen i annen egenkapital som skyldes inntektsføring i konsernregnskapet av resultatandeler i datterselskaper, kan regnes med i grunnlaget for bokført verdi per egenkapitalbevis. Tilsvarende kan eierandelskapitalens andel av annen egenkapital som tilsvarer positiv differanse mellom balanseført verdi og anskaffelseskost for investeringer i tilknyttede foretak og felleskontrollert virksomhet medregnes. Andel av annen innskutt egenkapital som skyldes gevinst ved institusjonens salg av egne egenkapitalbevis, kan regnes med i grunnlaget for bokført verdi per egenkapitalbevis.

Øvrig annen egenkapital tilordnes grunnfondskapitalen ved beregning av eierbrøken.

I paragrafen her betyr uttrykkene «annen egenkapital» og «annen innskutt egenkapital» det samme som i forskrift 16. desember 1998 nr. 1240 om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike (forskrift om årsregnskap for banker mv.) § 4–2 første ledd punkt 21 og 22.

§ 15. *Fond for vurderingsforskjeller og urealiserte gevinster*

I institusjoner med hel eller deleide selskap som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden kan eierandelskapitalens andel av fond for vurderingsforskjeller og fond for urealiserte gevinster regnes med i grunnlaget for bokført verdi per egenkapitalbevis, jf. allmennaksjeloven § 3–3 og § 3–3a.

§ 16. *Goodwillposter*

Eventuelle goodwillposter skal trekkes fra i beregningen av bokført verdi per egenkapitalbevis som angitt i § 14 og § 15, herunder eventuell goodwill inkludert i balanseverdien av investeringene i tilknyttede selskaper og felleskontrollert virksomhet og eventuelle goodwillposter i selskapsregnskapene til tilknyttede selskaper og felleskontrollert virksomhet.

Nåværende kapittel 5 blir nytt kapittel 6.

Nåværende § 12 blir ny § 17.

II

Forskriften trer i kraft straks.

24. mars Nr. 334 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 24. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 34, § 35 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

I

I forskrift 14. juni 2010 nr. 817 om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2010–2011 gjøres følgende endring:

§ 29 første punktum (endret) skal lyde:

Denne forskrift trer i kraft 21. juni 2010 og gjelder til og med 31. juli 2011.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

25. mars Nr. 335 2011

Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 25. mars 2011, jf. lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 6–2. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

1. Formål

Formålet med disse retningslinjene er å tydeliggjøre nasjonal arealpolitikk i 100-metersbeltet langs sjøen. Målet er å ivareta allmenne interesser og unngå uheldig bygging langs sjøen, jf. forbudet mot tiltak i 100-metersbeltet langs sjøen i § 1–8 i plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71 (plan- og bygningsloven). Det skal gjennomføres en sterkere geografisk differensiering, der vernet gjøres strengest i sentrale områder der presset på arealene er stort.

I plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71 er bestemmelsen om forbud mot bygging og andre tiltak i 100-metersbeltet langs sjøen klargjort og strammet inn. I § 1–8 første ledd framgår uttrykkelig at det i 100-metersbeltet skal tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser.

Retningslinjene utdyper loven og gir statlige føringer for kommunenes og fylkeskommunenes planlegging.

2. Virkeområde

Retningslinjene gjelder i 100-metersbeltet langs sjøen, med den rekkevidde som følger av plan- og bygningsloven § 1–8. Forbudet i 100-metersbeltet gjelder ikke der annen byggegrense er fastsatt i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan. Forbudet gjelder heller ikke der kommunen har gitt bestemmelser etter loven § 11–11 nr. 4 om oppføring av nødvendige bygninger, mindre anlegg og opplag som skal tjene til landbruk, reindrift, fiske, akvakultur eller ferdsel til sjøs.

Alle kommuner er etter loven forpliktet til å ha en oppdatert kommuneplan. I 100-metersbeltet langs sjøen er det særlig viktig at kravet oppfylles, fordi unntaket for bygning, konstruksjon, anlegg eller innhegning som er nødvendig for landbruket faller bort seinest 1. juli 2013.

Rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen videreføres i de nye retningslinjene pkt. 5, med noen endringer. Retningslinjene for Oslofjordregionen gjelder også for sjøområder og for områder bak 100-metersbeltet, og dette virkeområdet videreføres i pkt. 5.3.1 nedenfor.

Arealbruken på land og sjø bør ses i sammenheng, jf. plan- og bygningsloven § 11–7 andre ledd nr. 6, § 11–11 nr. 4 og 6 og § 12–5 andre ledd nr. 6. Arealbruken i 100-metersbeltet bør ses i sammenheng med arealbruken i områdene innenfor.

Retningslinjene omfatter også by- og tettstedsområdene, på samme måte som forbudet i 100-metersbeltet etter plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71. For by- og tettstedsområdene skal behovet for fortetting og byutvikling tillegges vekt, slik det framgår i siste avsnitt i pkt. 5.2, 6.2 og 7.2 nedenfor.

3. Offentlige myndigheters oppgaver og ansvar

Kommunene skal legge retningslinjene til grunn i den kommunale planleggingen, planbehandlingen og behandlingen av dispensasjonssøknader.

Fylkeskommunene skal legge retningslinjene til grunn i den regionale planleggingen. Fylkesmennene og fylkeskommunene skal legge retningslinjene til grunn ved sin medvirkning i det kommunale planarbeidet og dispensasjonsbehandlingen. De skal om nødvendig fremme innsigelse til planforslag og påklage dispensasjonsvedtak som ikke er i samsvar med retningslinjene.

Andre statlige fagmyndigheter skal legge retningslinjene til grunn i sin virksomhet, og de kan fremme innsigelse og klage på vedtak som ikke er i samsvar med retningslinjene.

Det vises til embetsoppdraget for fylkesmennene, hvor det heter: I utgangspunktet er det kommunene som ut fra en helhetsvurdering bestemmer hvordan arealene skal nyttes. Kommunene skal ivareta både kommunale, regionale og nasjonale mål og interesser i sin planlegging. Statlige og regionale myndigheter kan fremme innsigelse dersom planforslag er i strid med nasjonale og vesentlige regionale interesser. Statlige og regionale myndigheter skal legge vekt på det lokale selvstyret i vurderingen av om det skal fremmes innsigelse.

4. Geografisk differensiering

4.1 Inndeling i tre hovedområder

I retningslinjene deles landet inn i tre hovedområder

- Kystkommunene i Oslofjordregionen, pkt. 5 nedenfor
- Andre områder der presset på arealene er stort, pkt. 6 nedenfor
- Områder med mindre press på arealene, pkt. 7 nedenfor.

I retningslinjene deles landet inn med kommunegrensene som utgangspunkt. Oslofjordregionen er skilt ut som en egen kategori med særlig stort utbyggingspress, der de tidligere rikspolitiske retningslinjer videreføres med noen endringer.

Inndelingen i hovedkategorier er gjort etter en skjønnsmessig vurdering, der det blant annet er tatt hensyn til SSBs oversikt over bygningspåvirket kystlinje og Ot.prp.nr.32 (2007–2008) om ny plandel i plan- og bygningsloven.

I Ot.prp.nr.32 framgår at Oslofjordområdet, Sørlandskysten og sentrale deler av strandsonen i Rogaland, Hordaland og Trondheimsfjorden er områder med utbyggingspress. Oslofjordområdet står imidlertid i en særstilling.

Inndelingen av kommunene utenfor Oslofjordområdet er foretatt med utgangspunkt i hvilke kommuner som ligger sentralt i forhold til større byer, og SSBs oversikt over bygningspåvirket kystlinje. Nærhet til byer kan føre til at det er et byggepress på strandsonen. For byer og andre sentrale områder vil det spesielt være press for å få bygge boliger og næringsbygg. For områder som ligger noe lenger unna by- og tettstedsområdene vil det være et press for å få bygge fritidsboliger, reiselivsbygg osv. Presset vil variere ut fra hvor attraktive områdene er både for bygging og for rekreasjon. Reiseavstand og kommunikasjoner, samt prisnivå på eiendommer har også betydning. Relativt like områder kan ha svært ulikt utbyggingspress for fritidsboliger, og det er vanskelig å sette opp objektive kriterier for hvor det kan forventes et slikt press i framtiden.

I den skjønnsmessige vurderingen av arealpresset er det tatt hensyn til antall dispensasjoner for nye bygninger, som er rapportert gjennom kommune-stat-rapporteringen KOSTRA. Videre er det lagt vekt på kriterier som befolkningsstall/tilflytting, antall hytter, hvor stor andel av strandsonen som er nedbygd og hvor stor andel som faktisk er tilgjengelig. Det er lagt vekt på å fange opp kommuner med utbyggingspress i strandsonen i dag, og kommuner som ut fra avstand, kommunikasjoner og beliggenhet har et økende press. Det er ved avgrensningen lagt vekt på erfaringer og vurderinger fra fylkeskommuner og fylkesmenn.

Oslofjordregionen er utsatt for sterkest press på arealene, og er i en særstilling på grunn av tidligere vedtatte rikspolitiske retningslinjer. Til tross for dette viser SSBs oversikt over bygningspåvirket kystlinje at Oslofjordregionen er det området med klart mest nedbygd strandlinje. Agderkysten og enkelte sentrale områder i Rogaland, Hordaland og ved Trondheimsfjorden er også utsatt for et byggepress. I Oslofjordregionen har flere kommuner bygd ut en svært stor andel av strandsonen, og det er nødvendig å sikre en bedre utvikling i andre områder der presset kan øke.

4.2 Differensiering gjennom planleggingen

Det er ikke mulig å foreta en geografisk avgrensning i retningslinjene som fullt ut tar hensyn til lokale forskjeller innad i den enkelte kommune. Derfor vil retningslinjene ha ulik vekt i ulike deler av kommunen i arbeidet med kommuneplaner. Det vil derfor åpnes for å foreta ytterligere differensiering i kommuneplanens arealdel og eventuelt i regional plan av områder innad i kommunen som synliggjør slike lokale variasjoner. Det vil være enklere å få tillatelse til å bygge i områder i kommunen med lite press, og vanskeligere i områder der presset er stort. Spørsmålet om bygging skal også vurderes i forhold til allmenne interesser, som natur- og kulturmiljø, friluftsliv og landskap.

Byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen gjelder for hele landet. Intensjonen i plan- og bygningsloven er at kommunene skal avklare framtidig arealbruk i strandsonen gjennom sin planlegging, først og fremst kommuneplanen.

Kommunene skal i kommuneplanen vurdere behovet for utvikling av eksisterende arealbruk, og behovet for tilpasning av eventuell ny utbygging. Kommunene skal vurdere om tidligere vedtatte, ikke utbygde områder for utbygging i strandsonen skal opprettholdes eller tas ut av kommuneplanen. I denne vurderingen skal lovens skjerpede krav og disse retningslinjene legges til grunn. Gjennom regionale planer kan det gjøres helhetlige vurderinger av 100-metersbeltet langs sjøen ut over den enkelte kommune. Slike vurderinger skal bygge på retningslinjene her, og vil innebære en konkretisering på mer detaljert nivå.

Forholdene langs kysten er svært forskjellige, og kommuneplanene og de regionale planene vil gjenspeile dette. Utbyggingspresset i 100-metersbeltet langs sjøen er markert større i deler av landet, særlig knyttet til de større byregionene og tett befolkede områder for øvrig. Langs store deler av kysten er det store, til dels lite tilgjengelige områder, der gammel bosetting og næringsliv er konsentrert om de få, tilgjengelige områdene. Selv om det i slike kommuner kan være liten ny byggeaktivitet, kan det lokalt være stort arealpress.

Områder angitt som pressområder utgjør en lang kystlinje, der det også kan være forskjeller mellom kommuner. Alle disse kommunene har likevel et stort utbyggingspress i deler av strandsonen i dag, eller vil kunne få det. I kommuner angitt med mindre utbyggingspress kan det tilsvarende være forskjeller. Lokalt vil det også her kunne være stort press på 100-metersbeltet langs sjøen, som må løses gjennom kommunal og regional planlegging. Også for disse kommunene skal utbygging og aktivitet som utgangspunkt være avklart i kommuneplanen.

Gjennom planlegging etter plan- og bygningsloven skal strandsonen vurderes helhetlig og langsiktig. Arealbruken skal vurderes konkret i forhold til de interesser som gjør seg gjeldende i ulike deler av strandsonen. Strandsonen skal vurderes i kommuneplanen, og eventuelt i regionale planer der det er hensiktsmessig.

I kommuneplanens arealdel kan kommunen gi nærmere bestemmelser etter loven § 11–11 nr. 4 om oppføring av nødvendige bygninger og mindre anlegg og opplag for landbruk, reindrift, fiske, fangst og akvakultur, og anlegg for ferdsel til sjøs. Slike tiltak er ikke generelt unntatt fra forbudet, men kommunen skal vurdere behovet i kommuneplanen. Det kan gis bestemmelser som generelt tillater slike bygninger og mindre anlegg i 100-metersbeltet. Det legges til grunn at slike bestemmelser etter loven § 11–11 nr. 4 ikke skal være til hinder for at det kan foretas ombygging av eksisterende driftbygninger og oppføring av erstatningsbygg på gårdstun i strandsonen, eller at de gjenoppføres etter brann eller ulykke. Dette gjelder også for anlegg for fiske, havbruk og ferdsel til sjøs.

Dispensasjon for gjenoppføring av erstatningsbygg etter brann eller naturskade, og dispensasjon for ombygging av eksisterende byggverk for å sikre at byggverkets funksjonalitet ivaretas, skal normalt gis, med mindre kommunen etter en konkret vurdering finner at dette vil stride mot allmenne interesser.

5. Kystkommunene i Oslofjordregionen

5.1 Områdene avgrenses slik:

Kysten i Østfold, Oslo, Akershus, Buskerud, Vestfold, og Telemark er sentrale områder med særlig stort press på arealene. Dette gjelder følgende kommuner:

- Østfold, Oslo, Akershus, Buskerud, Vestfold og Telemark:
Alle kystkommunene.

5.2 For disse områdene gjelder følgende retningslinjer:

Byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen i § 1–8 i plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71 gjelder generelt. I den nye loven er forbudet og bestemmelsene om dispensasjon i kapittel 19 strammet inn. 100-metersbeltet er av nasjonal interesse. Forbudet skal derfor praktiseres strengt og dispensasjoner skal unngås.

For eventuell ny utbygging og nye tiltak skal det kreves reguleringsplan, jf. plan- og bygningsloven § 12–1. Byggegrense skal angis i planene, jf. plan- og bygningsloven § 1–8 tredje ledd.

I 100-metersbeltet langs sjøen skal følgende retningslinjer legges til grunn:

- Bygging og landskapsinngrep skal ikke tillates på arealer som har betydning for andre formål, som for eksempel friluftsliv, naturvern, naturmangfold, kulturminner, kulturmiljø, landskap, landbruk, fiskerinæring, havbruk eller annen samfunnsmessig betydning. Ved utarbeiding av reguleringsplaner som innebærer bygging i 100-metersbeltet på arealer som er delvis utbygde, skal ferdselshensyn og landskapstilpasning spesielt vektlegges.

- Nye bygninger skal trekkes så langt unna sjøen som mulig, og utvidelse av eksisterende bygninger skal skje i retning bort fra sjøen. Byggets funksjon vil ha betydning for plasseringen. Utbygging av vegger, annen infrastruktur og tomteopparbeiding skal skje slik at inngrep og ulemper blir minst mulig. Samlet sett skal det legges vekt på løsninger som kan bedre eksisterende situasjon i forhold til landskap og allmenn tilgang til sjøen.
 - Alternative plasseringsmuligheter skal alltid vurderes før bygging tillates. Dette gjelder også for mindre tiltak. Ytterligere privatisering og gjentetting av strandarealer skal unngås.
 - I kommuneplanarbeidet skal kommunene vurdere om tiltak som tidligere er godkjent i kommuneplan eller reguleringsplan, er i samsvar med disse retningslinjene. Eldre planer som gir mulighet for utbygging i strid med retningslinjene, skal revideres eller oppheves. Vurdering og eventuell oppheving eller revidering av eldre planer skal inngå i den ordinære rulleringen av kommuneplanens arealdel.
 - Det skal være en svært restriktiv holdning til nye fritidsboliger og vesentlig utvidelse av eksisterende fritidsboliger. Kommunene bør i kommuneplanen etter en konkret vurdering innføre bestemmelser for størrelse og standard av eksisterende fritidsboliger i strandsonen.
 - Eventuell fortetting i eksisterende områder skal være godkjent i oppdatert kommuneplan og reguleringsplan, og skal ikke være i strid med disse retningslinjene.
- Retningslinjene gjelder også for by- og tettstedsområder. I disse områdene skal behovet for fortetting og byutvikling tillegges vekt. Utbygging bør konsentreres til etablerte utbyggingsområder. Arealer til bolig-, sentrums- og næringsutvikling bør prioriteres foran arealer til fritidsboliger.

5.3 Rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen

I tillegg til retningslinjene foran videreføres her de tidligere rikspolitiske retningslinjer 9. juli 1993 nr. 726 for planlegging i kyst- og sjøområder i Oslofjordregionen med enkelte endringer.

5.3.1 Geografisk virkeområde

Retningslinjene gjelder i RPR-sonen som på land er avgrenset på kart, datert juni 1993. Retningslinjene gjelder i tillegg for alle øyer, holmer, skjær og lignende. I sjø gjelder retningslinjene for kommunenes samlede områder, herunder vannflate, vannvolum og sjøbunn, ut til grunnlinjen.

RPR-sonen på land omfatter ikke byområdene i Skien, Porsgrunn, Larvik, Sandefjord, Tønsberg, Horten, Drammen, Oslo, Moss, Fredrikstad, Sarpsborg og Halden samt de bymessig utbygde områdene i Asker og Bærum.

5.3.2 Bakgrunn

Oslofjordregionen utgjør landets nærings- og befolkningsmessige tyngdepunkt, samtidig som fjorden og kystsonen er landets mest benyttede rekreasjonsområde og inneholder store verneverdier. Det er av nasjonal betydning at regionen kan utvikle sin funksjon som landets næringsmessige tyngdepunkt innenfor rammen av en bærekraftig utvikling.

Det er et overordnet mål å etablere en bærekraftig utvikling gjennom praktisering av sektorovergrepene politikk på alle nivåer i samfunnet. Det er også en sentral politisk målsetting å øke muligheter for friluftsliv i dagsutfarts- og ferieområder. Strand- og skjærgårdsområder er prioritert for slike formål. Ubebygde strandområder som ligger til rette for bading og friluftsliv er spesielt prioritert. Særlig i Oslofjorden er slike områder en så knapp ressurs at omdisponering av slike arealer til konkurrerende formål som regel ikke bør skje.

Kystsonen i Norge har siden midt i 1950-årene hatt et særlig vern mot nedbygging, gjennom lovgivning om strandområdene. Det har vært et generelt byggeforbud i 100-metersbeltet langs sjøen siden 1965. Det har likevel foregått en utstrakt nedbygging og dermed en forringelse av verneverdier og muligheter for allmenn rekreasjon.

Siktemålet med retningslinjene er å presisere de politiske mål som må tas med i avveiningen mellom utbygging og verne- og rekreasjonsverdier etter plan- og bygningsloven.

5.3.3 Nasjonale mål

5.3.3.1 Hovedmål

Innenfor retningslinjenes geografiske virkeområde skal naturverdier, kulturminneverdier og rekreasjonsverdier forvaltes som en ressurs av nasjonal betydning, til beste for befolkningen i dag og i fremtiden.

5.3.3.2 Delmål

– Naturgrunnlag

Naturgrunnlaget skal forvaltes på lang sikt, ut fra hensynet til naturens mangfold, produktivitet og evne til fornyelse. Karakteristiske hovedtrekk i naturtype og landskap må søkes opprettholdt, og verdifulle lokaliteter, forekomster og arter må tas vare på innenfor det økologiske samspill i sine miljøer.

Herunder er det et siktemål å sikre en vannkvalitet som, ut fra stedlige forhold, gir grunnlag for naturlig plante- og dyreliv og tillater bading, annet friluftsliv og konsum av sjømat uten helsesisiko.

- *Kulturminner og kulturmiljøer*
Det må legges vekt på å bevare karakteristiske kulturlandskap, kulturminner, kulturmiljøer og enkeltstående eksempler på den særegne kystkulturen i området.
- *Rekreasjon*
Grunnlaget for allmenn rekreasjon skal trygges og utvikles videre. Mulighetene for friluftsliv og opplevelse av natur- og kulturmiljø i kystsonen må opprettholdes og forbedres.
- *Arealbruksmønster*
Utbyggingen i RPR-sonen bør så langt som mulig konsentreres til eksisterende tettsteder, slik at kystsonen forøvrig skjermes.

5.3.4 Retningslinjer for disponering av arealer og naturressurser inndelt i fire kategorier

5.3.4.1 Definisjoner

Med *byggeområder* forstås områder for eksisterende og planlagt bebyggelse for boligformål, næringsformål mv.

Med *åpne områder* (landbruks-, natur- og friluftsområder) forstås alle landarealer utenom byggeområdene og strandsonen.

Med *strandsone* forstås de land- og sjøområder som står i innbyrdes direkte samspill økologisk og/eller bruksmessig.

Med *sjøområder* forstås all sjø utenom strandsonen ut til grunnlinjen.

Inndelingen i kategorier forutsettes gjort i kommuneplan.

5.3.4.2 Byggeområder

Oppføring av nye boliger, næringsbebyggelse og tilhørende bygninger og anlegg bør foregå i tilknytning til eksisterende tettsteder.

I byggeområdene skal det legges vekt på å sikre friområder og naturelementer som sammenhengende grøntstrukturer i nærmiljøet. Forbindelse til ytre friluftsområder, strand og sjø må søkes opprettholdt og videreutviklet. Nære strandområder bør holdes intakt og fri for bebyggelse.

Det bør tilstrebes klare grenser mellom byggeområder og områder som ikke skal utbygges, med vekt på hensiktsmessig arrondering av landbruksarealer.

5.3.4.3 Åpne områder (landbruks-, natur- og friluftsområder)

I disse områdene skal det legges vekt på en langsiktig forvaltning av naturverdier og kulturlandskap, som grunnlag for landbruk, vern og allmenn rekreasjon.

Spredd utbygging i disse områdene bør unngås. Fritidshus kan oppføres etter godkjente, ikke ferdig utbygde planer, eller som begrenset fortetting innenfor eksisterende områder, vurdert i plan.

5.3.4.4 Strandsone

Mulighetene for allment friluftsliv, basert på båtferdsel, ferdseil til fots og på sykkel og strandopphold bør trygges og forbedres. Det skal legges stor vekt på å opprettholde og forbedre tilgjengeligheten til strandsonen fra landsiden og sjøsiden samt mulighetene for å ferdes langs sjøen. Ved avveininger skal disse hensyn vektlegges sterkt i forhold til videre utvikling av eksisterende bolig- og fritidseiendommer.

I soner med høy biologisk produksjon, som gruntvannsområder, randsoner og lignende, andre verdifulle biotoper og andre lokaliteter med særlig natur- eller landskapsverdi, skal hensynet til naturmiljøet vektlegges sterkt i forhold til friluftsliv og båtferdsel. Tilsvarende gjelder for verdifulle kulturminner og kulturmiljøer i forhold til friluftsliv og båtferdsel.

Viktige fiske-, kaste- og låssettingsplasser bør opprettholdes, og være frie for faste innretninger, som bøyer, moringer, private brygger og lignende, som kan være til ulempe for utøvelsen av fisket.

I strandsonen bør bygging som kan redusere natur- og kulturmiljøet og mulighetene for rekreasjon og fiske ikke finne sted.

Kollektive ferieanlegg, anlegg for service til fritidsbåter og andre anlegg for ferie- og fritidsaktiviteter, knyttet til strand og sjø, skal vurderes nøye og tilpasses lokale forhold. Oppføring av nye og vesentlig utvidelse av eksisterende fritidshus skal som hovedregel ikke tillates.

5.3.4.5 Sjøområder

Disse områdene skal vektlegges som biotoper og grunnlag for fiske og annen høsting av fornybare naturressurser, og som ressurs for transport, ferdseil med fritidsbåt og annen rekreasjon. Det bør vises stor forsiktighet med å åpne for tiltak i sjø som medfører betydelige anlegg og/eller varige inngrep som kan være til ulempe for de hensyn som ligger bak retningslinjene.

6. Andre områder der presset på arealene er stort

6.1 Områdene avgrenses slik:

Kysten i Aust-Agder og Vest-Agder og deler av kysten i Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, anses som områder der presset på arealene er stort. Presset er ikke nødvendigvis stort i hele kommunen, men knytter seg til enkelte attraktive områder langs kysten. Dette gjelder følgende kommuner:

- *Aust-Agder og Vest-Agder*: Alle kystkommunene
- *Rogaland*: Eigersund, Finnøy, Haugesund, Hå, Karmøy, Klepp, Randaberg, Rennesøy, Sandnes, Sokndal, Sola, Stavanger, Strand, Tysvær
- *Hordaland*: Askøy, Bergen, Fjell, Lindås, Meland, Os, Sund, Øygarden
- *Møre og Romsdal*: Kristiansund, Molde, Ålesund
- *Sør-Trøndelag*: Bjugn, Frøya, Hitra, Malvik, Melhus, Orkdal, Rissa, Skaun, Trondheim, Ørland
- *Nord-Trøndelag*: Frosta, Inderøy, Levanger, Steinkjer, Stjørdal, Verdal.

6.2 For disse områdene gjelder følgende retningslinjer:

Byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen i § 1–8 i plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71 gjelder generelt. I den nye loven er forbudet og bestemmelsene om dispensasjon i kapittel 19 strammet inn. 100-metersbeltet er av nasjonal interesse. Som hovedregel skal byggeforbudet praktiseres strengt og dispensasjoner unngås i sentrale områder der presset på arealene er stort. I slike områder er det viktig at kommunene i arbeidet med helhetlige utviklingsstrategier i kommuneplanen foretar en vurdering av hensynet bak byggeforbudet i strandsonen som kan komme i konflikt med utbyggingsinteresser. Det bør i denne vurderingen kunne vektlegges om hensynet til tilgjengelighet til strandsonen for allmennheten kan ivaretas ved at det eksempelvis avsettes areal til kyststi, friluftsområde eller liknende.

For ny vesentlig utbygging av bolig- eller fritidsbebyggelse, bør det kreves reguleringsplan, jf. plan- og bygningsloven § 12–1. Kravet om at det skal foreligge reguleringsplan før det kan gis tillatelse til gjennomføring av større bygge- og anleggsarbeider er videreført fra plan- og bygningsloven av 1985. Byggegrense skal angis i planene, jf. plan- og bygningsloven § 1–8 tredje ledd. Innenfor de områder i kommunen som ikke er gjenstand for omfattende press på arealene, kan styring av utbygging skje gjennom bestemmelser til kommuneplanens arealdel.

I 100-metersbeltet langs sjøen skal følgende retningslinjer legges til grunn:

- Bygging og landskapsinngrep skal unngås på arealer som har betydning for andre formål, som for eksempel friluftsliv, naturvern, naturmangfold, kulturminner, kulturmiljø, landskap, landbruk, fiskerinæring, havbruk eller annen samfunnsmessig betydning. Ved utarbeiding av reguleringsplaner som innebærer bygging i strandsonen på arealer som er delvis utbygd, skal ferdselshensyn og landskapstilpassing spesielt vektlegges.
- Nye bygninger bør trekkes så langt unna sjøen som mulig. Utvidelse av eksisterende bygninger bør dersom dette er mulig skje i retning bort fra sjøen. Byggets funksjon vil ha betydning for plasseringen. Utbygging av vegger og annen infrastruktur skal skje slik at inngrep og ulemper blir minst mulig. Tomteopparbeiding bør skje slik at inngrep og ulemper i forhold til tilgjengelighet i strandsonen blir minst mulig. Samlet sett skal det legges vekt på løsninger som kan bedre eksisterende situasjon i forhold til landskap og allmenn tilgang til sjøen.
- Alternative plasseringsmuligheter skal vurderes før bygging tillates.
- I kommuneplanarbeidet skal kommunene vurdere om tiltak som tidligere er godkjent i kommuneplan eller reguleringsplan, er i samsvar med disse retningslinjene. Eldre planer som gir mulighet for utbygging i strid med retningslinjene, bør revideres eller oppheves. Et slikt arbeid bør særlig prioriteres i områder med stort press. Vurdering og eventuell oppheving eller revidering av eldre planer vil inngå i den ordinære rulleringen av kommuneplanens arealdel.
- Det bør i utgangspunktet være en restriktiv holdning til nye fritidsboliger og vesentlig utvidelse av eksisterende fritidsboliger i områder av kommunen med press. Kommunene bør i kommuneplanen etter en konkret vurdering innføre bestemmelser for størrelse og standard av eksisterende fritidsboliger i strandsonen.
- Eventuell fortetting i eksisterende områder forutsettes å være godkjent i oppdatert kommuneplan og reguleringsplan, og skal ikke være i strid med disse retningslinjene.
- Muligheten for fritidsfiske gjennom å tillate oppføring av naust og brygge skal også tillegges vekt i vurderingen av tiltak i 100-metersbeltet. Disse hensynene må veies opp mot hensynet til de allmenne interesser som er angitt foran, og mulighetene for felles brygger og naust bør også vurderes.

Retningslinjene gjelder også for by- og tettstedsområder. I disse områdene skal behovet for fortetting og byutvikling tillegges vekt. Utbygging bør konsentreres til etablerte utbyggingsområder. Arealer til bolig-, sentrums- og næringsutvikling bør prioriteres foran arealer til fritidsboliger.

7. Områder med mindre press på arealene

7.1 Områdene avgrenses slik:

Deler av kysten i Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, og kysten i Sogn og Fjordane, Nordland, Troms og Finnmark anses som områder med mindre press på arealene. Dette gjelder følgende kommuner:

- *Rogaland*: Bokn, Forsand, Gjesdal, Hjelmeland, Kvitsøy, Sauda, Suldal, Utsira, Vindafjord
- *Hordaland*: Austevoll, Austrheim, Bømlo, Eidfjord, Etne, Fedje, Fitjar, Fusa, Granvin, Jondal, Kvam, Kvinnherad, Masfjorden, Modalen, Odda, Osterøy, Radøy, Samnanger, Stord, Sveio, Tysnes, Ullensvang, Ulvik, Vaksdal, Voss
- *Sogn og Fjordane*: Alle kystkommunene
- *Møre og Romsdal*: Aukra, Aure, Averøy, Eide, Fræna, Giske, Gjemnes, Halså, Haram, Hareid, Herøy, Midsund, Nesset, Norddal, Rauma, Sande, Sandøy, Skodje, Smøla, Stordal, Stranda, Sula, Surnadal, Sunndal, Sykkylven, Tingvoll, Ulstein, Vanylven, Vestnes, Volda, Ørskog, Ørsta
- *Sør-Trøndelag*: Agdenes, Hemne, Osen, Roan, Snillfjord, Åfjord
- *Nord-Trøndelag*: Flatanger, Fosnes, Høylandet, Leka, Leksvik, Mosvik, Namdalseid, Namsos, Nærøy, Verran, Vikna
- *Nordland, Troms og Finnmark*: Alle kystkommunene.

Kommunene Austevoll, Bømlo, Fitjar, Stord, Sveio og Tysnes plasseres i denne kategorien i en prøveperiode, da Sunnhordland er pilotregion for differensiert strandsoneforvaltning. I 2014 vurderes plasseringen av disse kommunene på nytt.

7.2 For disse områdene gjelder følgende retningslinjer:

Byggeforbudet i 100-metersbeltet langs sjøen i § 1–8 i plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71 gjelder generelt. I den nye loven er forbudet og bestemmelsene om dispensasjon i kapittel 19 strammet inn. 100-metersbeltet er av nasjonal interesse, og bygging her i de nevnte kommunene skal bare tillates etter en konkret vurdering ut fra lokale forhold.

I områder uten press vil det være enklere for kommunene å gi tillatelse til å bygge enn i områder der presset er stort. Det vil gi kommunene utenfor pressområdene mulighet til å inkludere 100-metersbeltet langs sjøen i sine helhetlige utviklingsstrategier. Dette innebærer at kommunene kan vedta planer som innebærer utbygging til ulike formål også i 100-metersbeltet.

Kommuneplanen skal legges til grunn for eventuell utarbeiding av reguleringsplan (områderegulering eller detaljregulering). Byggegrense skal angis i planene, jf. plan- og bygningsloven § 1–8 tredje ledd. Eldre planer som gir mulighet for utbygging i strid med retningslinjene, bør revideres eller oppheves.

Ved større byggetiltak skal det kreves reguleringsplan, jf. plan- og bygningsloven § 12–1. Kravet om at det skal foreligge reguleringsplan før det kan gis tillatelse til gjennomføring av større bygge- og anleggsarbeider er videreført fra plan- og bygningsloven av 1985. Ved utbyggingstiltak som ikke er særlig omfattende bør arealutnyttningen styres gjennom bestemmelser til kommuneplan. For mindre tiltak kan det gis dispensasjon etter en konkret vurdering, på bakgrunn av kapittel 19.

I 100-metersbeltet langs sjøen skal følgende retningslinjer legges til grunn:

- Utbygging bør så langt som mulig lokaliseres til områder som er bebygd fra før, slik at utbyggingen skjer mest mulig konsentrert. Utbygging i urørte områder med spesielle friluftsinnteresser, natur- og landskapskvaliteter eller kulturminneinteresser skal unngås. Det gjelder for eksempel utbygging i kyst- og fjordlandskaper med spesielle kvaliteter.
- Spørsmålet om bygging skal vurderes i forhold til andre allmenne interesser. Det bør ikke tillates utbygging i områder som har spesiell verdi i forbindelse med friluftsliv og allmenn ferdsel, naturkvaliteter, naturmangfold, kulturminner, kulturmiljøer og landskap. Forholdet til andre interesser, som for eksempel landbruk, fiske, oppdrett og reindrift må også vurderes. Der det tillates bygging, bør hensynet til andre interesser ivaretas best mulig.
- Alternative plasseringer bør vurderes og velges dersom det er mulig. Det bør også vurderes om tiltaket kan trekkes vekk fra sjøen. Tiltak som tillates må tilpasses omgivelsene best mulig.
- I områder hvor alt tilgjengelig utbyggingsareal ligger innenfor 100-metersbeltet, og alternativ plassering av tiltak dermed ikke er mulig, vil kommunen ha videre adgang til å tillate tiltak for å ivareta hensynet til en fornuftig samfunnsutvikling. Ved vurdering av om tiltak skal tillates skal det legges vekt på om hensynet til tilgjengelighet for allmennheten kan ivaretas ved at det eksempelvis avsettes areal til kyststi, friluftsområde eller liknende.
- Behovet for næringsutvikling og arbeidsplasser, for eksempel satsing på reiseliv og turisme, skal tillegges vekt i vurderingen av tiltak i 100-metersbeltet. Disse hensynene må veies opp mot hensynet til de allmenne interesser som er angitt foran.
- Vurderingen vil være avhengig av hva slags type tiltak det gjelder. Det kan være grunnlag for å tillate visse tiltak nær sjøen, som for eksempel brygger, naust, næringstiltak og sjørettede reiselivsplaner.

- Muligheten for fritidsfiske gjennom å tillate oppføring av naust og brygge skal også tillegges vekt i vurderingen av tiltak i 100-metersbeltet. Disse hensynene må veies opp mot hensynet til de allmenne interesser som er angitt foran, og mulighetene for felles brygger og naust bør også vurderes.

Retningslinjene gjelder også for by- og tettstedsområder. I disse områdene skal behovet for fortetting og byutvikling tillegges vekt. Arealer til bolig-, sentrums- og næringsutvikling bør som et utgangspunkt prioriteres foran arealer til fritidsboliger.

8. Regionale planer

Retningslinjer som framgår av tidligere vedtatte fylkesplaner og fylkesdelplaner skal fortsatt gjelde, så langt de ikke er i strid med det som framgår av retningslinjene foran.

Fylkesplaner og fylkesdelplaner som er i strid med retningslinjene, bør revideres slik at de blir i samsvar med retningslinjene. Nye planer behandles etter bestemmelsene om regional plan i kapittel 8 i plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71.

9. Evaluering

Kunnskapsgrunnlaget i strandsonen er varierende og stadig økende. Oppdatert kunnskap kan få betydning for strandsonepolitikken og inndeling av kommunene. Det tas derfor sikte på å evaluere og vurdere behovet for revisjon av retningslinjene etter at de har virket en tid.

10. Ikrafttreden

Retningslinjene trer i kraft straks.

25. mars Nr. 336 2011

Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 25. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 34, § 36 og § 47. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fangst av vågehval i 2011.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har fått tillatelse til å delta, fangste til sammen 1286 vågehval i Norges økonomiske sone, i fiskevernsonen ved Svalbard, i fiskerisonen ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann (IWC-områdene EB, EN, ES, EW og CM).

Herav er fangsten i IWC-område ES begrenset til 65 vågehval.

§ 3. Fangstperiode

Fangst av vågehval kan starte 1. april og skal være avsluttet innen 31. august kl. 23.59.

§ 4. Fordeling av kvote

Fiskeridirektoratet kan fastsette kvoter for de enkelte fartøyene.

§ 5. Avbrudd i fangst ved salg av fartøy

Avbrudd i fangst ved salg av fartøy i fangstperioden medfører bortfall av resterende kvote dersom selger ikke har et erstatningsfartøy som umiddelbart kan settes inn i fangsten.

§ 6. Overføring av kvote

Kvote som er tildelt det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i første ledd.

§ 7. Ferdskrifer/inspektør/observatør

Fartøy som deltar i fangst av vågehval skal ha installert ferdskrifer. Ferdskrifer skal være godkjent av Fiskeridirektoratet og installert av installatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan bestemme at fartøyene skal ha inspektør om bord under fangsten. Fartøyene kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 8. Oppgaveplikt

Fiskeridirektoratet fastsetter nærmere bestemmelser om innhenting av data fra ferdskrifer.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten i de ulike områdene når områdekvoten er beregnet tatt.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring av fangsten. Herunder kan det fastsettes utseilingsfrist og fangstperioden kan utvides.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2011.

28. mars Nr. 337 2011**Forskrift om vaktvirksomhet (vaktvirksomhetsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 28. mars 2011 med hjemmel i lov 5. januar 2001 nr. 1 om vaktvirksomhet (vaktvirksomhetsloven) § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF). Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

*Kapittel 1. Virkeområde***§ 1. Virkeområde**

Med egenvakthold etter vaktvirksomhetsloven § 2 forstås vaktjenester knyttet til egen privat eiendom, egne statlige og kommunale eiendommer med tilliggende bygninger og ansatte og leiet og festet eiendom så lenge vaktjenestene utføres av virksomhetens egne ansatte eller innleid personell. Vaktvirksomhetsloven gjelder ikke for egenvakthold av eiendom som benyttes av fremmed stat for ambassadeformål.

Unntaket etter vaktvirksomhetsloven § 2 tredje ledd første punktum omfatter døgnbemannet egenvakthold når det ordensmessige behovet for tjenesten er sporadisk og har lite omfang. Unntaket etter vaktvirksomhetsloven § 2 tredje ledd annet punktum omfatter ikke personkontroll ved havnenes cruise- og passasjerterminaler.

§ 2. Særlig om vaktjenester

Ved vurderingen av om en tjeneste skal regnes som vaktjeneste etter vaktvirksomhetsloven § 2 skal det legges vekt på tjenestens formål og karakter, særlig på risikoen for bruk av makt og om andre kvalitets-, sikkerhets- og rettsikkerhetshensyn tilsier at tjenesten omfattes av vaktvirksomhetsloven.

Som vaktjeneste regnes ordensvaktjeneste og andre tjenester som er innrettet for å håndtere ordensmessige problemer eller oppfyller politiets pålegg om vakthold. Som ordensvaktjeneste regnes tjeneste på serveringssted for å ivareta ro og orden, utføre ordensrettet adgangskontroll, bortvise personer, hindre og dempe konflikter uten bruk av vold og bistå ved krisesituasjoner.

Som vaktjeneste regnes ikke:

- nabohjelp eller lignende vederlagsfritt forebyggende oppsyn med egne verdier,
- tjenester som utøves på mindre arrangementer der det ikke forventes ordensmessige problemer, og
- tjenester som i hovedsak er innrettet for å ivareta servicehensyn, som vaktmestertjeneste, vilkårspareringsvakt, resepsjons- og portnertjeneste, bartender- og garderobetjeneste, ryddehjelp, innslippkontroll og annen veiledende vertsfunksjon.

*Kapittel 2. Søknad, vandelskrav og politiattest***§ 3. Søknad og tillatelse til å utøve vaktvirksomhet**

Søknad om tillatelse til å utøve vaktvirksomhet skrives på søknadsskjema fastsatt av Politidirektoratet. Søknaden sendes til politidistriktet der virksomheten skal utøves. Omfatter søknaden tillatelse til å utøve vaktvirksomhet i flere politidistrikt, sendes søknaden til politidistriktet der foretaket har sitt hovedkontor. Alle politidistrikt som berøres av søknaden skal uttale seg for tillatelse gis. Politidistrikt som utpekes av Politidirektoratet skal uttale seg for tillatelse til å drive opplæring i vaktjenester gis.

Det skal søkes om tillatelse for hvert enkelt foretak som er registrert i foretaks- eller enhetsregisteret. Søknad om tillatelse til å utøve egenvakthold kan baseres på foretaksregistreringen for primærvirksomheten når del av virksomheten som utøver egenvakthold er etablert som en egen avdeling.

Virksomhet som bare driver opplæring av sikkerhetskontrollør på lufthavn med godkjenning fra Luftfartstilsynet trenger ikke tillatelse til å drive opplæring i vaktjeneste etter vaktvirksomhetsloven.

§ 4. Vandelskravet for vaktvirksomhet

Kravet til tilfredsstillende vandel etter vaktvirksomhetsloven § 3 omfatter:

- samtlig medlemmer av styret i et aksjeselskap eller annen sammenslutning med begrenset ansvar og samtlige fullt ansvarlige deltakere i ansvarlig selskap eller kommandittselskap,
- innehaver av enkeltpersonforetak,
- daglig leder i foretaket eller enkeltpersonforetaket,
- personer som eier en vesentlig del av virksomheten eller av foretaket som driver virksomheten eller som oppbeholder en vesentlig del av dens avkastning eller innehar en lederfunksjon i den, og
- andre personer som har vesentlig innflytelse på virksomheten.

Kravet til tilfredsstillende vandel gjelder forhold som kan anmerkes på uttømmende og utvidet politiattest.

Personene i første ledd bokstav a til c skal ha nødvendig tillit og være skikket til å utøve vaktvirksomhet på forsvarlig måte.

§ 5. Vandelskravet for vektere

Den som skal ansettes i vaktforetak for å utføre vaktjeneste eller ha oppgaver direkte knyttet til slik vaktjeneste skal være 18 år og ha tilfredsstillende vandel. Som oppgaver direkte knyttet til vaktjeneste regnes oppgaver som innebærer at tilgang til sensitive opplysninger er nødvendig for å utføre oppgaven.

Det kan innhentes uttømmende og utvidet politiattest etter vaktvirksomhetsloven § 8 første ledd og i samsvar med politiregisterloven kapittel 7.

Politiattest skal bare utstedes når det foreligger et konkret tilbud om stilling i vaktvirksomhet. Virksomheten skal kunne dokumentere at politiattest er fremlagt og vurdert før ansettelse. Politiattesten skal makuleres når ansettelsesprosessen er avsluttet.

§ 6. Vurdering av tilfredsstillende vandel

Ved vurderingen av om kravet til tilfredsstillende vandel er oppfylt skal det legges vekt på karakteren av anmerkede forhold, på tidspunktet for lovbruddet og på dets betydning for oppgavene som omfattes av ansettelsesforholdet eller vedkommendes egnethet som vekter. Det skal legges særlig vekt på anmerkninger om ulovlig bruk og befatning med rusmidler, ordensforstyrrelser, vinningskriminalitet, voldsforbrytelser og forbrytelser som nevnt i straffeloven kapittel 16.

Kapittel 3. Utdanning

§ 7. Krav til utdanning

Vekterutdanningens grunn del omfatter teoretisk grunnkurs, praksisopplæring for vektere, oppsummeringskurs og eksamen, vedlikehold av grunn delen gjennom regodkjenn ing og tilleggsopplæring for utførelse av spesialtjeneste.

Vekterutdanningen skal gjennomføres etter læreplan fastsatt av Politidirektoratet. Fagbrev som vekter fra videregående opplæring oppfyller kravene til vekterutdanningens grunn del.

§ 8. Teoretisk grunnkurs

Teoretisk grunnkurs skal bygge på kompetansemålene i læreplan for Vg2 salg, service og sikkerhet – programfaget sikkerhet i utdanningsprogram for service og samferdsel.

Kurset skal omfatte introduksjon til vekterbransjen, relevant regelverk, herunder internasjonale menneskerettigheter og internasjonal humanitær rett, holdninger og etikk, konflikthåndtering, rapportering, førstehjelp, brannvern, HMS, egensikkerhet og risikoanalyse på generelt nivå og på tekniske sikringsanlegg. Kurset kan gjennomføres som fulltids- eller deltidsopplæring, og skal være innledet i samsvar med læreplan for praksisopplæring kan starte.

§ 9. Praksisopplæring

Praksisopplæring for vektere skal bygge på kompetansemålene fra læreplanen i sikkerhetsfaget Vg3 – opplæring i bedrift.

Ordensvakter kan gjennomføre praksis etter særlig læreplan for ordensvaktpraksis som fastsettes av Politidirektoratet. Ordensvaktpraksis oppfyller ikke kravet til praksisopplæring for vekterutdanningens grunn del.

Praksisopplæring skal gjennomføres under ledelse av ansvarlig praksisinstruktør. Gjennomføringen og resultatet av praksisopplæringen skal dokumenteres.

I tillegg til praksisopplæring skal eleven gis særskilt objektopplæring for sin tjenesteutførelse.

§ 10. Oppsummeringskurs og eksamen

Etter avsluttet praksisopplæring for vektere skal det gjennomføres et oppsummeringskurs som knytter den praktiske og teoretiske opplæringen sammen.

Vekterutdanningens grunn del avsluttes med en eksamen som skal omfatte teoretiske og praktiske oppgaver og være avlagt innen 6 måneder etter at utdanningen ble påbegynt. Eksamen skal være bestått før det kan utføres ansvarlig vaktjeneste.

§ 11. Regodkjenn ing av grunn delen

Regodkjenningsprøve for grunn delen skal avlegges og bestås innen fire år etter bestått eksamen eller regodkjenningsprøve. Den enkelte virksomhet skal bidra til at ansatte vektere til enhver tid har nødvendig utdanning og kunnskap til å utføre tildelte oppgaver på forsvarlig måte.

§ 12. Tilleggsopplæring for utførelse av spesialtjeneste

Utførelse av verditransporttjeneste, ordensvaktjeneste og ledsagertjeneste krever tilleggsopplæring. Tilleggsopplæringen skal følge læreplan fastsatt av Politidirektoratet og regodkjennes ved avlagt og bestått regodkjenningsprøve hvert fjerde år. Eksamen for grunn delen skal være bestått før tilleggsopplæring påbegynnes, unntatt for ordensvakter som gjennomfører ordensvaktpraksis etter § 9 annet ledd. Disse skal ha gjennomført teoretisk grunnkurs før tilleggsopplæring påbegynnes og ha gjennomført ordensvaktpraksis før eksamen etter § 14 avlegges.

Utførelse av tjeneste som sikkerhetskontrollør på lufthavn krever tilleggsopplæring som fastsatt av Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Eksamen for vekterutdanningens grunnandel skal være bestått før det kan utføres ansvarlig tjeneste.

Virksomheten kan stille strengere krav til tilleggsopplæring, kreve særskilt opplæring for andre vaktjenester, og kreve at regodkjenning for tilleggsopplæring gjennomføres oftere enn hvert fjerde år.

§ 13. Særlig om verditransporttjeneste

Transport og håndtering av store verdier krever tilleggsopplæring i rutiner, håndtering av verdisaker, etikk, trusselbilde, risikoanalyse, trusselhåndtering, kjøreopplæring, opptreden på skadested og opptreden i forbindelse med trafikk og politikontroller. Vekteren skal ha førerkort.

Opplæringen skal være teoretisk og praktisk og avsluttes med eksamen. Eksamen skal være bestått før det kan utføres ansvarlig verditransporttjeneste.

§ 14. Særlig om ordensvakttjeneste

Tjeneste som ordensvakt krever tilleggsopplæring i regelverk, etikk, kundebehandling, konflikthåndtering, vurderinger av om personer er påvirket av alkohol eller andre stoffer, rettigheter og plikter ved visitasjon, opptreden ved krisesituasjoner, førstehjelp, brannvern og evakuering.

Opplæringen skal være teoretisk og praktisk og avsluttes med eksamen. Eksamen skal være bestått før det kan utføres ansvarlig ordensvakttjeneste. Politiet kan kreve ytterligere opplæring tilpasset utøvelsen av ordensvakttjeneste i sitt politidistrikt.

§ 15. Særlig om ledsagertjeneste

Tjeneste for å sikre privatliv, reiser, opphold og arrangementer for personer som gjennom yrke eller status har behov for beskyttelse mot publikum eller omgivelser, krever tilleggsopplæring i regelverk, trusselvurdering, sårbarhetsanalyse, sikkerhetsanalyse, tiltaksplanlegging, rekognosering, fysisk og teknisk sikring av bolig, arbeidsplass og bedrift, samband, etikk og etikette, førstehjelp og brannvern. Opplæringen skal ikke omfatte våpenopplæring.

Opplæringen skal være teoretisk og praktisk og avsluttes med eksamen. Eksamen skal være bestått før det kan utføres ansvarlig ledsagertjeneste.

§ 16. Dispensasjon fra utdanningskravet

Politidirektoratet skal gi dispensasjon fra kravet til utdanning etter vaktvirksomhetsloven for søkere som har fullført politiutdanning eller som er under politiutdanning og har fullført minst ett år i Norge eller annen EØS-stat. Forskriften § 23, § 25 og § 26 gjelder tilsvarende.

Kapittel 4. Opplæringsvirksomhet

§ 17. Krav til virksomhet som driver opplæring i vaktjenester

Virksomhet som driver opplæring i vaktjenester utenfor den offentlige skole skal ha tillatelse etter vaktvirksomhetsloven § 3, jf. § 2 første ledd bokstav f. Opplæring i teoretisk grunnkurs skal være åpen for alle, med mindre krav etter sikkerhetsloven tilsier at opplæringen forbeholdes egne ansatte.

Virksomheten skal ha tilgang til tilfredsstillende undervisningslokaler og fasiliteter som gir mulighet for praktiske øvelser, herunder i brannvern og førstehjelp. Virksomheten skal ha instruktører som oppfyller kvalifikasjonskravene i § 18.

Virksomhet som tilbyr teoretisk grunnkurs og tilleggsopplæring skal ha en hovedinstruktør som oppfyller kvalifikasjonskravene i § 19. Virksomhet som driver praksisopplæring skal ha en ansvarlig praksisinstruktør som oppfyller kvalifikasjonskravene i § 20.

Alle instruktører skal være godkjent av tillatelses- og kontrollmyndigheten før de kan drive opplæring i virksomheten.

§ 18. Krav til instruktørene

Instruktører i vekterfag skal ha instruktørutdannelse og oppdatert faglig kompetanse, ha minst fire års relevant erfaring som vekter og være ansatt som vekter eller instruktør. Instruktører i brannvern, førstehjelp, internasjonale menneskerettigheter, internasjonal humanitær rett, strafferett, straffeprosess og bruk av makt og maktmidler skal ha oppdatert faglig kompetanse, relevant erfaring og fortsatt tilknytning til fagfeltet.

Praksisinstruktører skal ha minst fire års relevant erfaring som vekter, og være ansatt som vekter eller instruktør.

§ 19. Særlige krav til hovedinstruktør

Hovedinstruktør for teoriundervisningen skal dokumentere kjennskap til innholdet i læreplaner som gjelder for undervisningen og påse at kursene gjennomføres i samsvar med de krav som til enhver tid stilles.

§ 20. Særlige krav til ansvarlig praksisinstruktør

Ansvarlig praksisinstruktør skal dokumentere kjennskap til innholdet i læreplan for praksisopplæringen og påse at den enkelte elev får nødvendig praktisk opplæring.

Kapittel 5. Godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen stat

§ 21. *Krav om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen stat*

Det kreves godkjenning etter dette kapitlet dersom yrkeskvalifikasjoner fra annen stat skal gi adgang til å utføre tjeneste som omfattes av vaktvirksomhetsloven. Slik godkjenning gir adgang til å utføre tjeneste på samme vilkår som personer med kvalifikasjoner etter vaktvirksomhetsloven og forskriften.

Godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen stat gis av Politidirektoratet, likevel slik at godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat for å utføre tjeneste som sikkerhetskontrollør på lufthavn gis av Luftfartstilsynet.

§ 22. *Vilkår for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for statsborgere fra EØS*

For å få godkjenning må søker fra EØS framlegge kvalifikasjonsbevis som viser et kvalifikasjonsnivå som minst tilsvarer kvalifikasjonsnivået umiddelbart under kvalifikasjonskravene for vektere etter vaktvirksomhetsloven § 9 bokstav a til d og kvalifikasjonskravet for instruktører etter forskriften § 18. For vurderingen gjelder følgende kvalifikasjonsnivåer, hvorav kravene etter vaktvirksomhetsloven ligger på nivå a i eller b ii:

- a) Et kvalifikasjonsbevis utstedt av myndighet i hjemstaten utpekt etter lov eller forskrift i vedkommende medlemsstat, på grunnlag av
 - i) et opplæringskurs som ikke utgjør noen del av en attest eller et diplom i betydningen i bokstav b, c, d eller e, eller en særlig eksamen uten forutgående opplæring, eller utøvelse av yrket på heltid i en medlemsstat i tre sammenhengende år eller av tilsvarende varighet på deltid i løpet av de siste ti årene, eller
 - ii) generell utdanning fra grunnskole eller videregående skole, med bevitnelse om at innehaveren har ervervet generell kunnskap.
- b) En attest som viser fullført og bestått videregående opplæring,
 - i) enten av generell karakter, supplert av annet studium eller annen yrkeskompetansegivende utdanning enn den det er vist til under bokstav c og/eller av en praktisk eller faglig praksisperiode som krevdes i tillegg til nevnte studium, eller
 - ii) av teknisk eller faglig karakter, eventuelt supplert av et studium eller en yrkeskompetansegivende utdanning som vist til under punkt i og /eller av en praktisk eller faglig praksisperiode som krevdes i tillegg til nevnte studium.
- c) Et diplom som viser at søker
 - i) enten har bestått en annen utdanning ut over videregående opplæring enn det som er nevnt i bokstav d eller e, av minst ett års varighet, eller av tilsvarende varighet på deltid, hvor opptakskravet til studiet er normalt avsluttet videregående opplæring som er nødvendig for å få adgang til universitet, annen høyere utdanning på tilsvarende nivå, samt den yrkesrettede opplæring som måtte kreves i tillegg til utdanning ut over videregående opplæring, eller
 - ii) bestått utdanning av en særskilt struktur for et lovregulert yrke, jf. direktiv 2005/36/EF vedlegg 2.
- d) Et diplom som viser bestått utdanning ut over videregående opplæring fra universitet, høyskoleinstitusjon eller en annen institusjon med tilsvarende opplæringsnivå. Utdanningen må være av minst tre års og ikke mer enn fire års varighet, eller av tilsvarende varighet på deltid.
- e) Et diplom som viser bestått utdanning utover videregående opplæring fra universitet, høyskoleinstitusjon eller en annen institusjon med tilsvarende opplæringsnivå. Utdanningen må være av minst fire års varighet, eller av tilsvarende varighet på deltid.

Søker som har utøvd yrket i en EØS-stat hvor yrket ikke er lovregulert har rett til godkjenning dersom yrket er utøvd på heltid i minst 2 år i løpet av de siste ti år. Søkeren må framlegge bevis på yrkeskvalifikasjoner som dokumenterer at søker kan utøve yrket. Yrkeserfaring kreves ikke for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner på bakgrunn av en lovregulert utdanning som beskrevet i bokstav b.

§ 23. *Utligningstiltak for statsborgere fra EØS*

Selv om kravene i § 22 er oppfylt kan Politidirektoratet kreve at søkeren gjennomgår og består en prøveperiode på høyst tre år under veiledning, eller består en egnethetsprøve dersom:

- a) utdanningen er minst ett år kortere enn utdanningen som kreves i Norge,
- b) utdanningens innhold avviker vesentlig fra utdanningen som kreves i Norge, eller
- c) søkers virksomhet i Norge kan omfatte tjenester som ikke inngår i en sammenlignbar form i det tilsvarende yrket i søkers hjemstat, og det i Norge kreves en særskilt utdanning som er vesentlig forskjellig fra søkers utdanning.

Utdanningen er vesentlig forskjellig fra søkerens utdanning når søkeren mangler kunnskap på områder som er avgjørende for utøvelsen av yrket og søkerens utdanning viser viktige forskjeller når det gjelder varighet eller innhold i forhold til den utdanning som kreves i Norge.

Før vedtak om prøveperiode eller egnethetsprøve treffes må det vurderes om den kunnskap søkeren har ervervet ved yrkeserfaring helt eller delvis oppveier det vesentlige avviket mellom utdanningene.

Søkeren kan selv velge mellom prøveperiode og egnethetsprøve.

Politidirektoratet kan kreve at søkeren behersker språk som gjør det mulig å kommunisere med publikum og offentlige myndigheter.

§ 24. *Vilkår for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for statsborgere fra EØS med utdanning fra tredjestat og for statsborgere fra tredjestat*

Statsborgere fra EØS med kvalifikasjonsbevis for kvalifikasjoner etter § 22 utstedt i en stat utenfor EØS kan få godkjenning etter forskriften.

Statsborger fra en stat utenfor EØS må for å få godkjenning etter forskriften dokumentere yrkeskvalifikasjoner med tilsvarende nivå som følger av vaktvirksomhetsloven § 9 bokstav a til d. Beviset skal være utstedt av kompetent myndighet i en stat utpekt i samsvar med lov, forskrift- eller administrativ bestemmelse i vedkommende stat.

Forskriften § 23, § 25 og § 26 gjelder tilsvarende.

§ 25. *Søknadens innhold*

Søknad om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner skal skrives på søknadsskjema fastsatt av Politidirektoratet.

Søknaden skal inneholde bekreftet kopi av kvalifikasjonsbevis eller attest og bevis for nasjonalitet.

Politidirektoratet kan kreve bevis for at søker har arbeidserfaring etter § 22 annet ledd dersom det er aktuelt å vurdere søkers arbeidserfaring.

§ 26. *Saksbehandlingsregler*

Politidirektoratet skal bekrefte at søknaden er mottatt innen en måned, og informere søkeren om eventuelle mangler ved søknaden.

Søknaden skal avgjøres så raskt som mulig og senest innen fire måneder etter at all nødvendig dokumentasjon er framlagt.

Politidirektoratets vedtak eller mangel på vedtak kan påklages til Justis- og politidepartementet.

§ 27. *Utøvelse av vaktjeneste på midlertidig grunnlag*

Vaktjeneste kan utføres av personer fra annen medlemsstat som ønsker å utøve, på midlertidig og tilfeldig grunnlag, yrke som vokter i Norge, dersom:

- a) yrket er lovregulert eller har vært utøvd i medlemsstaten i minst to år i løpet av de siste ti år før ytelsen av tjenesten, og
- b) det på forhånd avgis en erklæring som informerer Politidirektoratet om tjenesteutøvelsen, inkludert detaljer vedrørende en eventuell forsikringsdekning eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse med hensyn til yrkesansvar. Erklæringen skal fornyes hvert år dersom tjenesteyteren har til hensikt å yte midlertidige eller tilfeldige tjenester i den aktuelle medlemsstaten i løpet av året. Tjenesteyteren kan selv velge hvordan erklæringen meddeles.

Første gang tjenestene ytes, eller dersom det foreligger en vesentlig endring av de forhold som omhandles av dokumentene, skal erklæringen ledsages av:

- a) bevis på tjenesteyterens nasjonalitet,
- b) bevis på tjenesteyterens yrkeskvalifikasjoner,
- c) alle former for dokumentasjon på at tjenesteyteren har utøvd den aktuelle virksomheten i minst to år i løpet av de siste ti årene dersom yrket ikke er lovregulert, og
- d) dokumentasjon på at tjenesteutøveren ikke er dømt for noe straffbart forhold.

Tjenesteytelsens midlertidige og tilfeldige art skal vurderes fra sak til sak, særlig i forhold til ytelsens varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet.

En yrkesutøver som midlertidig utøver virksomhet i Norge etter denne bestemmelsen, skal benytte yrkestittelen i EØS-staten der vedkommende er etablert. Denne tittelen skal angis på etableringsstatens offisielle språk på en slik måte at det unngås forveksling med yrkestittelen i Norge. Hvis det ikke finnes noen yrkestittel i etableringsstaten, skal utøveren angi sine formelle kvalifikasjoner på etableringsstatens offisielle språk.

Kapittel 6. *Uniformering, legitimasjon og kommunikasjon*

§ 28. *Krav til uniformen*

Uniformen skal være tilpasset tjenesten som utføres og være tydelig merket med virksomhetens navn. På venstre brystside skal uniformen ha merket «vokter» eller «vokter under opplæring» for personell under opplæring. På uniform som benyttes av ansatte i Statens forvaltningstjeneste, Domstoladministrasjonen og Stortinget kan «vokter» erstattes med «security». Uniform som benyttes av ordensvakt uten vekterkompetanse skal være merket med «ordensvakt» eller «ordensvakt under opplæring» for personell under opplæring.

§ 29. *Fritak fra plikten til å bære uniform*

Tillatelses- og kontrollmyndigheten kan gi fritak fra plikten til å bære uniform, og fra plikten til å bære legitimasjonskortet synlig, når bruk av uniform vil vanskeliggjøre formålet med oppdraget.

Tillatelse skal innhentes på forhånd og gis for en enkelt anledning eller for et nærmere angitt tidsrom.

§ 30. Utforming av legitimasjonskort

Legitimasjonskortet skal være 54 x 85 mm og inneholde på forsiden:

- a) virksomhetens navn og organisasjonsnummer,
- b) «vekker» eller «vekker under opplæring»,
- c) bilde av vekteren,
- d) ansettelsesnummer i virksomheten, og
- e) gyldighetsdato.

På baksiden skal kortet inneholde:

- a) dato for bestått eksamen eller siste regodkjenning, og
- b) utstedelsesdato.

Kortet skal ha gyldighet på inntil fire år fra bestått eksamen eller siste regodkjenning. Ved endringer i opplysningene på kortet skal det utstedes nytt kort.

Kortet kan vise virksomhetens logo og farger. Fargebruken skal ikke gjøre opplysningene på kortet vanskelige å lese.

På legitimasjonskort for ansatte i Statens forvaltningstjeneste, Domstoladministrasjonen og Stortinget kan «vekker» erstattes med «security». På legitimasjonskort for ordensvakt uten vekterkompetanse skal det stå «ordensvakt» eller «ordensvakt under opplæring».

§ 31. Utstedelse av legitimasjonskort

Legitimasjonskort kan utstedes av virksomhet som har fått godkjenning fra tillatelses- og kontrollmyndigheten. Godkjenning gis bare til virksomhet som også kan utstede legitimasjonskort til selvkost for mindre foretak.

Ved utstedelse av legitimasjonskort skal opplysningene på kortet straks meldes til tillatelses- og kontrollmyndigheten. Tilsvarende gjelder ved tap og tyveri av legitimasjonskort.

§ 32. Innlevering og tilbakekall av legitimasjonskort

Legitimasjonskortet skal innleveres når vekteren slutter i virksomheten eller når gyldighetstiden utløper. Arbeidsgiver skal sørge for at vekteren innleverer kortet til utsteder, og straks gi melding om innleveringen til tillatelses- og kontrollmyndigheten.

Legitimasjonskortet skal tilbakekalles når innehaveren ikke lenger fyller vilkårene for å være vekter. Dersom vekter ikke anses skikket til å utføre vakttjeneste skal politiet eller arbeidsgiver frata legitimasjonskortet på stedet. Arbeidsgiver som fratar ansatte legitimasjonskortet skal straks sende melding til tillatelses- og kontrollmyndighetene og uten grunnnet opphold avgjøre om kortet skal tilbakekalles.

§ 33. Krav til kommunikasjonsutstyr

Vektene skal kunne kommunisere med betjent vakt- eller alarmsentral mens vakttjenesten utføres. Virksomheten er ansvarlig for at det etableres en forsvarlig kommunikasjonsordning.

Kapittel 7. Bruk av hund m.m.**§ 34. Krav ved bruk av hund**

Bruk av hund under utførelse av vakttjeneste skal godkjennes av virksomheten. Ekvipasjen (hund og fører) som godkjennes utgjør en fast enhet. Virksomheten skal loggføre hvilke ekvipasjer som til enhver tid er i tjeneste og hvor disse benyttes. Alle hendelser ved bruk av hund skal føres i egen logg.

Hund skal ikke brukes under utførelse av publikumsrettede vakttjenester. Hund skal heller ikke brukes til rundering, sporing eller søk etter personer, gjenstander, narkotiske stoffer, sprenglegemer og lignende.

§ 35. Krav til merking, opplæring og instruks

Hunden skal være identitetsmerket med microchip, jf. hundeloven § 13. I tjeneste skal hunden bære vest merket med «vekkerhund» og virksomhetens navn. Hunden skal føres i line på maksimalt 1 meter, lystre føreren og til enhver tid kunne kontrolleres.

Virksomheten skal utarbeide egen instruks som angir krav til veterinærkontroll, merking, opplæring, båndføring, linelengde og godkjenningsprosedyre. Instruksen kan kreves fremlagt ved kontroll av virksomheten.

§ 36. Bruk av håndjern

Håndjern kan medbringes dersom tjenesten tilsier det og kan bare benyttes til egenbeskyttelse, jf. straffeloven § 48.

Kapittel 8. Opplysnings- og rapporteringsplikt**§ 37. Opplysnings- og rapporteringsplikt**

Vaktvirksomhetene skal hvert år innen utløpet av mars sende skriftlig rapport til tillatelses- og kontrollmyndigheten etter vaktvirksomhetsloven § 16. Dersom tillatelsen omfatter vaktvirksomhet i flere politidistrikt, skal rapporten sendes i kopi til disse.

§ 38. Innholdet i virksomhetenes årlige rapport

Virksomhetenes årlige rapport til tillatelses- og kontrollmyndigheten skal redegjøre for virksomheten i perioden siden oppstart eller siste rapportering og følge mal fra Politidirektoratet. Tillatelses- og kontrollmyndigheten kan kreve tilleggsopplysninger om virksomheten dersom det er nødvendig av kontrollhensyn.

Den årlige rapporten skal også inneholde:

- a) elektronisk liste over ansatte som utfører vaktjeneste eller har oppgaver direkte knyttet til vaktjeneste, herunder over instruktører som driver opplæring,
- b) kopi av nye eller endrede rutiner og handlingsplaner for virksomheten,
- c) kopi av logg for bruk av fysisk makt, og
- d) kopi av logg for hendelser ved bruk av hund.

§ 39. Loggførings- og rapporteringsplikt ved bruk av fysisk makt

Virksomhetene skal føre skriftlig logg over alle situasjoner som har medført bruk av fysisk makt under utføring av vaktjeneste. Loggen skal føres snarest mulig etter hendelsen og undertegnes av den som har utført vaktjenesten og virksomhetens daglige leder.

§ 40. Særskilt rapporteringsplikt ved endringer i virksomhetens eierskap

Endringer i virksomhetens eierskap, styre, deltakere eller daglige leder skal rapporteres skriftlig til tillatelses- og kontrollmyndigheten snarest og innen 1 måned etter endringen.

Kapittel 9. Kontroll med utøvelse av vaktvirksomhet**§ 41. Om kontrollen og kontrollmyndigheten**

Politidistrikt som har gitt tillatelse til å utøve vaktvirksomhet skal kontrollere at virksomheten drives i samsvar med vaktvirksomhetsloven og forskriften, og på en måte som er forenlig med å utøve næringsvirksomhet. Når tillatelsen omfatter flere politidistrikter, skal disse holde seg orientert om virksomheten i sitt distrikt og bistå ansvarlig politidistrikt med informasjon og gjennomføring av kontroll.

Politidirektoratet skal utarbeide rutiner for samarbeid med myndigheter som har meldeplikt etter vaktvirksomhetsloven § 17, herunder om utveksling av informasjon om kontaktpersoner, kontrollrutiner og behovet for samordning av kontrollvirksomhet mv.

§ 42. Gjennomføring av kontrollen

Kontroll med foretak og forvaltningsorgan som utøver vaktvirksomhet skal utføres etter behov og minst en gang årlig med utgangspunkt i virksomhetenes årlige rapport.

Kontrollen gjennomføres som en kombinasjon av dokumentkontroll, vandelskontroll og besøkskontroll, og skal planlegges etter en vurdering av den enkelte virksomhet. Kontroll med foretak som utøver vaktvirksomhet på lufthavn skal planlegges i samråd med Luftfartstilsynet.

Kontrollen skal omfatte virksomheten både ved hovedkontor og andre kontorer. Behovet for besøkskontroll samordnes med øvrige politidistrikt som omfattes av tillatelsen. For større virksomheter kan kontroll utføres i flere omganger over tid.

Politidirektoratet utarbeider skjema til bruk for gjennomføring av kontrollen.

§ 43. Besøkskontroll

Politiet kan uanmeldt eller med kort forhåndsvarsel kreve adgang til virksomhetens lokaler for å kontrollere at lovens krav er oppfylt, og at gitte opplysninger er korrekte og fullstendige. Besøkskontroll gjennomføres hvert annet år, med mindre det fremkommer opplysninger som tilsier hyppigere kontroll.

Etter gjennomført besøkskontroll skal kontrollmyndigheten gi en muntlig redegjørelse for inntrykket av virksomheten. Avdekkes det feil eller mangler skal kontrollmyndigheten snarest mulig etter besøket utarbeide skriftlig rapport som sendes den kontrollerte virksomheten med informasjon om retten til å uttale seg innen en uke. Ved pålegg om retting skal det settes en frist for gjennomføring.

§ 44. Avslutning av kontrollen – kontrollrapport

Kontrollmyndigheten utarbeider en avsluttende rapport som dokumenterer kontrolltidspunkt, kontrollform og resultatet av kontrollen. Rapporten sendes den kontrollerte virksomheten med informasjon om retten til å uttale seg innen to uker.

Endelig kontrollrapport sendes den kontrollerte virksomheten og alle berørte politidistrikter.

§ 45. Klageadgang

Avslag på søknad om tillatelse og avgjørelse om tilbakekall av tillatelse kan påklages til Politidirektoratet.

Kapittel 10. Gebyr, forsikring, ikrafttredelse og overgangsregler**§ 46. Gebyrplikt**

Det skal betales gebyr til dekning av politiets kostnader forbundet med søknadsbehandling og kontroll. Gebyrene skal ta hensyn til virksomhetenes størrelse og kontrollbehov.

Søknadsgebyr betales forskuddsvis og tilbakebetales ikke ved avslag. Kontrollgebyr betales ved innsendelse av årlig rapport etter § 37.

§ 47. *Plikt til å betale gebyr til dekning av politiets kostnader ved feilutrykning*

Det skal betales gebyr til dekning av politiets kostnader hver gang det rykkes ut på feilalarm meldt fra vaktforetak.

§ 48. *Fastsettelse og innbetaling av gebyr*

Nærmere bestemmelser om gebyrenes størrelse og innbetaling fastsettes av Politidirektoratet.

§ 49. *Forsikringsplikt*

Foretak og forvaltningsorgan som skal utøve vaktvirksomhet skal ha forsikring som dekker ansvar som kan pådras under utførelse av vaktvirksomheten. Forsikringen må tegnes før virksomheten settes i gang og opprettholdes så lenge den pågår. Dersom forvaltningsorgan kan dokumentere at et mulig ansvar kan dekkes på annen måte, kan Politidirektoratet etter søknad fritta organet fra forsikringsplikten.

§ 50. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. april 2011 med unntak for § 7 til § 15, som trer i kraft senere. Fra 1. april 2011 oppheves forskrift 25. mai 2004 nr. 787 om vaktvirksomhet.

§ 51. *Overgangsregler*

Til gjennomføring av vaktvirksomhetsloven og forskriften fastsettes følgende overgangsregler:

- a) Inntil § 7 til § 15 trer i kraft gjelder forskrift 25. mai 2004 nr. 787 § 5.
- b) For vektere som har gjennomført vekterutdanning før § 7 til § 15 trer i kraft gjelder bare krav om regodkjenning etter § 11 og § 12.
- c) For ordensvakter som har gjennomført ordensvaktkurs før § 7 til § 15 trer i kraft gjelder bare krav om teoretisk grunnkurs etter § 8 og krav om regodkjenning etter § 12. For ordensvakter som også har gjennomført vekterkurs trinn 1 og 3 før forskriften § 7 til § 15 trer i kraft gjelder bare krav til regodkjenning etter § 12.
- d) Virksomhet som per 1. april 2011 driver opplæring i vaktjenester med godkjenning fra Politidirektoratet skal søke tillatelse etter vaktvirksomhetsloven før 1. oktober 2011. Virksomheten kan fortsette inntil søknaden er avgjort.
- e) Vaktvirksomhetsloven får virkning for egenvakthold fra 1. april 2012. Søknad om tillatelse til å utøve egenvakthold skal fremsettes før 1. oktober 2011.
- f) Søknadsgebyr etter § 46 betales etterskuddsvis når Politidirektoratet har fastsatt gebyrets størrelse etter § 48.
- g) Kravet til legitimasjonskort utformet etter § 30 gjelder for vektere som utdannes eller regodkjennes etter denne forskriften.

30. mars Nr. 338 2011**Forskrift om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 30. mars 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 16 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I Kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 297/2011). Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften omfatter kontroll ved import av fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan, med unntak for produkter som har blitt sendt fra Japan før 28. mars 2011 og produkter som er innhøstet og/eller bearbeidet før 11. mars 2011.

§ 2. *Gjennomføring av forordning (EU) nr. 297/2011*

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (forordning (EU) nr. 297/2011) om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller sendt fra Japan etter ulykken ved atomkraftverket i Fukushima gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. *Utpekte importsteder*

Produkter av animalsk opprinnelse som omfattes av denne forskriften skal importeres via en veterinær grensekontrollstasjon, eventuelt via et godkjent kontrollsenter knyttet til en grensekontrollstasjon.

Mattilsynets enheter for veterinær grensekontroll ved Oslo lufthavn Gardermoen, Oslo havn og Borg havn utpekes som importsteder for ikke-animalske næringsmidler og fôrvarer fra Japan i henhold til forordning (EU) nr. 297/2011 artikkel 2.

Driftsansvarlig for næringsmiddel- eller fôrforetaket eller dennes representant skal fremstille forsendelsen for kontroll ved ett av disse importstedene.

§ 4. *Grenseverdier*

Produkter omfattet av denne forskriften skal oppfylle maksimumsgrensene gitt i vedlegg 1.

§ 5. *Plikt til å betale gebyr*

Driftsansvarlig for næringsmiddel- eller fôrforetaket eller dennes representant skal betale gebyr for offentlig kontroll ved import av forsendelser av fôrvarer og næringsmidler som omfattes av denne forskriften § 2. Gebyr skal også betales dersom tilsyn og kontroll har resultert i avvisning eller destruksjon av varepartiet.

Betalingen skal foretas før fortolling, transittering eller innleggelse på tollager eller som følge av vedtak om avvisning eller destruksjon. Alternativt kan driftsansvarlig for næringsmiddel- eller fôrforetaket eller dennes representant stille sikkerhet for betaling av gebyret.

§ 6. *Gebyrets størrelse*

For import av forsendelser av fôrvarer og næringsmidler omfattet av § 2, skal det betales:

- kr 960 per forsendelse for dokumentkontroll,
- kr 480 per time eller kr 240 per påbegynt halvtime når det gjennomføres identitetskontroll og fysisk kontroll av forsendelsen, og
- kostnadene for analyseprøvene for forsendelsen.

§ 7. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 8. *Straff*

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til 30. juni 2011.

Vedlegg 1

Maksimalt tillatte nivåer for næringsmidler og fôrvarer (Bq/kg):

	Næringsmidler ¹				Flytende næringsmidler ⁷	Fôrvarer ^{2&3}	
	Babymat ⁴	Meieriprodukter ⁵	Andre næringsmidler (basismatvarer), unntatt mindre viktige næringsmidler ⁶	Svin		Fjærkre, lam og kalver	Annet
Isotoper av jod, særlig I-131	150	500	2000	500	–	–	–
Cs-134 & Cs-137	400	1000	1250	1000	1250	2500	5000

- Nivået som skal anvendes for konsentrerte eller tørkede produkter skal beregnes på grunnlag av det rekonstituerte forbruksklare produktet.
- Disse nivåene skal medvirke til å sikre at de maksimalt tillatte nivåene for næringsmidler overholdes, de kan ikke anses som en sikkerhet for at nivåene overholdes i ethvert tilfelle, og de innskrenker ikke forpliktelsene til å kontrollere kontamineringsnivået i animalske produkter beregnet for menneskeføde.
- Disse nivåene gjelder fôrvarer klare til forbruk.
- Babymat er definert som næringsmidler bestemt for spedbarn i fire til seks månedersalderen, som fullt ut dekker næringsbehovet for denne gruppen, og som er markedsført i pakker som er tydelig merket med «mat for spedbarn».
- Meieriprodukter er definert som produkter som omfattes av varenummer 04.01 og 04.02 i tolltariffen, med unntak for produkter som er beregnet for spedbarn.
- Maksimumsnivået som skal anvendes på gruppen «mindre viktige næringsmidler» er satt til 10 ganger de verdiene som er gitt for gruppen «Andre næringsmidler (basismatvarer), unntatt mindre viktige næringsmidler».

Med «mindre viktige næringsmidler» menes følgende varegrupper:

KN kode:	Varenummer:	Varebeskrivelse:
0703 20 00	07.03.2000	Hvitløk (friske og kjølte)
0709 52 00	07.09.5910	Trøfler (friske og kjølte)
0709 90 40	07.09.9020	Kapers (friske og kjølte)
0711 30 00	07.11.9040	Kapers (midlertidig konserverte, men utjenelig til direkte forbruk i den foreliggende tilstand)
0712 30 00	07.12.3901	Trøfler (tørkede, hele, oppdelte, knuste, men ikke videre tilberedte)
0714	07.14	Manioka-, arrow- og salepprot, jordskokker, søtpoteter og liknende røtter og knoller med høyt stivelses- eller inulininnhold, friske, kjølte, fryste eller tørkede, også oppdelte eller i form av pelleter, sagomarg
0814 00 00	08.14.0000	Skall av sitrusfrukter eller meloner (herunder vannmeloner), friske, fryste, tørkede eller midlertidig konserverte i saltlake, i svovelsyrlingvann eller i andre konserverende oppløsninger

0903 00 00	09.03.0000	Maté
0904	09.04	Pepper av slekten Piper; tørkede, knuste eller malte frukter av slektene Capsicum eller Pimenta
0905 00 00	09.05.0000	Vanilje
0906	09.06	Kanel og kanelblomster
0907 00 00	09.07.0000	Kryddernellik (hele frukter, tørkede blomster og stilker)
0908	09.08	Muskat, muskatblomme og kardemomme
0909	09.09	Anis, stjerneanis, fennikel, koriander, spisskommen, karve; einebær
0910	09.10	Ingefær, safran, gurkemeie (kurkuma), timian, laurbærblad, karri og andre krydderier
1106 20	11.06.2000	Mel og pulver av sago eller av røtter eller knoller som hører under posisjon 07.14
1108 14 00	11.08.1410; 11.08.1480; 11.08.1490	Maniokstivelse (kassavastivelse)
1210	12.10	Humle, frisk eller tørket, også malt, pulverisert eller i form av pelleter; lupulin
1211	12.11	Planter, plantedeler, frø og frukter av det slag som hovedsakelig brukes til fremstilling av parfymeprep., til farmasøytiske prep., til insekt- og soppbekjempende midler eller liknende, friske eller tørkede, også skårne, knuste eller pulveriserte
1301	13.01	Skjellakk og liknende; naturlige gummier, harpikser, gummiharpikser og oleoresiner (f.eks. balsamer)
1302	13.02	Vegetabiliske safter og ekstrakter; pektinstoffer, pektinater og pektater; agar-agar og annet planteslim samt andre fortykningsmidler, også modifiserte, utvunnet av vegetabiliske stoffer
1504	15.04	Fett og oljer samt deres fraksjoner, av fisk eller sjøpattedyr, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede
1604 30	16.04.3001; 16.04.3002	Kaviar og kaviar etterlikninger
1801 00 00	18.01.0000	Kakaobønner, hele eller knuste, også brente
1802 00 00	18.02.0000	Kakaoskall og annet kakaoavfall
1803	18.03	Kakaomasse, også avfettet
2003 20 00	20.03.2000	Trøfler (tilberedte eller konserverte på annen måte enn med eddik eller eddiksyre)
2006 00	20.06.00	Grønnsaker, frukter, nøtter, fruktskall og andre plantedeler, kandiserte, glasserte eller på liknende måte tilberedte med sukker
2102	21.02	Gjær (aktiv eller inaktiv); andre døde, encellede mikroorganismer (unntatt vaksiner som hører under posisjon 30.02); tilberedt bakepulver
2936	29.36	Provitaminer og vitaminer, naturlige eller syntetisk produserte (herunder nat. konsentrater), derivater derav som hovedsakelig brukes som vitaminer, samt innbyrdes blandinger av nevnte stoffer; oppl. av disse produkter, uansett oppl.middel
3301	33.01	Flyktige, vegetabiliske oljer (også terpenfrie) herunder «konkreter» og «absolutter»; resinoider; ekstraherte oleoresiner; konsentrater av flyktige, vegetabiliske oljer i fett, fete oljer, voks eller liknende stoffer, utvunnet ved enfleurage eller maserasjon; terpenholdige biprodukter fra avterpenisering av flyktige, vegetabiliske oljer; vandige destillater og vandige oppløsninger av flyktige, vegetabiliske oljer

7 Flytende næringsmidler er definert som produkter som omfattes av varenummer 20.09 og kap. 22 i tolltariffen.

Forordninger

Forordning (EF) nr. 297/2011

For å lese forordning (EF) nr. 297/2011 på dansk se her:

For å lese forordning (EF) nr. 297/2011 på engelsk se her:

30. mars Nr. 339 2011**Forskrift om endring i forskrift om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 30. mars 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 14, § 15, § 16 og § 17. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

I

I forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland gjøres følgende endring:

§ 7 tredje ledd skal lyde:

Med mindre annet er særskilt bestemt i forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) eller forskrift 30. mars 2011 nr. 338 om særlige importbetingelser for fôrvarer og næringsmidler med opprinnelse i eller eksportert fra Japan, gjelder kravet til melding etter første ledd ikke ved import av frisk frukt og grønnsaker nevnt i vedlegg I til forskriften her.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. mars Nr. 340 2011**Ikraftsetting av forskrift 8. april 2010 nr. 496 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Liechtensteins tilknytning til Dublinsamarbeidet)**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 30. mars 2011 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 32, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260, omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582 og forskrift 8. april 2010 nr. 496 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Liechtensteins tilknytning til Dublinsamarbeidet) del II. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

Justisdepartementet har 30. mars 2011 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket (utlendingsloven) § 32, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582, besluttet at forskrift 8. april 2010 nr. 496 om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Liechtensteins tilknytning til Dublinsamarbeidet) skal tre i kraft 1. mai 2011.

31. mars Nr. 341 2011**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 31. mars 2011 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) skal vedlegg 5 lyde:

Vedlegg 5. Stater med visumfrihetsavtale

Utlendinger fra følgende stater, spesielle administrative regioner og oversjøiske territorier er visumfrie ved innreise i Norge pr. 1. januar 2010, jf. utlendingsforskriften § 3-1 bokstav e og § 3-3 annet ledd:

Albania^{****}
 Amerikas Forente Stater
 Andorra
 Antigua og Barbuda
 Argentina
 Australia
 Bahamas
 Barbados
 Belgia
 Bermuda*
 Bosnia-Hercegovina^{****}

Brasil
Brunei
Bulgaria
Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
El Salvador
Estland
Finland
Frankrike
Guatemala
Hellas
Honduras
Hongkong**
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Kroatia
Kypros
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Macao***
Makedonia****
Malaysia
Malta
Mauritius
Mexico
Monaco
Montenegro****
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Polen
Portugal
Romania
St. Kitts og Nevis
San Marino
Serbia****
Seychellene
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia
Sveits
Sverige
Sør-Korea
Taiwan*****
Tsjekkia
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike.

- * Gjelder kun innehavere av BDTC (Bermuda)-pass.
- ** Gjelder innehavere av Hongkong SAR-pass og BN(0)-pass.
- *** Gjelder innehavere av Macao SAR-pass.
- **** Gjelder innehavere av biometriske pass.
- ***** Gjelder kun for innehavere av pass utstedt av Taiwan som inneholder identitetskortnummer

II

Endringen trer i kraft straks.

1. april Nr. 342 2011

Delvis ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 85 om endringer i lov om vaktvirksomhet

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 1. april 2011 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 85 om endringer i lov om vaktvirksomhet del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 1. april 2011 kl. 13.50.

Lov 19. juni 2009 nr. 85 om endringer i lov om vaktvirksomhet romertall I og II trer i kraft fra 1. april 2011.

16. mars Nr. 343 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 22, § 27, § 36, § 37 og § 39, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21 jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 20. desember 2010 nr. 1756 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2011 gjøres følgende endring:

§ 13 Kvoter (endret) skal lyde:

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøyskvote på 288 tonn torsk.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande 257 tonn hyse, hvorav 183 tonn er garantert.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn, og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 500 tonn sei. Fra og med 16. mars 2011 kan slike fartøy fiske sei uten kvotebegrensning.

Kvotene til det enkelte fartøy fastsettes forholdsmessig ut fra fartøys kvotefaktor.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

24. mars Nr. 344 2011

Forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2011–2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 24. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 34, § 35, § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder fangst av kongekrabbe innenfor følgende område (kvoteregulert område):

- a) Magerøysundet. Øst for en linje trukket mellom punktene:
N 70° 55,96' Ø 25° 32,81'
N 70° 55,82' Ø 25° 30,46'
- b) Innenfor en rett linje fra posisjon N 71° 08' 05,00" Ø 26° 00' 00,00" til N 71° 30' 00,00" Ø 26° 00' 00,00", til N 71° 30' 00,00" Ø 30° 00' 00,00", videre langs «Gråsonens» yttergrense til N 70° 40' 00,00" Ø 32° 04' 60,00", videre til N 70° 16' 28,95" Ø 32° 04' 23,00", for deretter å følge sjøgrensen med Russland gjennom N 70° 11' 51,68" Ø 31° 46' 33,57", N 70° 07' 15,20" Ø 31° 30' 19,43", til N 70° 05' 58,84" Ø 31° 26' 41,28" til N 69° 58' 45,49" Ø 31° 06' 15,58" og til N 69° 47' 41,42" Ø 30° 49' 03,55".

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fange, oppbevare ombord og lande kongekrabbe med norske fartøy innenfor området nevnt i § 1.

§ 3. Kvote mv.

Uten hinder av forbudet i § 2 kan norske fartøy som har adgang til å delta drive fangst av 1100 tonn hannkrabber, 50 tonn hunnkrabber og 100 tonn skadede hannkrabber i kvoteregulert området i perioden fra og med 1. august 2011 til og med 31. juli 2012.

Av kvantumet i første ledd avsettes 28 tonn hannkrabber til forskningsformål, 3 tonn hannkrabber til fritidsfiske og 2 tonn hannkrabber til turistfisket.

Ved overfiske eller underfiske i perioden fra og med 1. august 2011 til og med 31. juli 2012, kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive totalkvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret fra 1. august 2012, innenfor et kvantum begrenset oppad til 5 % av totalkvoten.

§ 4. Definisjon

I denne forskriften menes med «eier» den som direkte, eller indirekte gjennom foretak, innehar mer enn 50 % av eierandelene i et fiskefartøy.

§ 5. Vilkår for å delta i lukket gruppe

For å kunne delta i lukket gruppe må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe og være under 21 meter største lengde,
- eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet, og
- fartøyet må ha adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2010–2011.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy, med mindre slik tillatelse gis i medhold av denne forskriften.

§ 6. Dispensasjon

Fiskeridirektoratet region Finnmark kan etter søknad dispensere fra vilkårene i § 5 første ledd bokstav c dersom eier av fartøyet har hatt tillitsverv i fiskerioorganisasjoner eller politiske verv, og vervet har medført at eier ikke har adgang til å delta.

Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter torsk med garn eller line eller rognkjeks i området nevnt i § 1.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7. Vilkår for å delta i åpen gruppe

For å kunne delta i åpen gruppe må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være merkeregistrert i Øst-Finnmark, herunder kommunene Nordkapp og Porsanger, og ha vært merkeregistrert i Øst-Finnmark, herunder kommunene Nordkapp og Porsanger, de 12 siste månedene,
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fangst av kongekrabbe og være under 13 meter største lengde,
- eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

§ 8. Begrensning i deltakelsen

Hvis eier av fartøy som deltar i lukket gruppe eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i åpen gruppe for fangst av kongekrabbe.

Hvis eier av fartøy som deltar i åpen gruppe eier 50 % eller mer i annet fartøy, kan ikke sistnevnte fartøy delta i åpen gruppe for fangst av kongekrabbe.

§ 9. Gruppetilhørighet

Eier av fartøy som har startet fangst i lukket gruppe, kan ikke skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret.

§ 10. Tildeling av kvote

Fartøy med eier på blad B i fiskermanntallet per 1. januar 2011 tildeles hel kvote, mens øvrige fartøy med eier på blad A eller blad B tildeles halv kvote.

§ 11. Maksimalkvote/fartøykvote for fartøy med eier på blad B i fiskermanntallet

Fartøy med eier på blad B i fiskermanntallet per 1. januar 2011, kan fange og lande inntil 3,54 tonn lytefri hannkrabbe.

Ved en eventuell stopp i fangsten, kan det fortsatt drives fangst av lytefri hannkrabbe innenfor en garantert kvote på 2,54 tonn.

§ 12. Maksimalkvote/fartøykvote for øvrige fartøy med eier i fiskermanntallet

Fartøy med eier i fiskermanntallet, med unntak av de nevnt i § 11, kan fange og lande inntil 1,77 tonn lytefri hannkrabbe.

Ved en eventuell stopp i fangsten, kan det fortsatt drives fangst av lytefri hannkrabbe innenfor en garantert kvote på 1,27 tonn.

§ 13. Tilleggskvoter

Fartøy kan fange og lande inntil 9 % skadede hannkrabber og 5 % hunnkrabber beregnet av fartøyet fangst av lytefri hannkrabbe per uke.

§ 14. Kontroll og godkjenning

Fartøy med adgang til å delta med hjemmel i § 7 skal fremstilles for godkjenning for Fiskeridirektoratets regionkontor.

For øvrige fartøy kan Fiskeridirektoratets regionkontor kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene som er satt for å delta i fangst av kongekrabbe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 15. Utskifting av fartøy i lukket gruppe

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i samme gruppe med erstatningsfartøy.

For å gi tillatelse til deltakelse i lukket gruppe må vilkårene i § 5 første ledd bokstav a og b være oppfylt.

Adgangen til å delta med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 16. Utskifting av fartøy i åpen gruppe

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe kan eier delta i samme gruppe med erstatningsfartøy som oppfyller vilkårene i § 7, selv om vilkåret i § 7 første ledd bokstav a om merkeregistrering i Øst-Finnmark de 12 siste månedene ikke er oppfylt for erstatningsfartøyet.

§ 17. Salg av fartøy

Ved salg av fartøy bortfaller adgangen til å delta i lukket gruppe.

§ 18. Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i lukket gruppe.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i lukket gruppe, kan gis adgang til å delta i samme gruppe dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 19. Leiefartøy

Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd for fartøy med deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fangsten. Det er forbudt å benytte leiefartøy ved deltakelse i åpen gruppe.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder begrensninger på leiefartøyets lengde, samt at høvedsmann og hele eller deler av mannskapet skal delta i fangsten med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 21 meter eller mer.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 20. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fangste og lande én kvote kongekrabbe innenfor reguleringsåret.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fangstet og landet innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fangstet og landet hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i den aktuelle fangsten, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i den aktuelle fangsten og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 21. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fanges av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande kongekrabbe som er fanget av annet fartøy. Forbud i denne paragraf gjelder også kongekrabbe fanget utenfor det kvoteregulerte området.

§ 22. Landing av fangst

Kongekrabbe fanget i det kvoteregulerte området må landes innenfor det kvoteregulerte området.

§ 23. Fangst i og utenfor kvoteregulert område

For fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe skal alt fangstkvantum fra det tidspunktet fartøyet starter fangst i det kvoteregulerte område, belastes fartøyet kvote. Fangsten anses startet når redskapen settes i sjøen.

Ved refordeling av kvote kan refordelt kvantum fanges innenfor det kvoteregulerte området.

§ 24. Rapporteringsplikt per SMS

Den som deltar i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område, skal sende melding til Fiskeridirektoratet region Finnmark per SMS (telefon 1933) når fartøy starter fangst i kvoteregulert område. Dette gjelder også ved oppstart av fangst etter en eventuell refordeling. Fangsten anses startet når redskapen settes i sjøen. Meldingen skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

«kkk»

«akt» når fangsten starter i kvoteregulert område,
Registreringsmerke
Navn på fartøyet
Dato og klokkeslett.

§ 25. *Forbud mot ombordproduksjon*

Ombordproduksjon av kongekrabbe er ikke tillatt.

§ 26. *Bifangst*

Ved fiske med bunn garn eller bunnline med fartøy registrert i merkeregisteret, og hvor eier av fartøyet og høvedsmannen er ført i fiskermanntallet, er det uten hinder av § 2 adgang til å ha inntil 5 % bifangst av kongekrabbe i de enkelte fangster og per landing. Bifangst regnes av fangstens samlede vekt, inkludert vekten av kongekrabbe.

For fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område skal bifangst av kongekrabbe i medhold av første ledd trekkes fra fartøykvoten.

Fartøy som ikke har adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område, og som har adgang til å ha bifangst av kongekrabbe i medhold av første ledd, kan ikke ha teiner ombord samtidig som det drives fiske med bunn garn eller bunnline. Det samme gjelder fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område som har fanget sin maksimalkvote/fartøykvote angitt i § 11 og § 12.

§ 27. *Rapportering av fangst*

Fangstdata skal registreres på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet. Rapporteringsskjema skal oppbevares om bord og forevises ved kontroll.

Utfylt skjema sendes Fiskeridirektoratet region Finnmark innen 14 dager etter endt måned med fangst.

Fartøy som bruker samleteiner for mellomlagring av fangst før levering, skal rapportere til Kystvaktentralen på Sortland per telefon når slike teiner tas i bruk. Det skal samtidig gis opplysninger om hvor mange samleteiner som er benyttet og posisjon for disse.

§ 28. *Turistfiske*

Fiskeridirektoratet region Finnmark kan etter søknad gi tillatelse til fangst av kongekrabbe i turistfisket. Det er forbudt å omsette fangsten.

Fiskeridirektoratet region Finnmark fastsetter nærmere retningslinjer for turistfisket.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 29. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten av kongekrabbe når kvoten på lytefri hannkrabbe er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift, og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fangsten.

§ 30. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 31. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2011 og gjelder til og med 31. juli 2012.

24. mars Nr. 345 2011

Forskrift om endring i forskrift om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 24. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 16. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 26. februar 2010 nr. 252 om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land gjøres følgende endring:

§ 6 tredje ledd (endret) skal lyde:

Det er ikke adgang til å fange kongekrabbe med mindre skjoldlengde enn 13 cm.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2011.

24. mars Nr. 346 2011**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 24. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 16. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen, gjøres følgende endringer:

§ 28 overskrift (endret) skal lyde:

§ 28. *Krav til røktning av garn og teiner*

§ 28 fjerde ledd (nytt) skal lyde:

Teiner som benyttes til fangst av kongekrabbe skal røktes minst én gang per uke.

§ 43 (Minstemål) nr. 33 (endret) skal lyde:

33. Kongekrabbe i kvoteregulert område i Øst-Finnmark 13 cm

II

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2011.

25. mars Nr. 347 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. mars 2011 med hjemmel i forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 § 19. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1655 om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 gjøres følgende endring:

§ 16 (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer noe annet.

Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon. Hvis det gis tillatelse til et slikt fiske må det plasseres inspektør/kontrollør om bord i fartøyene.

Uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd kan det fiskes lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene og inntil grunnlinjene i et område sør for Nord 70 grader 23, 5 minutter, samt innenfor et område avgrenset i vest av en rett linje trukket mellom følgende posisjoner:

1. Nord 70 grader 13,7 minutter, øst 21 grader 10,9 minutter,
2. Nord 70 grader 31,0 minutter, øst 20 grader 10,0 minutter, herfra videre avgrenset i øst av rett linje mellom følgende posisjoner:
3. Nord 71 grader 08,0 minutter, øst 27 grader 39,5 minutter,
4. Nord 71 grader 12,0 minutter, øst 27 grader 39,5 minutter.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby fiske av lodde ved fare for neddreping, eller dersom fangst ikke tilfredsstiller krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde, eller dersom innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen (utøvelsesforskriften) § 46 nr. 13 og 14.

Det er forbudt å fiske etter lodde innenfor et område avgrenset med rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 71 grader 01,0 minutter, øst 28 grader 53,6 minutter,
2. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 10,0 minutter,
3. Nord 71 grader 15,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter,
5. Nord 70 grader 53,0 minutter, øst 29 grader 30,0 minutter, og herfra videre langs 4-mila til posisjon 1.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. mars Nr. 348 2011**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. mars 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 28 overskrift (endret) skal lyde:

§ 28. *Krav til røkting av garn, teiner og ruser*

§ 28 femte ledd (nytt) skal lyde:

Teiner og ruser som benyttes til fangst av leppefisk skal røktes daglig. Bestemmelsen gjelder ikke søndager og helligdager.

§ 28a Særskilt krav til røkting av teiner og ruser til fangst av leppefisk (ny) skal lyde:

Personer som skal fiske leppefisk med teiner eller ruser med fartøy som ikke er merkeregistrert må ha særskilt tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor. For at slik tillatelse kan gis må det foreligge en leveringsavtale med godkjent kjøper.

§ 33 overskrift (endret) skal lyde:

§ 33. *Redskapsbegrensning og fangstdyp ved fangst av krabbe, hummer, kongekrabbe og leppefisk*

§ 33 fjerde ledd (nytt) skal lyde:

I fisket etter leppefisk kan det fra et merkeregistrert fiskefartøy ikke benyttes mer enn 100 teiner og ruser til sammen i tidsrommet 30. mai til og med 3. juli. Redskapsbegrensningen gjelder også når samme person eller de samme personene benytter flere fartøy.

§ 34 overskrift (endret) skal lyde:

§ 34. *Fredningstid for kveite, breiflabb, uer og leppefisk*

§ 34 fjerde ledd (nytt) skal lyde:

Det er forbudt å fiske leppefisk med teiner og ruser i følgende områder i følgende tidsrom:

På kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Vest-Agder fra og med 1. april til og med 29. mai.

På kyststrekningen Rogaland til og med Sogn og Fjordane fra og med 1. april til og med 19. juni.

På kyststrekningen Møre og Romsdal til og med Nordland fra og med 1. april til og med 3. juli.

§ 43 nr. 35 (nytt) skal lyde:

35.	Leppefisk	11 cm
	Leppefisk fisket i Trøndelag og Nordland	9 cm

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

29. mars Nr. 349 2011**Forskrift om endring i forskrift om toll og vareførsel (tollforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 29. mars 2011 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 8–4 annet ledd og § 8–5 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 25. november 2008 nr. 1256. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 8–4–30 skal lyde:

En vare fra et GSP-land kan oppnå preferansetollbehandling i Det europeiske felleskap, Sveits eller Tyrkia ved gjenutførsel fra Norge dersom

- varen har opprinnelse i et GSP-land, jf. § 8–4–31, og
- opprinnelsen er dokumentert jf. § 8–4–41 og § 8–4–42.

§ 8-4-31 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Vare med opprinnelse i Norge, Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia og som utføres til et GSP-land, skal anses å ha opprinnelse i GSP-landet dersom varen er bearbeidet der i større grad enn det som er nevnt i § 8-4-34.

(3) Når det skal avgjøres om en vare har opprinnelse i Norge, Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia, gjelder første ledd tilsvarende.

§ 8-4-33 skal lyde:

(1) De innledende anmerkninger i prosesslisten (vedlegg 6) gjelder for alle fremstilte varer hvor det er brukt råvarer uten opprinnelse.

(2) Varer nevnt i kolonne 1 og 2 i prosesslisten anses som tilstrekkelig bearbeiding i et GSP-land dersom vilkårene i kolonne 3 i prosesslisten er oppfylt.

(3) Selv om vilkårene i annet ledd ikke er oppfylt kan råvarer uten opprinnelse likevel brukes i fremstilling av varer under tolltariffen kapitel 1 til 49 og 64 til 97 dersom produktets samlede verdi eller vekt ikke overstiger

(a) 15 prosent av råvarens totale vekt for varer i kapitel 2 og 4 til 24 (bortsett fra bearbeidede fiskeprodukter i kapitel 16)

(b) 15 prosent av råvarens totale verdi av varens pris fra fabrikk, og

(c) ingen prosentsatser fastsatt i prosesslisten for maksimal verdi av råvarer uten opprinnelse overskrides.

§ 8-4-35 første ledd skal lyde:

Asean-gruppen (Brunei, Filippinene, Indonesia, Den demokratiske folkerepublikken Laos, Malaysia, Singapore, Thailand, Vietnam) og SAARC-gruppen (Bangladesh, Butan, India, Maldivene, Nepal, Pakistan og Sri Lanka) gis unntak fra bestemmelsene om opprinnelse i § 8-4-31 første ledd bokstav b.

Annet ledd 1. punktum skal lyde:

Dersom vare med opprinnelse i et land som er medlem av Asean-gruppen eller SAARC-gruppen, bearbeides i et annet land i gruppen, skal varen anses å ha opprinnelse i det land hvor den siste bearbeidingen har funnet sted.

Nytt femte ledd skal lyde:

Varer under kapittel 1-24 er unntatt fra regional kumulasjon innenfor SAARC-gruppen.

§ 8-4-38 første ledd bokstav b skal lyde:

b) utgjør én sending og er transportert gjennom andre lands territorier enn det som tilhører vedkommende GSP-land, forutsatt at de har vært under tollmyndighetenes kontroll, og at de der ikke har gjennomgått annen behandling enn lossing, lasting, oppdeling av forsendelser eller annen behandling med sikte på å bevare dem i god tilstand,

Første ledd bokstav e skal lyde:

e) er transportert gjennom territorium tilhørende Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia med eller uten midlertidig lagring på disse territorier, og deretter er reeksportert til Norge eller det berørte GSP-land i sin helhet eller i form av delsendinger, forutsatt at de har vært under tollmyndighetenes kontroll, og at de der ikke har gjennomgått annen behandling enn nevnt i bokstav b.

§ 8-4-42 skal lyde:

§ 8-4-42. Opprinnelsesbevis ved utførsel av vare med GSP-opprinnelse

Tollmyndighetene kan etter søknad utstede erstatningssertifikat formular A ved gjenutførsel av GSP-vare til Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia dersom

a) opprinnelsen er dokumentert med et formular A attestert av tollmyndighetene eller annen kompetent myndighet i et GSP-land for utførsel til Norge, og

b) varen i Norge kontinuerlig har vært under tollmyndighetenes kontroll.

§ 8-4-43 første ledd skal lyde:

(1) Ved utførsel av vare med norsk opprinnelse til et GSP-land med sikte på bearbeiding kan det utstedes opprinnelsesbevis for eventuell senere innførsel av den fremstilte varen til Norge, Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia. Dersom den fremstilte varen sendes fra GSP-landet til Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia, gjelder dette ikke for utførsel av varer omfattet av tolltariffen kapittel 1 til og med 24. Opprinnelsesbevis kan være

a) varesertifikat EUR. 1 attestert av tollmyndighetene

b) opprinnelseserklæring utferdiget av eksportøren, jf. § 8-5-11 første ledd.

§ 8-5-10 annet ledd skal lyde:

(2) Ved innførsel av vare fra GSP-land kan krav om preferansetoll dokumenteres med

a) opprinnessertifikat formular A utstedt av eksportøren, og attestert av kompetente myndigheter i eksportlandet

b) opprinnelseserklæring utferdiget av eksportøren, jf. § 8-5-11 første ledd

- c) erklæring om varenes opprinnelse fra importøren eller
- d) erstatningssertifikat formular A utstedt av en eksportør og attestert av tollmyndighetene eller annet kompetent myndighet i Det europeiske fellesskap, Sveits eller Tyrkia.

§ 8–5–11 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 8–5–11. Opprinnelseserklæring og erklæring fra importøren

(1) Ved innførsel av varer fra GSP-land kan krav om preferansetoll dokumenters med opprinnelseserklæring dersom verdien av opprinnelsesvarene i sendingen ikke overstiger 100 000 kr.

II

Endringene gis tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2011.

30. mars Nr. 350 2011

Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo

Hjemmel: Fastsatt av Universitetsstyret ved rektor 30. mars 2011 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–10. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endring:

§ 10–2 første ledd skal lyde:

(1) Ved Universitetet i Oslo skal privatister betale eksamensgebyr etter følgende satser:

	<i>Emner på mindre enn 30 studiepoeng</i>	<i>Emner på 30–40 studiepoeng</i>	<i>Emner på mer enn 40 studiepoeng (unntatt JUR4000)</i>	<i>Emnet JUR4000</i>
Samme eksamen:	1 800 kr	3 950 kr	6 250 kr	7 250 kr
Særskilt eksamen:	3 500 kr	7 800 kr	12 450 kr	–

II

Endringen trer i kraft 15. august 2011.

1. april Nr. 351 2011

Forskrift om endring i forskrift om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 1. april 2011 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenettet (jernbaneforskriften) § 1–3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42e (direktiv 2004/49/EF endret ved direktiv 2008/110/EF). Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften) gjøres følgende endringer:

1. § 1–1 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Forskriften gjelder også innehavere av kjøretøy som trafikkerer det nasjonale jernbanenettet.

2. § 1–2 bokstav e) skal erstattes med følgende:

- e) *kjøretøy*: Et jernbanekjøretøy som er egnet for trafikk på egne hjul på jernbanelinjer, med eller uten egen trekkraft. Et kjøretøy er sammensatt av et eller flere strukturelle og funksjonelle delsystemer eller deler av slike delsystemer,

3. «Materiell», «rullende materiell» og «jernbanemateriell» skal erstattes med «kjøretøy» i § 1–2 bokstav h), § 10–1, § 10–2, § 11–1, § 11–2, § 11–3, § 11–4, § 11–5, overskriften til del IV, § 12–2, overskriften til kapittel 13, § 13–1, § 13–2, § 13–3, § 13–4, § 13–5, § 13–6, § 13–9, § 13–10, § 13–11 og vedlegg I.

4. Ny § 1–2 bokstav m) skal lyde:

- m) *innehaver*: den person eller enhet som, som eier av et kjøretøy eller som har rett til å bruke det, benytter kjøretøyet som et transportmiddel og er registrert som dette i kjøretøyregisteret fastsatt i samtrafikkforskriften § 32,

5. Ny § 1–2 bokstav n) skal lyde:

- n) *enhet med ansvar for vedlikehold*: et foretak med ansvar for vedlikehold av et kjøretøy, og registrert som dette i det nasjonale kjøretøyregisteret. Enhet ansvarlig for vedlikehold kan være et jernbaneforetak, en infrastrukturforvalter eller en innehaver.

6. Nytt kapittel 13a skal lyde:

Kapittel 13a. Vedlikehold av kjøretøy

§ 13a–1. Enhet med ansvar for vedlikehold

Før kjøretøy tas i bruk på jernbanenettet skal de ha fått tilordnet en enhet med ansvar for vedlikehold. Denne enheten skal registreres i kjøretøyregisteret i henhold til samtrafikkforskriften § 32 annet ledd.

§ 13a–2. Oppgaver for enhet med ansvar for vedlikehold

Enhet med ansvar for vedlikehold skal sikre at kjøretøy opprettholder en sikker driftstilstand ved hjelp av et vedlikeholdssystem. Kjøretøy skal vedlikeholdes i henhold til vedlikeholdsdokumentasjonen for hvert enkelt kjøretøy og de gjeldende kravene til kjøretøy som følger av samtrafikkforskriften og forskriften her, herunder krav til vedlikehold.

Utpeking av enhet med ansvar for vedlikehold berører ikke jernbaneforetak og infrastrukturforvalteres ansvar for sikker kjøring og drift av tog i henhold til jernbanelovgivningen for øvrig.

Enhet med ansvar for vedlikehold kan selv utføre vedlikeholdet, eller benytte vedlikeholdsverksteder i henhold til avtale.

§ 13a–3. Unntak fra kravene i dette kapitlet

Statens jernbanetilsyn kan gi unntak fra kravene til å identifisere enhet med ansvar for vedlikehold for veteran- eller museumskjøretøy som trafikkerer det nasjonale jernbanenettet, så lenge disse kjøretøyene er i henhold til jernbanelovgivningen for øvrig. Unntak kan gis for inntil fem år om gangen.

Unntak som nevnt i første ledd kan gis i forbindelse med registrering av kjøretøy etter samtrafikkforskriften § 32 eller ved utstedelse av sikkerhets sertifikat til jernbaneforetak eller sikkerhetsgodkjenning til infrastrukturforvalter etter jernbaneforskriften kapittel 6 eller 7.

Unntak etter første ledd skal nevnes og begrunnes i den årlige sikkerhetsrapporten som Statens jernbanetilsyn skal utarbeide etter jernbaneforskriften § 9–3 annet ledd. Hvis det viser seg at det foreligger en uforholdsmessig sikkerhetsrisiko på jernbanesystemet skal Det europeiske jernbanebyrået umiddelbart underrette EU-kommisjonen og EFTAs overvåkingsorgan. EFTAs overvåkingsorgan skal ta kontakt med de involverte partene og, der dette er hensiktsmessig, anmode Statens jernbanetilsyn om å gjøre om unntaket.

II

Forskriften trer i kraft straks.

2. april Nr. 352 2011

Forskrift om endring i forskrift om særskilte krav til kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra sjøpattedyr (sjøpattedyrkontrollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 2. april 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 6. mars 2003 nr. 288 om særskilte krav til kontroll ved produksjon og omsetning av kjøtt fra sjøpattedyr (sjøpattedyrkontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 9 nytt tredje ledd skal lyde:

Skipperen på fangstfartøy har ansvaret for at lossing av hvalkjøtt ikke begynner før tilsynsveterinær er til stede og har gitt tillatelse til dette. Dette gjelder uavhengig av om hvalkjøttet oppbevares i lasterommet eller på dekk.

§ 9 nytt fjerde ledd skal lyde:

Skipperen på fangstfartøy har ved lossing av hvalkjøtt ansvaret for at lukene i lasterommet ikke åpnes før tilsynsveterinær er til stede og har gitt tillatelse til dette.

§ 9 nytt femte ledd skal lyde:

Skipperen på fangstfartøy har ansvaret for at hvalkjøtt fra den samlede fangsten som skal omsettes, losses fra fartøyet for kontroll.

§ 9 nytt sjettede ledd skal lyde:

Tilsynsveterinær kan etter særskilt vurdering tillate lossing av hvalkjøtt på dekk eller i lasterom samt åpning av lukene i lasterommet før vedkommende er fysisk til stede, jf. § 16. Slik tillatelse skal gis skriftlig til mottaksstedet med kopi til skipperen på fangstfartøyet. Hvalkjøttet skal i slike tilfelle ikke håndteres videre, men oppbevares på virksomhetens kjølelager inntil tilsynsveterinæren er til stede og kjøttkontroll kan gjennomføres.

§ 9 nåværende tredje, fjerde, femte og sjettede ledd blir henholdsvis nye syvende, åttende, niende og tiende ledd.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

4. april Nr. 353 2011

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003 om vilkår for adgang til nett for overføring av elektrisk kraft over landegrensene)

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 4. april 2011 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003, beslutning 2006/770/EF og forordning (EU) nr. 774/2010). Kunngjort 5. april 2011 kl. 15.10.

I

I forskrift 20. desember 2006 nr. 1563 om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003 om vilkår for adgang til nett for overføring av elektrisk kraft over landegrensene) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om gjennomføring i norsk rett av EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003 om vilkår for adgang til nett for overføring av elektrisk kraft over landegrensene og forordning (EU) nr. 774/2010 om fastsettelse av retningslinjer for oppgjøret mellom systemansvarlige nettselskaper og en felles framgangsmåte for regulering av overføringsstariffer)

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003, beslutning 2006/770/EF og forordning (EU) nr. 774/2010).

§ 1 skal lyde:

§ 1. EØS-avtalen vedlegg IV nr. 20 (forordning (EF) nr. 1228/2003 som endret ved beslutning 2006/770/EF om endring av vedlegget til forordning (EF) nr. 1228/2003 om vilkår for tilgang til nett for utveksling av elektrisk kraft over landegrensene, samt forordning (EU) nr. 774/2010) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg IV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 skal lyde:

§ 2. «Reguleringsmyndighet» skal i forordning (EF) nr. 1228/2003 artikkel 2 (2) b), artikkel 5 (2), artikkel 6 (6) c), artikkel 10 og artikkel 12 forstås som Norges vassdrags- og energidirektorat, og i artikkel 7 Olje- og energidepartementet. I forordning (EU) nr. 774/2010 skal «reguleringsmyndighet» i del A nr. 2.1 og 4.4 i vedlegget forstås som Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 3 oppheves. Nåværende § 4 til § 6 blir § 3 til § 5.

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Systemansvarlig nettselskap plikter på anmodning, og innen fastsatt tidsfrist, å gi Norges vassdrags- og energidirektorat opplysninger som nevnt i vedlegget til forordning (EU) nr. 774/2010 del A nr. 1.4.

II

Endringene trer i kraft straks.

I vedlegget tilføyes følgende forordning:

For å lese forordning (EU) nr. 774/2010 se her:

1. april Nr. 358 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. april 2011 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 13. desember 2010 nr. 1596 om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2011 gjøres følgende endring:

§ 3 Kvoter tildelt av Russland (endret) skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta tildelt Grønland fra Russland i Norges økonomiske sone nord for 62° N:

- a) 5 000 tonn norsk arktisk torsk
- b) 1 500 tonn norsk arktisk hyse.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

2. april Nr. 359 2011**Forskrift om endring i forskrift om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 2. april 2011 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6-1 og § 6-2 fjerde ledd, lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-4 og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 3-5. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 19. desember 2005 nr. 1653 om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Gjennomføring av den veiledelede tjenesten

Leger som mangler tilstrekkelig praktisk opplæring under veiledning for å oppfylle vilkåret i § 3, kan gjennomføre hele eller deler av den veiledelede tjenesten i Norge ved å

- a) fullføre og få godkjent norsk turnustjeneste og/eller tiltre en
- b) fastlegehjemmel med veiledning
- c) stilling ved kommunal legevakt med veiledning
- d) stilling i helseforetak hvor legen er under spesialisering eller
- e) tjeneste som vernepliktig militær lege under veiledning.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. april Nr. 360 2011**Forskrift om merking og omsetning av fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 2. april 2011 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 9, § 10, § 12, § 11, § 14, § 15 og § 17 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I Kap. II nr. 48 og 50 (forordning (EF) nr. 767/2009 og forordning (EU) nr. 454/2010). Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for merking og omsetning av fôrvarer både til matproduserende og ikke-matproduserende dyr.

Ved motstrid mellom forordningens bestemmelser og denne bestemmelse, går alltid forordningens bestemmelser foran.

§ 2. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 767/2009

EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 48 (forordning (EF) nr. 767/2009) om merking og omsetning av fôrvarer gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I Kapittel II protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Overgangsbestemmelser

EØS-avtalens vedlegg I kapittel II nr. 50 (forordning (EU) nr. 454/2010) om overgangsordninger om bestemmelser for merking av fôrvarer gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I Kapittel II protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 5. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 6. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. mai 2011.

Forordninger

For å lese forordning (EF) nr. 767/2009 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 454/2010 se her:

5. april Nr. 361 2011

Forskrift som gjennomfører kommisjonsavgjerd 2010/409/EU om felles tryggleiksmål (forskrift om felles tryggleiksmål)

Heimel: Fastsett av Statens jernbanetilsyn 5. april 2011 med heimel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenet (jernbaneforskriften) § 1–3 ellefte ledd.

EØS-tilvisingar: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42ed (kommisjonsavgjerd 2010/409/EU). Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42ed (kommisjonsavgjerd 2010/409/EU) om felles tryggleiksmål gjeld som norsk forskrift med dei tilpassingar som følgjer av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen elles.

§ 2. Dei nasjonale referanseverdiane for Noreg er som følgjer:

<i>Risikokategori</i>	<i>Nasjonal referanseverdi (NRV)</i>
NRV 1	NRV 1.1: $4,91 \times 10^{-9}$
Risiko for passasjerar	NRV 1.2: $,0573 \times 10^{-9}$
NRV 2	$0,478 \times 10^{-9}$
Risiko for personale	
NRV 3	21×10^{-9}
Risiko for brukarar av planovergang	
NRV 4	$3,24 \times 10^{-9}$
Risiko for personar som er klassifiserte som «andre»	
NRV 5	$22,6 \times 10^{-9}$
Risiko for uvedkommande personar på jarnbaneanlegg	
NRV 6	$55,2 \times 10^{-9}$
Samfunnsrisiko	

§ 3. Statens jernbanetilsyn øver myndigheit etter denne forskrifta.

§ 4. Forskrifta trer i kraft straks.

Vedlegg

For å lese avgjerd 2010/409/EU norsk versjon sjå her:

For å lese vedtak 2010/409/EU engelsk versjon sjå her:

5. april Nr. 362 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. april 2011 med hjemmel i delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670 og forskrift 16. desember 2010 nr. 1700 om regulering av fisket etter kolmule i 2011 § 12. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 16. desember 2010 nr. 1700 om regulering av fisket etter kolmule i 2011 gjøres følgende endring:

§ 6 fjerde ledd (nytt) skal lyde:

Deltakelse i fisket etter kolmule i EU-sonen avgjøres ved loddtrekning. Fartøy som får delta i 2011 vil kunne utelukkes fra deltakelse i EU-sonen i 2012 dersom dette blir avgjort ved loddtrekning. Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for gjennomføring av fisket.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

6. april Nr. 363 2011**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 6. april 2011 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 23, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 18 skal lyde:

Det vises til § 13–4 som fastsetter at Utlendingsdirektoratet med Utenriksdepartementets godkjenning kan gi myndighet til norsk utenriksstasjon til å avgjøre søknader om oppholdstillatelse.

Følgende norske utenriksstasjoner kan pr. 1. januar 2010 innvilge søknader om oppholdstillatelse etter § 6–1 første ledd for utlendinger som har kompetanse som faglært:

Ambassaden i Baku, Aserbajdsjan
Ambassaden i Beijing, Kina
Ambassaden i Budapest, Ungarn
Ambassaden i Canberra, Australia
Ambassaden i Kiev, Ukraina
Ambassaden i Manila, Filippinene
Ambassaden i Moskva, Russland
Ambassaden i New Delhi, India
Ambassaden i Ottawa, Canada
Ambassaden i Praha, Tsjekkia
Ambassaden i Riga, Latvia
Ambassaden i Tallinn, Estland
Ambassaden i Vilnius, Litauen
Ambassaden i Warszawa, Polen
Generalkonsulatet i Houston, USA
Generalkonsulatet i Murmansk, Russland
Generalkonsulatet i St. Petersburg, Russland.

Følgende norske utenriksstasjoner kan pr. 1. januar 2010 innvilge søknader om oppholdstillatelse til ungdom på arbeidsferie, jf. § 6–27:

Ambassaden i Canberra, Australia.

I tillegg til overnevnte bestemmelser skal ambassaden i Manila, Filippinene, i en pilotperiode fra 4. april 2011 til 15. oktober 2011 ha kompetanse til å innvilge søknader om oppholdstillatelse etter følgende hjemler:

- utlendinger som har kompetanse som faglært, jf. utlendingsloven § 23, jf. utlendingsforskriften § 6–1
- utlendinger som har kompetanse som spesialist, jf. utlendingsloven § 23, jf. utlendingsforskriften § 6–2 første ledd
- utlendinger som skal arbeide innenfor sesongbasert virksomhet eller i forbindelse med ordinær ferieavvikling i inntil 6 måneder, jf. utlendingsloven § 23, jf. utlendingsforskriften § 6–3
- utlendinger som skal studere i Norge, jf. utlendingsloven § 26 jf. utlendingsforskriften § 6–19
- utlendinger som skal forske i Norge med egne midler, jf. utlendingsloven § 26, jf. utlendingsforskriften § 6–20

- utlendinger som skal oppholde seg i Norge som au-pair, jf. utlendingsloven § 26, jf. utlendingsforskriften § 6–25
- utlendinger som er nyutdannede og forskere mv, som skal søke arbeidstillatelse som faglært, jf. utlendingsloven § 26 jf. utlendingsforskriften § 6–29
- utlendinger som er arbeidssøkende og som har kompetanse som faglært, jf. utlendingsloven § 26, jf. utlendingsforskriften § 6–30
- ektefelle, jf. utlendingsloven § 40 til en referanseperson som nevnt i utlendingsloven § 40 første ledd
- samboer, jf. utlendingsloven § 41 til en referanseperson som nevnt i utlendingsloven § 40 første ledd
- barn, jf. utlendingsloven § 42 første ledd med begge foreldre som har eller får opphold i Norge som nevnt i utlendingsloven § 40 første ledd, og barn som nevnt i utlendingsloven § 42 tredje ledd
- mor eller far til norsk barn, jf. utlendingsloven § 44
- mor eller far til norsk barn og som skal ha samvær med barnet, jf. utlendingsloven § 45
- enslig mor eller far, jf. utlendingsloven § 46 til referanseperson som nevnt i utlendingsloven § 40 første ledd
- foreldre som skal besøke barn i Norge, jf. utlendingsloven § 47
- oppholdstillatelse for å inngå ekteskap, jf. utlendingsloven § 48
- ektefelle, samboer og barn som nevnt i utlendingsloven § 40–§ 42 når referansepersonen har eller får tillatelse som nevnt i utlendingsforskriften § 6–19 første, tredje og fjerde ledd (student mv) og forskriftens § 6–20, jf. utlendingsforskriftens § 9–6
- familiemedlem til en EØS-borger som nevnt i utlendingsloven § 110 tredje ledd.

II

Endringen trer i kraft umiddelbart.

6. april Nr. 364 2011

Forskrift om endring i forskrift om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 6. april 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressurslova) § 36. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endringer:

§ 2 (ny) Plikt til å føre fangstdagbok skal lyde:

Fartøy som er under 15 meter største lengde skal ved fiske og fangst føre fangstdagbok dersom:

- a) Fartøyet har tråltillatelse gitt i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).
- b) Fartøyet driver trålfiske etter reker i området utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene uten reketråltillatelse.
- c) Fartøyet driver trålfiske etter reker utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak-området øst for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og nord for en rett linje mellom Skagen fyr og Tistlarna fyr uten reketråltillatelse.
- d) Fartøyet fisker utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak-området øst for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og nord for en rett linje mellom Skagen fyr og Tistlarna fyr, og har største lengde mellom 12,00–14,99 meter
- e) Fartøyet driver fangst av skjell
- f) Fartøyet driver fiske og fangst i fiskevernsonen ved Svalbard.

§ 4 andre ledd (endret) skal lyde:

Plikten for fartøy på 13 meter største lengde eller mer til å føre forenklet fangstdagbok, omfatter også reketrålfartøy som nevnt i § 2 bokstav b når fartøy tråler innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen eller driver annet fiske. Fartøy som skal føre både fangstdagbok og forenklet fangstdagbok, kan benytte fangstdagboken også i de tilfeller fartøyet plikter å føre forenklet fangstdagbok. § 3 får tilsvarende anvendelse. Fartøy kan føre samlet døgnfangst på én linje i fangstdagboken, samt flere døgn på samme side.

§ 7 (endret) skal lyde:

Følgende grupper skal innen en måned etter endt tur uoppfordret sende inn originalarkene av fangstdagboken til Fiskeridirektoratet:

- a) Fartøy som kommer inn under § 2 bokstav a) når de driver fiske med stormasket trål.
- b) Fartøy som kommer inn under § 2 bokstav b), c) og e).
- c) Fartøy som kommer inn under § 2 bokstav f) når de fisker med line og garn.

Fiskeridirektoratet kan også pålegge andre enn de som er nevnt i første ledd å sende inn originalarkene av dagboken.

§ 8 (endret) skal lyde:

Fartøy som plikter å sende inn fangstdagbok med hjemmel i § 7 første ledd bokstav a) skal innen én måned etter endt tur uoppfordret sende inn utfylt leveringsoppgave eller kopi av sluttседler påført turnummer til Fiskeridirektoratet.

§ 9 andre ledd (endret) skal lyde:

Fartøy over 200 BRT som har ubegrenset tråltillatelse og torsketråltillatelse gitt i medhold av forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) og fartøy over 200 BRT som kommer inn under § 2 bokstav b) og c), skal for hvert regnskapsår sende regnskap over fartøyets drift til Fiskeridirektoratet. Regnskapsoppgaven skal sendes innen 2 måneder etter regnskapsårets utgang.

§ 11 (endret) skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 62, § 64 og § 65 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova). På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

7. april Nr. 365 2011

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 7. april 2011 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–40 syvende ledd. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 16–40–5 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a. «Partnerbedrift» er alle bedrifter som ikke er klassifisert som tilknyttede bedrifter i henhold til bokstav c, og som det er følgende forbindelse mellom: en bedrift (bedrift som befinner seg på tidligere ledd i omsetningskjeden) som alene eller i fellesskap med en eller flere tilknyttede bedrifter i henhold til bokstav c har 25 pst. eller mer av kapitalen eller stemmerettighetene i en annen bedrift (som befinner seg på et senere ledd i omsetningskjeden).

§ 16–40–5 annet ledd bokstav d annet punktum skal lyde:

Bedrifter som opprettholder en forbindelse som nevnt i bokstav c, gjennom en eller flere bedrifter, eller med en investor som nevnt i bokstav a eller b, anses også for å være tilknyttet.

§ 16–40–5 fjerde ledd siste punktum skal lyde:

Slike erklæringer utgjør ingen innskrenkninger for kontroller og undersøkelser fastlagt i lov eller i medhold av lov.

§ 16–40–5 femte ledd første punktum skal lyde:

Ved avgjørelsen av om kravet med hensyn til salgsinntekt eller balansesum er oppfylt legges virksomhetens siste godkjente årsregnskap til grunn.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

7. april Nr. 366 2011

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Meddelelse fra Miljøverndepartementet 7. april 2011, jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

Gjennom forskrift 17. februar 2011 nr. 157 om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjennomføres tre beslutninger i norsk rett. Kommisjonsbeslutning 2010/122/EU var ennå ikke innlemmet i EØS-avtalen, det forelå utkast til EØS-komitebeslutning. Kommisjonsbeslutning 2010/122/EU ble innlemmet i EØS-avtalen 1. april 2011, slik at denne rettsakten også tilføyes i EØS-henvisninger i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften):

EØS-avtalen vedlegg II kap. XV:

– nr. 12q (og vedtak 2010/122/EU).

7. april Nr. 367 2011

Forskrift om vern av Kurv frå Valdres som geografisk nemning

Heimel: Fastsatt av Mattilsynet 7. april 2011 med heimel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 30 jf. forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på næringsmidler (forskrift om beskyttede betegnelser) § 15, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

§ 1. *Verna produktnemning*

Kurv frå Valdres.

§ 2. *Rettmessig brukar*

Kurv frå Valdres BA.

§ 3. *Vilkår for bruk av produktnemninga*

1. *Produktskildring*

Kurv frå Valdres er spekjejølse laga i samsvar med gammal tradisjon i Valdres. Nemninga omfattar tre hovudtypar: storfe, småfe og vilt. Kurv frå Valdres skal vere urøykt.

Kurv frå Valdres finst i eit mangfald av storleikar og former. Kurven skal ha mørk ytterkant og raudfarga kjerne og er kjenneteikna ved ein søtleg smak og variabel konsistens. Kurven kan vere både finhakka og grovhakka.

2. *Geografisk område*

Kurv frå Valdres skal vere foredla i regionen Valdres, som omfattar kommunane Etnedal, Nord-Aurdal, Sør-Aurdal, Vang, Vestre Slidre og Øystre Slidre.

3. *Produksjonsmetode*

Til foredling av Kurv frå Valdres kan det brukast ulike typar kjøtt avhengig av type spekjejølse. Nærmare krav til innhald av kjøttråvare i dei tre hovudtypane er sette opp i tabell 1.

Tabell 1 Krav til råvareinnhald i Kurv frå Valdres

<i>Råvare</i>	<i>Kurv frå Valdres Storfe</i>	<i>Kurv frå Valdres Småfe</i>	<i>Kurv frå Valdres Vilt</i>
Storfekjøtt	≥ 35 %		
Småfekjøtt		≥ 40 %	
Viltkjøtt			≥ 40 %
Spekk/småflesk	≤ 30 %	≤ 30 %	≤ 30 %

Andre ingrediensar som kan brukast til foredling av Kurv frå Valdres, er blod eller hemoglobin, innmat, potet, løk og krydder. Raudvin, sirup, saft, øl og sprit kan brukast som smakstilsetjing.

Det skal ikkje brukast startarkultur ved foredling av Kurv frå Valdres.

Kjøtt, spekk/småflesk og eventuelt løk skal kvernast ein gong. Alle ingrediensane i deigen skal deretter hakkast til ønskt konsistens før deigen blir elta i eltemaskin. Ferdig elta deig skal stappast i naturtarm eller lerretstarm for endane blir påsette klips eller knytte.

Foredling av kurv skal skje i tidsrommet frå 1. november til 1. april. Temperatur og lufråme skal målast minst ein gong i veka og regulerast ved opning eller lukking av lufttilførselen. I nødstilfelle kan det brukast vifter. Kunstig regulering av klimaet ved hjelp av klimarom skal ikkje brukast.

Berre spekjejølsar som har hatt ein vektreduksjon på minimum 30 % og vassaktivitet på maksimum 0,8 aw, kan bruke nemninga Kurv frå Valdres.

4. *Merking av produktet*

Kurv frå Valdres kan merkjast med teksten og figurmerket for beskytta geografisk nemning.

Kurv frå Valdres skal brukast som produktnamn (hovudvarenemning) med tilleggsnemningane storfe, småfe eller vilt.

§ 4. *Iverksetjing*

Forskrifta blir sett i verk straks.

Vedlegg. Utgreiing om produktopphavet og tilknytninga til det geografiske området

I Valdres er det lang tradisjon for å lage spekjepølse. Av oppskriftene som blir brukte i dag, veit vi at nokon i alle fall kan førest tilbake til ca. 1910, men dei er truleg mykje eldre. Spekjepølse vart laga for å konservere kjøtt og innmat som ikkje vart utnytta på annan måte etter haustslaktinga på gardane. Profesjonelle produsentar har no teke over størstedelen av produksjonen i Valdres, men framleis kan nesten alle personar i regionen over 60 år fortelje om at det blei laga spekjepølse heime da dei voks opp.

Kurv er ei nemning som i lang tid har vore brukt om alle typar spekjepølse i Valdres, uavhengig av kva for råvare som er brukt. Både kjøtttype og mengda av innmat varierte mykje, avhengig av tilgjengeleg råvare og om det skulle lagast festkurv eller kvardagskurv.

Særpreget til Kurv frå Valdres skriv seg frå dei naturgitte føresetnadene i Valdres og den tradisjonelle foredlingsmetoden utan bruk av startarkultur. Klimaet i Valdres i foredlingsperioden frå 1. november til 1. april er tørt og kjølig, noko som er gunstig for naturtørking. I tillegg til klimaet vil det i hovudsak vere vekstforholda til bakteriefloraen på foredlingsstaden (husfloraen) som styrer utviklinga av produktet.

7. april Nr. 368 2011

Forskrift om endring i forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 7. april 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 2. februar 2011 nr. 106 om regulering av og adgang til å delta i fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 8 (ny) skal lyde:

§ 8. Føring av fangstdagbok

Fartøy som deltar i selfangsten skal føre fangstdagbok. Fangstdagbøkene skal umiddelbart etter avsluttet tur sendes Fiskeridirektoratet.

II

Dette innebærer at tidligere § 8 – § 11 endres til § 9 – § 12.

III

Forskriften trer i kraft straks.

7. april Nr. 369 2011

Forskrift om maksimalkvoter ved fiske etter tobis i 2011

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. april 2011 med hjemmel i forskrift 14. desember 2010 nr. 1602 om regulering av fisket etter tobis i 2011 § 2 andre ledd og § 3 andre ledd, og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

§ 1. Maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse i fisket etter tobis

Ved beregning av maksimalkvote i fisket etter tobis innenfor avgrensede områder i Norges økonomiske sone for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse brukes faktoren 2,1.

Ved beregning av maksimalkvote i fisket etter tobis i EU-sonen for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse brukes faktoren 0,7.

§ 2. Faktisk lastekapasitet

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan i fisket etter tobis ta om bord og levere fangst per tur lik fartøyets faktiske lastekapasitet, dog ikke utover størrelsesbegrensning angitt i § 2–7 og § 2–11 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2011.

7. april Nr. 370 2011**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2011**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 7. april 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 34, § 36 og § 47. Kunngjort 8. april 2011 kl. 14.40.

I

I forskrift 25. mars 2011 nr. 336 om regulering av fangst av vågehval i 2011 gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd (nytt) skal lyde:

Fangstdagbok utgitt av Fiskeridirektoratet skal føres fortløpende. Dagboken skal innen én uke etter avsluttet fangstsesong være sendt over eller overlevert Fiskeridirektoratet.

II

Dette innebærer at tidligere § 8 første ledd endres til annet ledd.

III

Forskriften trer i kraft straks.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 2/2011 s. 301 (i forskrift 23. februar 2011 nr. 202 om opptak til praktisk-pedagogisk utdanning ved Norges teknisk-naturvitenskapelige utdanning (NTNU))

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om opptak til praktisk-pedagogisk utdanning ved Norges teknisk-naturvitenskapelige *universitet* (NTNU) .

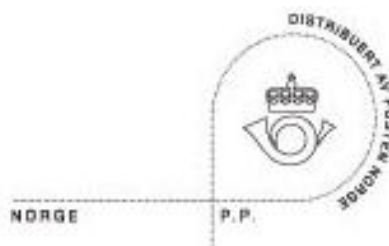
Nr. 2/2011 s. 315 (i forskrift 24. februar 2011 nr. 203 om om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2011–2012)

§ 31–1 bokstav b skal lyde:

- b) utgifter til reise når søkeren tar studieopphold i utlandet som er godkjent for støtte etter § 4–2

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2011-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2010	7	1282	Forskrift nr. 795	1
2010	8	1485	Forskrift nr. 966	1
2010	13	2282, 2283	Forskrift nr. 1504	1
2009	3	488	Forskrift nr. 289	2
2010	15	2708	Forskrift nr. 2825	2
2009	6	897	Forskrift nr. 595	2
2010	4	738	Forskrift nr. 400	2
2011	2	301	Forskrift nr. 202	3
2011	2	315	Forskrift nr. 203	3

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2011 koster	Avd I	kr 1375	kr 2055	kr 2850
	Avd. I og II	kr 1730	kr 2980	kr 4200

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no